

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA GOSPODARSKI RAZVOJ IN TEHNOLOGIJO

Kotnikova ulica 5, 1000 Ljubljana

T: 01 400 36 00, 01 400 33 11

E: gp.mgrt@gov.si

www.gov.si

Številka: 007-100/2019-
Ljubljana,
EVA: 2018-2130-0036
GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE gp.gs@gov.si
ZADEVA: Predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o gospodarskih družbah – predlog za obravnavo
1. Predlog sklepov vlade:
Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G, 65/14 in 55/17) je Vlada Republike Slovenije na ... seji dne ... sprejela naslednji sklep:
»Vlada Republike Slovenije je določila besedilo Predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o gospodarskih družbah (EVA 2018-2130-0036) in ga predloži Državnemu zboru Republike Slovenije v obravnavo in sprejetje po rednem zakonodajnem postopku.«.
Dr. Božo Predalič GENERALNI SEKRETAR VLADE
Priloga:
– Predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o gospodarskih družbah
Sklep prejmejo:
– Državni zbor republike Slovenije, – Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo, – Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo.
2. Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem ali skrajšanem postopku v državnem zboru z obrazložitvijo razlogov: /
3.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:
Mag. Karla Pinter, generalna direktorica Direktorata za notranji trg Tanja Bakan Rožič, sekretarka, po pooblastilu vodja Sektorja za gospodarsko pravo, pomoč in prestrukturiranje gospodarskih družb v težavah in intelektualno lastnino, Direktorat za notranji trg Aleš Gorišek, sekretar, Sektor za gospodarsko pravo, pomoč in prestrukturiranje gospodarskih družb

v težavah in intelektualno lastnino, Direktorat za notranji trg Ivica Bauman, višja svetovalka, Sektor za gospodarsko pravo, pomoč in prestrukturiranje gospodarskih družb v težavah in intelektualno lastnino, Direktorat za notranji trg Katja Gregorčič Belšak, višja svetovalka, Sektor za gospodarsko pravo, pomoč in prestrukturiranje gospodarskih družb v težavah in intelektualno lastnino, Direktorat za notranji trg				
3.b Zunanji strokovnjaki, ki so sodelovali pri pripravi dela ali celotnega gradiva:				
Predlog zakona je bil pripravljen na podlagi študije »Podlage za prenos Direktive (EU) 2017/828 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2017 o spremembi Direktive 2007/36/ES glede spodbujanja dolgoročnega sodelovanja delničarjev v slovenski pravni red« Inštituta za gospodarsko pravo Maribor, Pravna fakulteta Maribor, ekspertne skupine v sestavi dr. Marijana Kocbeka, dr. Petra Podgorelca, dr. Saše Preliča, dr. Jerneje Prostor in Damijana Kocbeka, odvetnika.				
4. Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu državnega zbora:				
Zdravko Počivalšek, minister za gospodarski razvoj in tehnologijo Simon Zajc, državni sekretar Mag. Karla Pinter, generalna direktorica Direktorata za notranji trg Tanja Bakan Rožič, po pooblastilu vodja Sektorja za gospodarsko pravo, pomoč in prestrukturiranje gospodarskih družb v težavah in intelektualno lastnino, Direktorat za notranji trg				
5. Kratek povzetek gradiva:				
S predlogom zakona se v slovenski pravni red prenaša Direktiva (EU) 2017/828 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2017 o spremembi Direktive 2007/36/ES glede spodbujanja dolgoročnega sodelovanja delničarjev. S predlogom zakona se ureja tudi izvajanje Uredbe Komisije (EU) 2018/1212 z dne 3. septembra 2018 o določitvi minimalnih zahtev za izvajanje določb Direktive 2007/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta glede identifikacije delničarjev, posredovanjem informacij in olajšanja uveljavljanja pravic.				
S predlogom zakona se prav tako odpravljajo nekatere pomanjkljivosti obstoječe ureditve. Predlog zakona razširja omejitve ustanavljanja družb in podjetnikov ter pridobitve statusa družbenika tudi na fizične in pravne osebe iz druge države članice ali tretje države (10.a člen). Dopolnjuje se nabor podatkov, ki jih mora vsebovati prijava za prvi vpis družbe v register. S predlogom zakona se definicija subjektov javnega interesa usklajuje z definicijo po Zakonu o revidiranju. Določajo se izjeme glede revizijske komisije za nekatere manjše, sistemsko manj pomembne družbe, ki so postale subjekt javnega interesa. Določa se tudi javna objava podatkov o poslovanju podjetnikov – normirancev. Predlog zakona odpravlja tudi nekatere manjše nedoslednosti veljavnega ZGD-1. S predlogom zakona pa se prenavlja nekaj veljavnih prekrškov, nekaj pa se jih določa na novo.				
6. Presoja posledic za:				
a)	javnofinančna sredstva nad 40.000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	NE		
b)	usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	DA		
c)	administrativne posledice	DA		
č)	gospodarstvo, zlasti mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij	DA		
d)	okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki	NE		
e)	socialno področje	NE		
f)	dokumente razvojnega načrtovanja: – nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja – razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna – razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij	NE		
7.a Predstavitev ocene finančnih posledic nad 40.000 EUR:				
/				
I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
	Tekoče leto (t)	t + 1	t + 2	t + 3

Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov državnega proračuna	0	0	0	0
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov občinskih proračunov	0	0	0	0
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov državnega proračuna	0	0	0	0
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov občinskih proračunov	0	0	0	0
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) obveznosti za druga javnofinančna sredstva	0	0	0	0

II. Finančne posledice za državni proračun

II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:

Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				

II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:

Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
/				
SKUPAJ				

II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:

Novi prihodki	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
/		
SKUPAJ		

OBRAZLOŽITEV:

I. **Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu**
V zvezi s predlaganim vladnim gradivom se navedejo predvidene spremembe (povečanje, zmanjšanje):

- prihodkov državnega proračuna in občinskih proračunov,
- odhodkov državnega proračuna, ki niso načrtovani na ukrepih oziroma projektih sprejetih proračunov,
- obveznosti za druga javnofinančna sredstva (drugi viri), ki niso načrtovana na ukrepih oziroma projektih sprejetih proračunov.

II. **Finančne posledice za državni proračun**
Prikazane morajo biti finančne posledice za državni proračun, ki so na proračunskih postavkah načrtovane v dinamiki projektov oziroma ukrepov:

II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:

/	
II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:	
/	
II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:	
/	
7.b Predstavitev ocene finančnih posledic pod 40.000 EUR:	
Potrebna bo nadgradnja informacijskega sistema SPOT s strani MJU. Stroški nadgradnje informacijskega sistema SPOT so ocenjeni na 20.000 EUR. Sredstva so zagotovljena na EPT Vsebina, NRP: 3130-16-0031, PP: 160156, 160157, 160158, 160159; eMA šifra operacije: OP20.00163.	
8. Predstavitev sodelovanja z združenji občin:/	
Vsebina predloženega gradiva (predpisa) vpliva na: – pristojnosti občin, – delovanje občin, – financiranje občin.	NE
Gradivo (predpis) je bilo poslano v mnenje: – Skupnosti občin Slovenije SOS: NE – Združenju občin Slovenije ZOS: NE – Združenju mestnih občin Slovenije ZMOS: NE	
9. Predstavitev sodelovanja javnosti:	
Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja:	DA
Gradivo je bilo dne 10. 5. 2019 objavljeno na portalu e-demokracija. Na spletni strani predlagatelja je bilo gradivo objavljeno dne 20. 5. 2019. <u>V razpravo so bili vključeni:</u> – nevladne organizacije, – predstavniki zainteresirane javnosti, – predstavniki strokovne javnosti. Mnenja, predlogi in pripombe z navedbo predlagateljev (imen in priimkov fizičnih oseb, ki niso poslovni subjekti, ne navajajte): <u>Upoštevani so bili:</u> – v celoti, – večinoma, – delno, – niso bili upoštevani. <u>Bistvena mnenja, predlogi in pripombe, ki niso bili upoštevani, ter razlogi za neupoštevanje:</u> - MJU je opozorilo, da tehnični algoritmi pri ustanavljanju in pridobivanju statusa družbenika po 10.a členu ZGD-1 vplivajo na pravni položaj oseb, pri čemer pa onemogočajo pravno varstvo. Zato predlagajo, da se subjektu vpisa zagotovijo pravna sredstva glede vsebinskih pogojev vpisa v tem postopku, in ne šele v postopku pred FURS. Predlog se ne upošteva. Podatki iz uradnih evidenc verodostojno izkazujejo pravno relevantna dejstva, potrdila, ki se izdajajo na podlagi slednjih, pa predstavljajo javno listino. Navedeno pomeni, da omenjeni podatki z visoko stopnjo zanesljivosti izkazujejo dejansko stanje. Napake so tako zelo malo verjetne. Če stranka meni, da podatki iz uradne evidence niso v skladu z dejanskim stanjem, lahko zahteva popravek. V tem primeru se postopek vpisa s predložitvijo potrdila lahko nadaljuje. Možnost pritožbe v samem postopku vpisa bi glede na zanesljivost podatkov predstavljala nesorazmeren ukrep. Upoštevajoč dejstvo, da je večina vpisov zavrnjenih iz razloga, ker dejansko	

obstajajo omejitve, bi bila večina pritožb neutemeljenih in bi zato organu predstavljala nepotrebno administrativno breme.

Nadalje MJU predlaga, da se v četrtem odstavku 74. člena ZGD-1 podrobneje definira in opredeli ravnanje v primerih, ko je izjava lastnika podana na drugi točki SPOT, kot je potem vložen predlog za vpis v PRS za s.p.

Predlog se ne upošteva. Ravnanje v primerih, ko je izjava lastnika podana na drugi točki SPOT, kot je bil vložen sam predlog za vpis v PRS za s.p., je bilo urejeno z navodilom MGRT - MJU. Vprašanje je bilo rešeno na način, da se lastnikom objekta, ki bi to zahtevali, omogoči, da podajo izjavo lastnika objekta na točki SPOT, ki ni točka SPOT, ki prejme prijavo za vpis podjetnika ali podružnice podjetnika. Z namenom preprečitve morebitnih zlorab je MGRT predlagal, da se v takšnih primerih izjava lastnika objekta opremi npr. z uradnim zaznamkom referenta in žigom točke SPOT. Prav tako se v teh primerih v čim večji meri preveri dejansko stanje v zvezi s podano izjavo.

- GZS meni, da so določila točke 2, 3, 4, 5, in 6 prvega odstavka 10.a člena v predlogu zakona protiustavna, sankcija v smislu prepovedi postati ustanovitelj, družbenik in podjetnik iz razloga kršitve nepredložitve obračuna ipd. je nesorazmerna, nedvoumno posega tudi v človekove pravice in temeljne svoboščine posameznika.

Predlog se ne upošteva. Omejitve, ki so določene v navedenih točkah, predstavljajo hujšo zlorabo, saj posamezniki dosegajo lastne interese in koristi, ki so prepovedani, ali pa jih uresničujejo na škodo družbe in/ali tretjih (npr. naklepno izogibanje plačevanju davkov je v KZ-1 opredeljeno tudi kot kaznivo dejanje davčne zatajitve). Takšna ravnanja posameznikov zelo škodujejo integriteti poslovnega okolja in s tem zaupanju skupnosti (javnosti) v to okolje, oboje pa pomembno vpliva na gospodarsko rast oziroma razvoj in konkurenčnost gospodarskega delovanja. Zakonodajalec je zaradi izgube tega zaupanja navedene posameznike izločil iz poslovnega okolja za določeno obdobje in le tako je lahko ponovno zagotovil visoko stopnjo zaupanja v gospodarska razmerja. Glede na navedeno ocenjujemo, da ukrepi, ki so navedeni v prvem odstavku 10.a člena ZGD-1 niso prekomerni in zato ni potrebe po spremembah oziroma dopolnitvah, kot jih predlaga GZS.

- Inšpektorat Republike Slovenije za delo opozarja, da v praksi prihaja do neodzivnosti subjektov nadzora, kar ima velik vpliv na potek inšpekcijskega nadzora, zato predlaga, da se k omejitvam ustanavljanja doda nova ovira ustanavljanja in sicer za osebe, ki inšpektorju onemogočajo nemoteno opravljanje nalog inšpekcijskega nadzora.

Predlog se ne upošteva. Omejitev ustanavljanja družb in podjetnikov ter pridobitev statusa družbenika subjektom, ki so neodzivni v inšpekcijskem postopku, predstavlja nesorazmeren ukrep, ki prekomerno posega v svobodno gospodarsko pobudo iz prvega odstavka 74. člena Ustave RS. Večja disciplina in sodelovanje gospodarskih subjektov v postopkih nadzora je mogoče zagotoviti z milejšimi ukrepi (npr. upravni ukrep prepovedi opravljanja dejavnosti itd.).

- AJ PES predlaga dopolnitve prvega in drugega odstavka 59. člena ZGD-1, s katero bi dosegli, da tudi podružnice tujih podjetij v treh mesecih po koncu koledarskega leta predložijo AJ PES podatke iz letnih poročil o svojem premoženjskem in finančnem poslovanju ter poslovnem izidu za državno statistiko ter druge evidenčne, analitsko-informativne, raziskovalne in davčne namene.

Predlog se ne upošteva. Drugi odstavek 680. člena ZGD-1 že napotuje na uporabo določb ZGD-1 o poslovnih knjigah in letnem poročilu, ki zajema tudi pravila o javni objavi letnih poročil iz prvega in drugega odstavka 58. člena ZGD-1.

- Združenje nadzornikov Slovenije opozarja, da je zakonska prepoved odpravnine v primeru nesposobnosti opravljanja funkcije ali izglasovanja nezaupnice neprimerna. Nadzornim svetom onemogoča izplačilo odpravnine v primerih bolezni, hujših poškodb ali v primerih drugih nesposobnosti, za katere član uprave ni odgovoren. Presoja, ali je izplačilo odpravnine utemeljeno, je odgovornost nadzornega sveta, ki naj upošteva dejanske okoliščine vsakega posameznega primera. Še vedno ostaja zakonska prepoved izplačila odpravnine v primeru hujših kršitev obveznosti.

Predlog se ne upošteva. Veljavna ureditev je ustrezna, saj predlagane izjeme dopuščajo možnost zlorab. Pri presoji, ali je izplačilo odpravnine utemeljeno, bi se moralo upoštevati tudi dejstvo, na

čigavi strani je nastopil razlog za prenehanje. Slednje je še posebej pomembno, saj je pri urejanju politike prejemkov treba upoštevati tudi interese delničarjev. Ne glede na navedeno, je potrebno opozoriti na možnost zavarovanja članov uprave za tovrstne primere (npr. življenjsko in nezgodno zavarovanje).

- DELOITTE poudarja, da Direktiva (EU) 2017/828 v uvodnih določbah pojasnjuje, da je javno razkritje poslov s povezanimi strankami, denimo na spletnem mestu družbe ali na drug lahko dostopen način, potrebno, da se delničarji, upniki, zaposleni in druge zainteresirane strani seznani o morebitnih posledicah teh poslov za vrednost družbe. Razkritje teh poslov (potencialno) lahko vsebuje osebne podatke (npr. družinske vezi), kar pa lahko pomeni tudi neupravičeno obdelavo takšnih osebnih podatkov. Predlaga se, da se pri javnem razkrivanju podatkov o poslih izrecno zagotovi spoštovanje Uredbe (EU) 2016/679 (tj. GDPR).

Glede razkritja osebnih podatkov ter v tej zvezi njihovo morebitno neupravičeno obdelavo, MGRT poudarja, da ni potrebe po ureditvi posebne podlage v predlogu zakona. Kot izhaja iz uvodne izjave 52 Direktive EU 2017/828, poteka obdelava osebnih podatkov fizičnih oseb na podlagi direktive v skladu z Uredbo (EU) 2016/679. Podatki bodo morali biti zlasti točni in posodobljeni, osebe, na katere se bodo nanašali, pa bodo morale biti obveščene o obdelavi njihovih osebnih podatkov v skladu z Direktivo (EU) 2017/828 ter imeti pravico, da zahtevajo popravek vseh nepopolnih ali netočnih podatkov ter izbris osebnih podatkov. Poleg tega bo treba pri posredovanju informacij o identiteti delničarja posrednikom iz tretjih držav dosledno upoštevati zahteve iz Uredbe (EU) 2016/679.

DELOITTE prav tako opozarja, da obstoječi 294. člen ZGD-1 v sedmem odstavku določa kriterije, ki jim je potrebno slediti pri določanju prejemkov članov uprave in izvršnih direktorjev. S črtanjem določbe glede kriterijev oblikovanja politike članov organa vodenja in nadzornega sveta bo nastala pravna praznina (za družbe, katere vrednostni papirji ne trgujejo na organiziranem trgu). To praznino je treba ustrezno zapolniti. Določbi 294.a in 294.b člena, ki sicer omogočata, da tudi druge družbe določijo uporabo teh določb, družbam prepuščajo preveč avtonomije pri odločitvi glede določanja politike, ki bi morala biti v večji meri regulirana, ter tako zasledovati interese družbe in njenih družbenikov, ne pa zgolj interese članov uprave in nadzora).

Predlog se ne upošteva. Veljavna ureditev za družbe, s katere vrednostnimi papirji se ne trguje na organiziranem trgu, že sedaj omogoča avtonomijo pri odločitvi glede določanja politike prejemkov in sicer šesti odstavek 294. člena ZGD-1 določa, da lahko skupščina določi politiko prejemkov članov organov vodenja ali nadzora. V primeru, da se za to odloči, mora upoštevati smernice, ki jih določa sedmi odstavek navedenega člena. Ker predlagana sprememba ne bo vplivala na trenutni položaj družb, s katere vrednostnimi papirji se ne trguje na organiziranem trgu, dopolnitev v tem delu ni potrebna.

Nadalje DELOITTE opozarja na peti odstavek 6. člena ZGD-1, ki določa, da so pravni posli, ki jih sklene družba s tretjimi osebami in s katerimi prekorači dejavnost, določeno v statutu ali družbeni pogodbi ali sicer dovoljene posle, veljavni, razen če je tretja oseba vedela ali bi morala vedeti za prekoračitev. Navedba dejavnosti v statutu ali družbeni pogodbi še ne pomeni, da je tretja oseba vedela ali bi morala vedeti za prekoračitev. Navedeno predstavlja izjemo od publicitetnega učinka vpisov v sodni register. Pojavlja se vprašanje smiselnosti oziroma potrebnosti navajanja vseh možnih dejavnosti, ki bi jih družba utegnila kadarkoli upravljati na trgu, v statutu oziroma družbeni pogodbi, ter posledično v sodnem registru. Posledično se pojavlja nadaljnje vprašanje (upoštevajoč omenjeno izjemo od publicitetnega učinka), kdaj sploh lahko pride do ničnosti pravnih poslov, ki so sklenjeni kot prekoračitev registriranih dejavnosti? Kako se navedeno dokazuje? Podobnega mnenja je tudi IRSD, ki poudarja, da je možnost registracije neomejenega števila dejavnosti problematična v zvezi z vprašanjem stvarne pristojnosti kolektivnih pogodb z razširjeno veljavnostjo. Delodajalci registrirajo kot glavno dejavnost tisto, ki jo pravzaprav ne opravljajo, ali pa le v neznatni meri, in sicer zato, ker je kolektivna pogodba z razširjeno veljavnostjo v tej dejavnosti ugodnejša za delodajalca, od tiste, ki velja v dejavnosti, ki jo delodajalec dejansko opravlja.

MGRT pojasnjuje, da je treba problematiko registriranja dejavnosti reševati sistemsko. ZGD-1 namreč določa, da lahko družba opravlja gospodarske posle samo v okviru dejavnosti, določene v statutu ali družbeni pogodbi. Poleg tega sme družba opravljati tudi vse posle, ki niso neposredno povezani z

dejavnostjo, so pa potrebni za njen obstoj in opravljanje dejavnosti. Iz navedenega izhaja, da lahko družba opravlja več različnih dejavnosti, pri čemer so za nekatere izmed njih predpisane različne zahteve/pogoji. Predlagana rešitev v smislu omejitve vpisa števila dejavnosti, bi v prvi vrsti lahko pomenila poseg v ustavno načelo svobodne gospodarske pobude (74. člen Ustave RS), kar posledično pomeni zaviranje podjetništva ter s tem zmanjševanje konkurenčnosti slovenskega gospodarstva. 74. člen Ustave RS zagotavlja svobodno gospodarsko pobudo, hkrati pa zakonodajalcu sicer daje pravico, da le-to omeji, v kolikor za to obstaja javna korist in je ukrep sorazmeren z ciljem, ki se ga zasleduje. Zato mora pri uzakonitvi omejitve podjetniške svobode zakonodajalec izbrati tak ukrep, ki bo zagotovil učinkovito varstvo javne koristi in hkrati kar najmanj posegel v ustavno pravico. V konkretnem primeru bi bilo potrebno presoditi ali je teža posledic omejitve pravice do svobodne gospodarske pobude sorazmerna koristim, ki bodo zaradi tega nastale. Pri tem pa dodajamo, da vpis dejavnosti, ki jih družba opravlja, predstavlja pomembno informacijo tudi za izvajanje nadzora. Po naši oceni predlog ukrepa ne bi bil sorazmeren s cilji, ki jih predlagatelj želi doseči.

- Združenje bank Slovenije (v nadaljevanju: ZBS) predlaga, da se rezerva, nastala zaradi vrednotenja po poštenu vrednosti, odpravi preko poslovnega izida. Skladno z MSRP 9 to za kapitalske instrumente ne velja (učinki nikoli niso pripoznani v izkazu poslovnega izida).

Predlog se ne upošteva. Ureditev v ZGD-1 je v skladu z osmim odstavkom 8. člena Direktive 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS, ki določa, da se sprememba poštene vrednosti finančnega instrumenta, razen nekaterih primerov, vključi v izkaz poslovnega izida. Države članice imajo v skladu s šestim odstavkom navedenega člena sicer možnost, da dovolijo ali zahtevajo pripoznavanje, merjenje ali razkritje finančnih instrumentov v skladu z mednarodnimi računovodskimi standardi, sprejetimi v skladu z Uredbo (ES) št. 1606/2002. Slovenija je navedeno določbo prenesla na način, da je za nekatere vrste družb določila obvezno uporabo mednarodnih standardov računovodskega poročanja, medtem ko je za preostale družbe uporaba mednarodnih standardov računovodskega poročanja možnost, če tako odloči skupščina družbe.

ZBS nadalje predlaga tudi dopolnitev četrtega odstavka 67. člena, na način da se kot izjema od pripoznave dobička ali izgube iz spremembe poštene vrednosti vključi tudi dobiček ali izguba od finančnih sredstev, ki se merijo po poštenu vrednosti, z učinki pripoznanimi v drugem vseobsegajočem donosu. Skladno s SRS ta kategorija finančnih sredstev še vedno obstaja, skladno z MSRP pa od implementacije MSRP 9 dalje (1. 1. 2018) nič več.

Predlog se ne upošteva. Ureditev v ZGD-1 je v skladu z osmim odstavkom 8. člena Direktive 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS, ki določa, da se sprememba poštene vrednosti finančnega instrumenta, razen nekaterih primerov, vključi v izkaz poslovnega izida. Države članice imajo v skladu s šestim odstavkom navedenega člena sicer možnost, da dovolijo ali zahtevajo pripoznavanje, merjenje ali razkritje finančnih instrumentov v skladu z mednarodnimi računovodskimi standardi, sprejetimi v skladu z Uredbo (ES) št. 1606/2002. Slovenija je navedeno določbo prenesla na način, da je za nekatere vrste družb določila obvezno uporabo mednarodnih standardov računovodskega poročanja, medtem ko je za preostale družbe uporaba mednarodnih standardov računovodskega poročanja možnost, če tako odloči skupščina družbe.

Po mnenju ZBS je treba pojasnila v prilogi k izkazom prikazati v vrstnem redu, po katerem so postavke prikazane v bilanci stanja in izkazu poslovnega izida. Trendi v finančnem poročanju se spreminjajo in čedalje več organizacij pojasnila združuje v sklope glede na vsebino – npr. pojasnila, ki se nanašajo na poslovanje, pojasnila ki se nanašajo na naložbenje in pojasnila, ki se nanašajo na financiranje (kar ne sledi nujno vrstnemu redu postavk v osnovnih izkazih). Zato se predlaga, da se ta zahteva briše. Lahko pa se nadomesti z zahtevo, da je potrebno za vsako postavko bilance stanja in izkaza poslovnega izida jasno označiti številko pojasnila iz priloge (razen, če je znesek postavke

nebistven).

Predlog se ne upošteva. Ureditev v 69. členu ZGD-1, v skladu s katero je treba pojasniti v prilogi k izkazom prikazati v vrstnem redu, po katerem so postavke prikazane v bilanci stanja in izkazu poslovnega izida, je v celoti skladna z zahtevo v 15. členu Direktive 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS.

ZBS nazadnje opozarja, da se finančne naložbe v odvisne in pridružene družbe v posamičnih računovodskih izkazih vrednotijo po izvirni vrednosti. To je skladno z zahtevami SRS, spremenjen MRS 27 pa omogoča izbiro usmeritve in dovoljuje uporabo kapitalske metode tudi v posamičnih računovodskih izkazih. Zato se predlaga, da ZGD-1 družb ne omejuje in vključi tudi to možnost, ki je skladno z MSRP predvidena.

Predlog se ne upošteva. Pravilo iz petega odstavka 67. člena ZGD-1 je v skladu s:

- prvim odstavkom 6. člena Direktive 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS, ki določa, da se postavke, pripoznane v računovodskih izkazih, merijo v skladu z načelom nakupne cene ali proizvodnih stroškov, pa tudi

- četrtim odstavkom 8. člena navedene direktive, ki določa, da se merjenje finančnih instrumentov po poštenu vrednosti ne uporablja za deleže v odvisnih podjetjih, pridruženih podjetjih in skupnih podjetjih. Sedmi odstavek 9. člena Direktive 2013/34/EU sicer dopušča državam članicam, da dovolijo ali zahtevajo, da se deleži v kapitalu obračunavajo po kapitalski metodi iz 27. člena Direktive 2013/34/EU, vendar ta določba ni bila prenesena v slovenski pravni red. Zakonodajalec je sledil namenu direktive in v primeru finančnih naložb v odvisne in pridružene družbe v posamičnih računovodskih izkazih uveljavil načelo izvirne vrednosti.

- MF v drugem odstavku 294.a člena ocenjuje, da je obseg pristojnosti upravnega odbora širši od pristojnosti nadzornega sveta, zato je treba razmerje članov upravnega odbora z družbo urediti s posebno pogodbo. Član upravnega odbora lahko sklene z družbo pogodbo o delu ali pogodbo o zaposlitvi. Pri sklenitvi pogodbe z izvršnim direktorjem je potrebno urediti vse ključne elemente poslovnega razmerja. Prejemki izvršnega direktorja naj bodo razdeljeni na variabilni in fiksni prejemek, politika plačil naj se določi s sklepom skupščine.

Predlog se ne upošteva. 289. člen ZGD-1 se glede plačila članom upravnega odbora sklicuje na smiselno uporabo določbe 284. člena, ki članom nadzornega sveta prepoveduje udeležbo pri dobičku. V skladu z navedenim sprememba ni potrebna.

- Agencija za trg vrednostnih papirjev je mnenja, da so minimalne predpisane globe za prekrške posrednikov, institucionalnih vlagateljev, upravljavcev premoženja, svetovalcev za glasovanje in njihovih odgovornih oseb določene prenizko in posledično niso v bistvenem ne kaznovalne ne odvračilne narave.

Predlog se ne upošteva. V 17. členu ZP-1 sta določena višina in način predpisovanja globe, kar morajo pristojni organi upoštevati pri predpisovanju glob za posamične prekrške v ustreznih pravnih aktih. Globa je temeljna sankcija za prekršek, ki se predpiše in izreče vedno kot glavna sankcija, predpisana pa je lahko v razponu ali v določenem (fiksni) znesku. V razponu se sme globa predpisati le z zakonom ali z uredbo Vlade RS, pri čemer drugi odstavek 17. člena ZP-1 določa meje razpona, v katerem zakon ali uredba določita za vsak prekršek posebni minimum in posebni maksimum, meje razponov pa ZP-1 določa v odvisnosti od subjekta prekrška. Pri tem ne uporablja temeljne delitve subjektov prekrška temveč razlikuje med storilci npr. posamezniki (fizičnimi osebami); samostojnimi podjetniki posamezniki in posamezniki, ki samostojno opravljajo dejavnost; pravnimi osebami, ki po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, spadajo med srednje ali velike gospodarske družbe itd. Razlogi za oblikovanje različnih okvirov za predpisovanje globe izhajajo iz načela sorazmernosti: storilce podobnih kršitev naj globa prizadene enako. Zaradi navedenega je samostojni podjetnik posameznik ločen od pravnih oseb, saj se globa pri njem izterja iz njegovega lastnega premoženja (medtem ko pri izvršitvi glob, izrečenim pravnim osebam, lastno premoženje njihovih

lastnikov ni prizadeto. Ker torej kršitelje globa prizadene različno, je ZGD-1 oblikoval različne skupine kršiteljev ter glede na njihovo »velikost« določil višino glob. Višina glob pa je določena tudi sorazmerno s težo kršitve. Prekrškovno sankcioniranje se v konkretnih primerih nanaša zgolj na opustitev obveznosti posredovanja podatkov, kar ne predstavlja težje kršitve. Prav tako pa je treba poudariti, da poleg prekrškovne odgovornosti obstaja tudi civilna odgovornost kršiteljev, zato na MGRT ocenjujemo, da so globe določene ustrezno in sorazmerno ter skladno s splošnimi pravili določanja glob.

- V javni razpravi je bilo s strani različnih deležnikov podan predlog za določitev obveznih spolnih kvot v organih vodenja in nadzora.

Predlog se delno upošteva. Obveznost določitve obveznih kvot bi lahko pomenila preveliko breme za gospodarske družbe, zato je potrebno enakost zastopanja spolov uvajati postopoma in na različne načine skozi nezavezujoče pravne ukrepe »soft law« (npr. kodeksi, pravilniki itd.). Določanje obveznih kvot bi lahko privedlo do situacije, da bi vodilni organi v družbi delovali v nepopolnem številu, zaradi česar bi bilo poslovanje oteženo ali celo popolnoma onemogočeno. Ker bi bil tovrsten ukrep nesorazmeren, se s predlogom zakona določa manj obremenjujoč ukrep. Velike in srednje družbe, ki revidirajo letna poročila, v opisu politike raznolikosti razkrijejo razmerje obeh spolov v organih vodenja in nadzora, ki je primerno za družbo njene velikosti, cilje, ki jih družba zasleduje, in vpliv na postopke izbire članov organov vodenja in nadzora.

10. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti:	DA
11. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade:	DA

Zdravko Počivalšek
MINISTER

ZAKON
O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH
ZAKONA O GOSPODARSKIH DRUŽBAH

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Področje prava gospodarskih družb je v Republiki Sloveniji v glavnem urejeno v Zakonu o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 65/09 – uradno prečiščeno besedilo, 33/11, 91/11, 32/12, 57/12, 44/13 - odločba US, 82/13, 55/15, 15/17 in 22/19 – ZPosS; v nadaljnjem besedilu: ZGD-1), ki je temeljni sistemski zakon na področju prava družb in določa temeljna statusna korporacijska pravila ustanovitve in poslovanja gospodarskih družb, podjetnikov, povezanih oseb, gospodarskih interesnih združenj, podružnic tujih podjetij in njihovega statusnega preoblikovanja (1. člen ZGD-1). Ta se je v preteklosti večkrat spreminjal, predvsem v zadnjih nekaj letih, zaradi prilagajanja in usklajevanja z evropskim pravom družb. Evropsko pravo družb, ki je urejeno z uredbami kot unifikacijskimi predpisi, predvsem pa z direktivami kot harmonizacijskimi predpisi, je namreč zelo dinamično. Nenehno se sprejemajo nove uredbe in direktive, zelo pomembna pa je tudi praksa evropskega sodišča, ki s svojimi judikati dopolnjuje vsebinsko ureditev v direktivah. Poleg sprejemanja novih direktiv pa je še bolj značilno nenehno spreminjanje in dopolnjevanje obstoječih direktiv. Vse to vpliva na nacionalno zakonodajo držav članic, ki morajo stalno usklajevati svojo zakonodajo in druge predpise ter jih torej spreminjati oziroma dopolnjevati ali pa zaradi prenosa sprejemati nove predpise.

Zaradi uskladitve z Direktivo (EU) 2017/828 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2017 o spremembi direktive 2007/36/ES glede spodbujanja dolgoročnega sodelovanja delničarjev (v nadaljnjem besedilu: Direktiva (EU) 2017/828), ki predstavlja poglavitni razlog za pripravo Predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o gospodarskih družbah (v nadaljnjem besedilu: predlog zakona), je treba spremeniti in dopolniti več poglavij ZGD-1. Direktiva (EU) 2017/828 namreč določa spremembo oziroma novo ureditev štirih sklopov vprašanj glede pravic delničarjev in spodbujanja dolgoročnega sodelovanja delničarjev. Pri vsakem v nadaljevanju navedenem sklopu je predstavljena trenutna ureditev v nacionalni zakonodaji, ki v primerjavi z zahtevami Direktive (EU) 2017/828 terja ustrezne spremembe in dopolnitve ZGD-1.

1. Identifikacija delničarjev, posredovanje informacij in olajšanje uveljavljanja pravic delničarjev

Ena od ključnih zahtev Direktive (EU) 2017/828 glede spodbujanja dolgoročnega sodelovanja delničarjev je identifikacija delničarjev – delniške družbe morajo imeti pravico identificirati svoje delničarje (načelo »*know your shareholder*«). Delniška družba lahko zahteva informacijo o tem, kdo so njeni delničarji ne glede na vrsto delnic, ki jih je izdala. Po ZGD-1 so delnice imenske ali prinosniške. V tej zvezi je pomemben tudi Zakon o nematerializiranih vrednostnih papirjih (Uradni list RS, št. 75/15, 74/16 – ORZNP48, 5/17 in 15/18 – odl. US), ki ureja vodenje (javne) delniške knjige za vse d.d. preko KDD d.d., za prinosniške delnice pa izdajo potrdila za glasovanje imetnikom iz KDD d.d.. Relevanten je tudi Zakon o trgu finančnih instrumentov (Uradni list RS, št. 108/10 – uradno prečiščeno besedilo, 78/11, 55/12, 105/12 – ZBan-1J, 63/13 – ZS-K, 30/16, 9/17 in 77/18 – ZTFI-1), ki ureja t.i. fiduciarne račune.

Sedanja pravna ureditev ni skladna z Direktivo (EU) 2017/828. ZGD-1 (ali katerikoli drug predpis) ne ureja t.i. »posrednikov«, ki hranijo oziroma »držijo« delnice za delničarje, tako kot to zahteva Direktiva (EU) 2017/828. ZGD-1 ureja zagotavljanje informacij za delničarje in način uresničevanja pravic preko pooblaščenecv ter finančnih institucij. S predlogom zakona se zagotavlja možnost, da bodo lahko vse delniške družbe identificirale svoje delničarje, slednjim pa se daje pravica, da sami (in torej brez posrednikov) glasujejo na skupščini in uveljavljajo svoja upravičenja ali pa za to pooblastijo posrednike.

Po veljavnem ZGD-1 mora poslovodstvo družbe delničarjem in članom nadzornega sveta v času med formalnim sklicem skupščine in dnem zasedanja zagotavljati dodatne informacije, in sicer ne glede na to, da je velik del potrebnih informacij dostopen že v objavljenem sklicu skupščine. Zagotavljanje dodatnih informacij pred zasedanjem skupščine temelji na okoliščini, da lahko zaradi uresničitve pravice manjšine delničarjev zahtevati uvrstitev dodatne točke na dnevni red že sklicane skupščine ter možnosti postavljanja nasprotnih predlogov po objavi sklica skupščine pride do spremembe strukture oziroma vsebine dnevnega reda. Zato ZGD-1 določa dolžnost uprave, da o takih spremembah delničarje obvesti (299. člen ZGD-1). Uprava mora samoiniciativno najpozneje 14. dan pred zasedanjem skupščine finančnim organizacijam in združenjem delničarjev, ki so na zadnji skupščini za delničarje uresničevali glasovalne pravice, sporočiti sklic skupščine ter morebitne prejete nasprotne predloge in volilne predloge, vključno z morebitnimi utemeljitvami ter vse druge informacije v zvezi s tem. Enako velja tudi, če se je zaradi prejetih zahtev za uvrstitev dodatnih točk na dnevni red skupščine ta spremenil. Drugim finančnim organizacijam ter združenjem delničarjev – torej tistim, ki na zadnji skupščini glasovalnih pravic niso izvrševali – mora te informacije sporočiti le, če ti to zahtevajo najpozneje 16. dan pred zasedanjem skupščine (prvi odstavek 299. člena ZGD-1). Pravico zahtevati te informacije ima tudi vsak član nadzornega sveta (drugi odstavek 299. člena ZGD-1). Razlog za tako ureditev je, da interese delničarjev na skupščinah praviloma zastopajo finančne institucije in združenja delničarjev. Zato je primerno, da slednji z novimi okoliščinami pred zasedanjem skupščine seznanijo delničarje, katerih interese naj bi zastopali, z namenom, da jim ti po potrebi dajo nova navodila za zastopanje na skupščini.

Delničar lahko glasovalno pravico izvršuje osebno ali po pooblaščenču. Pri izvrševanju glasovalne pravice po pooblaščenču je treba razlikovati dva položaja, odvisno od tega, ali gre za organizirano zbiranje pooblastil ali ne. Za organizirano zbiranje pooblastil veljajo prilagojena pravila, ki so zajeta v določbah 310. člena ZGD-1. Kot institucionalni pooblaščenči, ki izvršujejo glasovalno pravico na podlagi organizirano zbranih pooblastil, štejejo finančne organizacije, združenja delničarjev ali druge osebe, ki nameravajo na skupščini uresničevati glasovalno pravico na podlagi organizirano zbranih pooblastil. Institucionalni pooblaščenči morajo biti pisno pooblaščeni, pooblastilo pa velja le za eno skupščino. Vsebina pooblastila je standardizirana, saj mora pooblastilo vsebovati predloge sklepov, predlog pooblaščenecv osebe za glasovanje k posameznim predlogom sklepov, poziv delničarju, naj ji da navodila za uresničevanje glasovalne pravice z opozorilom, da bo, če delničar ne bi dal drugačnega navodila, institucionalni pooblaščenec uresničeval glasovalno pravico po svojih predlogih, ki morajo biti v pooblastilu obrazloženi, ter opozorilo, da lahko delničar pooblastilo kadarkoli prekliče. Pooblastila, ki so zbrana v nasprotju z določbo prvega odstavka 310. člena ZGD-1, in pooblastila, katerih vsebina je v nasprotju z določbami tretjega odstavka 310. člena ZGD-1, so nična. Od institucionalnih pooblaščenecv po določbah 310. člena ZGD-1 se razlikujejo pooblaščenči, katerih upravičenje za zastopanje pri izvrševanju glasovalne pravice temelji na (navadnem) civilnopravnem pooblastilnem razmerju med delničarjem in pooblaščenčem. Vsak delničar, ki se lahko udeležuje skupščine, je upravičen pooblastiti poslovno sposobno fizično ali pravno osebo, da se v njegovem imenu udeleži skupščine in uresničuje njegovo glasovalno pravico. Tudi za tako pooblastilo je potrebna pisna oblika in se pred zasedanjem skupščine predloži družbi, ki ga nato tudi hrani (308. člen ZGD-1). Pooblaščenec ima na skupščini enake pravice kot delničar-pooblastitelj. Veljavnost pooblastila je časovno neomejena, pooblastitelj pa ga lahko kadarkoli prekliče. Še dodatno pa je treba razlikovati položaj, ko je izvrševanje glasovalne pravice zaupano finančni

instituciji. Določba 309. člena ZGD-1 določa predvsem položaj izvrševanja glasovalne pravice na podlagi zbirne hrambe delnice, ki jo izvršuje finančna organizacija, pri kateri so delnice shranjene, se pa nanaša tudi še na vse druge subjekte, ki glasovalno pravico za drugega izvršujejo kot sestavni del svojih poslovnih aktivnosti oziroma kot svojo dejavnost.

2. Politika prejemkov direktorjev – pravice delničarjev in informacije

Prva direktiva o delničarskih pravicah, t.j. Direktiva 2007/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. 7. 2007 o uveljavljanju določenih pravic delničarjev, ki kotirajo na borzi, vprašanja nagrajevanja direktorjev – članov organov vodenja in nadzora ni urejala, prav tako ni urejala pravic delničarjev v zvezi s prejemki navedenih oseb. To področje se je v EU urejalo z različnimi priporočili Komisije¹, zeleno knjigo o korporativnem upravljanju finančnih institucij in zeleno knjigo o okviru EU za upravljanje gospodarskih družb. Kljub temu je Slovenija z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 42/09; v nadaljnjem besedilu: ZGD-1C), s katero se je sicer v nacionalno zakonodajo prenesla prav navedena direktiva, bistveno posegla v zakonske določbe, ki so do tedaj urejale vprašanja nagrajevanja organov vodenja in nadzora ter položaja delničarjev v tej zvezi. Pri tem je zakonska ureditev sledila navedenim priporočilom Komisije. Z ZGD-1C se je bistveno spremenil 270. člen ZGD-1 glede prejemkov članov uprave ter 284. člen ZGD-1 glede plačila članom nadzornega sveta, dopolnil pa se je tudi 294. člen ZGD-1 glede določitve politike prejemkov članov organov vodenja in nadzora. Ureditev obravnavanih vprašanj, povezanih s prejemki članov organov vodenja in nadzora, pa je od ZGD-1C leta 2009 ostala nespremenjena.

Direktiva (EU) 2017/828 je vprašanja, povezana s prejemki organov vodenja in nadzora, uredila na novo, pri tem pa nadgradila rešitve iz navedenih priporočil Komisije. Bistvena novost je uvedba dveh aktov, in sicer politike prejemkov direktorjev (in pravice do glasovanja delničarjev o politiki prejemkov) ter poročila o prejemkih (in informacije, ki jih je treba predložiti, ter pravica do glasovanja delničarjev v tej zvezi).

Obstoječa ureditev v ZGD-1 glede prejemkov organov vodenja in nadzora ter delničarskih pravic v tej zvezi sicer sledi priporočilom Komisije, ni pa skladna z Direktivo (EU) 2017/828. V skladu z navedenim so bile pripravljene spremembe ZGD-1, ki jih vsebuje predlog zakona, zlasti (že) z ZGD-1C spremenjene določbe 270., 284. in 294. člena ZGD-1. Pri tem velja predvsem izpostaviti peti do sedmi odstavek 294. člena ZGD-1, ki določajo t.i. politiko prejemkov članov organov vodenja in nadzora, kot tudi informacijo (po Direktivi (EU) 2017/828 – poročilo) o prejemkih s strani posloводства za seznanitev delničarjev na letni skupščini ter razkritje teh informacij v letnem poročilu. Opredeljena so tudi načela politike prejemkov ter omejitve odpravnin direktorjem. V 270. členu ZGD-1 so normirani prejemki članov uprave in naloge nadzornega sveta v zvezi s prejemki, vključno z novostjo ZGD-1C – zahtevek za vrnitev že izplačane nagrade ter odškodninska odgovornost članov nadzornega sveta zaradi neupravičeno izplačane nagrade (tretji do šesti odstavek 270. člena ZGD-1). S spremembo 284. člena ZGD-1 je bila določena prepoved članov nadzornega sveta na udeležbi pri dobičku družbe. Vse navedene določbe veljajo tudi glede nagrajevanja izvršnih direktorjev v delniških družbah, ki imajo enotni sistem upravljanja, saj je določena smiselna uporaba 284. člena ZGD-1 za plačilo članom upravnega odbora ter tudi smiselna uporaba 270. člena za izvršne direktorje. Določila v zvezi s politiko prejemkov in informacijo po 294. členu ZGD-1 veljajo za vse delniške družbe ne glede na sistem upravljanja. Uskladitev ZGD-1 z zahtevami Direktive (EU) 2017/828, povezanimi z nagrajevanjem (gre za prenos 9.a in 9.b člena), predlog zakona ureja na več mestih (členih).

3. Preglednost in odobritev poslov družbe s povezanimi strankami

¹ Priporočilo Komisije z dne 14. 12. 2004 o spodbujanju ustreznega sistema prejemkov direktorjev javnih družb (2004/913/ES), Priporočilo Komisije z dne 15. 2. 2005 o vlogi neizvršnih direktorjev ali članov nadzornega sveta javnih družb in o komisijah upravnega odbora ali nadzornega sveta (2005/162/ES), Priporočilo Komisije z dne 30. 4. 2009 o dopolnitvi priporočil 2004/213/ES in 2005/162/ES glede sistema prejemkov direktorjev javnih služb (2009/385/ES) ter Priporočilo Komisije z dne 30. 4. 2009 o plačnih politikah v sektorju finančnih storitev (2009/384/ES).

ZGD-1 je že do sedaj vseboval veliko določb, ki so namenjene reguliranju poslov s povezanimi strankami in s tem povezani zaščiti družbe in njenih (predvsem manjšinskih) delničarjev. V primerih, ko se kot povezana stranka obravnava delničar, je treba izpostaviti predvsem pravila o ohranjanju kapitala (227. člen) in pravila o povezanih družbah, katerim je namenjen celoten IV. del zakona. Raven zaščite je že sedaj visoka. Za namen ustreznega prenosa določb Direktive (EU) 2017/828 se v tem predlogu zakona predlagajo dopolnitve zaradi uzakonitve obveznega soglasja – po predlogu zakona – nadzornega sveta ali upravnega odbora k bistvenim poslom s povezanimi strankami, in pa zaradi dolžnosti javne objave. S tem se bo še dodatno povečala transparentnost, čeprav že sedaj velja, da morajo družbe, ki so v razmerju navadne odvisnosti, sestaviti posebno poročilo o odvisnosti v skladu s tretjim odstavkom 545. člena ZGD-1. To poročilo morata pregledati revizor (546. člen) in nadzorni svet (546.a člen), pri čemer mora nadzorni svet v svojem poročilu skupščini poročati tudi o rezultatih revidiranja. T.i. končno pojasnilo posloводства se vključi v poslovno poročilo (peti odstavek 545. člena), delničarji pa imajo ob pogojih iz 546.b člena ZGD-1 možnost predlagati imenovanje posebnega revizorja. Še strožji mehanizmi zaščite veljajo, če je družba povezana v pogodbeni koncern ali je vključena družba. Transakcije s povezanimi strankami urejajo še nekateri drugi sklopi pravil, kot na primer pravila o poustanovitvi (188. člen), pravila o prenosu najmanj 25% premoženja (330. – 332. člen), pravila prava statusnih preoblikovanj in pravila o spremembah osnovnega kapitala. Ta pravila, skupaj s pravili o pogodbenem koncernu in vključitvi ter še nekaterimi drugimi pravili, izpolnjujejo pogoje Direktive (EU) 2017/828 za izključitev iz režima poslov s povezanimi strankami, saj se je z njimi povsem ustrezno poskrbelo za zaščito družbe in njenih, predvsem manjšinskih, delničarjev.

V zvezi s transakcijami s člani organov vodenja ali nadzora, je v 283. členu ZGD-1 določeno, da družbo v razmerjih s člani uprave zastopa predsednik nadzornega sveta. V skladu z 262. členom ZGD-1 je predvidena odobritev nadzornega sveta za pogodbe, s katerimi se določijo pravice in obveznosti članov organov vodenja ali nadzora. Čeprav so v določbi na splošno omenjeni člani organov vodenja ali nadzora, pa se take pogodbe sklepajo le s člani uprave in izvršnimi direktorji, ter s člani upravnega odbora, če družba nima izvršnih direktorjev, kar je možno le pri nejavnih družbah. Za plačila za delo članom nadzornega sveta in ne-izvršnim članom upravnega odbora se uporablja 284. člen ZGD-1, ki določa, da ta plačila določi statut ali skupščina in torej ni nobene potrebe, da se sklene še posebna pogodba. Sklepanje različnih drugih pogodb s člani nadzornega sveta ali ne-izvršnimi člani upravnega odbora je tako skoraj v celoti neurejeno. Med skupnimi določbami, ki veljajo za vse člane organov vodenja ali nadzora, po napotitveni določbi enajstega odstavka 290. člena ZGD-1 pa tudi za izvršne direktorje, so v 261. členu ZGD-1 posebej urejena posojila družbe članom organov in izvršnim direktorjem. Te vrste poslov mora odobriti nadzorni svet ali upravni odbor, v nasprotnem primeru je treba prejeti znesek takoj vrniti. Določbe iz tega člena se uporabljajo tudi za posojila, odobrena prokuristom ter družinskim članom organov vodenja ali nadzora, izvršnih direktorjev in prokuristov. Določbe o sklepanju posojilnih pogodb se smiselno uporabljajo tudi, če posojilo odobri obvladujoča ali odvisna družba, pri čemer sklep o odobritvi posojila sprejme nadzorni svet oziroma upravni odbor obvladujoče družbe.

Kasneje sprejeti (z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o gospodarskih družbah, Uradni list RS, št. 57/12; ZGD-1G) 38.a člen ZGD-1 je uredil pravne posle z družbami in drugimi pravnimi osebami, v katerih ima član posloводства delniške družbe (d.d.) ali družbe z omejeno odgovornostjo (d.o.o.), prokurist, izvršni direktor ali njihov družinski član vsak sam ali vsi skupaj delež, ki dosega najmanj desetino osnovnega kapitala oziroma upravljaljskih pravic ali so udeleženi na dobičku na katerikoli pravni podlagi. Za te posle je predvideno obvezno soglasje nadzornega sveta ali upravnega odbora, v primeru da družba nima ne enega ne drugega organa nadzora, pa soglasje skupščine. V nasprotnem primeru je pravni posel ničen. Določena je bila dolžnost obveščanja o poslih z družbami ali pravnimi osebami, v katerih je delež prej omenjenih oseb manjši od deset odstotkov, urejena pa je tudi izključitev glasovalne pravice v primeru nasprotja interesov, ko organ nadzora odloča o soglasju. V zadnjem odstavku navedenega člena so predvidene izjeme od opisanega pravnega režima, in sicer glede na lastniško strukturo družbe in vrednost poslov.

4. Preglednost institucionalnih vlagateljev, upravljalcev premoženja in svetovalcev za glasovanje;

V nacionalni zakonodaji Republike Slovenije ti instituti do sedaj niso bili urejeni, zato so določbe za prenos Direktive (EU) 2017/828 glede teh pomembna novost v ZGD-1.

S tem predlogom zakona se ureja tudi izvajanje Uredbe Komisije (EU) 2018/1212 z dne 3. septembra 2018 o določitvi minimalnih zahtev za izvajanje določb Direktive 2007/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta glede identifikacije delničarjev, posredovanjem informacij in olajšanju uveljavljanja pravic (v nadaljnjem besedilu: Uredba (EU) 2018/1212), ki ga je sprejela Komisija na podlagi izrecnega pooblastila v Direktivi (EU) 2017/828. Pooblastilo je dano v 3a, 3b in 3c členu navedene direktive. Namen Uredbe (EU) 2018/1212 je preprečiti različno izvajanje določb Direktive (EU) 2017/828, ki bi lahko privedlo do sprejetja nezdružljivih nacionalnih standardov. S tem bi se povečalo tveganje in stroški čezmejnih dejavnosti, kar bi posledično ogrozilo njihovo uspešnost in učinkovitost. Navedeno bi povzročalo dodatno breme za posrednike. Uporaba skupnih oblik podatkov in struktur sporočil pri posredovanju informacij bo omogočila učinkovito in zanesljivo obdelavo ter interoperabilnost med posredniki, izdajateljem (d.d.) in njegovimi delničarji, kar bo zagotovilo učinkovito delovanje kapitalskih trgov EU za delnice.

Poleg predlaganih dopolnitev zaradi prenosa Direktive (EU) 2017/828 predlog zakona vsebuje tudi nekaj drugih vsebinskih dopolnitev veljavne ureditve ZGD-1, in sicer:

- razširja se nabor kaznivih dejanj, zaradi katerih oseba ne more postati ustanovitelj, družbenik ali podjetnik, in sicer s kaznivimi dejanji zoper človekovo zdravje ter kaznivimi dejanji zoper splošno varnost ljudi in premoženja;
- določa se dodatna omejitev ustanavljanja, pridobitve statusa družbenika, ter opravljanja dejavnosti podjetnika za osebe, ki so bile v obdobju zadnjih 12 mesecev javno objavljene na seznamu davčnih zavezancev, za katere je davčni organ v skladu z določbami zakona, ki ureja davek na dodano vrednost, odločil, da jim identifikacija za namene DDV preneha zaradi suma zlorabe identifikacije za namene DDV oziroma če je ugotovil, da je davčni zavezanec identifikacijo za namene DDV uporabljal tako, da je drugim davčnim zavezancem neupravičeno omogočal odbitek DDV;
- določa se dodatna omejitev ustanavljanja in pridobivanja poslovnih deležev in sicer za osebe, ki jim je bila s pravnomočno odločbo Tržnega inšpektorata Republike Slovenije izrečena globa zaradi prekrška v zvezi s nedovoljenimi posegom v osnovni kapital družbe (495. člen ZGD1);
- preverjanje obstoja okoliščin iz 10. a člena ZGD-1 se bo po novem izvajalo tudi za fizične in pravne osebe iz druge države članice ali tretje države. Če ustrezne evidence ne bodo omogočale vzajemne izmenjave podatkov med državami (Republiko Slovenijo, drugo državo članico ali tretjo državo), bo lahko ustanovitelj neobstoje omejitev iz 10.a člena ZGD-1 dokazal s katerim od dokazil, določenih s predlogom zakona;
- z namenom odprave težav z opravljanjem nadzora pristojnih organov, predlog zakona dopolnjuje tudi nabor podatkov, ki jih mora vsebovati prijava za prvi vpis družbe v register. Kot obvezen podatek, ki ga bo morala vsebovati prijava za vpis v register, predlog zakona določa tudi poslovni naslov družbe;
- z novim tretjim odstavkom 30. člena se z namenom izboljšanja učinkovitosti inšpekcijskega nadzora zahteva, da družba vso svojo poslovno dokumentacijo hrani na poslovnem naslovu družbe;
- določa se obveznost za velike in srednje družbe, ki revidirajo letna poročila, da v opisu politike raznolikosti razkrijejo razmerje obeh spolov v organih vodenja in nadzora, ki je primerno za družbo njene velikosti, cilje, ki jih družba zasleduje in vpliv na postopke izbire članov organov vodenja in nadzora;
- določa se tudi javna objava podatkov o poslovanju podjetnikov – normirancev;
- določajo se tudi spremembe na področju notranje revizije v delniških družbah in sicer se s predlaganimi določbami želi doseči njihova večja profesionalizacija, strokovnost in neodvisnost. Bolj jasno se določajo tudi pristojnosti nadzornega sveta v primerih, ko naloge notranje revizije izvajajo zunanji izvajalci;

- predlog zakona razrešuje dilemo glede uporabe definicije subjektov javnega interesa, do katere je prišlo zaradi novele Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o revidiranju (Uradni list RS, št 84/18), ki je določila širšo definicijo kot jo ima veljavni ZGD-1;
- vzpostavlja se pravna podlaga za financiranje nalog, ki jih Slovenski inštitut za revizijo na podlagi ZGD-1 opravlja kot javna pooblastila;
- določa se možnost črtanja tistih družb s seznama subjektov javnega interesa, ki ne bodo izpolnjevale meril za srednje in velike družbe iz četrtega, petega in šestega odstavka 55. člena ZGD-1;

Glavni razlogi za pripravo novega predpisa so:

- implementacija Direktive (EU) 2017/828 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2017 o spremembi Direktive 2007/36/ES glede spodbujanja dolgoročnega sodelovanja delničarjev v slovenski pravni red;
- izvajanje Uredbe Komisije (EU) 2018/1212 z dne 3. septembra 2018 o določitvi minimalnih zahtev za izvajanje določb Direktive 2007/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta glede identifikacije delničarjev, posredovanjem informacij in olajšanja uveljavljanja pravic;
- odprava ugotovljenih pomanjkljivosti in drugih nedoslednosti veljavnega ZGD-1.

2. CILJI, NAČELA IN POGLATIVNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Pri pripravi predloga zakona so pripravljavci na ministrstvu, pristojnem za gospodarski razvoj in tehnologijo, sledili predvsem naslednjim ciljem:

- uskladiti slovenski pravni red z Direktivo (EU) 2017/828;
- urediti izvajanje Uredbe (EU) 2018/1212;
- nadgraditi omejitve ustanavljanja gospodarskih družb subjektom z nepoštenimi poslovnimi praksami;
- onemogočiti veriženje družb za doseg nepodjetniških ciljev;
- izboljšati korporativno upravljanje v družbah;
- izboljšati koncernsko pravo za zaščito manjšinskih delničarjev in upnikov;
- omogočiti javno objavo podatkov o poslovanju podjetnikov – normirancev;
- dopolniti kazenske določbe.

2.2 Načela

Predlog zakona ne odstopa od načel, na katerih temelji sedanja ureditev.

2.3 Poglavitne rešitve

a) Predstavitev predlaganih rešitev:

1. Rešitve, povezane z uskladitvijo z Direktivo (EU) 2017/828:

- **Identifikacija delničarjev in posredovanje informacij za uresničevanje pravic delničarjev:**

S predlogom zakona se v skladu z Direktivo (EU) 2017/828 zagotavlja možnost, da bodo lahko vse delniške družbe identificirale svoje delničarje (ne glede na vrsto delnic), slednjim pa se daje pravica, da sami (in torej brez posrednikov) glasujejo na skupščini in uveljavljajo svoja upravičenja ali pa za to pooblastijo posrednike. Za učinkovito uresničevanje načela, po katerem naj bi bilo delniškim družbam omogočeno identificirati imetnike delnic teh delniških družb (torej svoje delničarje), predvsem tudi ob upoštevanju dejstva, da so kot imetniki delnic, ki pripadajo drugemu, lahko vključeni različni finančni posredniki, ki so tudi sami lahko eventualno celo večstopenjsko udeleženi (tako imenovani

»posredniki v verigi«), hkrati pa tudi z namenom, da se delničarjem teh družb omogoči učinkovitejše uresničevanje njihovih korporacijskih pravic v razmerju do delniške družbe, s tem da se jim zagotovijo potrebne vnaprejšnje informacije, so za 235. členom ZGD-1 predlagani novi členi in sicer 235.a do 235.e člen ZGD-1. Določbe teh členov urejajo oziroma določajo:

- pravico družbe, da identificira svoje delničarje (235.a člen),
- zahtevek za informacije o delničarju družbe (235.b člen),
- način, na katerega družba s sodelovanjem posrednikov delničarjem posreduje informacije, ki so relevantne za uresničevanje njihovih korporacijskih pravic v korporacijskem razmerju z družbo (235.c člen),
- način, na katerega posredniki informirajo družbo o tem, kakšne informacije so pridobili od delničarjev glede uresničevanja korporacijskih pravic (235.č člen),
- upravičenost družbe do hranjenja pridobljenih podatkov o delničarjih in dopustne namene obdelovanja pridobljenih podatkov (235.d člen), in
- neposredno uporabnost Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2018/1212 z dne 3. septembra 2018 o določitvi minimalnih zahtev za izvajanje določb Direktive 2007/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta glede identifikacije delničarjev, posredovanja informacij in olajšanja uveljavljanja pravic delničarjev (UL L št. 223 z dne 4. 9. 2018, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Izvedbena uredba (EU) 2018/1212), stroškovni režim (235.e člen).

– **Prejemki članov organov vodenja in nadzora ter izvršnih direktorjev:**

Predlog zakona skladno z zahtevami Direktive (EU) 2017/828 zavezuje javne delniške družbe, da morajo obvezno oblikovati politiko prejemkov za vse člane organov vodenja in nadzora ter tudi izvršnih direktorjev, ki sicer nimajo statusa poslovodstva po 10. členu ZGD-1, sodijo pa med direktorje v smislu direktive (pojem direktorja je v direktivi širši). S predlogom zakona se natančno določa oblika in struktura te politike in opis različnih komponent prejemkov – politika mora biti jasna in razumljiva ter vsebovati opis vseh komponent prejemkov, fiksnih in variabilnih, vključno z vsemi dodatki in ugodnostmi v kakršnikoli obliki, pri čemer variabilni prejemki niso obvezni, ampak jih družba lahko dodeljuje. Z namenom krepitve korporativnega upravljanja Direktiva (EU) 2017/828 določa tudi možnost, da delničarji izrazijo svoje stališče v zvezi s politiko prejemkov, zato Direktiva (EU) 2017/828 državam članicam ponuja dve opciji: da določijo da je glasovanje zavezujoče ali posvetovalne narave. V predlogu zakona je določeno, da je glasovanje o politiki prejemkov na skupščini posvetovalne narave. Pri tem je pomembno, da se v primeru zavrnitve politike prejemkov režim izplačevanja prejemkov ne spremeni. Ob tem predlog zakon nalaga obveznost, da mora biti že takoj na naslednji skupščini delničarjem v odobritev predložena spremenjena politika prejemkov (tretji odstavek 9.a člena Direktive (EU) 2017/828).

Predlog zakona skladno z zahtevami Direktive (EU) 2017/828 določa tudi obveznost priprave poročila o prejemkih. Javne delniške družbe morajo obvezno sestaviti jasno in razumljivo poročilo o prejemkih članov organov vodenja in nadzora. Za vsako leto so za sestavo odgovorni vsi člani teh organov, poročilo mora pregledati revizor, o njem pa odloča letna skupščina z glasovanjem, ki ima v skladu z Direktivo (EU) 2017/828 posvetovalno naravo. V poročilu o prejemkih morajo biti razčlenjeni vsi prejemki vseh direktorjev in nadzornikov posamično, tudi z vsemi prihodki od odvisnih gospodarskih družb, vključno s ponujenimi delnicami in opcijami, zajeti pa je treba možnosti vračila variabilnih prejemkov ter informacijo o odstopanjih od politike prejemkov.

– **Preglednost in odobritev poslov družbe s povezanimi strankami:**

Predlog zakona z namenom obvladovanja tveganj, povezanih s transakcijami s povezanimi strankami, za veljavno sklenitev poslov družbe s povezanimi strankami, določa obvezno soglasje nadzornega sveta družbe. Predlog zakona se pri definiciji »povezana stranka« sklicuje na mednarodne računovodske standarde. Slednji določajo, da se za povezane stranke štejejo podjetja, ki jih »ključne osebe ravnateljstva« ali njihovi ožji

družinski člani obvladujejo ali skupno obvladujejo. Pridobitev soglasja ni potrebna, če gre za posle, ki so opravljeni v okviru rednega poslovanja in pod običajnimi tržnimi pogoji ter če gre za nekatere druge v predlogu zakona taksativno naštetih posle. Ob tem mora tako javna kot tudi nejavna delniška družba določiti notranji postopek za redno preverjanje, ali posel spada v okvir redne dejavnosti in ali je opravljen pod tržno običajnimi pogoji. Za posle javnih delniških družb s povezanimi strankami se določa obvezno predhodno soglasje nadzornega sveta, le za posle, katerih vrednost presega 2,5 odstotka vrednosti aktive, izkazane v bilanci stanja iz zadnjega potrjenega letnega poročila. Prav tako predlog zakona za javne delniške družbe določa obveznost javne objave teh poslov v roku in na način, kot ga določa Zakon o trgu finančnih instrumentov.

– **Preglednost institucionalnih vlagateljev, upravljavcev premoženja in svetovalcev za glasovanje**

Ker bi lahko ustrezna ozaveščenost vplivala na naložbene odločitve zainteresiranih vlagateljev, se z namenom povečanja njihove ozaveščenosti o sprejetih naložbenih strategijah, politikah sodelovanja in poročilih institucionalnih vlagateljev ter upravljavcev premoženja o njihovem izvajanju, s predlogom zakona določajo obveznosti za institucionalne vlagatelje, upravljavce premoženja in svetovalce za glasovanje, in sicer:

- **Institucionalni vlagatelji** (zavarovalnice, ki izvajajo življenjsko in poklicno pokojninsko zavarovanje ter pozavarovanje) in **upravljavci premoženja** (investicijska podjetja, skladi) bodo morali pripraviti in objaviti politiko sodelovanja, poročilo o izvajanju politike sodelovanja in glasovanju. V teh dokumentih bodo morali pojasniti, kako vključujejo zavarovance v naložbeno strategijo, kako sodelujejo z družbami, v katere vlagajo, kako uresničujejo pravice delničarjev in kako ukrepajo v primeru nasprotja interesov.
- **Upravljavec premoženja** bo moral razkriti vsebino dogovorov z institucionalnimi vlagatelji, katerih premoženje upravljajo, in letno poročati o uresničevanju teh dogovorov.
- **Svetovalec za glasovanje** bo moral razkriti, kateri kodeks uporablja pri svojem delu ter od katerih zahtev kodeksa ravnanja je odstopil in še vedno odstopa. Razkriti bo moral tudi, kako pripravlja raziskave in priporočila ter svetuje (npr. ali upošteva razmere na nacionalnih trgih, zakonske pogoje, katere so značilnosti politik glasovanja za posamezen trg, kako pogosto komunicira z družbami, ki so predmet raziskav).

2. Rešitve, ki so povezane z izvajanjem Uredbe (EU) 2018/1212:

- v zvezi s identifikacijo delničarjev, ter posredovanjem informacij in olajšanjem uveljavljanja pravic delničarjev, se določajo minimalne zahteve v zvezi s sporočanjem informacij, ki jih je treba posredovati, obliko zahtevkov, vključno z njihovo varnostjo in interoperabilnostjo ter roke, ki jih je treba pri tem upoštevati. Z navedenim se zagotavlja enotno (tehnično) izvajanje določb Direktive (EU) 2017/828.

3. Rešitve, ki se nanašajo na dopolnitev sedanje ureditve v ZGD-1:

- Kljub sedanjim omejitvam ustanavljanja družb, kjer je že ZGD-1H z 10.a členom naredil pomemben korak za omejevanje ustanavljanja ter pridobitve poslovnih deležev in statusa podjetnika, kasnejše novele ZGD-1 pa so ureditev še spreminjale in izboljševale, se še vedno pojavljajo številni primeri nepoštenih poslovnih praks gospodarskih družb v zvezi z neplačevanjem plačil iz dela in zlorabami v zvezi z ustanavljanjem družb. Za preprečevanje te prakse se s predlogom zakona še nadgrajuje sedanja ureditev 10.a člena ZGD-1. S predlogom zakona se širi nabor kaznivih dejanj, ki posamezniku onemogočajo ustanavljanje, in sicer s kaznivimi dejanji zoper človekovo zdravje ter zoper splošno varnost ljudi in premoženja. Prav tako se na novo za določen čas iz poslovnega okolja izloča osebe, ki so bile v obdobju zadnjih 12 mesecev javno objavljene na seznamu davčnih zavezancev, za katere je davčni organ odločil, da jim identifikacija za namene DDV preneha zaradi suma zlorabe identifikacije za namene DDV oziroma če je ugotovil, da je davčni zavezanec identifikacijo za namene DDV uporabljal tako, da je drugim davčnim zavezancem neupravičeno omogočal odbitek DDV.

- Predlog zakona bo z dodatnimi pravili ponovno posegel v prakso dvigovanja najnižjega dovoljenega osnovnega kapitala iz transakcijskih računov novo ustanovljenih družb. S preteklimi spremembami je namreč zakonodajalec že želel otežiti veriženje družb oziroma ustanavljanje družb na zalogo, s katerimi so (pogosto) povezane različne nepoštenne poslovne prakse, kot je izvedba enkratnega pravnega posla, katerega cilj je pridobiti premoženjsko in drugo (pravno) upravičenje (npr. pridobitev delovnega dovoljenja, izogibanje plačilu plač, odškodnin, davkov in prispevkov), prenašanje premoženja iz družbe v težavah na novo, z obveznostmi neobremenjeno družbo, slamnate družbe, namen katerih je izvrševanje kaznivih dejanj (npr. pranje denarja), ki izhajajo iz predhodnih gospodarskih kaznivih dejanj (npr. davčna zatajitev iz naslova davka na dodano vrednost), izstopanje fizičnih oseb iz lastništva pravnih oseb, sklepanje navideznih poslov. Vendar kot kaže praksa, kljub vsem že sprejetim ukrepom, do ustanavljanja družb na zalogo še zmeraj prihaja. Zaradi neučinkovitosti že sprejetih ukrepov se s predlogom zakona določa dodatna omejitve ustanavljanja in pridobivanja poslovnih deležev in sicer za osebe, ki jim je bila s pravnomočno odločbo Tržnega inšpektorata Republike Slovenije izrečena globa zaradi prekrška v zvezi s nedovoljenim posegom v osnovni kapital družbe (495. člen ZGD-1).
- Predlog zakona izenačuje položaj slovenskih fizičnih in pravnih oseb ter fizičnih in pravnih oseb iz druge države članice ali iz tretje države, ki so zaradi nepovezanosti centralnih registrov med državami (kazenskih, davčnih, prekrškovnih), v privilegiranem položaju, saj se podatki o nekaznovanosti oziroma obstoju drugih okoliščin iz 10.a člena zanje ne preverjajo. Predlog zakona tako določa, da se bodo odslej ti podatki (če je oseba v drugi državi članici ali matični državi ali v državi, v kateri ima pravna oseba svoj sedež, objavljena na seznamu nepredlagateljev obračunov oziroma objavljena na seznamu neplačnikov davkov, če je bila zoper osebo ugotovljena kršitev v zvezi s plačilom za delo ali v zvezi z zaposlovanjem na črno, če je oseba storila kaznivo dejanje, ki predstavlja razlog za omejitev ustanavljanja, itd.) pridobivali iz uradnih evidenc druge države članice ali matične države ali države, v kateri ima pravna oseba svoj sedež (v primerih, kjer so centralni registri med državami že vzajemno povezani) ali pa bodo fizične in pravne osebe iz druge države članice ali (zlasti) iz tretje države (s katero vzajemna izmenjava podatkov iz uradnih evidenc morda nikoli ne bo vzpostavljena) pristojnemu organu dostavile uradno potrdilo pristojnega organa, ki po predlogu zakona šteje za dokazilo o neobstoju omejitev za ustanovitev družbe, podjetnika ali pridobitev poslovnega deleža družbe.
- Zaradi lažjega in učinkovitejšega izvajanja nadzora nad gospodarskimi subjekti in njihovim dejanskim krajem poslovanja predlog zakona določa pojem poslovnega naslova. Predlog zakona po vzoru zakona, ki ureja sodni register določa, da poslovni naslov predstavlja kraj s točnim naslovom (ulica, hišna številka, kraj), hkrati pa določa tudi kazensko sankcijo, s katero se želi zagotoviti spoštovanje navedene zakonske določbe.
- Dopolnjuje se nabor podatkov, ki jih mora vsebovati prijava za prvi vpis družbe v register. Poleg firme, dejavnosti, sedeža in drugih podatkov, določenih z zakonom bo k prijavi treba dodati tudi poslovni naslov družbe. Novost je namenjena poenotenju z zakonom, ki ureja sodni register ter lažjemu opravljanju nadzorov s strani pristojnih organov. Predlog zakona določa tudi prilagoditveno obdobje.
- Hkrati se z novim tretjim odstavkom 30. člena ZGD-1 z namenom izboljšanja učinkovitosti inšpekcijskega nadzora zahteva, da družba vso poslovno dokumentacijo hrani na poslovnem naslovu družbe.
- S spremembo 54. člena ZGD-1 se vzpostavlja financiranje nalog, ki jih Slovenski inštitut za revizijo na podlagi ZGD-1 opravlja kot javna pooblastila.
- S spremembo 73. člena se določa obveznost javne objave podatkov o poslovanju

podjetnikov, ki ugotavljajo davčno osnovo za davek od dohodka iz dejavnosti z upoštevanjem normiranih odhodkov, na spletnih straneh AJPES, namenjenih javni objavi letnih poročil. Vir podatkov o poslovanju bodo davčni obračuni navedenih podjetnikov, za katere velja obveznost pošiljanja davčnih obračunov FURS. AJPES bo podatke o poslovanju podjetnikov, ki jih bo prejel od FURS, objavil na svojih spletnih straneh. Podrobnejša pravila o podatkih o poslovanju, rokih in načinu predložitve podatkov o poslovanju AJPES-u ter javne objave podatkov o poslovanju bo urejal podzakonski akt ministra, pristojnega za gospodarstvo.

- Z namenom, da bi dosegli napredek na področju zastopanosti manj zastopanege spola v organih vodenja in nadzora teh družb ter oblikovanja (boljših) politik raznolikosti, se s predlogom zakona določa obveznost za velike in srednje družbe, ki revidirajo letna poročila, da v opisu politike raznolikosti razkrijejo razmerje obeh spolov v organih vodenja in nadzora, ki je primerno za družbo njene velikosti, cilje, ki jih družba zasleduje in vpliv na postopke izbire članov organov vodenja in nadzora.
- Predlog zakona določa tudi spremembe na področju notranje revizije v delniških družbah. In sicer se določa večja profesionalizacija (določa se pravni okvir, v skladu s katerim mora delovati notranja revizija), strokovnost (določa se ustrezna usposobljenost notranjih revizorjev) in neodvisnost (dopustnost komunikacije z nadzornim svetom brez vednosti uprave) notranje revizije v delniških družbah. Bolj jasno pa se določajo tudi pristojnosti nadzornega sveta v primerih, ko naloge notranje revizije izvajajo zunanji izvajalci.
- Ker so zaradi razširjene opredelitve subjektov javnega interesa v ZRev-2, subjekti javnega interesa postale tudi manjše, sistemsko manj pomembne družbe, se s predlogom zakona določi možnost črtanja s seznama subjektov javnega interesa za tiste družbe, ki ne bodo izpolnjevale meril za srednje in velike družbe iz četrtega, petega in šestega odstavka 55. člena ZGD-1.

b) Način reševanja:

- vprišanja, ki se bodo urejala s predlaganim zakonom
 - a) prenos Direktive (EU) 2017/828;
 - b) izvajanje Uredbe (EU) 2018/1212;
 - c) dodatno omejevanje ustanavljanja subjektom z nepoštenimi poslovnimi praksami v zvezi z davčnimi prevarami ter v zvezi z ustanavljanjem družb;
 - d) uvedba določb za večjo neodvisnost, strokovnost in profesionalnost notranje revizije v delniških družbah in dopolnitve določb v zvezi pristojnostmi nadzornega sveta v primerih, ko naloge notranje revizije izvajajo zunanji izvajalci;
 - e) določitev novih obveznosti povezanih z vpisom podatkov v sodni in poslovni register (zaradi poenostavitve izvajanja nadzora);
 - f) uvedba preverjanja izpolnjevanja pogojev za ustanovitev ali pridobitev statusa družbenika za fizične in pravne osebe iz druge države članice in iz tretje države;
 - g) določitev dodatnih obveznosti za družbe, ki so postali subjekti javnega interesa po Zakonu o revidiranju;
 - h) določitev javne objave podatkov o poslovanju podjetnikov – normirancev;
 - i) dopolnitev določb o opisu politike raznolikosti, ki velikim in srednjim družbam, ki revidirajo letna poročila nalagajo, da v opisu politike raznolikosti razkrijejo razmerje obeh spolov v organih vodenja in nadzora.
- vprišanja, ki se bodo urejala z izvršilnimi predpisi, in seznam izvršilnih predpisov, ki bodo prenehali veljati

Predlog zakona predvideva sprejem enega podzakonskega akta, ki bo določal obseg podatkov o poslovanju podjetnikov, katerih davčna osnova se določa na podlagi prihodkov

in normiranih odhodkov, ki jih bo Finančni urad RS za potrebe javne objave pošiljal AJPES.

Izvršilni predpisi, ki bi prenehali veljati, niso predvideni.

c) Normativna usklajenost predloga zakona:

- z veljavnim pravnim redom

Predlog zakona je usklajen z veljavnim pravnim redom Republike Slovenije in EU.

- s splošno veljavnimi načeli mednarodnega prava in mednarodnimi pogodbami, ki zavezujejo Republiko Slovenijo

Predlog zakona je v skladu s splošno veljavnimi načeli mednarodnega prava in mednarodnimi pogodbami, ki zavezujejo Republiko Slovenijo.

- s predpisi, ki jih je tudi treba sprejeti oziroma spremeniti ter »paketno« obravnavati

Predlog zakona je usklajen s predpisi, ki jih je treba sprejeti oziroma spremeniti ter »paketno« obravnavati.

d) Usklajenost predloga zakona:

- s samoupravnimi lokalnimi skupnostmi

Predlog zakona ne posega na področje lokalne samouprave, zato usklajevanje ni bilo potrebno.

- s civilno družbo oziroma ciljnim skupinami, na katere se Predlog zakona nanaša (navedba neusklajenih vprašanj)
- s subjekti, ki so na poziv predlagatelja neposredno sodelovali pri pripravi predloga zakona oziroma so dali mnenje (znanstvene in strokovne institucije, nevladne organizacije in posamezni strokovnjaki ter predstavniki zainteresirane javnosti)

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

- ocena finančnih sredstev za državni proračun

Potrebna bo nadgradnja informacijskega sistema SPOT s strani MJU.

Stroški nadgradnje informacijskega sistema SPOT so ocenjeni na 20.000 EUR. Sredstva so zagotovljena na EPT Vsebina, NRP: 3130-16-0031, PP: 160156, 160157, 160158, 160159; eMA šifra operacije: OP20.00163.

- ocena drugih javno finančnih sredstev

Predlog zakona ne predvideva finančnih posledic na druga javnofinančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI

PRORAČUN ŽE SPREJET

Za izvajanje zakona ni treba zagotoviti dodatnih sredstev v že sprejetem državnem proračunu.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

– prikaz ureditve v pravnem redu EU

Predlog zakona je prilagojen pravu EU. Z njim se v slovenski pravni red prenaša Direktiva (EU) 2017/828. Gre za revizijo Direktive 2007/36/ES o pravicah delničarjev, ki jo morajo države članice implementirati do 10. 6. 2019. Njen prenos v nacionalne pravne rede držav članic EU bo zagotovil, da med njihovimi ureditvami ne bo pomembnejših razlik.

Namen Direktive (EU) 2017/828

S sprejetjem Direktive (EU) 2017/828 se nadaljuje proces modernizacije evropskega prava družb in korporacijskega upravljanja. V določeni meri gre za nadgrajevanje aktivnosti še iz časov Akcijskega načrta o posodobitvi prava družb in izboljšanju upravljanja gospodarskih družb v Evropski uniji iz leta 2003 ter posvetovanj o prihodnjih prednostnih nalogah za ta akcijski načrt, ki so potekala v letih 2005 in 2006. Leta 2010 je Komisija EU objavila zeleno knjigo o korporativnem upravljanju finančnih institucij, leta 2011 pa je sprejela zeleno knjigo o okviru EU za upravljanje gospodarskih družb, ki je odprla razpravo o tem, kako izboljšati učinkovitost obstoječih pravil. Z namenom nadaljnje modernizacije je Komisija sprejela posebni dokument z naslovom – Akcijski načrt: Evropsko pravo družb in upravljanje podjetij – sodobni pravni okvir za boljše sodelovanje delničarjev in trajnostna podjetja. Namen vseh načrtovanih aktivnosti je bila zagotovitev večje konkurenčnosti in rasti gospodarskih družb, glavni cilj pa spodbuditev in olajšanje dolgoročnega vključevanja delničarjev v strukturo korporacijskega upravljanja. Poleg navedenega je bilo z vsebinskega vidika v ospredju tudi povečevanje preglednosti med gospodarskimi družbami in njihovimi delničarji ter predvsem poenostavitev čezmejnih dejavnosti evropskih gospodarskih družb z učinkovitimi čezmejnimi transakcijami (cross – border operations), ki vključujejo prosti prenos sedeža gospodarske družbe znotraj držav članic EU, izboljššan in učinkovitejši mehanizem čezmejnih združitvev, pa tudi omogočanje čezmejnih delitev.

Komisija EU je v tej zvezi izvedla številna javna posvetovanja, ki so vključevala različne teme, in sicer zeleno knjigo 2010 o korporativnem upravljanju finančnih institucij in politikah prejemkov ter zeleno knjigo 2011 o okviru EU za upravljanje podjetij. Poleg tega sta potekali dve posvetovanji glede zakonodaje o pravni varnosti imetništva in razpolaganja z vrednostnimi papirji, ki sta obsegali vprašanja o identifikaciji delničarjev in učinkoviti čezmejni izmenjavi informacij, vključno z glasovanjem, znotraj naložbene verige. Pri tem je Komisija ugotovila pet glavnih težav: 1) nezadostno sodelovanje institucionalnih vlagateljev in upravljavcev premoženja, 2) nezadostna povezava med plačo in uspešnostjo direktorjev, 3) pomanjkljiv nadzor delničarjev nad posli s povezanimi strankami, 4) neustrezna preglednost svetovalcev zastopniških podjetij, in 5) zahtevno in drago uveljavljanje pravic, ki izhajajo iz vrednostnih papirjev za vlagatelje.

Cilji Direktive (EU) 2016/943

Glavni cilj Direktive (EU) 2017/828 je prispevati k dolgoročni vzdržnosti podjetij v EU, ustvariti privlačno okolje za delničarje ter povečati čezmejno glasovanje z izboljšanjem učinkovitosti verige kapitalskih naložb z namenom prispevati k rasti, ustvarjanju delovnih mest in konkurenčnosti EU. Direktiva izpolnjuje tudi obveznost prenovljene strategije o dolgoročnem financiranju, ki zagotavlja boljše pogoje poslovanja za podjetja, ki kotirajo na borzi.

Podrobnejši cilji Direktive (EU) 2016/943 so:

- 1) povečati raven in kakovost sodelovanja lastnikov in upravljavcev premoženja s podjetji, v katera vlagajo;
- 2) ustvarjati boljše povezave med plačo in uspešnostjo direktorjev podjetij;

- 3) izboljšati preglednost in nadzor delničarjev nad posli s povezanimi strankami;
- 4) zagotavljati zanesljivo in kakovostno svetovanje svetovalcev zastopniških podjetij;
- 5) omogočati posredovanje čezmejnih informacij (vključno z glasovanjem) znotraj naložbene verige, zlasti z identifikacijo delničarjev.

Poglavitne rešitve Direktive (EU) 2017/828

Obseg direktive je relativno zelo velik (tudi glede na število novih in spremenjenih določb). Pri tem gre za spremembo oziroma v veliki meri povsem novo ureditev naslednjih vprašanj (glede pravic delničarjev in v tej zvezi spodbujanje dolgoročnega sodelovanja delničarjev):

1. Identifikacija delničarjev, posredovanje informacij in olajšanje uveljavljanja pravic delničarjev (novo poglavje 1a, novi 3a do 3f členi);

Zaradi pomanjkanja identifikacije vlagateljev, pomanjkanja pravočasnega posredovanja informacij in pravic v naložbeni verigi ter cenovne diskriminacije čezmejnih imetij, ki vodijo v nezadovoljivo upravljanje podjetij in predstavljajo tveganje za pomanjkljive in preveč kratkoročno usmerjene odločitve vodstva, ki zmanjšujejo možnosti za boljšo finančno uspešnost podjetij, ki kotirajo na borzi, in možnosti za čezmejne naložbe, direktiva v posebnem poglavju na novo ureja vprašanja:

- identifikacije delničarjev,
- posredovanja informacij,
- olajšanega uveljavljanja pravic delničarjev,
- nediskriminatornosti – sorazmernosti in preglednosti stroškov,
- posrednikov v tretjih državah in
- informacij o izvajanju.

Direktiva določa, da morajo vse države članice zagotoviti, da imajo javne delniške družbe pravico svoje delničarje identificirati. Države članice pa lahko določijo, da smejo družbe z registriranim sedežem na njihovem ozemlju zahtevati identifikacijo le za tiste delničarje, ki imajo več kot določen odstotek delnic ali glasovalnih pravic, pri čemer takšen odstotek ne sme presegati 0,5 %.

Na Komisijo je preneseno pooblastilo za sprejemanje izvedbenih aktov za določitev minimalnih zahtev za posredovanje informacij, ki jih je treba posredovati, oblike zahteve, vključno z njihovo varnostjo, ter roke, ki jih je treba upoštevati.

Direktiva tudi natančno ureja, katere informacije, prejete od družbe, morajo posredniki posredovati delničarjem ali tretji osebi, ki jo imenuje delničar, še posebej v primerih, če je v verigi več posrednikov.

Direktiva zahteva, da se v nacionalnih zakonodajah držav članic zagotovi, da posredniki olajšajo delničarjem, da sami uveljavljajo svoje pravice, vključno s pravico do udeležbe in glasovanja na skupščinah delničarjev, pri čemer določa možne načine tudi za primere elektronskega glasovanja. Določa se pravica delničarja, da lahko po skupščini delničarjev, vsaj na zahtevo, prejme potrditev, da je družba njegove glasove veljavno zabeležila in štela, in to v roku, ki ne sme biti daljši od treh mesecev od datuma glasovanja.

Države članice morajo zagotoviti tudi nediskriminatornost, sorazmernost in preglednost stroškov, ki jih posrednik zaračuna delničarjem. Morebitne razlike v zaračunanih stroških med domačim in čezmejnem uveljavljanjem pravic so dovoljene le, če so ustrezno utemeljene in odražajo razlike v dejanskih stroških, nastalih pri upravljanju storitev. Države članice pa imajo tudi možnost, da posrednikom zaračunavanje storitev v tej zvezi prepovejo.

2. Preglednost institucionalnih vlagateljev, upravljalcev premoženja in svetovalcev za glasovanje (novo poglavje 1b, novi 3g do 3k členi);

Zaradi velikega števila (čezmejnih) imetij delnic na delniškem trgu in kompleksnosti

vidikov, ki jih je treba upoštevati, je uporaba svetovalcev zastopniških podjetij v številnih primerih neizogibna, zato svetovalci zastopniških podjetij močno vplivajo na glasovalno obnašanje teh vlagateljev. Na podlagi ugotovljenih pomanjkljivosti (1. metodologije, ki jih svetovalci zastopniških podjetij uporabljajo za pripravo priporočil, ne upoštevajo vedno razmer na lokalnih trgih in regulativnih pogojev v zadostni meri in 2. svetovalci zastopniških podjetij zagotavljajo storitve izdajateljem, ki lahko vplivajo na njihovo neodvisnost in sposobnost objektivnega in zanesljivega svetovanja) direktiva prinaša številne novosti, ki so urejene v posebnem poglavju o preglednosti institucionalnih vlagateljev, upravljalcev premoženja in svetovalcev za glasovanje. Normirana so naslednja vprašanja:

- politika sodelovanja institucionalnih vlagateljev in upravljalcev premoženja,
- preglednost upravljalcev premoženja,
- preglednost svetovalcev za glasovanje in
- pregled.

Novo poglavje 1b Direktive 2007/36/ES v 3.g členu določa obveznost priprave in javnega razkritja politike o sodelovanju institucionalnih vlagateljev in upravljavcev premoženja z družbami, v katere vlagajo, ter obveznost poročanja o izvajanju objavljene politike sodelovanja delničarjev. Politika o sodelovanju institucionalnih vlagateljev in upravljavcev premoženja kot delničarjev v gospodarskih družbah mora razkrivati:

- vključenost sodelovanja delničarjev v naložbeno strategijo,
- različne oblike sodelovanja delničarjev, ki se ga odločijo izvajati, ter na kakšen način to počnejo, in
- politiko obvladovanja dejanskih in potencialnih nasprotij interesov.

Pri poročanju o izvajanju politike sodelovanja morajo institucionalni vlagatelji in upravljavci premoženja še posebej razkriti informacije o uresničevanju svoje glasovalne pravice na skupščinah družb v EU, razbremenjeni pa so obveznosti objave nepomembnega glasu, kar se presoja glede na predmet glasovanja oziroma velikost deleža v družbi.

Skladno s splošno usmeritvijo novega prvega odstavka 3.h člena Direktive 2007/36/ES morajo institucionalni vlagatelji stremeti k srednje do dolgoročni donosnosti njihovih sredstev, saj lahko tako pripomorejo k uskladitvi interesov končnih koristnikov storitev institucionalnih vlagateljev, upravljavcev premoženja in družb, v katere se vlaga. Posledično se lahko doseže razvoj dolgoročnejših naložbenih strategij in dolgoročnejših razmerij s temi družbami, ki vključujejo sodelovanje delničarjev.

Upravljanje premoženja lahko institucionalni vlagatelji zaupajo upravljavcu premoženja, vendar morajo po določbi drugega odstavka novega 3.h člena Direktive 2007/36/ES javnosti razkriti nekatere njune ključne medsebojne dogovore. Pri tem morajo institucionalni vlagatelji razkriti predvsem naslednje:

- kako upravljavca premoženja spodbujajo k uskladitvi njegove naložbene strategije in njegovih odločitev s profilom in trajanjem obveznosti institucionalnega vlagatelja;
- kako upravljavca premoženja spodbujajo k sprejemanju naložbenih odločitev na podlagi ocen o srednje do dolgoročni finančni in nefinančni uspešnosti družbe, v katero se vlaga;
- kako upravljavca premoženja spodbujajo k sodelovanju z družbami, v katere se vlaga;
- kako ocenjujejo uspešnost upravljavca premoženja;
- kako spremljajo obrat portfelja, obseg in stroške obrata portfelja, ki ga upravlja upravljavec premoženja, in
- kako upravljavca premoženja spodbujajo k delovanju, ki je srednje do dolgoročno v najboljšem interesu institucionalnega vlagatelja.

Da bi lahko institucionalni vlagatelji ocenili delo upravljavcev premoženja, so jim ti zavezani posredovati ustrezne informacije. Veliki institucionalni vlagatelji lahko zahtevajo podrobno poročanje, še posebej, če se premoženje upravlja na podlagi diskrecijskega

pooblastila. Upravljavci premoženja morajo institucionalnim vlagateljem posredovati podatke o:

- srednje do dolgoročnih materialnih in drugih tveganjih glede naložb v portfelju, da lahko institucionalni vlagatelji ocenijo, ali upravljavci premoženja izvajajo srednje do dolgoročne analize lastniškega kapitala in portfelja;
- sestavi, obratu in stroških obrata portfelja;
- svoji politiki posojanja vrednostnih papirjev in o tem, kako jo izvajajo za izpolnjevanje obveznosti sodelovanja;
- tem, če in kako sprejema naložbene odločitve na podlagi presoje o srednje do dolgoročni uspešnosti družbe, v katero se vlaga, vključno z njeno nefinančno uspešnostjo;
- tem, ali je prišlo do nasprotij interesov, ki lahko vplivajo na sodelovanje delničarja, in če je, do katerih nasprotij interesov je prišlo in kako se je upravljavec premoženja spoprijel z njimi. Če se premoženje institucionalnega vlagatelja upravlja združeno s premoženjem drugih vlagateljev (prek sklada), direktiva državam članicam zagotavlja možnost ureditve, po kateri je treba informacije zagotoviti tudi drugim vlagateljem, in sicer vsaj na njihovo zahtevo. S tem se zagotavlja, da se lahko z informacijami seznanijo vsi zainteresirani vlagatelji istega sklada.

Svetovalci za glasovanje izvajajo storitve raziskav, svetovanja in priprave poročil o glasovanju na skupščinah družb, ki kotirajo na borzi. S tem lahko prispevajo k zmanjšanju stroškov analiz informacij o družbah, lahko pa tudi pomembno vplivajo na glasovanje vlagateljev. Njihove storitve uporabljajo predvsem vlagatelji z zelo razpršenimi portfelji in številni tuji delničarji.

Za svetovalce za glasovanje morajo veljati zahteve glede preglednosti – če morajo ravnati v skladu s kodeksom, morajo poročati o njegovem izvajanju, prav tako morajo razkriti ključne informacije o izvajanju svojih storitev ter o kateremkoli konfliktu interesov. Ti podatki morajo biti javnosti na voljo vsaj tri leta, da lahko institucionalni vlagatelji med svetovalci za glasovanje izbirajo na podlagi njihove pretekle uspešnosti. Enake zahteve je direktiva določila tudi za svetovalce za glasovanje iz tretjih držav, ki opravljajo dejavnost samo prek poslovne enote v EU.

Z direktivo se za družbe, institucionalne vlagatelje, upravljavce premoženja in svetovalce za glasovanje ne zahteva javno razkritje informacij, ki bi resno škodilo njihovemu poslovnemu položaju, pri čemer takšna opustitev razkritja ne bi smela ogroziti doseganja ciljev direktive.

Direktiva tudi ne posega v določbe sektorskih zakonodajnih aktov Evropske unije, ki urejajo posebne vrste družb – kreditne institucije, investicijska podjetja, upravljavce premoženja, zavarovalnice in pokojninske sklade.

3. Politika prejemkov direktorjev – pravice delničarjev in informacije (nova 9a in 9b člen);

Prejemki direktorjev imajo ključno vlogo pri usklajevanju interesov direktorjev in delničarjev ter zagotavljanju, da direktorji ravnajo v najboljšem interesu podjetja. Delničarski nadzor direktorjem preprečuje, da bi izvajali strategije prejemkov, katere morda sploh ne bi prispevale k dolgoročni uspešnosti podjetja, kljub temu pa bi omogočale prejemanje nagrad. V obstoječem okviru so bile ugotovljene številne pomanjkljivosti – informacije, ki jih podjetja razkrijejo, niso izčrpne, jasne ali primerljive, delničarji pa pogosto nimajo primernih orodij za izražanje svojih mnenj o prejemkih direktorjev. Direktiva zato v tej zvezi dokaj podrobno ureja pravico delničarjev do glasovanja o politiki prejemkov direktorjev (9.a člen) in informacije, ki jih je treba predložiti, ter pravico do glasovanja o poročilu in prejemkih direktorjev (9.b člen).

Države članice morajo zagotoviti, da javne delniške družbe oblikujejo politiko prejemkov direktorjev in da imajo delničarji pravico do glasovanja na skupščini delničarjev o tej politiki prejemkov. Glasovanje na skupščini delničarjev o politiki prejemkov direktorjev je

zavezujoče, zato lahko družbe svojim direktorjem plačajo prejemke le v skladu s politiko prejemkov, ki je bila odobrena na skupščini. Direktiva državam članicam dopušča opcijo, da predpišejo zgolj posvetovalno naravo glasovanja o politiki prejemkov na skupščini delničarjev. V tem primeru plačajo družbe svojim direktorjem prejemke le v skladu s politiko prejemkov, ki je bila predložena v glasovanje na skupščini delničarjev. Če skupščina delničarjev zavrne predlagano politiko prejemkov, družba na naslednji skupščini delničarjev v glasovanje predloži spremenjeno politiko. Družbe morajo predložiti politiko prejemkov v glasovanje skupščine delničarjev ob vsaki pomembni spremembi, v vsakem primeru pa vsaj vsaka štiri leta.

Kadar družba dodeljuje prejemke na podlagi delnic, se v politiki prejemkov določijo odmerne dobe in, kjer je ustrezno, zadržanje delnic po odmeri, ter pojasni, kako prejemki na podlagi delnic prispevajo k ciljem takšnega nagrajevanja. Politika prejemkov mora biti po glasovanju o njej na skupščini delničarjev nemudoma javno objavljena na spletnih straneh družbe, skupaj z datumom in izidi glasovanja, nato pa brezplačno in javno dostopna vsaj toliko časa, dokler se uporablja. V tej zvezi novelirana direktiva natančno določa informacije, ki jih je treba predložiti glede politike prejemkov in pravico do glasovanja o poročilih o prejemkih. Tako morajo javne delniške družbe pripraviti jasno in razumljivo poročilo o prejemkih, ki vsebuje celovit pregled prejemkov, vključno z vsemi ugodnostmi, v kakršnikoli obliki, dodeljenih ali dolgovanih v zadnjem poslovnem letu posameznim direktorjem, vključno z na novo zaposlenimi in bivšimi direktorji, v skladu z določeno politiko prejemkov.

Javne delniške družbe morajo vsako leto izdelati poročilo o prejemkih, o katerem ima letna skupščina delničarjev pravico do posvetovalnega glasovanja. Družba v naslednjem poročilu pojasni, kako se je glasovanje skupščine delničarjev upoštevalo.

V tej zvezi direktiva določa izjemo za mala in srednja podjetja, kjer je alternativa glasovanju, da se poročilo o prejemkih za zadnje poslovno leto predloži v razpravo na letni skupščini kot ločena točka na dnevnem redu in družba v naslednjem poročilu o prejemkih pojasni, kako se je upoštevala razprava na skupščini delničarjev. Posebej je treba izpostaviti, da direktiva želi zagotoviti harmonizacijo pri izdelavi poročil o politiki prejemkov, zaradi česar se pooblašča komisijo, da sprejme smernice za določitev standardizirane predstavitve informacij glede politike prejemkov. Slednje bo še posebej pomembno za konkretno prakso delniških družb.

4. Preglednost in odobritev poslov družbe s povezanimi strankami (novi 9c člen).

Posli s povezanimi strankami, tj. posli med podjetjem in njegovim vodstvom, direktorji, nadzornimi subjekti ali delničarji, ustvarjajo priložnosti za pridobivanje vrednosti, ki pripada podjetju, v škodo (zlasti manjšinskih) delničarjev. Delničarji pogosto nimajo dostopa do zadostne količine informacij pred načrtovanim poslom, prav tako nimajo primernih orodij za nasprotovanje nepoštenim poslom. Ker so institucionalni vlagatelji in upravljavci premoženja največkrat manjšinski delničarji, bi več nadzornih pravic do poslov s povezanimi strankami izboljšalo njihovo zmožnost, da zaščitijo svoje naložbe. Za izboljšanje opisanega stanja prinaša direktiva številne novosti glede preglednosti in odobritve poslov s povezanimi strankami (člen 9c).

Bistvena zahteva direktive je, da so vprašanja preglednosti in odobritve poslov s povezanimi strankami v nacionalnih zakonodajah regulirana, kar pomeni, da so urejeni instrumenti obvladovanja tveganj, povezanih s tovrstnimi posli. Večinoma pa je ureditev tega področja v nacionalni zakonodaji prepuščena izbiri držav članic, saj direktiva v tem poglavju daje na voljo največje število opcij oziroma možnosti za prenos določb direktive v nacionalno zakonodajo, na primer: države lahko sprejmejo drugačne opredelitve bistvenosti poslov s povezanimi osebami, objavi poslov s povezanimi strankami se priloži posebno oceno, da je posel pošten, odobritev poslov s povezanimi strankami lahko odobrijo različni organi, delničar, ki je povezana stranka, lahko sodeluje pri glasovanju pod pogojem varstva manjšinskih delničarjev, posebnost, določena za posle, sklenjene med običajnim poslovanjem, države lahko izvzamejo iz poslov s povezanimi strankami različne

posle, ki jih določa direktiva, pri objavi poslov s povezanimi osebami se mora priložiti tudi poročilo izvedenca z oceno, ali je posel pošten in razumen.

Tako je državam članicam prepuščena že sama opredelitev bistvenih poslov, za katere je potrebno soglasje pristojnega organa družbe in za katere velja dolžnost javne objave relevantnih podatkov o tovrstnih poslih. Direktiva določa, kaj naj države članice upoštevajo pri določitvi bistvenih poslov (vpliv informacij o poslu na ekonomske odločitve delničarjev ter tveganja, povezana s poslom, za nepovezane stranke, vključno z manjšinskimi delničarji) ter da pri definiciji bistvenih poslov določijo enega ali več kvantitativnih kazalcev, ki temeljijo na primer na vplivu posla na finančni položaj, na prihodke, premoženje, kapitalizacijo, vključno z lastnim kapitalom, promet itd., ali pa upoštevajo vrsto posla in položaj povezane osebe. Ni nujno, da so definicije bistvenosti enake tako za uporabo pravil o soglasju pristojnega organa družbe kot za javno objavo podatkov o poslu, lahko so različne, razlikovanje pa je možno tudi na podlagi velikosti družbe. Ob tem direktiva nalaga državam članicam, da za namene nastanka dolžnosti soglasja in javne objave predvidijo agregacijo, tako da se seštevajo posli, opravljeni z isto povezano stranko v poljubnem 12-mesečnem obdobju ali v istem poslovnem letu, za katere sicer ne bi bilo predvideno soglasje ali javna objava, če bi se obravnavali posamično.

Direktiva nima lastne definicije, katere stranke se štejejo za povezane stranke, ampak se v zvezi z njihovo opredelitvijo sklicuje na Mednarodne računovodske standarde (MRS), prevzete z Uredbo Komisije (ES) št. 1126/2008, z dne 3. novembra 2008 o sprejetju nekaterih mednarodnih računovodskih standardov v skladu z Uredbo (ES) št. 1606/2002 Evropskega parlamenta in Sveta. V zvezi s tem je relevanten predvsem MRS 24, ki v 9. točki razlikuje med povezano stranko, ki je fizična oseba (ang. person) in povezano stranko, ki je podjetje (ang. entity).

Kot mehanizma za obvladovanje tveganj, povezanih s transakcijami s povezanimi strankami, predvideva direktiva soglasje pristojnega organa družbe in transparentnost posla, ki se zagotavlja z dolžnostjo javne objave relevantnih podatkov. Države članice imajo možnost, da kot pristojni organ, ki odloča o soglasju, določijo bodisi skupščino bodisi nadzorni svet ali upravni odbor. Namen soglasja je preprečiti, da bi povezana stranka izrabila svoj položaj, ter zagotoviti zaščito delničarjev, vključno z manjšinskimi. Glede na namen je seveda pomembno, da postopek odločanja o soglasju ni obremenjen z nasprotjem interesov, ki bi lahko obstajal pri posameznem članu organa. Direktiva v zvezi s tem določa, da v primeru, če je pri poslu s povezano stranko udeležen član organa ali delničar, ta ne sme sodelovati pri odločanju o soglasju. Direktiva sicer dopušča izjemo in tako omogoča državam članicam, da dovolijo delničarju, ki je povezana stranka, sodelovanje pri glasovanju, vendar le pod pogojem, da ob tem obstajajo ustrezni zaščitni mehanizmi, ki naj povezani stranki preprečijo, da bi odobrila transakcijo, čeprav je večina nepovezanih delničarjev ali večina neodvisnih članov organa drugačnega mnenja. Ne glede na to, da je soglasje k poslu izglasoval nadzorni svet ali upravni odbor, lahko države članice v svoji zakonodaji predvidijo, da imajo tudi delničarji možnost odločati o soglasju.

Države članice morajo zagotoviti, da družbe javno objavijo bistvene posle s povezanimi strankami najkasneje ob sklenitvi posla. Objava mora vsebovati vsaj informacije o naravi razmerja s povezano osebo, ime povezane osebe, datum in vrednost posla ter katerekoli druge informacije potrebne za oceno, ali je posel pošten in razumen s stališča delničarjev, ki niso povezane stranke, vključno z manjšinskimi delničarji. Ob tem lahko države članice določijo, da se javni objavi priloži še posebno poročilo z oceno o poštenosti in razumnosti posla in s pojasnilom predpostavk, na katerih ta temelji, vključno z uporabljenimi metodami. To je ena od opcij, ki ni obvezna. V primeru, da se država članica zanjo odloči, lahko predvidi, da poročilo izdela ena od naslednjih oseb ali organov: neodvisna tretja oseba, upravni odbor ali nadzorni svet, revizijska komisija ali druga komisija, večinsko sestavljena iz neodvisnih članov. V direktivi je posebej določeno, da morajo države članice zagotoviti javno objavo tudi tistih bistvenih poslov, ki so bili sklenjeni med z družbo povezano stranko in družbo, ki je od družbe odvisna.

Direktiva dopušča, da države članice predvidijo izjemo za posle, opravljene v okviru

rednega poslovanja in pod tržno običajnimi pogoji, za katere zahteva po obveznem soglasju pristojnega organa družbe in dolžnost javne objave ne veljata. Vendar pa mora v tem primeru nadzorni svet ali upravni odbor določiti notranji postopek za preverjanje, ali so te predpostavke izpolnjene. Nadalje lahko države članice iz zahteve po soglasju in dolžnosti javne objave izločijo ali družbam dovolijo, da jih izločijo, posle med družbo in njeno odvisno družbo, če je odvisna družba v sto odstotni lasti družbe ali z njo povezanih strank. Enako velja, če so v nacionalni zakonodaji za tovrstne posle predvidena pravila, ki primerno ščitijo interese družbe, interese od nje odvisne družbe in interese njihovih delničarjev, ki niso povezane stranke, vključno z manjšinskimi delničarji. Nadalje se lahko izločijo natančno določeni posli, za katere je v nacionalnem pravu že sedaj predvideno soglasje skupščine; posli v zvezi z nagrajevanji članov organov vodenja ali nadzora, ki so izvršena ali dolgovana v skladu z 9a členom direktive ter posli kreditnih institucij na podlagi ukrepov, s katerimi se naj zaščiti njihova stabilnost in so bili sprejeti s strani pristojnih oblasti, ki so v skladu s pravom EU pristojni za nadzor nad temi institucijami. Končno se lahko izločijo tudi posli, ki so pod enakimi pogoji ponujeni vsem delničarjem in je ob tem zagotovljena zaščita interesov družbe.

Namen Uredbe (EU) 2018/1212

je preprečiti različno izvajanje določb Direktive (EU) 2017/828, ki bi lahko privedlo do sprejetja nezdružljivih nacionalnih standardov. S tem bi se povečalo tveganje in stroški čezmejnih dejavnosti, kar bi lahko ogrozilo njihovo uspešnost in učinkovitost. Obvezna uporaba skupnih oblik podatkov in struktur sporočil pri posredovanju informacij (uredba vse posrednike zavezuje, da vse potrebne informacije posredujejo na standardiziranih obrazcih, ki so določeni v prilogi uredbe in ki vključujejo minimalne vrste informacij) bo omogočila učinkovito in zanesljivo obdelavo ter interoperabilnost med posredniki, izdajateljem (d.d.) in njegovimi delničarji, kar bo zagotovilo učinkovito delovanje kapitalskih trgov EU za delnice.

- prikaz ureditve v najmanj treh pravnih sistemih držav članic EU

a) uvodno

Nemčija in Avstrija urejata delniško pravo v samostojnih zakonih – vsaka v svojem Zakonu o delnicah (Aktiengesetz, v nadaljnjem besedilu: AktG). Oba zakona urejata zgolj delniško družbo, ne pa ostalih gospodarskih družb. Obstoječa pravna ureditev ni v skladu z direktivo (EU) 2017/828 - t.i. delničarsko direktivo II, zaradi česar so v obeh navedenih državah pripravili ustrezne zakonske spremembe.

Tako v Avstriji kot tudi v Nemčiji AktG ureja samo delniške družbe, ki imajo dvotirni sistem upravljanja, torej družbe z nadzornim svetom. Družbe z enotirnim sistemom upravljanja, ki imajo upravni odbor in izvršne direktorje pa so urejene s posebnim Zakonom o evropski delniški družbi – SE Gesetz, ki dopušča oba modela upravljanja, torej bodisi z nadzornim svetom oziroma dvotirni sistem bodisi z upravnimi odborom oziroma enotirni sistem.

b) Nemčija

Implementacija Direktive 2007/36/ES – delničarske direktive I:

V nemškem pravnem redu je bil za implementacijo Direktive 2007/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. julija 2007 o uveljavljanju določenih pravic delničarjev družb, ki kotirajo na borzi 30. julija 2009 sprejet Zakon o implementaciji delničarske direktive – t.i. ARUG I. Spremenjeni so bili številni predpisi (skupaj 19),² od tega je največ sprememb in dopolnitev doživel Zakon o delnicah (AktG).

² Zakon o delnicah (AktG), Izvedbeni zakon Zakona o delnicah (Einführungsgesetz zum Aktiengesetz), Zakon o pridobitvi vrednostnih papirjev in o prevzemih (Wertpapiererwerbs und Übernahmegesetz), Zakon o preoblikovanjih (Umwandlungsgesetz), Uredba o odboru delničarjev (Aktionärsforumsverordnung), Izvedbeni zakon o evropski delniški družbi (SE-Ausführungsgesetz), Izvedbeni zakon o evropski zadrugi (SCE-Ausführungsgesetz), Uredba o revizijskem poročilu (Prüfungsberichtsverordnung), Zakon o soodločanju delavcev (Mitbestimmungsgesetz), Zakon o tretjinski udeležbi (Drittelbeteiligungsgesetz), Zakon o soodločanju delavcev pri čezmejnih združitvah (Gesetz über die Mitbestimmung der Arbeitnehmer bei einer grenzüberschreitenden Verschmelzung), Zakon o sodnih stroških

Bistvene spremembe zaradi implementacije predmetne direktive v AktG so:

- V § 53a je že bila urejena splošna zahteva po enaki obravnavi delničarjev, zato sprememba zakona v zvezi s tem (4. člen direktive) ni bila potrebna;
- Zaradi zahtev direktive glede informacij pred skupščino (5. člen) se je spremenil tretji odstavek § 121 AktG, ki odslej vsebuje le pravila o vsebini sklica, določilo, da je treba sklic skupščine objaviti v glasilu družbe, pa je bilo premaknjeno v četrti odstavek, ki tako vsebuje zaokrožena pravila glede oblike sklica. Že v dotedanjem četrtem odstavku § 121 AktG je bila predvidena možnost, da družba poimensko znane delničarje na skupščino vabi s priporočenim pismom. Na novo je bil dodan tudi sedmi odstavek § 121 AktG, ki določa računanje rokov;
- V nov § 124a AktG je bila prenesena določba četrtega odstavka 5. člena direktive, ki določa objavljane informacij na spletni strani družbe. Predmetna ureditev postavlja družbino spletno stran za centralni medij izmenjave informacij med družbo in delničarjem ter olajšuje dostop do informacij v zvezi s skupščino. Družbe, s katerih delnicami se trguje na organiziranem trgu, morajo objaviti sklic skupščine in določene informacije na spletnih straneh družbe takoj, ko je to mogoče;
- Za implementacijo zahtev direktive glede pravice uvrstitve točk na dnevni red skupščine delničarjev in predložitve osnutkov sklepov (6. člen direktive) je bil spremenjen § 126 AktG (v zvezi z računanjem rokov in objavo na spletni strani), § 127 AktG, prvi odstavek § 124 AktG, 125 AktG. zlasti pa drugi odstavek § 122 AktG. Tako je ARUG v skladu z direktivo vpeljal zahtevo, da mora biti k vsaki predlagani točki dnevnega reda priložena obrazložitev in morebitni predlog sklepa skupščine, in sicer najkasneje 24. dan oziroma pri družbah, s katerih delnicami se trguje na organiziranem trgu, najkasneje 30. dan pred skupščino, pri čemer se dan, ko so informacije dostopne, k temu roku ne všteva. Nemška ureditev je po drugi strani ohranila stari koncept, po katerem lahko delničarji svoje predloge dajejo tudi na sami skupščini.;
- Vsebina zahtev glede udeležbe in glasovanja na skupščini delničarjev (7. člen direktive) je bila prenesena z § 123 AktG. Že pred sprejemom ARUG-a nemška ureditev ni predvidevala deponiranja delnic, tudi po noveli pa je bila ohranjena možnost, da statut določi obvezno prijavo na skupščino (spremenjeni drugi odstavek § 123 AktG; najmanj šest dni pred skupščino). Zaradi implementacije 7. člena direktive je bil spremenjen tudi tretji odstavek § 123 AktG (dokaz upravičenosti do udeležbe in glasovanja na skupščini pri imetniških delnicah; prav tako najmanj šest dni pred skupščino).
- V zvezi z zahtevami glede udeležbe na skupščini delničarjev z elektronskimi sredstvi (8. člen direktive) je bil spremenjen § 118 AktG, in sicer je s spremembo bilo družbam dovoljeno, da s statutom določijo, da so lahko delničarji na skupščini udeleženi tudi brez navzočnosti na kraju skupščine ter brez pooblaščenec in vse ali posamezne svoje pravice uveljavljajo preko elektronskih komunikacij. Že prej je po nemškem pravu lahko statut ali poslovnik skupščine določil prenos skupščine v tonu in sliki (tretji odstavek § 118 AktG), od novele dalje pa je bila odprta tudi možnost aktivne udeležbe na skupščini s pomočjo elektronskih sredstev. S tem so se izboljšale možnosti delničarjev, zlasti tujih, za sodelovanje v procesu odločanja na skupščini;
- Zahteva iz 10. člena direktive (glasovanje s pooblastilom) je že bila pred ARUG urejena v tretjem odstavku § 134 AktG, ki je določal, da se lahko glasovalna pravica uresničuje preko pooblaščenca. Prav tako je obravnavana vsebina povzeta v prvem odstavku novega § 135 AktG, v skladu s katerim lahko kreditna institucija uresniči glasovalno pravico za delnice, pri katerih v registru ni vpisana kot njihov imetnik, če je za to pooblaščenca. V prvem odstavku § 135 AktG je določeno, da je pooblastilo dano do preklica, s tem da mora biti pooblastitelj letno opozorjen, da lahko pooblastilo kadarkoli prekliče. V tretji odstavku § 134 AktG je bilo dodano pravilo, da lahko družba, če delničar pooblasti eno ali več oseb, eno ali več od teh zavrne, s čimer je bilo (omejeno) izkoriščeno opcijsko upravičenje iz drugega odstavka 10. člena direktive. Posebnih in izrecnih pravil o tem, v katerih primerih

(Gerichtskostengesetz), Zakon o investicijah (Investmentgesetzes), Trgovinski zakonik (Handelsgesetzbuch), Izvedbeni zakon Trgovinskega zakonika (Einführungsgesetz zum Handelsgesetzbuch), Zakon o družbah z omejeno odgovornostjo (Gesetz betreffend die Gesellschaften mit beschränkter Haftung), Zakon o prenosu deležev Volkswagenwerk, družbe z omejeno odgovornostjo, v zasebne roke (Gesetz über die Überführung der Anteilsrechte an der Volkswagenwerk Gesellschaft mit beschränkter Haftung in private Hand), Uredba o povračilu stroškov kreditnim institucijam (Verordnung über den Ersatz von Aufwendungen der Kreditinstitute) in Uredba o sodnem registru (Handelsregisterverordnung).

družba ne sme zavrniti določenih pooblaščenecv delničarja, nemški zakonodajalec ni predvidel. V § 135 AktG so določene omejitve za uveljavljanje pravic po kreditnih institucijah (in po določbah osmega odstavka smiselno tudi po združenjih delničarjev in osebah, ki se poslovno ukvarjajo z uresničevanjem pravic delničarjev na skupščinah) v primeru, ko jim delničarji ne dajo posebnih navodil glede glasovanja k skupščinskim sklepom. Uveljavljanje pravic po kreditnih institucijah (in drugih pooblaščenecv po določbah osmega odstavka) so v primeru, ko jim delničarji ne dajo posebnih navodil glede glasovanja k skupščinskim sklepom, celo prepovedali, če pooblaščen kreditna institucija uresničuje glasovalno pravico na podlagi pooblastila (1) na svoji skupščini in (2) na skupščini družbe, v kateri je posredno ali neposredno udeležena z več kot 20 %, ko uresničuje svoje glasovalne pravice (tretji odstavek novega § 135 AktG).

- Po sprejemu ARUG se za pooblastilo za glasovanje zahteva tekstovna (§ 126b BGB) in ne več pisna oblika, kar ustreza zahtevam iz prvega odstavka 11. člena direktive. Takšna oblika pooblastila velja tudi za pooblastilo kreditnim institucijam in združenjem delničarjev, čeprav to ni (več) izrecno določeno (prvi odstavek novo oblikovanega § 135 AktG). S spremembo tretjega odstavka § 134 AktG je nemški zakonodajalec dosledno prenesel (vse tri) zahteve direktive glede imenovanja pooblaščenecv in uradnem obveščanju, in sicer: (1) države članice delničarjem dovolijo imenovanje pooblaščenca z elektronskimi sredstvi; (2) države članice družbam dovolijo, da so o imenovanju uradno obveščene prek elektronskih sredstev in (3) države članice zagotovijo, da vsaka družba svojim delničarjem omogoči vsaj eno učinkovito metodo obveščanja (o imenovanju) z elektronskimi sredstvi.

- Nov drugi odstavek § 118 AktG predstavlja prenos zahteve iz 12. člena direktive, v skladu s katero morajo države članice družbam dovoliti, da svojim delničarjem omogočijo glasovanje po pošti pred skupščino delničarjev, pri čemer je lahko glasovanje po pošti odvisno samo od zahtev in omejitev, ki so potrebne za potrjevanje identitete in do mere, do katere so še sorazmerne za doseg tega cilja. V skladu z navedenim je bila v AktG dodana določba, po kateri lahko statut predvidi glasovanje delničarjev brez udeležbe na skupščini s t.i. glasovanjem s pismom (»Briefwahl«). Te oblike glasovanja nemško pravo doslej ni poznalo, zajema pa tako pisno glasovanje po pošti kot tudi oddajo glasu s pomočjo elektronskih komunikacijskih sredstev;

- Spremembe glede rezultatov glasovanja (14. člen direktive) so bile prenesene v drugi odstavek § 130 AktG. Dodan je bil novi šesti odstavek § 130, po katerem morajo družbe, s katerih delnicami se trguje na organiziranem trgu, v roku sedmih dni po skupščini na svoji spletni strani objaviti v drugem odstavku § 130 AktG naštetе informacije.

Stanje pred prenosom na področju delničarske direktive II:

V AktG je posebej urejeno nagrajevanje uprave ter nagrajevanje članov nadzornega sveta. Za oba organa vsebuje AktG v tej zvezi podobne določbe kot jih je poznalo slovensko pravo do leta 2009. Takrat je Slovenija z novelo ZGD-1C podrobneje uredila ta vprašanja in s prenovo relevantnih določb že uvedla politiko prejemkov za organe vodenja in nadzora ter tudi poročanje o teh prejemkih na skupščini. Za nagrajevanje in vse prejemke članov uprave je po AktG pristojen in odgovoren nadzorni svet, kar je urejeno v § 87 AktG (podobno kot prvi in drugi odstavek veljavnega 270. člena ZGD-1).

Nagrajevanje članov nadzornega sveta je urejeno v § 113 AktG, ki je podoben ureditvi v 284. členu ZGD-1 pred novelo ZGD-1C. Bistvena razlika je v tem, da nemško pravo izrecno zakonsko ne prepoveduje udeležbe članov nadzornega sveta pri dobičku, čeprav v praksi te udeležbe ni.

V zvezi s politiko prejemkov je AktG doslej omogočal, da se na skupščinah javnih delniških družb, ki kotirajo na borzi, glasuje o politiki prejemkov, vendar takšen sklep nima nobenih pravnih učinkov, ne ustvarja pravic in obveznosti in se ne more izpodbijati (četrti odst. § 120). Podrobneje pa se niti politike prejemkov niti poročila o prejemkih zakonsko ne opredeljuje.

Glede poslov s člani uprave je v AktG predvideno, da družbo zastopa nadzorni svet (§ 112). V razmerju do članov nadzornega sveta pa družbo zastopa uprava, vendar je v § 114 predvideno obvezno soglasje nadzornega sveta za storitvene pogodbe ali pogodbe o delu, s katerimi se član nadzornega sveta zaveže opraviti dejavnost višje vrste. V

nasprotnem primeru je pogodba brez pravnega učinka. Kot poudarja literatura, so glavni primer takšnih pogodb svetovalne pogodbe, ki so torej lahko s posameznim članom nadzornega sveta sklenjene le s soglasjem nadzornega sveta. V § 89 in § 115 AktG so posebej urejene posojilne pogodbe s člani uprave in člani nadzornega sveta, pa tudi s prokuristi in poslovnimi pooblaščeneci, za katere je prav tako predpisano soglasje nadzornega sveta. Sklep nadzornega sveta je potreben tudi za posojila družinskim članom članov uprave, nadzornega sveta, prokuristov ali poslovnih pooblaščenecv, pa tudi za posojila pravnim osebam ali osebnim družbam, v katerih je član uprave, nadzornega sveta, prokurist ali poslovni pooblaščenec v vlogi zakonitega zastopnika, član nadzornega sveta ali družbenika osebne družbe. Izjema velja za povezana podjetja in posojila v zvezi z dobavo blaga. Posebej so urejeni primeri, če posojilo odobri odvisna ali obvladujoča družba. Posojilo, ki je odobreno brez soglasja nadzornega sveta, je treba takoj vrniti, razen če ga nadzorni svet naknadno odobri. Pri transakcijah z delničarji je treba poleg pravil o ohranjanju kapitala in v tem okviru t.i. prepovedi vračila vložkov (§ 57 AktG), izpostaviti predvsem pravila koncernskega prava (§ 291 – 337), ki vsebujejo posebne mehanizme za zaščito manjšinskih delničarjev in upnikov odvisnih družb pred izčrpanji s strani obvladujočega podjetja. Po teh pravilih se je zgledoval tudi naš ZGD-1.

V zvezi z vprašanjem identifikacije delničarjev nemško pravo pozna imenske in prinosniške delnice, urejeni pa so tudi posebni pooblaščeneci – kreditne institucije. Posebnih pravil, ki bi družbam omogočala poimensko identifikacijo njihovih delničarjev (zlasti tistih s prinosniškimi delnicami), nemško pravo do sedaj ni imelo. Prav tako AktG doslej ni urejal institutov, kot so institucionalni vlagatelji, upravljavci premoženja in svetovalci za glasovanje.

Implementacija Direktive (EU) 2017/828 – delničarske direktive II:

Nemčija je Direktivo (EU) 2017/828 prenesla z Zakonom za implementacijo (izvedbo) druge direktive o delničarskih pravicah, t.i. ARUG II. S tem zakonom se je hkrati spremenilo 15 zakonov oziroma uredb, vendar pretežni del sprememb predstavlja sprememba AktG. Pravila direktive o pravicah družb do identifikacije delničarjev ter pravila glede posredovanja informacij in olajšanja uveljavljanja pravic delničarjev so urejena v šestih povsem novih členih, § 67a do f, hkrati pa se spreminjajo tudi številni drugi paragrafi AktG, ki s spremembo in dopolnitvijo zakonskega besedila zagotavljajo konsistentnost ureditve. Zahteve iz direktive glede politike prejemkov organov vodenja in nadzora ter poročila o prejemkih so se v AktG vnesle le za javne delniške družbe (ne pa tudi za nejavne delniške družbe). Politiko prejemkov družb, ki kotirajo na borzni, njeno vsebino in postopek sprejemanja, ureja novi § 87a. Pri tem je bistveno to, da se uporablja opcijska ureditev iz direktive, da se o politiki prejemkov na skupščini glasuje zgolj posvetovalno (§ 120a), vključno z opredeljenimi možnostmi, kdaj lahko nadzorni svet začasno odstopi od politike prejemkov. Osnovna odgovornost za politiko prejemkov in nagrajevanje uprave tako v nemški ureditvi še naprej ostaja na nadzornem svetu, ki v tej zvezi upošteva prvenstveno interese družbe, ne pa interese delničarjev in v tem okviru morebitnega večinskega delničarja. Glasovanje o politiki prejemkov in o poročilu o prejemkih je podrobno urejeno v novem § 120a, poročilo o prejemkih pa je urejeno v novem § 162. Nove zahteve iz direktive glede institucionalnih vlagateljev, upravljalcev premoženja ter svetovalcev za glasovanja ureja ARUG II v novih § 134a do 134d. Posle s povezanimi strankami ureja ARUG II v novih § 111a do 111c. Bistveno je, da ureditev velja le za posle javnih delniških družb. Pri opredelitvi poslov s povezanimi strankami se § 111a sklicuje na opredelitev povezanih strank v mednarodnih računovodskih standardih, določenih po uredbi Komisije EU, št. 1126/2008, kjer gre za zelo kompleksno vprašanje in zelo raznovrstno opredelitev povezanih strank. Sicer pa se zaradi implementacije pravil direktive v zvezi s posli s povezanimi strankami ne posega v obstoječ sistem koncernskega prava, kjer je uzakonjen sistem dejanskega in pogodbenega koncerna, v okviru katerega nemško pravo določa obsežno varstvo upnikov in manjšinskih delničarjev odvisnih družb v primeru povezanih gospodarskih družb.

c) Avstrija

Implementacija Direktive 2007/36/ES – delničarske direktive I:

Za implementacijo Direktive 2007/36/ES so v Avstriji sprejeli Zakon o spremembi zakona o delnicah 2009 (Aktienrechts-Änderungsgesetz 2009 – AktRÄG 2009), s katerim so spremenili 9³ različnih zakonov. Glavnina sprememb Zakona o delnicah (Aktiengesetz; v nadaljnjem besedilu: AktG) je služila implementaciji direktive, vpeljane pa so bile tudi nekatere druge novosti in posodobitve. V mnogih primerih se je veljavnost pravil, ki jih direktiva sicer predvideva le za družbe, katerih delnice kotirajo na borzi, razširila na vse družbe, prav tako pa je diskreciji družb, katerih delnice ne kotirajo na borzi, večkrat prepuščena odločitev, ali bodo tem pravilom sledile ali ne.

Bistvene spremembe avstrijskega AktG so:

- Zaradi pravočasne zagotovitve relevantnih informacij delničarjem pred skupščino so bila temeljito predelana zakonska določila glede sklica skupščine. Bistvena novost (§ 107 AktG), ki sledi 5. členu direktive, je bilo podaljšanje roka za objavo sklica skupščine na najkasneje 28. dan pred skupščino oziroma 21. dan, če gre za izredno skupščino. V zvezi z deklariranim ciljem direktive, da se olajša in spodbudi nadzor delničarjev, je bila pomembna novost tudi, da stroške skupščine in njene priprave vedno nosi družba, kar je bilo določeno s šestim odstavkom § 105 AktG. Zahteva Direktive po nediskriminatorni objavi sklica na območju celotne Skupnosti je bila vključena v tretji odstavek § 107, v § 106 AktG pa je bilo v celoti povzeto določilo direktive, ki določa vsebino sklica skupščine, upoštevajoč določene posebnosti avstrijskega prava (npr. navedba kraja in časa satelitske skupščine). § 108 AktG je izčrpno uredil informacije, ki jih je treba zagotoviti delničarjem pred skupščino, ter dokumente, ki jim jih mora družba najmanj 21 dni pred skupščino dati na voljo, pri čemer je bila posebej upoštevana zahteva direktive po objavi določenih informacij na spletni strani družb, katerih delnice kotirajo na borzi;
- Pravice delničarjev do uvrstitve točk na dnevni red skupščine in do predložitve osnutkov sklepov (6. člen Direktive) so bile urejene v § 109 (pravica uvrstiti točke na dnevni red skupščine) in v § 110;
- V skladu z določili direktive so tudi v Avstriji glede upravičenosti sodelovanja na skupščini prešli na sistem referenčnega datuma (»Nachweisstichtag«) z izkazom imetništva delnic. Osrednji določbi, s katerima so uredili predpostavke za udeležbo delničarja družbe, katere delnice kotirajo na borzi, na skupščini te družbe, sta § 111 in § 10a AktG. Referenčni datum je tako za prinosniške kot imenske delnice bil določen kot 10. dan pred zasedanjem skupščine. Izjema velja za družbo, ki je izdala le imenske delnice – pri tej se lahko s statutom določi, da je merodajno stanje delniške knjige na dan zasedanja skupščine;
- V Avstriji so v skladu z zahtevami direktive družbam dovolili, da omogočijo udeležbo na skupščini z elektronskimi sredstvi, niso pa možnosti takšne oblike udeležbe zapovedali. Tudi po noveli AktRÄG v Avstriji ni mogoče opraviti zgolj »virtualne« skupščine, temveč je kot osnovna oblika predvidena realna skupščina (§ 102 AktG), načini elektronske udeležbe pa so tej komplementarni. Bistvena določila glede elektronske udeležbe na skupščini so bila vnesena v tretji do peti odstavek § 102 AktG, pri čemer velja izmed primeroma predvidenih načinov elektronske udeležbe izpostaviti t.i. »satelitsko skupščino«, kjer se istočasno z »glavno« skupščino opravi še skupščina na drugem kraju, pri čemer družba zagotovi avdiovizualno povezavo med obema zasedanjema v realnem času (1. točka 3. odst. § 102 AktG);
- § 126 AktG je uredil glasovanje na skupščini na daljavo – statut lahko omogoči delničarjem, da oddajo glas iz kateregakoli poljubnega kraja s pomočjo elektronskih sredstev, in sicer pred ali med skupščino do določenega trenutka ali med skupščino do tistega trenutka, do katerega glasujejo fizično navzoči udeleženci na skupščini;
- Glasovanje po pošti (12. člen direktive) je bilo urejeno v § 127 AktG – »Briefwahl«, pri čemer navedeni izraz v Avstriji zajema zgolj pisno glasovanje po pošti in se tako bistveno razlikuje od vsebine »Briefwahl« po nemškem AktG;
- Novosti na področju zastopanja po pooblaščenju (10. in 11. člen direktive) so bile vnesene v § 113, § 114 in § 115 AktG. Z novelo AktRÄG je bila odpravljena možnost prenosa legitimacije, na podlagi česar je v lastnem imenu glasoval nekdo, ki mu delnice

³ Zakon o delnicah (Aktiengesetz), Zakon o evropski delniški družbi (SE-Gesetz), Zakon o podjetjih (Unternehmensgesetzbuch), Zakon o preoblikovanju (Umwandlungsgesetz), Zakon o delitvah (Spaltungsgesetz), Zakon o povečanju osnovnega kapitala iz sredstev družbe (Kapitalberichtigungsgesetz), Zakon o izključitvi družbenika (Gesellschafter-Ausschlussgesetz), Zakon o prevzemih (Übernahmegesetz), Zakon o reviziji zadrug (Genossenschaftsrevisionsgesetz) in 10. Zakon o zemljiški knjigi (Grundbuchgesetz).

niso pripadale. Novi § 115 AktG je predpisal, da glasovalnih pravic iz delnic, ki mu ne pripadajo, ne more izvrševati nihče, če mu delničar ni podelil pooblastila. S § 113 AktG pa je bilo določeno, da ima vsak delničar, ki je upravičen do udeležbe na skupščini, pravico, da za svojega zastopnika na skupščini postavi fizično ali pravno osebo, katere ima nato na skupščini enake pravice kot zastopani delničar in je z njim izenačena tudi glede načina izvrševanja teh pravic. Omejevanje števila pooblaščenec je izrecno prepovedano. Pri družbah, s katerih delnicami se trguje na borzi, zadostuje podelitev pooblastila v tekstovni obliki (§ 114 AktG). V primeru, ko je delničar dal pooblastilo kreditni instituciji, ki zanj vodi depot, zadostuje, da kreditna institucija družbe izjavi, da je pooblastilo dano, sicer pa mora biti pooblastilo družbi posredovano. Družbe, s katerih delnicami se trguje na borzi, morajo za posredovanje pooblastil zagotoviti vsaj en elektronski komunikacijski način;

- 14. člen direktive, ki se nanaša na rezultate glasovanja, je bil prenesen s § 128 AktG. Za družbe, katerih delnice kotirajo na borzi, je zakon predpisal objavo na internetni strani, ostale družbe pa je stimuliral k ureditvi spletne strani;

Stanje pred prenosom na področju delničarske direktive II:

Čeprav je avstrijsko pravo gospodarskih družb zelo podobno nemškemu pravu, saj temelji na pravni tradiciji in zgodovinskem razvoju nemškega pravnega reda, in tudi Avstrija ureja gospodarske družbe enako kot Nemčija v različnih zakonih, Avstrija ni zmeraj sledila vsem spremembam nemškega delničarskega prava. Pomembna razlika je npr. pri pravni ureditvi statusnih preoblikovanj, razlike pa so tudi na področju, ki ga ureja direktiva. To področje ima Avstrija urejeno mnogo manj podrobno kot npr. Nemčija (pa tudi Slovenija). Pri tem Avstrija ne ureja posebnega varstva manjšinskih delničarjev pred »izstradanjem« zaradi nedelitve bilančnega dobička, prav tako nima urejene posebne delničarske tožbe za izpodbijanje sklepa o uporabi bilančnega dobička, če se ne deli 4 % minimalna skupna dividenda delničarjev, ki jo pozna nemško pravo in po njegovem vzoru tudi slovensko pravo (399. člen ZGD-1).

Sicer pa avstrijski AktG za domače delniške družbe ohranja in ureja zgolj dvotirni sistem upravljanja, kjer je klasična delitev pristojnosti med skupščino, nadzornim svetom in upravo, medtem ko je enotirni sistem upravljanja mogoč samo preko evropske delniške družbe (SE), ki je posebej zakonsko urejena v SE Gesetz. V tem se avstrijsko (pa tudi nemško) pravo pomembno razlikuje od slovenskega prava, kjer je po vzoru pravne ureditve evropske delniške družbe za vse delniške družbe enakopravno dopustna avtonomna izbira sistema upravljanja, torej bodisi enotirnega ali dvotirnega sistema upravljanja.

Značilnost avstrijskega delniškega prava, v primerjavi z nemškim in slovenskim pravom je, da nima posebej zakonsko urejenega koncernskega prava oziroma prava povezanih družb, kar pomembno vpliva na prenos določb direktive v zvezi s posli s povezanimi strankami. V § 15 avstrijskega AktG so zgolj definirani pojmi koncern in koncernsko podjetje ter odvisno in obvladujoče podjetje, niso pa predvideni drugi tipi koncernskih povezav, kot sta pogodbeni koncern in vključitev, niti niso predvideni posebni mehanizmi za zaščito družbe, manjšinskih delničarjev in upnikov v razmerjih navadne odvisnosti. Pravila o ohranjanju kapitala in v tem okviru zlasti t.i. prepoved vračila vložkov delničarjem (§ 52 AktG) so urejena zelo podobno kot v nemškem AktG in v ZGD-1.

Glede poslov s člani uprave je v § 97 določeno, da družbo v razmerjih s člani uprave zastopa nadzorni svet. Sklepanje pogodb s člani nadzornega sveta je urejeno v petem odstavku § 95 AktG, ki določa posle, za katere je obvezno soglasje nadzornega sveta. Eden od teh poslov so tudi pogodbe družbe ali od nje odvisne družbe s člani nadzornega sveta, s katerimi se ti zavežejo k določeni izpolnitvi zunaj njihove dejavnosti v nadzornem svetu za plačilo, ki ni neznatno. Ob tem je soglasje nadzornega sveta potrebno tudi za posle družbe ali od nje odvisne družbe s podjetji, v katerih ima posamezni član nadzornega sveta pomemben ekonomski interes.

V § 80 AktG so urejena posojila družbe članom uprave. Izrecno soglasje nadzornega sveta je potrebno ne le za posojila članom uprave, ampak tudi za posojila vodilnim delavcem. Nadzorni svet obvladujočega podjetja daje soglasje k posojilom, ki jih zakonitim

zastopnikom in vodilnim delavcem odobrijo odvisna ali obvladujoča podjetja. Zakonska pravila o odobritvi posojil veljajo tudi za posojila zakoncem in mladoletnim družinskim članom prej naštetih oseb. Če je posojilo odobreno v nasprotju z zakonskimi določbami, ga je treba takoj vrniti, razen če ga nadzorni svet naknadno odobri. Soglasje organa nadzora je potrebno tudi za posojila, ki jih družba odobri članom nadzornega sveta.

Implementacija Direktive (EU) 2017/828 – delničarske direktive II:

Podobno kot pri prvi delničarski direktivi se je tudi v primeru prenosa druge delničarske direktive sprejel zakon o implementaciji, t.j. AktRÄG II, kjer se pretežni del sprememb in dopolnitev nanaša na AktG.

d) Hrvaška

Implementacija Direktive 2007/36/ES – delničarske direktive I:

Hrvaška je direktivo o delničarskih pravicah I implementirala z Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o trgovačkim društvima (NM 137/2009 z dne 13. 11. 2009). Ta novela je izjemno obsežna, saj je Hrvaška s spremembo in dopolnitvijo zakona poleg implementacije direktive spremenila še druge korporacijskopravne institute, ki pa niso povezani z direktivo o delničarskih pravicah. Po drugi strani pa z novelo zaradi uskladitve z direktivo ni bilo treba spreminjati tistih delov zakona, ki so bili v obstoječem Zakonu o trgovačkim društvima (v nadaljnjem besedilu: ZTD) že usklajeni. Takšen je npr. 211. člen ZTD, ki vsebuje načelo enakega položaja delničarjev, ki je celo širši od direktive, ter vključuje načelo enakega položaja v družbi nasploh, ne le pri sodelovanju na skupščini, kot zahteva direktiva. ZTD pa je v tej zvezi implementiral vse zahteve direktive v zvezi s sodelovanjem delničarjev na skupščini, in sicer: načelo enakega postopanja, pravice delničarjev do informiranosti o času, kraju in vsebini odločanja na glavni skupščini (objava sklica skupščine, internetna stran), pravico delničarjev predlagati predmet odločanja (predlog sklepa), pogoje, ki jih mora delničar izpolnjevati, da ima pravico sodelovati in glasovati na skupščini, sodelovanje in glasovanje na skupščini s sredstvi elektronske komunikacije, pravico do postavljanja vprašanj, glasovanje s pomočjo pooblaščenca, reševanje nasprotij in interesov, glasovanje po pošti, glasovanje s pomočjo kreditnih, finančnih institucij, ter ugotavljanje rezultatov glasovanja. Zaradi novelirane ureditve dela skupščine in sprejemanja sklepov so se z novelo posledično spremenile tudi določbe glede izpodbijanja sklepov skupščine in ugotavljanja ničnosti sklepov skupščine (355 in 360. člen ZTD).

Tako kot v ZGD-1 so tudi v ZTD po vzoru nemškega modela koncernskega prava posebej urejena razmerja med povezanimi družbami (473. – 511. člen), čeprav polje uporabe teh pravil tudi po ZTD ni povsem enako kot po nemškem AktG. Tudi pravila o ohranjanju kapitala, vključno s t.i. prepovedjo vračila vložkov iz 217. člena ZTD, so zelo podobna nemškemu in avstrijskemu AktG ter našemu ZGD-1. V razmerju do članov uprave zastopa družbo nadzorni svet (269. člen ZTD), če pa ima družba enotirni sistem upravljanja, družbo v razmerju z izvršnimi direktorji zastopa upravni odbor. Posojila članom organov vodenja in nadzora ter izvršnim direktorjem, prokuristom in njihovim ožjim družinskim članom so urejena zelo podobno kot v ZGD-1 (249. in 271. člen ZTD). V skladu z 270. členom ZTD je za vse pogodbe, ki jih član nadzornega sveta sklene z družbo zunaj svojih funkcij, ki jih ima kot član nadzornega sveta, potrebno soglasje nadzornega sveta, v nasprotnem primeru mora vrniti vse, kar je na podlagi take pogodbe prejel. To velja tudi za člane upravnega odbora.

Stanje pred prenosom na področju delničarske direktive II:

ZTD ureja vse pravnoorganizacijske oblike opravljanja gospodarskih dejavnosti, torej vse osebne in kapitalske gospodarske družbe. Z vidika vpliva direktive na hrvaško pravo družb je treba poudariti, da je tudi Hrvaška za delniške družbe uvedla dva modela upravljanja delniških družb, in sicer družbe z dvotirnim sistemom upravljanja – uprava in nadzorni svet) ter družbe z enotirnim sistemom upravljanja – upravni odbor (272.a člen). Razlika je v povezavi z drugo delničarsko direktivo pomembna zaradi opredelitve statusa direktorja, v zvezi s katerim je po zavezah direktive treba urediti politiko prejemkov in poročilo o prejemkih.

Za hrvaški ZTD je značilno tudi, da v posebnem poglavju ureja tudi t.i. »povezana društva« oziroma povezane gospodarske družbe (473. člen in naslednji). Tako ima Hrvaška, enako kot Slovenija, v zakonu urejeno koncernsko pravo (kar je v EU redko), pri čemer pa ureditev, podobno kot v Sloveniji, sledi ureditvi dejanskega in pogodbenega koncerna v nemškem pravu – AktG, v poglavju o povezanih podjetjih. Pravna ureditev povezanih gospodarskih družb je relevantna z vidika zahtev direktive po opredelitvi poslov s povezanimi osebami, za katere direktiva predvideva posebne postopke odobritve in publicitete.

Institutov »preglednost institucionalnih vlagateljev, upravljavcev premoženja in svetovalcev za glasovanje« Hrvaška doslej, podobno kot večina držav EU, v ZTD še ni urejala.

Implementacija Direktive (EU) 2017/828 – delničarske direktive II:

Hrvaška je direktivo o delničarskih pravicah II prenesla s spremembo Zakona o trgovskih družbah (Narodne novine, št. 40/19 z dne 19. 4. 2019). Pri tem je v veliki meri sledila primerjalnopravni ureditvi, zlasti nemškemu AktG.

– izjava o skladnosti predloga zakona s pravnimi akti EU in korelacijska tabela

Izjava o skladnosti predloga zakonskega ali podzakonskega akta s pravnim redom EU

1.) Naslov predlaganega akta

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o gospodarskih družbah

Prevod naslova predloga pravnega akta RS v angleščino

"Act Amending the Companies Act"

2.) Enotna identifikacijska oznaka predloga akta (EVA)

2018-2130-0036

ID predpisa

ZAKO7920

ID izjave

2 (2)

Datum izjave

18.03.2020

3.) Skladnost predloga akta s predpisi EU

3.1) Direktive, ki jih delno ali v celoti prenaša predlog akta

	CELEX oznaka direktive	Naslov direktive ter slovenski predpis, ki se navezujejo na to direktivo	Rok za prenos direktive	Rok, na katerega se nanaša prenos	Je za navedeni rok direktiva v celoti prenesena s tem aktom? (obrazložitev)
1.	32017L0828	Direktiva (EU) 2017/828 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2017 o spremembi Direktive 2007/36/ES glede spodbujanja dolgoročnega sodelovanja delničarjev (Besedilo velja za EGP)	10.06.2019, 03.09.2020	10.06.2019	DA

4.) Ali je predlog pravnega akta tehnični predpis v smislu člena 8 direktive 31998L0034?

NE

5.) Razlogi za kreiranje nove izjave o skladnosti

popravek korelacijske tabele

Korelacijska tabela

Nacionalni predpis	Evropski predpis	Opomba
37. člen		Ni predmet prenosa.
38. člen	Člen 1, odstavek 4, celex 32017L0828	Prenaša se člen 9c Direktive 2007/36/ES.
39. člen	Člen 1, odstavek 4, celex 32017L0828	Prenaša se člen 9a Direktive 2007/36/ES.
40. člen	Člen 1, odstavek 2, celex 32017L0828 Člen 1, odstavek 4, celex 32017L0828	Prenaša se točka (i) člena 2 ter člena 9a in 9b Direktive 2007/36/ES.
41. člen		Ni predmet prenosa.
42. člen	Člen 1, odstavek 3, celex 32017L0828	Prenaša se člen 3c, odstavka 1 in 2 Direktive 2007/36/ES.
43. člen		Ni predmet prenosa.
44. člen		Ni predmet prenosa.
45. člen	Člen 1, odstavek 3, celex 32017L0828	Prenaša se člen 3c, odstavka 1 in 2 Direktive 2007/36/ES.
46. člen		Ni predmet prenosa.
47. člen		Ni predmet prenosa.
48. člen		Ni predmet prenosa.
49. člen	Člen 1, odstavek 1, celex 32017L0828 Člen 1, odstavek 2, celex 32017L0828 Člen 1, odstavek 3, celex 32017L0828	Prenaša se člen 1, odstavka 2 in 6, člen 2, točke (e), (f) in (g) ter členi 3g, 3h, 3i in 3j Direktive 2007/36/ES.
50. člen		Ni predmet prenosa.
51. člen		Ni predmet prenosa.
52. člen		Ni predmet prenosa.
53. člen		Ni predmet prenosa.
54. člen		Ni predmet prenosa.
55. člen		Ni predmet prenosa.
56. člen		Ni predmet prenosa.
57. člen		Ni predmet prenosa.
58. člen		Ni predmet prenosa.
59. člen		Ni predmet prenosa.
60. člen		Ni predmet prenosa.
61. člen		Ni predmet prenosa.
62. člen		Ni predmet prenosa.
63. člen		Ni predmet prenosa.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov

- razlogi za uvedbo novega postopka ali administrativnih bremen in javni interes, ki naj bi se s tem dosegel,

S predlogom zakona se fizičnim in pravnim osebam iz druge države članice ali iz tretje države določa obveznost, v skladu s katero bodo morali pri ustanovitvi gospodarske družbe ali podjetnika oziroma pri pridobitvi statusa družbenika sodišču predložiti potrdilo (ali drug enakovreden dokument) o nekaznovanosti oziroma poravnanih davčnih obveznostih, ki ga bo izdal pristojen organ (v Republiki Sloveniji, drugi državi članici, matični državi osebe ali v državi, kjer ima pravna oseba svoj sedež. Navedena obveznost velja zgolj v primeru, če ustrezne evidence ne omogočajo vzajemne izmenjave podatkov.

- ukinitvev postopka ali odprava administrativnih bremen,

S predlogom zakona se odpravlja obveznost, ki podjetnikom nalaga predhodno najavo prenehanja opravljanja dejavnosti. Prav tako se smiselno enako odpravlja obveznost najave nameravanega prenosa podjetja na podjetnika prevzemnika.

- spoštovanje načela »vse na enem mestu« ter organ in kraj izvajanja dejavnosti oziroma obveznosti,

Omejitve iz 10.a člena predloga zakona, zaradi katerih določene osebe ne bodo mogle biti podjetniki, ustanovitelji družbe ali pridobiti statusa družbenika, se bodo v primeru omejitve iz 2 in 3. točke 10.a člena ZGD-1 izvajale na spletnem portalu e-VEM (SPOT). Preverjanje bo potekalo avtomatsko z neposredno elektronsko izmenjavo podatkov med Poslovnim registrom Slovenije, Finančno upravo Republike Slovenije in sistemom e-VEM (SPOT) ter drugimi pristojnimi organi iz držav članic.

- podatki oziroma dokumenti, potrebni za izvedbo postopka, ki jih bo organ pridobil po uradni dolžnosti in način pridobivanja,

1. podatki iz Kazenske evidence iz matične države članice
2. podatki iz seznama neplačnikov iz matične države članice

- ustanovitev novih organov, reorganizacija ali ukinitvev obstoječih organov,

Predlog zakona ne predvideva ustanovitve novih organov, reorganizacije ali ukinitve obstoječih organov.

- ali bo izvajanje postopkov in dejavnosti zahtevalo nove kadre, ali so izvajalci primerno usposobljeni ali bo potrebno dodatno usposabljanje ter finančna in materialna sredstva,

Izvajanje določb predloga zakona ne bo zahtevalo povečanja števila oseb, potrebno pa bo določena prilagoditev novim postopkom.

- ali bo ukinitve postopkov in dejavnosti imela za posledico zmanjšanje kadrov ter finančnih in materialnih sredstev;

Vplivov na zmanjšanje kadrov ne pričakujemo.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

- predložitev potrdil ali drugih enakovrednih dokumentov fizičnih in pravnih oseb iz druge države članice in iz tretje države ob ustanovitvi ali pridobitvi statusa družbenika;
- prenehanje obveznosti podjetnika glede (javne) objave nameravanega prenosa podjetja na podjetnika prevzemnika;
- prenehanje obveznosti podjetnika glede (javne) objave prenehanja opravljanja dejavnosti.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki

Predlog zakona nima posledic za okolje.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo, in sicer za:

Sprejem predloga zakona bo na bolj učinkovit način omejil ustanovitev družb in podjetnikov ter pridobitev statusa družbenika s strani poslovno nepoštenih tujih in domačih fizičnih in pravnih oseb. Iz poslovnega okolja se bo za določeno obdobje oziroma do izpolnitve z zakonom določenih okoliščin izločilo posameznike, ki so s svojim preteklim ravnanjem pokazali, da niso vredni, da sodelujejo v slovenskem poslovnem okolju. Posledično se bo povečala stopnja zaupanja v poslovna razmerja in pravni promet.

Predlog zakona nalaga dodatno administrativno breme za družbe, zavezane k reviziji letnih poročil, povezano z razkritjem dodatnih informacij o politiki raznolikosti z vidika spola, pri čemer so stroški sorazmerni s koristmi takega poročanja.

S predlogom zakona se določajo tudi nekatere obveznosti, ki so posledica prenosa Direktive (EU) 2017/828 (dolžnost družbe, da delničarju posreduje informacije za uresničevanje pravic delničarjev preko posrednikov v verigi; plačilo stroškov posrednikov za posredovanje informacij; dolžnost javne objave bistvenih poslov s povezanimi strankami, oblikovanje politike prejemkov in obveznost publicitete politike prejemkov; izdelava in objava poročila o prejemkih; obveznost družbe, da na zahtevo delničarja izda potrdilo ali in kako je štela njegov glas na skupščini; obveznost institucionalnih vlagateljev in upravljavcev premoženja, da pripravijo in objavijo politiko sodelovanja ter poročilo o izvajanju politike sodelovanja; obveznost razkritja institucionalnih vlagateljev in upravljavcev premoženja, obveznost razkritij svetovalcev za glasovanje). Navedene obveznosti bodo predstavljale dodatno administrativno breme predvsem za javne delniške družbe, pri čemer so vsa bremena sorazmerna s predvidenimi koristmi, saj bodo pomembno vplivala na izboljšanje obveščenosti delničarjev ter na ta način pripomogla k boljšemu korporativnemu upravljanju družb.

Predlog zakona predvideva tudi zmanjšanje administrativnih stroškov za podjetnike in

sicer odpravlja obveznost najave prenehanja opravljanja dejavnosti. Prav tako se smiselno enako odpravlja obveznost najave nameravanega prenosa podjetja na podjetnika prevzemnika.

6.4 Presoja posledic za socialno področje

Predlog zakona bi lahko spodbudil vodstva družb, da v svojih poslovnih strategijah bolj upoštevajo družbene zadeve. Večja preglednost pri določanju prejemkov poslovnih oseb bi lahko podprla boljše delovne odnose in prispevala k zmanjšanju tveganja in stroškov v zvezi s spori na delu. Več preglednosti glede spolne, starostne, izobrazbene raznolikosti na višji ravni odločanja družbe bi lahko vzpodbudilo več raznolikosti na vseh organizacijskih ravneh. Bolj raznolik odbor bi lahko bolje odražal raznolikost zainteresiranih strani.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja, in sicer za:

Predlog zakona nima posledic za dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja

Predlog zakona ne bo imel posledic na drugih področjih.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

a) Predstavitev sprejetega zakona:

- ciljnim skupinam (seminarji, delavnice)

Delavnice oziroma seminarji v organizaciji predlagatelja zakona niso predvideni.

- širši javnosti (mediji, javne predstavitve, spletne predstavitve)

Širše javne oziroma spletne predstavitve predloga zakona niso predvidene.

b) Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa:

- zagotovitev spremljanja izvajanja predpisa

Nadzor nad izvajanjem določb predloga zakona bo izvajalo Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo ter Tržni inšpektorat Republike Slovenije.

- organi, civilna družba

Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo, AJPes, Finančna uprava RS, Tržni inšpektorat RS.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona:

/

7. Prikaz sodelovanja javnosti pri pripravi predloga zakona:

- spletni naslov, na katerem je bil predpis objavljen:

<https://e-uprava.gov.si/drzava-in-druzba/e-demokracija/predlogi-predpisov/predlog-predpisa.html?id=10340>
http://www.mgrt.gov.si/si/medijsko_sredisce/novica/11831/

- čas trajanja javne predstavitve, v katerem je bilo mogoče sporočiti mnenja, predloge in pripombe: 30 dni
- datum in kraj morebitne javne obravnave ali druge oblike sodelovanja:

Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo je osnutek predloga zakona, z namenom pridobivanja predlogov, komentarjev ter dopolnitev zainteresirane javnosti, objavilo na portalu e-demokracija dne 10. 5. 2019 ter dne 20. 5. 2019 na svoji spletni strani.

- seznam subjektov, ki so sodelovali (imen in priimkov fizičnih oseb, ki niso poslovni subjekti, ne navajajte):

Na osnutek predloga zakona so predloge in dopolnitve posredovali: Združenje nadzornikov Slovenije, Agencija za trg vrednostnih papirjev, Gospodarska zbornica Slovenije, Inšpektorat Republike Slovenije za delo, Ministrstvo za javno upravo, Ministrstvo za finance, Vrhovno sodišče Republike Slovenije, Združenje bank Slovenije, Agencija Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve, Deloitte Slovenija, Slovenski poslovni klub, Obrtna zbornica Slovenije, Centralna Klirinško Depotna družba Delniška družba, Odvetniki Vidmar Zemljarič, Urad za preprečevanje pranja denarja, Vseslovensko združenje malih delničarjev, Agencija za zavarovalni nadzor, Banka Slovenije, Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve, Skupna pokojninska družba d.d., Združenje notranjih revizorjev, Petrol d.d., Slovenski državni holding, Združenje družb za upravljanje investicijskih skladov, Tržni inšpektorat Republike Slovenije, Zagovornik enakih možnosti, Združenje menedžer, Inštitut za proučevanje enakosti spolov, Elektrosignal d.o.o.

8. Navedba, kateri predstavniki predlagatelja bodo sodelovali pri delu državnega zbora in delovnih teles

- Zdravko Počivalšek, minister za gospodarski razvoj in tehnologijo
- Simon Zajc, državni sekretar
- Mag. Karla Pinter, generalna direktorica Direktorata za notranji trg
- Tanja Bakan Rožič, vodja Sektorja za gospodarsko pravo, pomoč in prestrukturiranje gospodarskih družb v težavah in intelektualno lastnino, Direktorat za notranji trg

II. BESEDILO ČLENOV

PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O GOSPODARSKIH DRUŽBAH

1. člen

V Zakonu o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 65/09 – uradno prečiščeno besedilo, 33/11, 91/11, 32/12, 57/12, 44/13 – odl. US, 82/13, 55/15, 15/17 in 22/19-ZPosS) se v prvem odstavku 2. člena v četrti alineji besedilo »2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 173 z dne 12. 6. 2014, str. 190)« nadomesti z besedilom »(EU) 2017/828 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2017 o spremembi Direktive 2007/36/ES glede spodbujanja dolgoročnega sodelovanja delničarjev (UL L št. 132 z dne 20. 5. 2017, str. 1)«.

V drugem odstavku se v drugi alineji podpičje nadomesti z zaklepajem in besedilo »v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2013/34/EU), zadnjič spremenjena z Direktivo 2014/95/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2014 o spremembi Direktive 2013/34/EU glede razkritja nefinančnih informacij in informacij o raznolikosti nekaterih velikih podjetij in skupin (UL L št. 330 z dne 15. 11. 2014, str. 1)« nadomesti z besedilom »zadnjič spremenjena z Direktivo Sveta 2014/102/EU z dne 7. novembra 2014 o prilagoditvi Direktive 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij zaradi pristopa Republike Hrvaške (UL L št. 334 z dne 21. 11. 2014, str. 86), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2013/34/EU)«.

2. člen

V 3. členu se osmi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(8) Drugi izrazi, uporabljeni v tem zakonu, pomenijo:

- »Agencija za trg vrednostnih papirjev« (v nadaljnjem besedilu: ATVP) je Agencija za trg vrednostnih papirjev po zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov;
- »centralna depotna družba« je centralna depotna družba po zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov;
- »država članica« je država članica Evropske unije ali država podpisnica Sporazuma o ustanovitvi Evropskega gospodarskega prostora (UL L št. 1 z dne 3. 1. 1994, str. 3);
- »informacijski sistem za podporo poslovnim subjektom« je informacijski sistem za podporo poslovnim subjektom po zakonu, ki ureja poslovni register;
- »organizirani trg« je organizirani trg po zakonu, ki ureja trg finančnih

instrumentov; »registrski organ« je organ, ki vodi register, v katerega se vpisujejo podatki o družbi;

- »revizor« je revizijska družba, ki ima po zakonu, ki ureja revidiranje, dovoljenje za opravljanje revidiranja;
- »Slovenski inštitut za revizijo« je Slovenski inštitut za revizijo po zakonu, ki ureja revidiranje;
- »sodišče« je sodišče, ki je krajevno pristojno glede na sedež družbe ali podjetnika, če ta zakon ne določa drugače;
- »subjekt javnega interesa« je subjekt javnega interesa po zakonu, ki ureja revidiranje;
- »točka za podporo poslovnim subjektom« je točka za podporo poslovnim subjektom po zakonu, ki ureja poslovni register.«.

3. člen

10.a člen se spremeni tako, da se glasi:

»10.a člen

(omejitve ustanavljanja družb in podjetnikov ter pridobitve statusa družbenika)

(1) Ustanovitelj, družbenik in podjetnik ne more postati oseba:

1. ki je bila pravnomočno obsojena na kazen zapora zaradi kaznivega dejanja zoper gospodarstvo, zoper delovno razmerje in socialno varnost, zoper pravni promet, zoper premoženje, zoper okolje, prostor in naravne dobrine, zoper človekovo zdravje ter zoper splošno varnost ljudi in premoženja;

2. ki je bila v obdobju zadnjih 12 mesecev javno objavljena na seznamu nepredlagateljev obračunov na podlagi zakona, ki ureja davčni postopek, ali je javno objavljena na seznamu neplačnikov na podlagi zakona, ki ureja davčni postopek, ali je bila v obdobju zadnjih 12 mesecev na podlagi zakona, ki ureja davčni postopek, javno objavljena na seznamu zavezancev za davek, ki jim je po uradni dolžnosti prenehala identifikacija za namene DDV zaradi suma zlorabe identifikacije za namene DDV oziroma ugotovitve davčnega organa, da je davčni zavezanec identifikacijo za namene DDV uporabljal tako, da je drugim davčnim zavezancem neupravičeno omogočal odbitek DDV;

3. ki je neposredno ali posredno z več kot 25 odstotki udeležena v kapitalu kapitalske družbe, ki je bila v obdobju zadnjih 12 mesecev javno objavljena na seznamu nepredlagateljev obračunov na podlagi zakona, ki ureja davčni postopek, ali je javno objavljena na seznamu neplačnikov na podlagi zakona, ki ureja davčni postopek, ali je bila v obdobju zadnjih 12 mesecev na podlagi zakona, ki ureja davčni postopek, javno objavljena na seznamu zavezancev za davek, ki jim je po uradni dolžnosti prenehala identifikacija za namene DDV zaradi suma zlorabe identifikacije za namene DDV oziroma ugotovitve davčnega organa, da je davčni zavezanec identifikacijo za namene DDV uporabljal tako, da je drugim davčnim zavezancem neupravičeno omogočal odbitek DDV;

4. ki ji je bila v zadnjih treh letih s pravnomočno odločbo Inšpektorata Republike Slovenije za delo oziroma Finančne uprave Republike Slovenije najmanj dvakrat izrečena globa zaradi prekrška v zvezi s plačilom za delo oziroma prekrška v zvezi z zaposlovanjem na črno;

5. ki je bila neposredno z več kot 50 odstotki udeležena v kapitalu družbe z omejeno odgovornostjo, ki je bila izbrisana iz sodnega registra brez likvidacije po zakonu, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju.

6. ki ji je bila v zadnjih treh letih s pravnomočno odločbo izrečena globa zaradi

prekrška po 25. točki prvega odstavka 685. člena tega zakona.

(2) Omejitev iz 3. točke prejšnjega odstavka ne velja za osebo, ki je neposredno ali posredno z več kot 25 odstotki udeležena v kapitalu kapitalske družbe, če je ta oseba:

- banka oziroma banka države članice po zakonu, ki ureja bančništvo, in je v vlogi za vpis v sodni register predložila dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje bančnih storitev,
- zavarovalnica oziroma zavarovalnica države članice po zakonu, ki ureja zavarovalništvo, in je v vlogi za vpis v sodni register predložila dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje zavarovalniških poslov,
- Republika Slovenija, Družba za upravljanje terjatev bank, d.d., Kapitalska družba pokojninskega in invalidskega zavarovanja, d.d., Slovenski državni holding, d.d., D.S.U., družba za svetovanje in upravljanje, d.o.o., ali
- delež dosegla zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja z namenom, da se zagotovi njena kapitalska ustreznost oziroma dolgoročna plačilna sposobnost v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje;
- borznoposredniška družba po zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov, in je v vlogi za vpis v sodni register predložila dovoljenja ATPV,
- borza po zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov, in je v vlogi za vpis v sodni register predložila dovoljenja ATPV; ali
- družba za upravljanje po zakonu, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje, in je v vlogi za vpis v sodni register predložila dovoljenja ATPV.

(3) Ustanovitelj oziroma družbenik družbe z omejeno odgovornostjo ne more postati oseba, ki je v zadnjih treh mesecih ustanovila družbo z omejeno odgovornostjo oziroma pridobila delež v družbi z omejeno odgovornostjo, ki ni starejša od treh mesecev.

(4) Omejitev iz prejšnjega odstavka ne velja:

- za osebe iz drugega odstavka tega člena,
- za ustanavljanje namenskih družb s strani specialnih alternativnih investicijskih skladov oziroma upravljavcev alternativnih investicijskih skladov v njihovem imenu v skladu z določbami zakona, ki ureja upravljavce alternativnih investicijskih skladov, ter zakona, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje,
- za srednje in velike družbe, kot izhaja iz Poslovnega registra Slovenije.

(5) Omejitev iz 2. točke prvega odstavka v delu, ki se nanaša na javno objavo na seznamu neplačnikov na podlagi zakona, ki ureja davčni postopek, ne velja za stečajnega dolžnika, ki mu sodišče dovoli poslovanje kot podjetniku ali zasebniku v skladu z določbami o osebnem stečaju v zakonu, ki ureja finančno poslovanje podjetij, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje. Stečajni dolžnik pri ponovnem vpisu v Poslovni register Slovenije predloži pravnomočni sklep sodišča.

(6) Omejitev iz tretjega odstavka tega člena ne velja, če družbe z omejeno odgovornostjo, v katerih je oseba v zadnjih treh mesecih pridobila poslovni delež, izpolnjujejo naslednje pogoje:

- imajo odprt transakcijski račun;
- niso bile v obdobju zadnjih 12 mesecev javno objavljene na seznamu nepredlagateljev obračunov na podlagi zakona, ki ureja davčni postopek;
- nimajo neporavnanih obveznosti iz naslova obveznih dajatev in drugih denarnih nedavčnih obveznosti, ki jih izterjuje Finančna uprava Republike

- Slovenije, več kot v višini 50 eurov;
- niso bile v obdobju zadnjih 12 mesecev na podlagi zakona, ki ureja davčni postopek, javno objavljene na seznamu zavezancev za davek, ki jim je po uradni dolžnosti prenehala identifikacija za namene DDV zaradi suma zlorabe identifikacije za namene DDV oziroma ugotovitve davčnega organa, da je davčni zavezanec identifikacijo za namene DDV uporabljal tako, da je drugim davčnim zavezancem neupravičeno omogočal odbitek DDV, in
 - ima neprekinjeno vsaj dva meseca zaposleno osebo ali obvezno zavarovanega družbenika v skladu z zakonom, ki ureja zdravstveno zavarovanje, za najmanj polovični delovni čas.

(7) Omejitev iz 1. točke prvega odstavka tega člena preneha z izbrisom iz kazenske evidence.

(8) Omejitvi iz 2. in 3. točke prvega odstavka tega člena prenehata, ko davčni organ za osebo iz prvega odstavka tega člena, ki je bila objavljena na seznamu nepredlagateljev obračunov ali seznamu neplačnikov, izda potrdilo o tem, da ta oseba ali kapitalska družba, v kateri je ta oseba neposredno ali posredno z več kot 25 odstotki udeležena v njenem kapitalu, nima zapadlih neplačanih davčnih obveznosti, in da ima izpolnjene vse obveznosti v zvezi s predložitvijo obračuna davčnega odtegljaja za izplačilo plače in nadomestila plače. Potrdilo iz prejšnjega stavka ob vpisu v sodni register ali Poslovni register Slovenije ne sme biti starejše od dneva objave zadnjega seznama iz 2. in 3. točke prvega odstavka tega člena. Ne glede na prejšnji stavek potrdilo ne sme biti starejše od 15 dni.

(9) Omejitev iz 4. in 6. točke prvega odstavka tega člena preneha v treh letih od dneva pravnomočnosti odločbe oziroma sodbe, zaradi katere je nastopila omejitev iz 4. oziroma 6. točke prvega odstavka tega člena.

(10) Omejitev iz 5. točke prvega odstavka tega člena preneha v enem letu od datuma izbrisa družbe iz sodnega registra.

(11) Registrski organi, določeni s tem zakonom, in notarji po uradni dolžnosti z zahtevo v elektronski obliki v kazenski evidenci ter evidenci pravnomočnih odločb sodišč, ki ju upravlja Ministrstvo za pravosodje, v evidenci Inšpektorata Republike Slovenije za delo, v evidenci Tržnega Inšpektorata Republike Slovenije in v evidenci Finančne uprave Republike Slovenije preverijo, ali za vpis v sodni register ali v Poslovni register Slovenije obstaja omejitev iz 1., 4. in 6. točke prvega odstavka tega člena.

(12) Obstoj omejitev iz 1. do 4. točke prvega odstavka tega člena pristojni organi iz prejšnjega odstavka preverijo tudi v primeru ustanovitve družbe, podjetnika ali pridobitve statusa družbenika s strani fizične ali pravne osebe iz druge države članice ali tretje države. Če ustrezne evidence ne omogočajo vzajemne izmenjave podatkov med Republiko Slovenijo, drugo državo članico ali tretjo državo, ustanovitelj, podjetnik oziroma pridobitelj statusa družbenika pristojnemu organu iz prejšnjega odstavka neobstoj omejitev iz 1. do 4. točke prvega odstavka tega člena izkaže s predložitvijo naslednjih dokazil:

- izpis iz ustreznega registra, če tega ni, pa enakovreden dokument, ki ga izda pristojni sodni ali upravni organ v Republiki Sloveniji, drugi državi članici ali matični državi ali državi, v kateri ima pravna oseba svoj sedež, iz katerega je razvidno, da ne obstajajo razlogi za omejitev ustanovitve družbe, podjetnika ali pridobitve statusa družbenika v zvezi s 1. in 4. točko prvega odstavka tega člena;

- potrdilo, ki ga izda pristojni organ v Republiki Sloveniji, drugi državi članici ali tretji državi, iz katerega je razvidno, da ustanovitelj družbe, podjetnika ali pridobitve statusa družbenika v matični državi ali državi, v kateri ima pravna oseba svoj sedež, nima neporavnanih davčnih obveznosti v zvezi z 2. in 3. točko prvega odstavka tega člena.

Dokumenti, predloženi za namen dokazovanja neobstoja omejitve ustanavljanja družb, podjetnikov ter pridobitve statusa družbenika, ne smejo biti starejši od 30 dni.

(13) Omejitev iz 2., 3., in 5. točke prvega odstavka, omejitev iz tretjega odstavka in izpolnjevanje pogojev iz drugega, četrtega ter šestega odstavka tega člena se samodejno preverja v informacijskem sistemu za podporo poslovnim subjektom, ki ga ureja zakon, ki ureja poslovni register, pred oddajo vloge za vpis v sodni register ali Poslovni register Slovenije z neposredno elektronsko izmenjavo podatkov med:

- Poslovnim registrom Slovenije, Finančno upravo Republike Slovenije in informacijskim sistemom za podporo poslovnim subjektom v primeru omejitev iz 2., 3., in 5. točke prvega odstavka tega člena ter druge in tretje alineje šestega odstavka tega člena,
- Agencijo Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve in informacijskim sistemom za podporo poslovnim subjektom v primeru preverjanja izpolnjevanja pogojev iz prve alineje šestega odstavka tega člena in
- Zavodom za zdravstveno zavarovanje Slovenije in informacijskim sistemom za podporo poslovnim subjektom v primeru preverjanja izpolnjevanja pogojev iz četrte alineje šestega odstavka tega člena.

(14) Če so podani razlogi za omejitev iz 2. in 3. točke prvega odstavka, omejitev iz tretjega odstavka in niso izpolnjeni pogoji iz drugega, četrtega ter šestega odstavka tega člena, informacijski sistem za podporo poslovnim subjektom onemogoči oddajo vloge za vpis v sodni register ali Poslovni register Slovenije. Točka za podporo poslovnim subjektom ali notar stranko obvestita o obstoju in vrsti omejitve ter jo napotita na Finančno upravo Republike Slovenije, razen če oseba iz 2. in 3. točke prvega odstavka tega člena predloži potrdilo iz osmega odstavka tega člena.

(15) Centralna depotna družba in Agencija Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve si za namen izvajanja 2. in 3. točke prvega odstavka tega člena dnevno izmenjujeta podatke Poslovnega registra Slovenije in centralnega registra nematerializiranih vrednostnih papirjev.

(16) Za namene tega člena se šteje, da ima družba odprt transakcijski račun, če je vpisan v Poslovni register Slovenije.

(17) Za namene tega člena se šteje, da so vse družbe, ki nimajo vpisane velikosti v Poslovnem registru Slovenije, mikro družbe.«.

4. člen

V 11. členu se na koncu prvega odstavka doda besedilo, ki se glasi:

»Sporočilo družbe lahko poleg imena in priimka fizične osebe vsebuje druge osebne podatke, če zakon določa njihovo objavo.«.

Na koncu četrtega odstavka se doda besedilo, ki se glasi: »Ne glede na prejšnji stavek lahko poslovodstvo zagotovi sporazumevanje s tujimi delavci tudi v njim poznanem jeziku. Poslovodstvo mora zagotoviti dajanje navodil tujim delavcem v njim poznanem jeziku, če gre za okoliščine, v katerih bi bila lahko ogrožena zdravje in varnost ljudi.«.

5. člen

V 29. členu se za besedilom člena, ki se označi kot prvi odstavek doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Poleg sedeža se v register vpiše tudi poslovni naslov družbe.«.

6. člen

V 30. členu se v naslovu za besedo »sedeža« doda besedilo »in poslovnega naslova«. Za besedilom člena, ki se označi kot prvi odstavek, se dodata nov drugi in tretji odstavek, ki se glasita:

»(2) Poslovni naslov se nahaja v kraju sedeža in vsebuje podatek o kraju z ulico in hišno številko.

(3) Poslovna dokumentacija družbe se hrani na poslovnem naslovu družbe.«.

7. člen

V 38.a členu se četrti odstavek spremeni, tako da se glasi:

»(4) Za posle, ki jih družba sklene s povezanimi strankami, se uporabljajo določbe 270.a, 281.b do 281.d, 284.a ter 515.a člena tega zakona.«.

Peti do enajsti odstavek se črtajo.

8. člen

V 47. členu se v prvem odstavku za besedo »sedež« doda besedilo », poslovni naslov«.

9. člen

V 53. členu se v četrtem odstavku peta alineja črta.

Šesta in sedma alineja postaneta peta in šesta alineja.

10. člen

V 54. členu se za enajstim odstavkom doda nov dvanajsti odstavek, ki se glasi:

»(12) Sredstva za izvajanje nalog iz tretjega in sedmega odstavka tega člena, ki jih Slovenski inštitut za revizijo opravlja kot javno pooblastilo, se zagotavljajo v finančnem načrtu ministrstva, pristojnega za finance. Financiranje se dogovori s pogodbo o izvajanju in financiranju nalog iz javnega pooblastila.«.

11. člen

V 55. členu se osmi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(8) V vsakem primeru je za namene tega poglavja velika družba:

- subjekt javnega interesa, če gre za družbo, s katere vrednostnimi papirji se trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev, kreditna institucija, kot jo opredeljuje zakon, ki ureja bančništvo, ter zavarovalnica in pokojninska družba, kot ju opredeljuje zakon, ki ureja zavarovalništvo,
- subjekt javnega interesa, če gre za družbo, ki je zavezana k reviziji na podlagi prvega odstavka 57. člena tega zakona, ker izpolnjuje merila za srednje ali velike družbe iz četrtega do šestega odstavka tega člena, in v kateri imajo država ali občine, skupaj ali samostojno, neposredno ali posredno, večinski lastniški delež,
- borza vrednostnih papirjev,
- družba, ki mora po 56. členu tega zakona pripraviti konsolidirano letno poročilo.«.

12. člen

V 58. členu se v prvem odstavku za besedo »poročilom« doda besedilo »v elektronski obliki«.

V drugem odstavku se v prvem stavku za besedo »objave« doda besedilo »v elektronski obliki«.

13. člen

V 60. členu se v prvem odstavku za četrto alinejo doda nova, peta alineja, ki se glasi:

»– izkaza drugega vseobsegajočega donosa,«.

Dosedanji peta in šesta alineja postaneta šesta in sedma alineja.

Za sedmim odstavkom se doda nov osmi odstavek, ki se glasi:

»(8) Izkaz drugega vseobsegajočega donosa prikazuje tiste postavke, ki niso pripoznane v izkazu poslovnega izida, vplivajo pa na velikost celotnega lastniškega kapitala.«.

Dosedanji osmi odstavek postane deveti odstavek.

14. člen

V 70. členu se v petem odstavku 7. točka spremeni tako, da se glasi:

»7. opis politike raznolikosti, ki se izvaja v zvezi z zastopanostjo v organih vodenja in nadzora družbe z vidika spola in drugih vidikov, kot so na primer starost ali izobrazba in poklicne izkušnje, in navedba ciljev, načina izvajanja ter doseženih rezultatov politike raznolikosti v obdobju poročanja. Opis politike raznolikosti z vidika spola vsebuje navedbo razmerja obeh spolov v organih vodenja in nadzora družbe, ki je primerno za družbo glede na njeno velikost, cilje, ki jih družba zasleduje, in vpliv na postopke izbire članov organov vodenja in nadzora družbe ter druge postopke v družbi. Če se politika raznolikosti v družbi ne izvaja, se v izjavi o upravljanju to obrazloži. Obrazložitev vsebuje navedbo, kdaj in na kakšen način bo družba oblikovala politiko raznolikosti.«.

15. člen

V 71. členu se zadnja alineja črta.

16. člen

V 72.a členu se peti odstavek črta.

Dosedanji šesti do osmi odstavek postanejo peti do sedmi odstavek.

17. člen

V 72.b členu se beseda »šestega« nadomesti z besedo »petega«, beseda »sedmega« pa se nadomesti z besedo »šestega«.

18. člen

V 73. členu se v naslovu doda besedilo »in javna objava podatkov«.

Dodajo se novi šesti, sedmi in osmi odstavek, ki se glasijo:

»(6) Podatki o poslovanju podjetnikov iz četrtega odstavka tega člena, ki so po zakonu, ki ureja davčni postopek, del davčnega obračuna, se za namene javne objave objavijo na spletnih straneh AJPES v skladu s sedmim in osmim odstavkom tega člena.

(7) FURS mora podatke o poslovanju posredovati AJPES.

(8) Minister, pristojen za gospodarstvo, v soglasju z ministrom, pristojnim za finance, po predhodnem mnenju AJPES in FURS, predpiše podrobnejša pravila o podatkih o poslovanju, rokih in načinu predložitve podatkov o poslovanju AJPES ter javne objave podatkov o poslovanju.«.

19. člen

V 74. členu se v tretjem odstavku beseda »VEM« nadomesti z besedilom »za podporo poslovnim subjektom«.

20. člen

V 75. členu se drugi odstavek črta.

Dosedanji tretji do peti odstavek postanejo drugi do četrty odstavek.

Za četrtyim odstavkom se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) AJPES ustavi postopek izbrisa zaradi razloga iz 2. točke drugega odstavka tega člena, če podjetnik v pritožbenem postopku izkaže, da je svojo obveznost izpolnil.«.

21. člen

Za 168. členom se doda nov 168.a člen, ki se glasi:

»168.a člen (pomen pojmov)

(1) Izraza, uporabljena v tem poglavju, imata naslednji pomen:

1. »posrednik« je:

- investicijsko podjetje, kot je določeno v zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov,
- kreditna institucija, kot je določeno v 1. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L št. 176 z dne 27. 6. 2013, str. 1), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2019/630 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 glede minimalnega kritja izgub za nedonosne izpostavljenosti (UL L št. 111 z dne 12. 25. 4. 2019, str. 4) in
- centralna depotna družba,

ki zagotavlja storitve hrambe delnic, upravljanja z delnicami ali vodenja računov vrednostnih papirjev v imenu delničarjev ali drugih oseb.

2. »fiduciarni račun« je račun, kot je določeno v zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov.

(2) Določbe 235.a do 235.e člena tega zakona se uporabljajo tudi za posrednike, ki:

- zagotavljajo storitve v zvezi z delnicami družb, ki imajo sedež v državi članici in katerih delnice so sprejete v trgovanje na organiziranem trgu, ki se nahaja ali deluje v državi članici, ali
- nimajo sedeža ali glavnega posloводства v državi članici, ko opravljajo storitve iz prejšnje alineje.«.

22. člen

197. člen se spremeni, tako da se glasi:

»197. člen

(plačilo in povračilo stroškov ustanovitvenih revizorjev)

Ustanovitveni revizorji imajo pravico do povračila stroškov in plačila za delo, ki bremenijo družbo.«.

23. člen

235. člen se spremeni tako, da se glasi:

»235. člen

(pravice in obveznosti iz delnic v razmerju do družbe)

(1) Iz delnic izhajajo pravice in obveznosti v razmerju do družbe za tistega, ki je kot imetnik teh delnic vpisan v centralnem registru, ki ga vodi centralna depotna družba.

(2) Pri imenskih delnicah se delničarji vpišejo v delniško knjigo, ki jo v skladu z določbami zakona, ki ureja nematerializirane vrednostne papirje, v imenu in za račun izdajatelja delnic vodi centralna depotna družba. Vsakemu delničarju je treba na njegovo zahtevo omogočiti vpogled v delniško knjigo.

(3) Pri prinosniških delnicah delničar dokazuje imetništvo s potrdilom centralne depotne družbe ali njenega člana.

(4) Določbe prvega in drugega odstavka tega člena veljajo tudi za začasnice.«.

24. člen

Za 235. členom so dodajo novi 235.a do 235.e člen, ki se glasijo:

»235.a člen

(pravica družbe, da identificira svoje delničarje)

(1) Družba ima pravico identificirati delničarje ter druge osebe, ki so pri posrednikih vpisane kot imetniki delnic in niso posredniki (v nadaljnjem besedilu: končni delničarji).

(2) Družba ima pravico, da pozove delničarja ali končnega delničarja, naj ji sporoči, ali mu pripadajo delnice za lasten ali za tuj račun in v tem primeru, za čigav račun.

(3) Določbe 235.b do 235.e člena tega zakona, ki se nanašajo na delničarje, se smiselno uporabljajo tudi za končne delničarje.

235.b člen

(zahteva za informacije o delničarju družbe)

(1) Informacije o delničarju so:

- v primeru fizične osebe: osebno ime in EMŠO, davčna številka, enolična identifikacija v skladu z zakonom, ki ureja nematerializirane vrednostne papirje, ali druga enolična identifikacija,

- v primeru pravne ali fizične osebe, ki opravlja dejavnost, ali podjetnika ali druge osebe: firma ali ime in matična številka, davčna številka, enolična identifikacija v skladu z zakonom, ki ureja nematerializirane vrednostne papirje, ali druga enolična identifikacija,
- naslov stalnega ali začasnega prebivališča ali sedež in poslovni naslov,
- elektronski naslov, če ga delničar ima,
- število in vrsta delnic, katerih imetnik je delničar, in
- če družba to zahteva: datum, od katerega je oseba neprekinjeno delničar družbe.

(2) Družba zahteva informacije o delničarju družbe od:

1. centralne depotne družbe ali
2. drugih posrednikov.

(3) Če družba zahteva informacije o delničarju družbe od centralne depotne družbe, mora centralna depotna družba te informacije brez odlašanja posredovati družbi, razen če se zahteva nanaša na delnice, vpisane na fiduciarnem računu. V tem primeru mora centralna depotna družba zahtevo za informacije o delničarju družbe brez odlašanja posredovati članu centralne depotne družbe, ki vodi ta fiduciarni račun. Član centralne depotne družbe mora informacije o delničarju družbe brez odlašanja posredovati družbi, razen če z njimi ne razpolaga, ker kot imetnika delnic vodi naslednjega posrednika v verigi. V tem primeru mora zahtevo za informacije o delničarju družbe brez odlašanja posredovati naslednjemu posredniku v verigi. Za naslednjega posrednika v verigi velja enaka obveznost kot za člana; zahteva za informacije o delničarju družbe se brez odlašanja posreduje med posredniki v verigi, dokler zahteva za informacije o delničarju družbe ne doseže posrednika v verigi, ki razpolaga z informacijami o končnem delničarju. Posrednik v verigi, ki razpolaga z informacijami o končnem delničarju, te informacije brez odlašanja posreduje družbi.

(4) Če družba zahteva informacije o delničarju družbe od drugega posrednika, se zanj in morebitne naslednje posrednike v verigi smiselno uporabljajo določbe prejšnjega odstavka. V primeru, ko je posrednik prejel zahtevo za informacije o delničarju družbe neposredno od družbe, mora te informacije posredovati neposredno družbi.

(5) Če družba v roku, ki je določen v statutu in ni krajši od štirinajst dni, kljub ustreznemu uveljavljanju zahteve za informacije o delničarju družbe teh informacij ne prejme, glasovalne pravice iz teh delnic mirujejo, dokler ni izpolnjena zahteva za informacije o delničarju družbe. Prejšnji stavek se smiselno uporablja tudi v primeru poziva družbe delničarju iz drugega odstavka prejšnjega člena.

(6) Določbe tega člena se uporabljajo tudi za zahtevo za informacije o delničarju družbe:

1. s sedežem v drugi državi članici, s katere vrednostnimi papirji se trguje na organiziranem trgu,
2. ki ga poda družba s sedežem v državi članici preko pooblaščenca.

235.c člen

(posredovanje informacij za uresničevanje pravic delničarjev)

(1) Posredniki delničarjem brez odlašanja posredujejo naslednje informacije za uresničevanje pravic delničarjev:

1. informacije, ki jih mora družba zagotoviti delničarju za uresničevanje njegovih pravic, ki izhajajo iz delnic, ali
2. če so informacije iz prejšnje točke dostopne na spletni strani družbe, obvestilo družbe o novi informaciji in navedbo naslova spletne strani.

(2) Družba posreduje informacije za uresničevanje pravic delničarjev:

1. neposredno delničarjem ali
2. v standardizirani obliki centralni depotni družbi ali drugim posrednikom.

(3) Če družba posreduje informacije za uresničevanje pravic delničarjev centralni depotni družbi, mora centralna depotna družba te informacije brez odlašanja v standardizirani obliki posredovati članu centralne depotne družbe, ki informacije za uresničevanje pravic delničarjev brez odlašanja posreduje delničarju. Če so delnice vpisane na fiduciarnem računu, mora član centralne depotne družbe informacije za uresničevanje pravic delničarjev brez odlašanja v standardizirani obliki posredovati imetniku delnic. Imetnik delnic, ki je posrednik, mora informacije za uresničevanje pravic delničarjev brez odlašanja v standardizirani obliki posredovati naslednjemu posredniku v verigi. Za naslednjega posrednika v verigi velja enaka obveznost kot za imetnika delnic; informacije za uresničevanje pravic delničarjev se brez odlašanja v standardizirani obliki posredujejo med posredniki v verigi, dokler informacije za uresničevanje pravic delničarjev ne dosežejo končnega delničarja.

(4) Če družba posreduje informacije za uresničevanje pravic delničarjev drugemu posredniku, se zanj in morebitne naslednje posrednike v verigi smiselno uporabljajo določbe prejšnjega odstavka.

(5) Informacije za uresničevanje pravic delničarjev se lahko posredujejo z uporabo elektronskih sredstev.

(6) Določbe tega člena se uporabljajo tudi za posredovanje informacij za uresničevanje pravic delničarjev:

1. družbe s sedežem v drugi državi članici, s katere vrednostnimi papirji se trguje na organiziranem trgu,
2. s strani delničarja imenovanemu pooblaščenču.

(7) Določbe tega člena ne posegajo v določbe tega zakona o vsebini in objavi sklica skupščine ter določbe zakona, ki ureja nematerializirane vrednostne papirje, o izvajanju korporacijskih dejanj.

235.č člen

(posredovanje navodil za uresničevanje pravic delničarjev družbi)

(1) Posrednik mora navodilo za uresničevanje pravic delničarjev, ki ga je prejel od delničarja družbe ali drugega posrednika v verigi, v standardizirani obliki posredovati drugemu posredniku v verigi, ki je bližje družbi, razen če ga lahko posreduje neposredno družbi.

(2) Če želi delničar svoje pravice, ki izhajajo iz delnic, uresničevati sam, mora vsak posrednik na zahtevo delničarja bodisi neposredno bodisi preko posrednika v verigi, ki je bližje družbi, urediti vse potrebno, da lahko delničar v razmerju do družbe uresničuje svoje pravice, ki izhajajo iz delnic. V ta namen mora posrednik delničarju, v imenu katerega zagotavlja storitve hrambe delnic, upravljanja z delnicami ali vodenja računov vrednostnih papirjev, na njegovo zahtevo brez

odlašanja izstaviti ustrezno dokazilo.

(3) Navodilo za uresničevanje pravic delničarjev se šteje za pooblastilo za udeležbo na skupščini in uresničevanje glasovalne pravice.

(4) Navodilo za uresničevanje pravic delničarjev se lahko posreduje z uporabo elektronskih sredstev.

(5) Določbe tega člena se uporabljajo tudi za posredovanje navodil za uresničevanje pravic delničarjev:

1. družbe s sedežem v drugi državi članici, s katere vrednostnimi papirji se trguje na organiziranem trgu,
2. s strani delničarja imenovanega pooblaščenca.

235.d člen

(obdelava osebnih podatkov delničarjev in popravek informacije o delničarju družbe)

(1) Družbe in posredniki smejo osebne podatke delničarjev obdelovati za namen identifikacije delničarjev, ugotavljanja dejanskih lastnikov v skladu z določbami zakona, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, komuniciranja družbe z delničarji, uresničevanja pravic delničarjev in sodelovanja delničarjev z družbo.

(2) Družbe in posredniki smejo osebne podatke delničarjev hraniti največ dvanajst mesecev po tem, ko so se seznanili, da oseba ni več delničar družbe, razen če drug zakon določa daljši rok hrambe. Družbe lahko osebne podatke delničarjev hranijo dlje od roka iz prejšnjega stavka, če je to potrebno za vodenje pravnih postopkov.

(3) Posrednik, za katerega velja obveznost posredovanja informacije o delničarju družbe iz 235.b člena tega zakona, ne krši pogodbenih obveznosti ali obveznosti po zakonu, če razkrije informacije o delničarju družbe družbi ali drugim posrednikom v verigi.

(4) Kdor je bil z nepopolnimi ali nepravilnimi informacijami identificiran kot delničar družbe, lahko od družbe in od posrednika, ki je predložil te informacije, zahteva takojšnji popravek.

235.e člen

(uporaba izvedbene uredbe in stroški posrednikov)

(1) Za obveznosti glede posredovanja informacij ali navodil iz 235.b do 235.d člena tega zakona se upoštevajo zahteve izvedbene uredbe Evropske komisije, ki določa minimalne zahteve za izvajanje določb direktive glede identifikacije delničarjev, posredovanja informacij in olajšanja uveljavljanja pravic delničarjev.

(2) Nadomestilo, ki ga družba, posrednik v verigi ali delničar plača za stroške posameznega posrednika zaradi obveznosti posredovanja informacij ali navodil iz 235.b do 235.d člena tega zakona, mora biti nediskriminatorno in sorazmerno glede na dejanske stroške, ki nastanejo pri zagotavljanju storitev.

(3) Najvišji znesek nadomestila ne sme biti višji od nadomestila, ki ga pravna

oseba plača centralni depotni družbi za posredovanje podatka o stanju ali spremembi stanja na računu.

(4) Razlike med nadomestili za stroške posrednika zaradi posredovanja informacij v Republiki Sloveniji in v razmerjih s čezmejnimi elementom so dopustne le, če so upravičene in ustrezajo razlikam v dejanskih stroških, ki nastanejo pri zagotavljanju storitev.

(5) Posredniki javno objavijo nadomestila za stroške za vsako storitev, ki jo lahko zaračunajo družbam, drugim posrednikom v verigi in delničarjem, na svoji spletni strani ali drugem informacijskem sistemu. Objava nadomestil se opravi ločeno za družbe, druge posrednike in delničarje. Podatki o nadomestilih so javno dostopni najmanj pet let od dneva objave.

(6) Družba zagotavlja informacije za uresničevanje pravic delničarjev brezplačno.«.

25. člen

V 255. členu se v tretjem odstavku besedilo »s desetim« nadomesti z besedilom »z enajstim«.

26. člen

V 261. členu se na koncu tretjega odstavka doda nov stavek, ki se glasi:

»Za družinskega člana se šteje oseba, opredeljena v drugem odstavku 270.a člena tega zakona«.

Doda se nov četrti odstavek, ki glasi:

»(4) Določbe prejšnjih odstavkov se uporabljajo tudi za posojila odobrena družbi ali drugi pravni osebi, ki jo član organa vodenja ali nadzora, prokurist ali družinski član člana organa vodenja ali nadzora ali prokurista obvladuje ali v kateri je zakoniti zastopnik ali član organa nadzora ali družbenik, če je družba osebna družba. Določbe prejšnjih odstavkov se ne uporabljajo, če sta družbi povezani družbi, razen če je sklep nadzornega sveta ali upravnega odbora potreben na podlagi prvega odstavka 281.c člena tega zakona.«.

Dosedanji četrti odstavek postane peti odstavek.

27. člen

262. člen se spremeni, tako da se glasi:

»262. člen (pogodba o opravljanju funkcije)

(1) Pravice in obveznosti člana uprave ali izvršnega direktorja, ki niso določene s tem zakonom, se določijo s pogodbo, ki jo sklene z družbo. K pogodbi mora dati soglasje nadzorni svet oziroma upravni odbor, če se pogodba sklepa z izvršnim direktorjem, ki ni hkrati član upravnega odbora, sicer mora član uprave ali izvršni

direktor vrniti koristi iz pogodbe.

(2) Pogodba iz prejšnjega odstavka se sklene tudi s članom upravnega odbora, če družba nima izvršnih direktorjev. V tem primeru mora s pogodbo soglašati skupščina, ki tudi imenuje osebo, ki za družbo podpiše pogodbo s članom upravnega odbora. Skupščina mora soglašati tudi s pogodbo, ki jo družba sklene z izvršnim direktorjem, ki je hkrati član upravnega odbora. Član upravnega odbora, če družba nima izvršnih direktorjev, ali izvršni direktor, ki je hkrati član upravnega odbora, morata vrniti koristi iz pogodbe, če je bila ta sklenjena brez soglasja skupščine.«.

28. člen

Za 262. členom se doda nov 262.a člen, ki se glasi:

»262.a člen (pogodba o svetovanju)

(1) Pogodba, s katero se član nadzornega sveta ali upravnega odbora ali njegov družinski član zaveže opraviti svetovalne storitve za družbo ali od nje odvisno družbo, ki ne spadajo v okvir izvajanja nadzorne funkcije, ima pravni učinek, če z njo soglaša nadzorni svet ali upravni odbor. Enako velja za svetovalne storitve, ki jih za družbo ali od nje odvisno družbo opravi družba ali druga pravna oseba, ki jo član nadzornega sveta oziroma upravnega odbora ali njegov družinski član obvladuje, ali v kateri je zakoniti zastopnik ali član organa nadzora ali družbenik, če je družba osebna družba. Soglasje nadzornega sveta ali upravnega odbora ni potrebno, če sta družbi povezani družbi, razen v primeru poslov iz prvega odstavka 281.c člena tega zakona.

(2) Plačila, ki jih družba izvrši na podlagi pogodbe iz prejšnjega odstavka tega člena, h kateri nadzorni svet ali upravni odbor ni dal soglasja, je treba vrniti, razen če nadzorni svet ali upravni odbor pogodbo pozneje odobri. Izvajalcu storitev ostane zahtevke iz naslova neupravičene obogatitve, ki pa ga ni mogoče pobotati z zahtevkom družbe za vračilo plačila.«.

29. člen

V 270. členu se v prvem odstavku za besedo »družbe« postavi pika in nadaljnje besedilo črta.

Doda se nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Odpravnina se lahko izplača le v primeru predčasne prekinitve pogodbe. Odpravnina ne more biti izplačana, če je član uprave ali izvršni direktor odpoklican iz razlogov, določenih v prvi, drugi ali tretji alineji drugega odstavka 268. člena tega zakona ali če član uprave ali izvršni direktor sam odpove pogodbo. Skupščina lahko določi najvišji znesek odpravnine.«.

Dosedanji drugi do šesti odstavek postanejo tretji do sedmi odstavek.

30. člen

Za 270. členom se doda nov 270.a člen, ki se glasi:

**»270.a člen
(posli s člani uprave)**

(1) Za posle, določene v prvem odstavku 281.b člena tega zakona, ki jih družba opravi s člani uprave ali njihovimi družinskimi člani, je potrebno soglasje nadzornega sveta. Soglasje nadzornega sveta je potrebno tudi za posle, ki jih s člani uprave ali njihovi družinskimi člani opravi od družbe odvisna družba.

(2) Za družinskega člana se štejejo tisti člani družine, za katere je mogoče pričakovati, da bodo vplivali na člana uprave pri poslih z družbo ali da bo ta lahko vplival na njih. To so lahko zakonec ali oseba, s katero član uprave živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti in ima enake pravne posledice kakor zakonska zveza, otroci, starši, bratje in sestre. Za družinske člane se štejejo tudi otroci zakonca ali partnerja ter osebe, ki jih član uprave, zakonec ali partner preživljajo.

(3) Soglasje nadzornega sveta je potrebno tudi za posle, ki jih družba ali od nje odvisna družba opravi z družbo ali drugo pravno osebo, ki jo član uprave ali njegov družinski član posredno ali neposredno obvladuje oziroma je udeležen pri njenem skupnem obvladovanju. Nadzorni svet mora soglašati tudi s posli z družbo, v kateri opravlja član uprave ali njegov družinski član funkcijo člana organa vodenja ali nadzora ali izvršnega direktorja ali je družbenik, če je družba osebna družba, in s posli z drugo pravno osebo, v kateri je član uprave ali družinski član zakoniti zastopnik ali član organa nadzora. Soglasje nadzornega sveta ni potrebno, če sta družbi povezani družbi, razen če je soglasje potrebno na podlagi prvega in drugega odstavka 281.c člena tega zakona.

(4) Soglasje nadzornega sveta po prejšnjih odstavkih tega člena je potrebno ne glede na vrednost posla. Soglasje ni potrebno, če je posel opravljen v okviru rednega opravljanja dejavnosti družbe in pod tržno običajnimi pogoji, razen če statut določa drugače. Postopek ugotavljanja ali posel spada v okvir redne dejavnosti in je opravljen pod tržno običajnimi pogoji, se izvede na način, kot ga določa tretji odstavek 281.b člena tega zakona.

(5) Če družba nima revizijske komisije, ki bi oblikovala predlog sklepa nadzornega sveta po prvem odstavku 281.č člena tega zakona, je pri odločanju o soglasju izključen iz glasovanja tudi tisti član nadzornega sveta, pri katerem obstaja nevarnost nasprotja interesov zaradi njegovega razmerja s povezano stranko, ki je udeležena pri poslu.

(6) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo tudi za prokuriste in njihove družinske člane.

(7) Določbe tega člena se ne uporabljajo za družbe, z vrednostnimi papirji katerih se ne trguje na organiziranem trgu, če so člani uprave, prokuristi in njihovi družinski člani edini delničarji.«.

31. člen

281.a člen se spremeni tako, da se glasi:

**»281.a člen
(notranja revizija)**

- (1) Notranja revizija, če jo družba ima, opravlja notranje revidiranje v skladu s:
- pravili notranjega revidiranja na podlagi zakona, ki ureja revidiranje, ali veljavnimi mednarodnimi pravili notranjega revidiranja,
 - kodeksom načel notranjega revidiranja,
 - kodeksom poklicne etike notranjih revizorjev.
- (2) Vodja notranje revizije je oseba, ki ima lastnosti in izkušnje za opravljanje nalog notranjega revidiranja v družbi v skladu z dobrimi praksami in visokimi etičnimi standardi notranjega revidiranja.
- (3) Naloge notranjega revidiranja opravlja oseba, ki ima lastnosti in izkušnje za opravljanje nalog notranjega revidiranja v družbi v skladu z dobrimi praksami in visokimi etičnimi standardi notranjega revidiranja. Vsaj ena oseba ima tudi naziv preizkušeni notranji revizor ali preizkušena notranja revizorka v skladu z zakonom, ki ureja revidiranje, ali primerljiv strokovni naziv s področja notranjega revidiranja.
- (4) Letno poročilo o delu notranje revizije se najpozneje v treh mesecih po zaključku poslovnega leta predloži v seznaničev upravi ter hkrati nadzornemu svetu, revizijski komisiji, če jo družba ima, in revizorju računovodskih izkazov.
- (5) Nadzorni svet daje soglasja k imenovanju, razrešitvi in prejemkom vodje notranje revizije ter k aktu, s katerim se urejajo namen, pomen in naloge notranje revizije, ter k letnemu in večletnemu načrtu dela notranje revizije. Če funkcijo notranje revizije opravlja zunanji izvajalec v celoti, daje nadzorni svet soglasje tudi k sklenitvi pogodbe, ki jo družba sklene z zunanjim izvajalcem, njeni spremembi in odpovedi s strani družbe. Če funkcijo notranje revizije opravlja zunanji izvajalec delno, vsebuje načrt dela notranje revizije tudi opis vsebine, obsega in vrednosti del, ki jih bo opravil zunanji izvajalec.
- (6) Nadzorni svet lahko brez vednosti uprave od notranje revizije zahteva dodatne informacije poleg informacij iz četrtega odstavka tega člena. Če ima družba revizijsko komisijo, izvršuje to pravico revizijska komisija.«.

32. člen

Za 281.a členom se dodajo novi 281.b do 281.d členi, ki se glasijo:

»281.b člen (posli s povezanimi strankami)

- (1) Posli s povezanimi strankami so pravni posli ali ukrepi, s katerimi se predmet ali druga premoženjska vrednost odplačno ali neodplačno prenese ali prepusti in so opravljeni s povezanimi strankami iz drugega odstavka tega člena. Opustitev se ne šteje kot posel s povezanimi strankami.
- (2) Povezane stranke so povezana podjetja ali posamezniki kot so opredeljeni v mednarodnih računovodskih standardih iz sedme alineje četrtega odstavka 53. člena tega zakona.
- (3) Za posle s povezanimi strankami se ne štejejo posli, ki so opravljeni v okviru rednega poslovanja in pod običajnimi tržnimi pogoji. Družba za namene rednega preverjanja teh poslov določi notranji postopek, v katerem oceni, ali so ti pogoji izpolnjeni.

(4) Za posle s povezanimi strankami iz prvega odstavka tega člena se ne štejejo tudi:

1. posli z odvisnimi družbami, v katerih ima družba neposredno ali posredno stoddstotni delež ali v katerih ni udeležena nobena druga z družbo povezana stranka;

2. vsi posli ali ukrepi, za katere je potrebno soglasje oziroma pooblastilo skupščine, zlasti:

- pogodbe, ki jih družba sklene z ustanovitelji po 188. členu tega zakona;
- pridobitev lastnih delnic po prvem stavku 8. alineje prvega odstavka 247. člena tega zakona;
- prenos najmanj 25 % premoženja družbe v skladu z 330. – 332. členom tega zakona;
- ukrepi za povečanje ali zmanjšanje osnovnega kapitala (333. – 383. člen tega zakona), podjetniške pogodbe (533. – 544. člen in 549. – 553. člen tega zakona) in vsi posli opravljeni na podlagi podjetniških pogodb;
- izključitev ali izstop manjšinskih delničarjev iz 384. – 389. člena tega zakona;
- posli v okviru statusnih preoblikovanj (579. – 673.a člen tega zakona);

3. posli v zvezi s prejemki, ki so jih člani organov vodenja ali nadzora prejeli ali do katerih so upravičeni v skladu z 294.a členom tega zakona;

4. posli kreditnih institucij, ki so jih za zagotovitev njihove stabilnosti odredile ali odobrile pristojne nadzorne institucije;

5. posli, ki se pod enakimi pogoji ponudijo vsem delničarjem, kadar je hkrati zagotovljena enaka obravnava vseh delničarjev in zaščita interesov družbe.

281.c člen

(soglasje nadzornega sveta k poslom s povezanimi strankami)

(1) K poslom družbe, z vrednostnimi papirji katere se trguje na organiziranem trgu, s povezanimi strankami, mora predhodno dati soglasje nadzorni svet, če vrednost posla presega 2,5 odstotka vrednosti sredstev (aktive), izkazane v bilanci stanja iz zadnjega potrjenega letnega poročila.

(2) Soglasje nadzornega sveta je obvezno tudi, če vrednost posla skupaj z vrednostjo vseh poslov opravljenih z isto stranko v zadnjih dvanajstih mesecih presega vrednostni prag iz prejšnjega odstavka.

(3) Če mora družba pripraviti konsolidirano letno poročilo, se vrednostni prag iz prvega odstavka tega člena ugotavlja glede na vrednost sredstev (aktive) izkazane v konsolidirani bilanci stanja.

(4) Član nadzornega sveta, ki je kot povezana stranka udeležen pri poslu, ne sme izvrševati glasovalne pravice pri odločanju o soglasju iz prvega in drugega odstavka tega člena.

(5) Če nadzorni svet zavrne soglasje, lahko uprava zahteva, da o soglasju odloči skupščina. Pri odločanju o soglasju pri poslu udeležena povezana stranka ne sme izvrševati glasovalne pravice. Za sklep, s katerim skupščina da soglasje, je potrebna večina najmanj treh četrtin oddanih glasov.

281.č člen

(postopek odločanja nadzornega sveta o soglasju k poslom s povezanimi strankami)

(1) Predlog odločitve o soglasju iz prvega odstavka prejšnjega člena oblikuje revizijska komisija. Pri oblikovanju predloga ne sme sodelovati član te komisije, ki je udeležen pri poslu ali pri katerem obstaja nevarnost nasprotja interesov zaradi njegovega razmerja s povezano stranko.

(2) Če revizijska komisija predlaga zavrnitev soglasja ali soglasja ne more oblikovati, ker je član komisije udeležen pri poslu ali pri njem obstaja nevarnost nasprotja interesov zaradi njegovega razmerja s povezano stranko, lahko nadzorni svet odloči, da soglaša s poslom le v primeru, če neodvisna tretja stranka izda poročilo z oceno da je posel z vidika družbe in delničarjev, ki niso povezane stranke, vključno z manjšinskimi delničarji, pošten in razumen. Poročilo mora vsebovati pojasnilo predpostavk, na katerih temelji, ter navedbo uporabljenih metod.

281.d člen **(javna objava poslov s povezanimi strankami)**

(1) Družba, z vrednostnimi papirji katere se trguje na organiziranem trgu, mora posel, za katerega je po prvem odstavku 281.c člena tega zakona potrebno soglasje nadzornega sveta, najkasneje v roku treh delovnih dni po njegovi sklenitvi objaviti na način iz 1. točke prvega odstavka in tretjega odstavka 158. člena Zakona o trgu finančnih instrumentov (Uradni list RS, št. 77/18 in 17/19 – popr.; v nadaljnjem besedilu: ZTFI-1). Ta dolžnost obsega tudi posle, ki jih je treba, skupaj s poslom, za katerega je potrebno soglasje nadzornega sveta, upoštevati pri izračunu vrednosti po drugem odstavku 281.c člena tega zakona.

(2) V objavi iz prejšnjega odstavka je treba navesti vse bistvene informacije, ki so potrebne za presojo, ali je posel z vidika družbe in delničarjev, ki niso povezane stranke, primeren. To obsega vsaj informacije o vrsti razmerja družbe do povezane stranke, ime povezane stranke, ter datum in vrednost posla.

(3) Podatke iz prejšnjega odstavka mora družba objaviti tudi na svoji spletni strani ali drugem informacijskem sistemu in omogočiti dostop do njih najmanj pet let od dneva objave posla na spletni strani ali drugem informacijskem sistemu družbe.

(4) Dolžnost objave informacij iz prejšnjih odstavkov ne nastane, če se informacije objavijo kot notranje informacije v skladu 17. členom Uredbe (EU) št. 596/2014 pod pogojem, da ta objava vsebuje vse podatke, zahtevane v drugem odstavku tega člena. Smiselno se uporabljata četrti in peti odstavek 17. člena te uredbe.

(5) Če je družba obvladujoče podjetje kot ga opredeljujejo mednarodni računovodski standardi iz šeste alineje četrtega odstavka 53. člena tega zakona, se določbe tega člena smiselno uporabljajo tudi za posle odvisnih podjetij s strankami, povezanimi z družbo, če bi jih morala družba v primeru, da bi bili opravljeni z njo, javno objaviti.«.

33. člen

V 284. členu se na koncu doda stavek, ki se glasi:

»V družbi, s katere vrednostnimi papirji se trguje na organiziranem trgu, je treba politiko prejemkov članov nadzornega sveta določiti v skladu z 294.a in 294.b

členom tega zakona.«.

34. člen

Za 284. členom se doda nov 284.a člen, ki se glasi:

»284.a člen (posli s članom nadzornega sveta)

(1) Za posle družbe s članom nadzornega sveta se smiselno uporabljajo določbe 270.a člena tega zakona.

(2) Prejšnji odstavek velja tudi za posle družbe ali od nje odvisne družbe z družinskimi člani člana nadzornega sveta, za posle z družbo ali drugo pravno osebo, ki jo član nadzornega sveta ali njegov družinski član obvladuje ter za posle z družbami ali drugimi pravnimi osebami, v katerih je član nadzornega sveta ali družinski član zakoniti zastopnik ali član organa nadzora ali družbenik, če je družba osebna družba.

(3) Določbe tega člena se ne uporabljajo, če sta družbi povezani družbi, razen če je soglasje potrebno na podlagi prvega in drugega odstavka 281.c člena tega zakona.«.

35. člen

V 285. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Za pristojnosti upravnega odbora se smiselno uporabljajo določbe 267., 281., 281.a do 281.d člena in 284.a člena tega zakona.«.

36. člen

V 289. členu se v tretjem odstavku prva alineja spremeni tako, da se glasi:
»– ki je subjekt javnega interesa, ali«.

37. člen

Za 290. členom se doda nov 290.a člen, ki se glasi:

»290.a člen (posli z izvršnimi direktorji)

(1) Za posle družbe z izvršnim direktorjem in njegovimi družinskimi člani se smiselno uporabljajo določbe 270.a člena tega zakona. To velja tudi za posle družbe ali od nje odvisne družbe z družbo ali drugo pravno osebo, ki jo izvršni direktor ali njegov družinski član obvladuje ter za posle z družbami ali drugimi pravnimi osebami, v katerih je izvršni direktor ali družinski član zakoniti zastopnik ali član organa nadzora ali družbenik, če je družba osebna družba.

(2) O soglasju odloča upravni odbor, če je sestavljen v skladu s prvim odstavkom 291. člena tega zakona ali če nobeden od izvršnih direktorjev ni hkrati član

upravnega odbora.

(3) Če upravni odbor ne more odločati, ker niso izpolnjeni pogoji iz prejšnjega odstavka ali če upravni odbor ni imenoval izvršnih direktorjev, odloča o soglasju skupščina.

(4) Določbe tega člena se ne uporabljajo, če sta družbi povezani družbi, razen če je soglasje potrebno na podlagi prvega in drugega odstavka 281.c člena tega zakona.«.

38. člen

V 294. členu se v naslovu črta besedilo »in določitev politike prejemkov članov organov vodenja in nadzora«.

Peti, šesti in sedmi odstavek se črtajo.

39. člen

Za 294. členom se dodata nova 294.a in 294.b člen, ki se glasita:

»294.a člen (politika prejemkov)

(1) Družba, s katere vrednostnimi papirji se trguje na organiziranem trgu, oblikuje politiko prejemkov organov vodenja in nadzora ter izvršnih direktorjev, ki se predloži v glasovanje skupščini za odobritev. Družba predloži politiko prejemkov v glasovanje ob vsaki pomembni spremembi, v vsakem primeru pa vsaj vsaka štiri leta.

(2) Politika prejemkov je jasna in razumljiva ter v zvezi s posameznimi sestavinami prejemkov (če so te dejansko predvidene) vsebuje vsaj naslednje opisne podatke:

1. prispevek prejemka k spodbujanju poslovne strategije, dolgoročnemu razvoju in vzdržnosti družbe;
2. vse fiksne in variabilne sestavine prejemkov (vključno z vsemi dodatki in drugimi ugodnostmi v kakršnikoli obliki) ter njihov relativni delež v prejemku;
3. vsa finančna in nefinančna merila uspešnosti (kjer je ustrezno tudi glede družbene odgovornosti) za dodelitev variabilnih sestavin prejemkov, vključno s pojasnilom, kako ta merila prispevajo k spodbujanju poslovne strategije, dolgoročnemu razvoju in vzdržnosti družbe in predstavitev metod, uporabljenih za ugotovitev izpolnjevanja meril;
4. obdobja odloga izplačila ter določitev pogojev, ki morejo biti izpolnjeni, da lahko družba zahteva vrnitev variabilnih prejemkov;
5. v primeru izplačila prejemkov v obliki delnic:
 - obdobja dodelitve,
 - pogoje glede imetništva delnic po pridobitvi (če so predvideni), ter
 - pojasnilo, kako ti prispevajo k spodbujanju poslovne strategije, dolgoročnemu razvoju in vzdržnosti družbe;
6. glede pravnih poslov v zvezi s prejemki:
 - obdobje trajanja in pogoje za njihovo prenehanje,
 - relevantne odpovedne roke,
 - zaveze za odpravnine in

- glavne značilnosti dopolnilne pokojninske sheme ali sheme za zgodnjo upokojitev;

7. pojasnilo o tem, kako so bili pri določanju politike prejemkov upoštevani plačilni in zaposlitveni pogoji zaposlenih, vključno s pojasnilom, katera skupina zaposlenih je bila vključena;

8. predstavitev postopka določanja in izvajanja ter pregleda politike prejemkov, vključno z ukrepi za preprečitev ali obvladovanje nasprotja interesov;

9. v primeru spremembe politike prejemkov pojasnilo vseh pomembnih sprememb in pregled obsega, v katerem so bili upoštevani glasovi in mnenja delničarjev v zvezi s politiko prejemkov in poročilom o prejemkih.

(3) Glasovanje o politiki prejemkov na skupščini delničarjev je posvetovalne narave. Če skupščina delničarjev predlagane politike prejemkov ne odobri, družba na naslednji skupščini delničarjev v glasovanje predloži spremenjeno politiko prejemkov. Družba članom organov vodenja in nadzora ter izvršnim direktorjem določi prejemke le v skladu s politiko prejemkov, ki je bila predložena v glasovanje za odobritev na skupščini.

(4) Družba lahko v izjemnih okoliščinah, ki zajemajo le primere, ko je to nujno za uresničitev dolgoročnih interesov in vzdržnosti družbe kot celote ali za zagotovitev njenega premoženja, začasno odstopi od politike prejemkov, če politika vsebuje postopkovne pogoje, v skladu s katerimi se sme uporabiti odstopanje, in določbe o tem, pri katerih elementih politike je mogoče odstopanje.

(5) Politika prejemkov se po glasovanju o njej na skupščini nemudoma javno objavi na spletni strani družbe, skupaj z datumom in izidi glasovanja, kjer mora ostati brezplačno in javno dostopna vsaj toliko časa, dokler se uporablja, najmanj pa deset let.

(6) V statutu ali sklepu skupščine družbe, s katere delnicami se ne trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev, se lahko določi uporaba določb tega člena tudi za to družbo.

294.b člen (poročilo o prejemkih)

(1) Družba, s katere vrednostnimi papirji se trguje na organiziranem trgu, pripravi jasno in razumljivo poročilo o prejemkih, ki vsebuje celovit pregled prejemkov, vključno z vsemi ugodnostmi v kakršnikoli obliki, ki jih je družba posameznemu aktualnemu ali bivšemu članu organa vodenja in nadzora ter izvršnemu direktorju, zagotovila ali dolgovala v zadnjem poslovnem letu, v skladu s politiko prejemkov iz prejšnjega člena.

(2) Poročilo o prejemkih mora ob osebнем poimenovanju posameznih članov organa vodenja in nadzora ter izvršnih direktorjev vsebovati naslednje podatke, če ti dejansko obstajajo:

- celotne dodeljene ali plačane prejemke, razčlenjene na sestavine, relativni delež fiksnih in variabilnih prejemkov, pojasnilo, kako so celotni prejemki skladni s sprejeto politiko prejemkov, tudi kako prispevajo k dolgoročni uspešnosti družbe, ter informacijo o tem, kako so se uporabila merila uspešnosti;
- letno spremembo prejemkov, uspešnosti družbe ter povprečnih prejemkov zaposlenih v družbi, ki niso direktorji, v ekvivalentu polnega delovnega časa v

tem obdobju, najmanj v zadnjih petih poslovnih letih, predstavljeno skupaj, na način, ki omogoča primerjavo;

- vse prejemke od katerekoli družbe iz iste skupine;
- število dodeljenih ali ponujenih delnic in delniških opcij ter glavne pogoje za uveljavljanje pravic, vključno z izvršilno ceno in datumom ter vsemi spremembami teh pogojev;
- o tem, ali in kako je bila izrabljena možnost povračila variabilnih prejemkov;
- o morebitnih odstopanjih od postopka za izvajanje politike prejemkov iz prejšnjega člena in še posebej o odstopanjih zaradi izjemnih okoliščin, vključno z obrazložitvijo le-teh ter opredelitvijo konkretnih elementov politike prejemkov, od katerih je bilo odstopljeno.

(3) V zvezi s prejemkom vsakega posameznega člana uprave mora poročilo o prejemkih vsebovati tudi podrobnosti o finančnih ugodnostih in/ali dajatvah ali storitvah, ki:

- jih je članu uprave v zvezi z njegovo dejavnostjo člana uprave odobrila ali v poslovnem letu zagotovila tretja oseba;
- so bile članu uprave odobrene za primer predčasnega prenehanja opravljanja funkcije, vključno s spremembami, dogovorjenimi v zadnjem poslovnem letu;
- so bile članu uprave odobrene za primer rednega prenehanja opravljanja funkcije, z denarno vrednostjo in zneskom, ki ga je družba v zadnjem poslovnem letu za to porabila ali rezervirala, vključno s spremembami, dogovorjenimi v zadnjem poslovnem letu;
- so bile nekdanjemu članu uprave, katerega opravljanje funkcije je prenehalo v zadnjem poslovnem letu, odobrene v tej zvezi in zagotovljene tekom zadnjega poslovnega leta.

Določba tega odstavka smiselno velja tudi za izvršne direktorje.

(4) V poročilo o prejemkih se ne sme vključiti posebnih kategorij osebnih podatkov o posameznih članih organov vodenja in nadzora ter izvršnih direktorjih v smislu člena 9 (1) Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta, ali osebnih podatkov, ki se nanašajo na družinsko stanje posameznih članov organov vodenja in nadzora ter izvršnih direktorjih.

(5) Za pripravo poročila o prejemkih so odgovorni člani organov vodenja in nadzora ter izvršni direktorji.

(6) Poročilo o prejemkih mora pregledati revizor. Pri tem mora preveriti, ali poročilo o prejemkih vsebuje podatke iz drugega in tretjega odstavka tega člena. O tem pripravi poročilo, ki je priloga poročila o prejemkih.

(7) Poročilo o prejemkih se predloži skupščini na enak način kot letno poročilo. Skupščina delničarjev ima pravico do posvetovalnega glasovanja o poročilu o prejemkih za zadnje poslovno leto. Družba v naslednjem poročilu o prejemkih pojasni, kako se je glasovanje skupščine upoštevalo. Pri majhnih in srednjih družbah ni potreben sprejem sklepa po tem odstavku, če se poročilo o prejemkih za zadnje poslovno leto predstavi kot posebna točka dnevnega reda za razpravo na skupščini.

(8) Družba mora poročilo o prejemkih po glasovanju na skupščini nemudoma javno objaviti na spletni strani družbe, kjer mora ostati brezplačno in javno dostopno najmanj deset let. Po desetih letih od objave družbe v poročilu o prejemkih ne omogočajo več javnega dostopa do osebnih podatkov članov organov vodenja in nadzora ter izvršilnih direktorjev.

(9) Družbe obdelujejo osebne podatke o članih organov vodenja in nadzora ter izvršnih direktorjev, vključene v poročilo o prejemkih, na podlagi tega člena z namenom večje preglednosti družb v zvezi s prejemki, da bi povečale odgovornost članov organov vodenja in nadzora ter izvršnih direktorjev ter nadzor delničarjev nad njihovimi prejemki.

(10) V statutu ali sklepu skupščine družbe, s katere delnicami se ne trguje na organiziranem trgu, se lahko določi uporaba določb tega člena tudi za te družbe.«.

40. člen

V 296. členu se v četrtem odstavku za besedilom »spletno stran« doda besedilo »ali drug informacijski sistem«.

V petem odstavku se besedilo »136. člena Zakona o trgu finančnih instrumentov (Uradni list RS, št. 67/07, 100/07 – popr. in 69/08)« nadomesti z besedilom »158. člena ZTFI-1«.

41. člen

V 297. členu se v tretjem odstavku beseda »četrtega« nadomesti z besedo »sedmega« in se doda nov drugi stavek, ki se glasi:

»Če je v centralnem registru kot imetnik delnic vpisan posrednik, ki ni končni delničar, lahko uresničujejo glasovalno pravico delničarji na podlagi dokazila iz drugega odstavka 235.č člena tega zakona, iz katerega izhaja, kdo je na presečni dan končni delničar.«.

V četrtem odstavku se dodajo novi drugi do četrti stavek, ki se glasijo:

»Pri uresničevanju glasovalne pravice z uporabo elektronskih sredstev mora družba osebi, ki je uresničevala glasovalno pravico, brez odlašanja v elektronski obliki potrditi sprejem v elektronski obliki oddanega glasu. Če družba posreduje potrdilo posredniku, ga mora posrednik brez odlašanja posredovati delničarju. Če je v verigi posrednikov več kot en posrednik, se potrdilo brez odlašanja posreduje med posredniki v verigi, dokler potrdilo ne doseže delničarja, razen če se lahko potrdilo posreduje neposredno delničarju.«.

42. člen

V 297.a členu se v drugem odstavku za besedilom »spletni strani« doda besedilo »ali drugem informacijskem sistemu«.

43. člen

V 299. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Poslovodstvo mora najpozneje 14. dan pred zasedanjem skupščine posrednikom in združenjem delničarjev, ki so na zadnji skupščini za delničarje uresničevali glasovalne pravice, sporočiti sklic skupščine, predloge delničarjev iz

300. in 301. člena tega zakona, njihove utemeljitve in druge informacije v zvezi z njimi ter opozoriti na možnost uresničevanja glasovalne pravice na podlagi pooblastila v skladu s šestim in sedmim odstavkom 308. člena tega zakona. Če se je na podlagi prejšnjega člena dnevni red spremenil, je treba sporočiti tudi spremenjen dnevni red. Enako velja za druge posrednike in združenja delničarjev, če poslovodstvo prejme njihovo zahtevo najpozneje 16. dan pred zasedanjem skupščine.«.

V četrtem odstavku se za besedilom »spletni strani« doda besedilo »ali drugem informacijskem sistemu«, za besedilom »spletno stran« pa besedilo »ali drug informacijski sistem«.

44. člen

V 304. členu se za šestim odstavkom doda nov sedmi odstavek, ki se glasi:

»(7) Delničar lahko od družbe v roku 30 dni od dneva glasovanja na skupščini zahteva potrdilo, ali in kako je štela njegov glas. Družba mora potrdilo zagotoviti brez odlašanja, razen če je delničarju informacija že na voljo. Če družba posreduje potrdilo posredniku, ga mora posrednik brez odlašanja posredovati delničarju. Če je v verigi posrednikov več kot en posrednik, se potrdilo brez odlašanja posreduje med posredniki v verigi, dokler potrdilo ne doseže delničarja, razen če se lahko potrdilo posreduje neposredno delničarju.«.

45. člen

309. člen se spremeni tako, da se glasi:

»309. člen

(uresničevanje glasovalne pravice prek posrednikov ter drugih organizacij in oseb)

(1) Posrednik sme uresničevati ali poveriti uresničevanje glasovalne pravice za delnice, ki mu ne pripadajo, le, če je za to pisno pooblaščen. Posrednik pooblastilo shrani tako, da je zagotovljena njegova preverljivost.

(2) Pooblastilo se lahko da posameznemu posredniku in se lahko kadarkoli prekliče.

(3) Posrednik sme pooblastiti osebe, ki niso zaposlene pri njem, za uresničevanje pooblastila le, če pooblastilo to izrecno dovoljuje.

(4) Če posrednik na podlagi pooblastila uresničuje glasovalno pravico v imenu delničarja, se pooblastilna listina predloži družbi in pri njej shrani.

(5) Posrednik mora pozvati delničarja, naj mu da navodila za uresničevanje glasovalne pravice in ga opozoriti, da bo, če mu delničar ne bo dal navodil za uresničevanje glasovalne pravice, le to uresničeval po lastnih, delničarju sporočenih predlogih, razen če lahko domneva, da bi delničar odobril njegovo drugačno odločitev, če bi poznal dejansko stanje.

(6) Določbe prejšnjih odstavkov se smiselno uporabljajo tudi za imetnike fiduciarnih računov glede delnic, ki jim ne pripadajo, za svetovalce za glasovanje

in druge osebe, ki uresničujejo glasovalno pravico v imenu delničarja na podlagi pooblastila kot svojo dejavnost.

(7) Obveznosti posrednika in drugih, da povrnejo škodo, ki izhaja iz kršitve tega člena, ni mogoče vnaprej niti izključiti niti omejiti.«.

46. člen

V 310. členu se v prvem odstavku besedilo »Finančne organizacije« nadomesti z besedo »Posredniki«.

47. člen

Za 317. členom se dodajo naslov novega 7. odseka 5. pododdelka 5. oddelka Četrtega poglavja III. dela in novi 317.a do 317.č člen, ki se glasijo:

»7. odsek

Preglednost institucionalnih vlagateljev, upravljavcev premoženja in svetovalcev za glasovanje

317.a člen

(področje uporabe in opredelitev pojmov)

(1) Določbe tega odseka se uporabljajo za:

1. institucionalne vlagatelje, če neposredno ali prek upravljavca premoženja vlagajo v delnice, s katerimi se trguje na organiziranem trgu;
2. upravljavce premoženja, če vlagajo v take delnice v imenu vlagateljev, in
3. svetovalce za glasovanje, če delničarjem zagotavljajo storitve v zvezi z delnicami družb, ki imajo sedež v državi članici in katerih delnice so sprejete v trgovanje na organiziranem trgu, ki se nahaja ali deluje v državi članici.

(2) Posamezni izrazi v tem odseku pomenijo:

1. »institucionalni vlagatelj« je:
 - družba, ki izvaja dejavnost življenjskega zavarovanja in pozavarovanja, ki zajema obveznost življenjskega zavarovanja, kot je določeno v zakonu, ki ureja zavarovalništvo, in
 - družba, ki izvaja dejavnost poklicnega pokojninskega zavarovanja, kot je določeno v zakonu, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje;
2. »upravljavec premoženja« je:
 - investicijsko podjetje, kot je določeno v zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov, ki opravlja storitve gospodarjenja s finančnimi instrumenti,
 - upravljavec alternativnih investicijskih skladov (v nadaljnjem besedilu: AIS) z dovoljenjem ATVP za opravljanje storitev upravljanja AIS in upravljavec AIS tretje države, za katerega je Republika Slovenija referenčna država, kot je določeno v zakonu, ki ureja upravljavce alternativnih investicijskih skladov, in
 - družba za upravljanje, kot je določeno v zakonu, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje;
3. »svetovalec za glasovanje« je pravna oseba, ki poklicno in odplačno analizira objave in druge informacije družb, s katerih vrednostnimi papirji se trguje na organiziranem trgu, da bi vlagateljem z zagotavljanjem raziskav, svetovanja ali priporočil za glasovanje, ki se nanašajo na uresničevanje glasovalnih pravic,

omogočila informirano glasovanje.

(3) Matična država institucionalnega vlagatelja iz:

1. prve alinee 1. točke prejšnjega odstavka je država članica, kot je določeno v zakonu, ki ureja zavarovalništvo,
2. druge alinee 1. točke prejšnjega odstavka je država članica, kot je določeno v zakonu, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

(4) Matična država upravljavca premoženja iz:

1. prve alinee 2. točke drugega odstavka tega člena je država članica, kot je določeno v zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov,
2. druge alinee 2. točke drugega odstavka tega člena je država članica, kot je določeno v zakonu, ki ureja upravljavce alternativnih investicijskih skladov,
3. tretje alinee 2. točke drugega odstavka tega člena je država članica, kot je določeno v zakonu, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje.

(5) Matična država svetovalca za glasovanje je, če:

1. ima svetovalec za glasovanje sedež v državi članici, država članica,
2. svetovalec za glasovanje nima sedeža v državi članici, država članica, v kateri ima svetovalec za glasovanje glavno poslovodstvo,
3. svetovalec za glasovanje nima sedeža ali glavnega poslovodstva v nobeni državi članici, država članica, v kateri ima svetovalec za glasovanje podružnico.

317.b člen

(politika sodelovanja, poročilo o izvajanju politike sodelovanja in glasovanju)

(1) Institucionalni vlagatelji in upravljavci premoženja izpolnijo obveznosti iz drugega do četrtega odstavka tega člena ali pojasnijo, zakaj ne izpolnjujejo ene ali več navedenih obveznosti.

(2) Institucionalni vlagatelji in upravljavci premoženja pripravijo in objavijo politiko sodelovanja, ki vsebuje opis:

1. vključevanja sodelovanja delničarjev v njihovo naložbeno strategijo;
2. spremljanja družb, v katere vlagajo, vključno s pomembnimi zadevami, strategijo, finančno in nefinančno uspešnostjo, tveganjem, strukturo osnovnega kapitala, okoljskim in socialnim vplivom ter upravljanjem družb;
3. izmenjave mnenj z organi družbe in nosilci drugih interesov v družbi;
4. uresničevanja pravic delničarjev;
5. sodelovanja z drugimi delničarji družb, v katere vlagajo, ter
6. obvladovanja obstoječih in morebitnih nasprotij interesov.

(3) Institucionalni vlagatelji in upravljavci premoženja letno poročajo o izvajanju politike sodelovanja. Poročilo vsebuje vsaj:

1. splošno pojasnilo o glasovanju,
2. obrazložitev najpomembnejših glasovanj in
3. informacijo o uporabi storitev svetovalcev za glasovanje.

(4) Institucionalni vlagatelji in upravljavci premoženja v poročilu razkrijejo tudi, kako so glasovali na skupščinah družb, v katere vlagajo, razen če to zaradi predmeta glasovanja ali obsega udeležbe v kapitalu družbe ni pomembno.

(5) Informacije iz prvega do četrtega odstavka tega člena morajo biti vsaj tri leta brezplačno javno dostopne na spletni strani ali drugem informacijskem sistemu institucionalnih vlagateljev ali upravljavcev premoženja in se letno posodabljati. Če upravljavec premoženja izvaja politiko sodelovanja, vključno z glasovanjem, v imenu institucionalnega vlagatelja, se lahko slednji na svoji spletni strani ali drugem informacijskem sistemu namesto objave iz prejšnjega stavka sklicuje na spletno stran ali drug informacijski sistem upravljavca premoženja, kjer so brezplačno javno dostopne informacije iz prvega do četrtega odstavka tega člena.

317.c člen

(obveznost razkritja institucionalnega vlagatelja in upravljavca premoženja)

(1) Institucionalni vlagatelj razkrije, kako so glavni elementi njegove naložbene strategije usklajeni s profilom in trajanjem njegovih obveznosti, zlasti dolgoročnih obveznosti, ter kako prispevajo k srednje- do dolgoročni donosnosti njegovih sredstev.

(2) Če upravljavec premoženja deluje za račun institucionalnega vlagatelja, bodisi po lastni presoji za vsako stranko posebej bodisi prek kolektivnih naložbenih podjetij, slednji razkrije informacije o dogovoru z upravljavcem premoženja, iz katerih je razvidno, kako upravljavec premoženja usklajuje svojo naložbeno strategijo in naložbene odločitve s profilom in trajanjem obveznosti institucionalnega vlagatelja, zlasti dolgoročnih obveznosti. Razkrite informacije vključujejo tudi podrobnosti glede:

1. upoštevanja srednje- do dolgoročne finančne in nefinančne uspešnosti družbe, v katero se vlaga, pri naložbenih odločitvah upravljavca premoženja;
2. sodelovanja z in vplivanja na družbo, v katero se vlaga, ter uresničevanja pravic delničarjev z namenom izboljšanja srednje- in dolgoročne uspešnosti družbe;
3. metode vrednotenja uspešnosti, ocene uspešnosti in plačila upravljavca premoženja, kako so usklajeni s profilom in trajanjem obveznosti institucionalnega vlagatelja, zlasti dolgoročnih obveznosti, in kako upoštevajo absolutno dolgoročno uspešnost institucionalnega vlagatelja;
4. načina opredelitve obrata portfelja ali obsega obrata portfelja upravljavcev premoženja ter spremljanja dogovorjenega obrata portfelja in predvidenih stroškov obrata portfelja upravljavcev premoženja s strani institucionalnega vlagatelja;
5. trajanja dogovora z upravljavcem premoženja.

Če glede posameznega od teh podrobnosti ni bilo dogovora z upravljavcem premoženja, institucionalni vlagatelj jasno obrazloži, zakaj ga ni bilo.

(3) Informacije iz prvega in drugega odstavka tega člena morajo biti vsaj tri leta brezplačno javno dostopne na spletni strani AJ PES ali na spletni strani ali drugem informacijskem sistemu institucionalnega vlagatelja in se letno posodabljati, razen če spremembe niso pomembne. Informacije lahko brezplačno javno objavi tudi upravljavec premoženja na svoji spletni strani ali drugem informacijskem sistemu. V tem primeru mora institucionalni vlagatelj v svoji javni objavi navesti spletno stran ali drug informacijski sistem upravljavca premoženja, na kateri so informacije brezplačno javno dostopne.

(4) Institucionalni vlagatelj iz prve alineje 1. točke drugega odstavka 317.a člena tega zakona lahko informacije iz prvega in drugega odstavka tega člena vključijo v

poročilo o solventnosti in finančnem položaju, kot je določeno v zakonu, ki ureja zavarovalništvo.

(5) Upravljavec premoženja, ki je sklenil dogovor iz drugega odstavka tega člena, letno poroča institucionalnemu vlagatelju, kako sta naložbena strategija upravljavca premoženja in njeno izvajanje v skladu s tem dogovorom in kako prispevata k srednje- do dolgoročni donosnosti sredstev institucionalnega vlagatelja ali kolektivnega naložbenega podjema, ali zagotovi, da so te informacije brezplačno javno dostopne na njegovi spletni strani ali drugem informacijskem sistemu. Poročilo vključuje tudi informacije o:

1. najpomembnejših srednje- do dolgoročnih tveganjih, povezanih z naložbami;
2. sestavi, obratu in stroških obrata portfelja;
3. obsegu, v katerem se pri naložbenih odločitvah upošteva srednje- do dolgoročni razvoj, vključno z nefinančno uspešnostjo družbe, v katero se vlaga;
4. uporabi storitev svetovalcev za glasovanje;
5. ovirah pri vplivanju na družbe, v katere se vlaga, in izvrševanju pravic delničarjev, ki izhajajo iz posojanja vrednostnih papirjev na podlagi politike posojanja vrednostnih papirjev, in nasprotja interesov, ter premagovanju teh ovir.

(6) Ne glede na prejšnji odstavek se lahko poročilo objavi tudi skupaj z letnim poročilom investicijskega sklada, kot je določeno v zakonu, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje, ali zakonu, ki ureja upravljalce alternativnih investicijskih skladov, ali rednimi sporočili, kot je določeno v zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov.

317.č člen **(obveznost razkritja svetovalca za glasovanje)**

(1) Svetovalec za glasovanje letno razkrije naslednje informacije:

1. sklic na kodeks ravnanja, ki ga je sklenil uporabljati;
2. ali je ravnal in ali še ravna v skladu z zahtevami kodeksa ravnanja;
3. od katerih zahtev kodeksa ravnanja je odstopil in še vedno odstopa, razlogi za navedena odstopanja ter ali je namesto tega sprejel kakšne druge ukrepe.

Svetovalec za glasovanje, ki ne upošteva nobenega kodeksa ravnanja, jasno obrazloži, zakaj ga ne upošteva.

(2) Svetovalec za glasovanje letno razkrije vsaj naslednje informacije v zvezi s pripravo raziskav, svetovanja in priporočil za glasovanje:

1. bistvene značilnosti uporabljenih metod in modelov ter glavnih virov informacij;
2. postopki, ki jih uporablja za zagotavljanje kakovosti raziskav, svetovanja in priporočil za glasovanje, preprečevanje in obvladovanje morebitnih nasprotij interesov ter usposobljenosti zaposlenih, ki sodelujejo pri njihovi pripravi;
3. ali upošteva in kako upošteva razmere na nacionalnih trgih ter zakonske in regulativne pogoje ter pogoje, značilne za posamezno družbo;
4. bistvene značilnosti politik glasovanja za posamezen trg;
5. ali in kako pogosto komunicira z družbami, ki so predmet raziskav, in nosilci interesov v njih.

(3) Informacije iz prvega in drugega odstavka tega člena morajo biti vsaj tri leta brezplačno javno dostopne na spletni strani svetovalca za glasovanje in se letno posodabljati.

(4) Svetovalec za glasovanje mora svoje stranke brez odlašanja obvestiti o katerih koli dejanskih ali morebitnih nasprotjih interesov ali poslovnih razmerjih, ki bi lahko vplivala na pripravo raziskav, svetovanja ali priporočil za glasovanje, in ukrepih za odpravo, zmanjšanje ali obvladovanje obstoječih ali morebitnih nasprotij interesov.«.

48. člen

V 478. členu se v prvem odstavku besedilo »Vse na enem mestu, kakor jo določata zakon, ki ureja poslovni register in zakon, ki ureja sodni register (v nadaljnjem besedilu: točka VEM)« nadomesti z besedilom »za podporo poslovnim subjektom«.

V tretjem odstavku se beseda »VEM« nadomesti z besedilom »za podporo poslovnim subjektom«.

49. člen

V 487. členu se v tretjem odstavku besedilo »priglašen družbi« nadomesti z besedilom »vpisan v register«.

50. člen

V 495. členu se v prvem odstavku besedilo »v sedmem odstavku 38.a člena« nadomesti z besedilom »v drugem odstavku 270.a člena«.

51. člen

V 514. členu se za besedilom člena, ki se označi kot prvi odstavek, doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Ne glede na prejšnji odstavek ima nadzorni svet družba, ki je subjekt javnega interesa. Ta obveznost ne velja za družbo iz drugega odstavka 514.a člena tega zakona.«.

52. člen

Za 514. členom se doda nov 514.a člen, ki se glasi:

»514.a člen (revizijska komisija)

(1) V družbi, ki je subjekt javnega interesa, mora nadzorni svet imenovati revizijsko komisijo.

(2) Revizijske komisije ni treba imenovati v družbi iz prejšnjega odstavka, ki:

- dosega pogoje za srednje družbe iz četrtega odstavka 55. člena tega zakona in je odvisna družba ali
- je odvisna družba, povezana s pogodbo o obvladovanju v skladu s 530.

členom tega zakona,
v kateri naloge revizijske komisije opravlja revizijska komisija obvladujoče družbe.

(3) Za revizijsko komisijo se smiselno uporabljajo določbe 279. in 280. člena tega zakona.«.

53. člen

V 515. členu se v šestem odstavku za besedo »drugega« doda besedilo »in tretjega«.

54. člen

Za 515. členom se doda nov 515.a člen, ki se glasi:

»515.a člen (posli s poslovodji in prokuristi)

(1) Če družba ustreza merilom za srednje ali velike družbe, se za posle, ki jih družba opravi s poslovodjem ali njegovimi družinskimi člani smiselno uporabljajo določbe 270.a člen tega zakona. Enako velja za posle z družbami ali drugimi pravnimi osebami, ki jih poslovodja ali njegov družinski član obvladuje ali v katerih je zakoniti zastopnik ali član organa nadzora ali družbenik, če je družba osebna družba. Če družba nima nadzornega sveta, odloča o soglasju skupščina. Soglasje ni potrebno, če sta družbi povezani družbi.

(2) Določbe prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo tudi za prokurista.«.

55. člen

V 526. členu se v tretjem odstavku beseda »VEM« nadomesti z besedilom »za podporo poslovnim subjektom«.

56. člen

V 547. členu se v tretjem odstavku besedilo »tretjega do petega« nadomesti z besedilom »tretjega in četrtega«.

57. člen

Za 563. členom se doda nov 563.a člen, ki se glasi:

»563.a člen (uporaba določb tega zakona za gospodarsko interesno združenje)

Za gospodarsko interesno združenje se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o:

- dejavnosti (6. člen),
- firmi (12. do 23. člen),
- sedežu (29. in 30. člen),

- podružnici (31. člen) in
- prokuri (33. do 37. člen).«.

58. člen

V 568. členu se tretji odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(3) Poslovodstvo mora spremembo pogodbe o ustanovitvi prijaviti za vpis v register. Prijavi se priloži prečiščeno besedilo pogodbe, ki mu mora biti priloženo notarjevo potrdilo, da se spremenjene določbe pogodbe ujemajo s sklepom o spremembi pogodbe. Sprememba pogodbe začne veljati z vpisom v register.«.

59. člen

V 670. člena se drugi odstavek črta.

Tretji odstavek postane drugi odstavek.

60. člen

V 676. členu se v drugem odstavku zadnja alineja črta.

61. člen

V 680. členu se tretji in četrti odstavek spremenita tako, da se glasita:

»(3) Podružnica tujega podjetja iz države članice predloži letno poročilo tega podjetja, če je bilo to sestavljeno, revidirano in razkrito na podlagi zakonodaje države članice, ki velja za podjetje v skladu z Direktivo 2013/34/EU in Direktivo 2006/43/ES.

(4) Podružnica tujega podjetja iz tretje države predloži letno poročilo tega podjetja, če je bilo to sestavljeno, revidirano in razkrito na podlagi zakonodaje države, ki velja za podjetje iz tretje države. Če letno poročilo tujega podjetja iz tretje države ni sestavljeno v skladu z Direktivo 2013/34/EU ali na enakovreden način, je treba letno poročilo sestaviti in razkriti za dejavnosti podružnice.«.

62. člen

V 684. členu se v drugem odstavku besedilo »prvega in drugega odstavka 75.« nadomesti z besedilom »prvega odstavka 75.«.

Peti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(5) Tržni inšpektorat Republike Slovenije je pristojen za nadzor nad izvajanjem določb 13. člena, prvega in šestega odstavka 15. člena, 19. člena, 30. člena, prvega odstavka 45. člena, petega in šestega odstavka 72. člena, 127. člena, 156. člena, 495. člena in drugega odstavka 679. člena tega zakona.«.

63. člen

V 685. členu se v prvem odstavku dodata novi 1. in 2. točka, ki se glasita:

- »1. ima določen poslovni naslov v nasprotju z drugim odstavkom 30. člena tega zakona;
- 2. ne hrani poslovne dokumentacije na poslovnem naslovu družbe (tretji odstavek 30. člena);«.

Dosedanja 1. točka, ki postane 3. točka, se spremeni, tako da se glasi:

- »3. v register ne prijavi podatkov ali ima v registru vpisane napačne podatke (prvi odstavek 47. člena);«.

Dosedanja 2. točka, ki postane 4. točka, se spremeni tako, da se glasi:

- »4. v registru nima vpisanih sprememb podatkov ali pri spremembi prijavi napačne podatke ali ni sprejel akta, ki odraža zadnje dejansko stanje (prvi odstavek 48. člena);«.

Dosedanje 3. do 26. točka postanejo 5. do 28. točka.

64. člen

V prvem odstavku 686. člena se za 9. točko se doda nova 10. točka, ki se glasi:

- »10. poslovno poročilo ne vsebuje sestavin iz 70. člena tega zakona;«

Dosedanje 10. do 15. točka postanejo 11. do 16. točka.

Za dosedanje 16. točko, ki postane 17. točka, se dodajo nove 18., 19. in 20. točka, ki se glasijo:

- »18. ne posreduje informacij za uresničevanje pravic delničarjev iz 1. in 2. točke prvega odstavka 235.c člena tega zakona v skladu z drugim do četrtem odstavkom 235.c člena tega zakona;
- 19. hrani osebne podatke o delničarjih družbe, ki jih je zbrala za namen iz prvega odstavka 235.d člena tega zakona, dlje od 12 mesecev po tem, ko se je seznanila, da oseba ni več delničar družbe, razen v primerih iz drugega odstavka 235.d člena tega zakona (drugi odstavek 235.d člena);
- 20. informacij za uresničevanje pravic delničarjev ne zagotavlja brezplačno (šesti odstavek 235.e člena);«.

Za dosedanjimi 17., 18. in 19. točko, ki postanejo 21., 22. in 23. točka, se dodata novi 24. in 25. točka, ki se glasita:

- »24. ne objavi posla s povezanimi strankami v skladu z 281.d členom tega zakona;
- 25. potrdila ne zagotovi brez odlašanja (četrty odstavek 297. člena);«.

Za dosedanje 20. točko, ki postane 26. točka, se dodata novi 27. in 28. točka, ki se glasita:

- »27. ne objavi politike prejemkov v skladu s petim odstavkom 294.a člena tega zakona;
- 28. ne zagotovi brezplačnega dostopa do poročila o prejemkih in ga ne objavi v skladu z osmim odstavkom 294.b člena tega zakona;«.

Za dosednji 21. in 22. točko, ki postaneta 29. in 30. točka, se doda nova 31. točka, ki se glasi:

- »31. potrdila ne zagotovi brez odlašanja (sedmi odstavek 304. člena);«.

Dosedanje 23. do 26. točka postanejo 32. do 35. točka.

65. člen

Za 687. členom se doda nov 687.a člen, ki se glasi:

»687.a člen (drugi prekrški tujega podjetja)

»(1) Z globo od 2.000 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje podružnica tujega podjetja, ki ustreza merilom za velike družbe, z globo od 1.000 do 5.000 eurov podružnica tujega podjetja, ki ustreza merilom za srednje družbe, z globo od 700 do 3.000 eurov podružnica tujega podjetja, ki ustreza merilom za majhne družbe, z globo od 300 do 1.000 eurov pa podružnica tujega podjetja ki ustreza merilom za mikro družbe, če ne predloži AJ PES podatkov iz letnih poročil o svojem premoženjskem in finančnem poslovanju ter poslovnem izidu v treh mesecih po koncu koledarskega leta (prvi odstavek 59. člena).

(2) Z globo od 300 do 4.000 eurov se kaznuje tudi odgovorna oseba podružnice tujega podjetja, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.«.

66. člen

V 688. členu se v prvem odstavku za 1. točko dodata novi 2. in 3. točka, ki se glasita:

- »2. ima določen poslovni naslov v nasprotju z drugim odstavkom 30. člena tega zakona;
- 3. ne hrani poslovne dokumentacije na poslovnem naslovu (tretji odstavek 30. člena);«.

V dosednji 2. točki, ki postane 4. točka, se za besedo »leta« dodata vejica in besedilo »ali ga ne predloži v elektronski obliki«.

Dosednji 3. in 4. točka postaneta 5. in 6. točka.

Za dosedanje 4. točko, ki postane 6. točka, se doda nova 7. točka, ki se glasi:

- »7. če na sporočilih, ki jih pošlje posameznemu naslovniku ali sporočilih, ki jih

pošilja v okviru obstoječih poslovnih stikov, ne navede podatkov v skladu s petim ali šestim odstavkom 72. člena;«.

Dosedanje 5. do 7. točka postanejo 8. do 10. točka.

67. člen

689.a člen se spremeni tako, da se glasi:

»689.a člen (prekršek posloводства in izvršnega direktorja)

Z globo od 4.000 do 5.000 eurov se kaznuje za prekršek posloводства, prokurist ali izvršni direktor delniške družbe ali družbe z omejeno odgovornostjo, ki sklone pravni posel brez predpisanega soglasja nadzornega sveta, upravnega odbora ali skupščine iz 261., 262., 262.a, 270.a, 281.c, 284.a, 290.a, 330. in 515.a člena tega zakona.«.

68. člen

V 689.b členu se doda nova 1. točka, ki se glasi:

»1. podatkov ne prijavi za vpis v register v določenem roku v skladu s tretjim odstavkom 47. člena;«.

Dosedanja 1. do 3. točka postanejo 2. do 4. točka.

Za dosedanja 3. točko, ki postane 4. točka, se doda nova 5. točka, ki se glasi:

»5. ne pripravi poročila o prejemkih v skladu s prvim do četrtem odstavkom 294.b člena tega zakona;«.

Dosedanja 4. do 6. točka postanejo 6. do 8. točka.

69. člen

V 689.c člena se v prvem odstavku za 4. točko pika nadomesti s podpičjem.

Doda se nova 5. točka, ki se glasi:

»5. nadzorni svet ne pripravi poročila o prejemkih v skladu s prvim do četrtem odstavkom 294.b člena tega zakona.«.

V tretjem odstavku se za 3. točko doda nova 4. točka, ki se glasi:

»4. ne pripravi poročila o prejemkih v skladu s prvim do četrtem odstavkom 294.b člena tega zakona;«.

Dosedanja 4. točka postane 5. točka.

70. člen

V 689.č členu se naslov spremeni tako, da se glasi: »(prekrški upravnega odbora in izvršnega direktorja)«.

V prvem odstavku se za 3. točko pika nadomesti s podpičjem.

Doda se nova 4. točka, ki se glasi:

»4. upravni odbor ne pripravi poročila o prejemkih v skladu s prvim do četrtem odstavkom 294.b člena tega zakona.«.

V tretjem odstavku se za 3. točko pika nadomesti s podpičjem.

Doda se nova 4. točka, ki se glasi:

»4. upravni odbor ne pripravi poročila o prejemkih skladno s prvim do četrtem odstavkom 294.b člena tega zakona.«.

Doda se nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Z globo od 1.000 do 5.000 eurov se kaznuje za prekršek izvršni direktor, če ne pripravi poročila o prejemkih v skladu s prvim do četrtem odstavkom 294.b člena tega zakona.«.

71. člen

Za 689.č členom se dodata nova 689.d in 689.e člen, ki se glasita:

»689.d člen (prekrški posrednikov)

(1) Z globo od 6.000 do 30.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba – posrednik, če:

1. ne posreduje brez odlašanja zahteve za informacije o delničarju družbe naslednjemu posredniku v verigi (tretji in četrti odstavek 235.b člena);
2. ne posreduje brez odlašanja informacij o delničarju družbi (tretji odstavek 235.b člena);
3. ne posreduje brez odlašanja informacij o delničarju družbi (četrti odstavek v zvezi s tretjim odstavkom 235.b člena);
4. ne posreduje brez odlašanja informacij za uresničevanje pravic delničarjev iz prvega odstavka 235.c člena tega zakona naslednjemu posredniku v verigi ali delničarju (tretji in četrti odstavek 235.c člena);
5. delničarju brez odlašanja ne izstavi dokazila (drugi odstavek 235.č člena);
6. hrani osebne podatke o delničarjih, ki jih je zbral za namen iz prvega odstavka 235.d člena tega zakona, dlje od 12 mesecev po tem, ko se je seznanil, da oseba ni več delničar družbe, razen v primerih iz drugega odstavka 235.d člena tega zakona (drugi odstavek 235.d člena);
7. informacij iz 235.b do 235.d člena tega zakona ne posreduje v skladu z zahtevami iz Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2018/1212 z dne 3. septembra 2018 o določitvi minimalnih zahtev za izvajanje določb Direktive 2007/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta glede identifikacije delničarjev, posredovanja informacij in olajšanja uveljavljanja pravic delničarjev (UL L št. 223 z dne 4. 9. 2018, str. 1) (prvi odstavek 235.e člena);

8. krši obveznosti v zvezi z zaračunavanjem nadomestil za stroške posredovanja informacij ali navodil (drugi, tretji in četrti odstavek 235.e člena);
9. ne objavi nadomestila za stroške v skladu s petim odstavkom 235.e člena tega zakona;
10. podatki o nadomestilih niso javno dostopni najmanj pet let od dneva objave (peti odstavek 235.e. člena);
11. uresničuje glasovalne pravice za delnice, ki mu ne pripadajo, v nasprotju s prvim ali petim odstavkom 309. člena tega zakona.

(2) Z globo od 6.000 do 30.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba – imetnik fiduciarnih računov glede delnic, ki mu ne pripadajo, svetovalec za glasovanje ali druga oseba, ki uresničuje glasovalno pravico v imenu delničarja na podlagi pooblastila kot svojo dejavnost, če uresničuje glasovalne pravice za delnice, ki mu ne pripadajo, v nasprotju s prvim ali petim odstavkom 309. člena tega zakona (peti odstavek 309. člena).

(3) Z globo od 300 do 2.500 eurov se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe posrednika, imetnika fiduciarnih računov glede delnic, ki mu ne pripadajo, svetovalca za glasovanje ali druge osebe, ki uresničuje glasovalno pravico v imenu delničarja na podlagi pooblastila kot svojo dejavnost, ki stori prekršek iz prvega ali drugega odstavka tega člena.

689.e člen

(prekrški institucionalnih vlagateljev, upravljavcev premoženja in svetovalcev za glasovanje)

(1) Z globo od 6.000 do 30.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba – institucionalni vlagatelj, če:

1. politika sodelovanja ne vsebuje opisa iz 1. do 6. točke drugega odstavka 317.b člena tega zakona;
2. poročilo o izvajanju politike sodelovanja ne vsebuje sestavin iz tretjega in četrtega odstavka 317.b člena tega zakona;
3. ne objavi politike sodelovanja ali poročila o izvajanju politike sodelovanja in glasovanju ali pojasnila, zakaj ne izpolnjuje ene ali več obveznosti, v skladu s petim odstavkom 317.b člena tega zakona;
4. ne objavi informacij iz prvega in drugega odstavka 317.c člena tega zakona v skladu s tretjim ali četrtem odstavkom 317.c člena tega zakona.

(2) Z globo od 6.000 do 30.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba – upravljavec premoženja, če:

1. politika sodelovanja ne vsebuje opisa iz 1. do 6. točke drugega odstavka 317.b člena tega zakona;
2. poročilo o izvajanju politike sodelovanja ne vsebuje sestavin iz tretjega in četrtega odstavka 317.b člena tega zakona;
3. ne objavi politike sodelovanja ali poročila o izvajanju politike sodelovanja in glasovanju ali pojasnila, zakaj ne izpolnjuje ene ali več obveznosti, v skladu s petim odstavkom 317.b členom tega zakona;
4. ne poroča institucionalnim vlagateljem v skladu s petim ali šestim odstavkom 317.c člena tega zakona.

(3) Z globo od 6.000 do 30.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba – svetovalec za glasovanje, če:

1. ne razkrije informacij iz prvega ali drugega odstavka 317.č člena tega zakona v skladu s tretjim odstavkom 317.č člena tega zakona;

2. ne obvesti brez odlašanja stranke o nasprotju interesov ali poslovnem razmerju ali ukrepih za odpravo, zmanjšanje ali obvladovanje nasprotja interesov (četrti odstavek 317.č člena).

(4) Z globo od 300 do 2.500 eurov se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe institucionalnega vlagatelja, upravljavca premoženja ali svetovalca za glasovanje, ki stori prekršek iz prvega, drugega ali tretjega odstavka tega člena.«.

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

72. člen (izdaja podzakonskega predpisa)

Minister, pristojen za gospodarstvo, izda predpis iz osmega odstavka 73. člena zakona v roku treh mesecev od uveljavitve tega zakona.

73. člen (začetek uporabe posameznih določb tega zakona)

(1) Določbi 2. in 3. točke prvega odstavka 10.a člena tega zakona se začneta uporabljati 12 mesecev od dneva uveljavitve tega zakona. Določbi 4. in 6. točke prvega odstavka 10.a člena zakona se začneta uporabljati šest mesecev od dneva uveljavitve tega zakona. Do začetka uporabe spremenjenih 2., 3. in 4. točke prvega odstavka 10.a člena zakona se uporabljajo določbe 2., 3. in 4. točke prvega odstavka 10.a člena zakona, ki so veljale do uveljavitve tega zakona.

(2) Določbe novega šestega in sedmega odstavka 73. člena zakona se začnejo uporabljati v roku treh mesecev od uveljavitve podzakonskega predpisa iz novega osmega odstavka 73. člena zakona.

(3) Določba tretjega odstavka spremenjenega 281.a člena zakona se začne uporabljati v roku treh let od uveljavitve tega zakona.

(4) Določbe 47. člena tega zakona, novega drugega odstavka 514. člena in prvega odstavka novega 514.a člena zakona se začnejo uporabljati v roku treh mesecev od uveljavitve tega zakona.

74. člen (obveznost uskladitve s tem zakonom)

Vse družbe v roku enega leta od uveljavitve tega zakona uskladijo podatke v registru v skladu z dopolnjeno določbo prvega odstavka 47. člena zakona.

75. člen (začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu

S spremembo v četrti alineji prvega odstavka 2. člena Zakona o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 65/09 – uradno prečiščeno besedilo, 33/11, 91/11, 32/12, 57/12, 44/13 – odl. US, 82/13, 55/15 in 15/17; v nadaljnjem besedilu: ZGD-1) se v pravni red Republike Slovenije prenaša Direktiva (EU) 2017/828 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2017 o spremembi Direktive 2007/36/ES glede spodbujanja dolgoročnega sodelovanja delničarjev (UL L št. 132 z dne 20. 5. 2017, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Direktiva (EU) 2017/828). Sklic na Direktivo (EU) 2017/828 je v skladu z drugim pododstavkom prvega odstavka 2. člena Direktive (EU) 2017/828, ki zavezuje države članice, da se v sprejetih predpisih sklicujejo na direktivo, ki je predmet prenosa, ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi.

S spremembo v drugi alineji drugega odstavka 2. člena ZGD-1 se posodobi sklic na zadnji evropski predpis, ki je spremenil Direktivo 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS (UL L št. 182 z dne 29. 6. 2013, str. 19; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2013/34/EU).

K 2. členu

V novem osmem odstavku 3. člena ZGD-1 se izrazi uredijo po vrstnem redu.

Opremeni se izraz »centralna depotna družba«. V skladu z novo točko (d) 2. člena Direktive 2007/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. julija 2007 o uveljavljanju določenih pravic delničarjev družb, ki kotirajo na borzi (*UL L št. 184 z dne 14. 7. 2007, str. 17; v nadaljnjem besedilu: 2007/36/ES*) je določen izraz »posrednik«. Med posrednike se prišteva tudi centralno depotno družbo, kot je določeno v 1. točki prvega odstavka 2. člena Uredbe (EU) št. 909/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o izboljšanju ureditve poravnave vrednostnih papirjev v Evropski uniji in o centralnih depotnih družbah ter o spremembi direktiv 98/26/ES in 2014/65/EU ter Uredbe (EU) št. 236/2012 (UL L št. 257 z dne 28. 8. 2014, str. 1), zadnjič popravljene s Popravkom (UL L št. 349 z dne 21. 12. 2016, str. 8). Opredelitev centralne depotne družbe v 3. členu ZGD-1 se sklicuje na opredelitev v Zakonu o trgu finančnih instrumentov (Uradni list RS, št. 77/18 in 17/19 – popr.; v nadaljnjem besedilu: ZTFI-1), ki se v drugem odstavku 35. člena ZTFI-1 sklicuje na enako določbo Uredbe (EU) št. 909/2014 kot Direktiva 2007/36/EU.

Izrazu »država članica« se daje pomen, ki bo v skladu s temeljnimi pogodbami Evropske unije.

Določi se pomen izrazov »informacijski sistem za podporo poslovnim subjektom« in »točka za podporo poslovnim subjektom«. Izraza imata enak pomen, kot v Zakonu o Poslovnem registru Slovenije (Uradni list RS, št. 49/06, 33/07 – ZSReg-B, 19/15 in 54/17; v nadaljnjem besedilu: ZPRS-1). Informacijski sistem za podporo poslovnim subjektom je v skladu z 2. členom ZPRS-1 računalniški sistem,

ki ga upravlja ministrstvo, pristojno za javno upravo, in zagotavlja ustrezno informacijsko podporo za integrirano izvajanje poslovnih procesov, ki jih obsega sistem za podporo poslovnim subjektom, medtem ko so točke za podporo poslovnim subjektom krajevne točke, ki prek informacijskega sistema za podporo poslovnim subjektom izvajajo postopke za podporo poslovnim subjektom.

Opredelitev izraza »subjekt javnega interesa« se iz pete alineje četrtega odstavka 53. člena ZGD-1 prenese v osmi odstavek 3. člena ZGD-1. Izraz se namreč uporablja ne samo v zvezi z računovodenjem, vodenjem poslovnih knjig in pripravo letnega poročila, ki je vsebina osmega poglavja I. dela ZGD-1, ampak tudi v zvezi z revizijskimi komisijami v četrtem poglavju III. dela ZGD-1. Subjekt javnega interesa je v skladu z veljavnim ZGD-1 družba, s katere vrednostnimi papirji se trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev, ali kreditna institucija, kot jo opredeljuje zakon, ki ureja bančništvo, ali zavarovalnica, kot jo opredeljuje zakon, ki ureja zavarovalništvo. Za subjekte javnega interesa po ZGD-1 veljajo strožja pravila računovodenja, vodenja poslovnih knjig, priprave in objave letnih poročil iz osmega poglavja I. dela ZGD-1.

Izraz »subjekt javnega interesa« ima po predlogu zakona enak pomen kot v Zakonu o revidiranju (Uradni list RS, št. 65/08, 63/13 – ZS-K in 84/18; v nadaljnjem besedilu: ZRev-2). Opredelitev subjektov javnega interesa v ZRev-2 je s sprejemom Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o revidiranju (Uradni list RS, št. 84/18; v nadaljnjem besedilu: ZRev-2A) širša od opredelitve izraza v peti alineji četrtega odstavka 53. člena veljavnega ZGD-1. Subjekt javnega interesa je tudi družba, zavezana k obvezni reviziji, v kateri imajo država ali občine, skupaj ali samostojno, neposredno ali posredno, večinski lastniški delež. Subjekt javnega interesa je lahko tudi druga pravna oseba, zavezana k obvezni reviziji, če je tako določeno z drugim zakonom.

Po sprejemu ZRev-2A se je pojavilo vprašanje veljavnosti opredelitve subjektov javnega interesa v ZGD-1 in morebitnih posledic, zlasti ali je ZRev-2A v skladu s pravnim načelom »*Lex specialis posterior derogat legi generali priori*« razveljavil / nadomestil opredelitev subjektov javnega interesa v ZGD-1 z opredelitvijo iz ZRev-2. Po presoji pravnega vprašanja je prevladala ocena, da morajo subjekti javnega interesa, ki so to postali z uveljavitvijo sprememb in dopolnitev ZRev-2, poleg strožjih pravil revidiranja upoštevati tudi posebna, četudi strožja pravila računovodenja po ZGD-1. Takšna ureditev ni pravno sistemsko vprašljiva ali kakor koli sporna, in je skladna z Direktivo 2014/56/EU Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2006/43/ES o obveznih revizijah za letne in konsolidirane računovodske izkaze (UL L št. 158 z dne 27. 5. 2014, str. 196).

K 3. členu

S predlaganim členom se novelirajo določbe glede omejitve ustanavljanja družb in podjetnikov ter pridobitve statusa družbenika.

S predlaganimi dopolnitvami prvega odstavka 10.a člena ZGD-1 se nekoliko razširjajo omejitve ustanavljanja, s katerimi se želi preprečiti pojav nepoštenih poslovnih praks.

V prvem odstavku, katerega namen je, da se iz poslovnega okolja za določeno obdobje izloči posameznike, ki so s svojim preteklim ravnanjem pokazali, da niso vredni, da sodelujejo v slovenskem poslovnem okolju, se dopolnjuje dosedanja prva točka 10.a člena ZGD-1. Z njo se razširja nabor kaznivih dejanj, zaradi

katerih oseba ne more postati ustanovitelj, družbenik ali podjetnik, in sicer s kaznivimi dejanji zoper človekovo zdravje ter kaznivimi dejanji zoper splošno varnost ljudi in premoženja.

Prav tako se dopolnjujeta 2. in 3. točka prvega odstavka 10.a člena. Omejitev ustanavljanja bo po predlogu zakona veljala tudi za osebe, ki so bile v obdobju zadnjih 12 mesecev javno objavljene na seznamu davčnih zavezancev, za katere je davčni organ v skladu z določbami zakona, ki ureja davek na dodano vrednost, odločil, da jim identifikacija za namene DDV preneha zaradi suma zlorabe identifikacije za namene DDV oziroma če je ugotovil, da je davčni zavezanec identifikacijo za namene DDV uporabljal tako, da je drugim davčnim zavezancem neupravičeno omogočal odbitek DDV. Tudi takšne posameznike je treba za določeno obdobje izločiti iz poslovnega okolja, saj gre tudi v teh primerih za hujše zlorabe, ko posamezniki dosegajo lastne interese in koristi, ki so prepovedani oziroma jih uresničujejo na škodo družbe. Izpolnjevanje tega pogoja se bo preverjalo v skladu s trinajstim odstavkom 10.a člena.

Z namenom preprečevanja ustanavljanja družb na zalogo je bila v preteklosti sprejeta že vrsta ukrepov. Med njimi je tudi dopolnitev določbe 495. člena ZGD-1, s katero je bilo določeno, da se v premoženje, ki je potrebno za ohranitev najnižjega zneska osnovnega kapitala (7.500 EUR), ne štejejo posojila družbe družbeniku ali poslovodji ali njegovemu družinskemu članu ali pravni osebi, v kateri ima družbenik ali poslovodja ali njegov družinski član ali vsi skupaj najmanj desetino upravljalskih pravic. Z navedeno spremembo je zakonodajalec želel preprečiti ustanovitelju oziroma družbeniku, da ob ustanovitvi s posojilno pogodbo poseže v sredstva družbe, ki so namenjena poslovanju družbe in tudi zaščiti upnikov. Praksa je namreč pokazala, da lahko družbeniki takoj po ustanovitvi družbe dvignejo denar s transakcijskega računa kot posojilo družbe in z njim ustanovijo novo družbo. Tako je bilo mogoče samo z minimalnim vložkom (7.500 EUR) ustanoviti več družb. S preteklimi spremembami je zakonodajalec želel otežiti veriženje podjetij oziroma ustanavljanje podjetij na zalogo, s katerimi so (pogosto) povezane različne nepoštenе poslovne prakse kot je izvedba enkratnega pravnega posla, cilj katerega je pridobiti premoženjsko in drugo (pravno) upravičenje (npr. pridobitev delovnega dovoljenja, izogibanje plačilu plač, odškodnin, davkov in prispevkov), prenašanje premoženja iz podjetja v težavah na novo, z obveznostmi neobremenjeno podjetje, slamnata podjetja, namen katerih je izvrševanje kaznivih dejanj (npr. pranje denarja), ki izhajajo iz predhodnih gospodarskih kaznivih dejanj (npr. davčna zatajitev iz naslova davka na dodano vrednost), izstopanje fizičnih oseb iz lastništva pravnih oseb, sklepanje navideznih poslov. Vendar kot kaže praksa, kljub vsem že sprejetim ukrepom, do ustanavljanja podjetij na zalogo še zmeraj prihaja. Razlog za takšno stanje izhaja predvsem iz sankcij, ki jih ZGD-1 predvideva za kršitev določbe 495. člena ZGD-1, saj so se izkazale za neučinkovite. ZGD-1 je namreč za kršitev omenjene določbe predvidel naslednje sankcije:

- prekršek družbe ter plačilo globe (25. točka prvega odstavka 685. člena ZGD-1);
- ničnost pravnega posla, s katerim se dogovori posojilo družbe družbeniku (prvi odstavek 495. člena ZGD-1);
- vračilo prepovedanih plačil (496. člen ZGD-1).

Tako ničnost kot tudi vračilo prepovedanih plačil je treba uveljavljati v sodnem postopku, medtem ko izrek prekrška še ne zagotavlja, da bo denar, ki je bil na nezakonit način družbi odvzet, tudi vrnjen. Še posebej se neučinkovitost zazna v primerih, ko edini družbenik iz družbe nezakonito vzame denar, pri tem pa na drugi strani ni zainteresirane osebe, ki bi v sodnem postopku zahtevala vrnitev

odvzetega premoženja. V takšnih primerih dejansko ne pride do vrnitve tega premoženja v družbo in družbenik lahko še naprej ustanavlja podjetja na zalogo, saj je lahko z globo za svoje ravnanje kaznovan le enkrat. V ta namen se s predlagano dopolnitvijo 10.a člena ZGD-1 (v 6. točki prvega odstavka) omejuje ustanavljanje ter pridobitev statusa družbenika osebam, ki jim je bila izrečena globa za prekršek po 495. členu ZGD-1 (25. točka prvega odstavka 685. člena ZGD-1). Pri tem je potrebno še dodati, da se sam nadzor nad izvajanjem omenjene določbe zaradi lažjega in hitrejšega odkrivanja znakov prekrška z dopolnjeno določbo 684. člena ZGD-1 prenaša na Tržni inšpektorat Republike Slovenije. Ker gre za drug organ nadzora ter drugo vrsto prekrška kot jih določa 4. točka prvega odstavka tega člena (tem prekrškom je skupno to, da nastanejo v zvezi z delom), je potrebna ločena ureditev (v 6. točki prvega odstavka).

V drugem odstavku se k osebam (banke, zavarovalnice, Republika Slovenija, Družba za upravljanje terjatev bank, d.d., Kapitalska družba pokojninskega in invalidskega zavarovanja, d.d., Slovenski državni holding, d.d., D.S.U., družba za svetovanje in upravljanje, d.o.o.), za katere omejitev iz 3. točke prvega odstavka (neposredna ali posredna udeležbe z več kot 25% v kapitalu kapitalske družbe, ki je bila v obdobju zadnjih 12 mesecev javno objavljena na seznamu nepredlagateljev obračunov) ne velja, dodajo borznoposredniška družba po zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov, borza po zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov in družba za upravljanje po zakonu, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje. Ker je izjema namenjena subjektom, ki za vpis svojega (kvalificiranega) deleža v SRG potrebujejo soglasje nadzornega organa, je primerno, da se dodajo tudi tisti subjekti, ki za predmetni vpis potrebujejo dovoljenje Agencije za trg vrednostnih papirjev.

V skladu s tretjim odstavkom (ki ostaja nespremenjen) ustanovitelj oziroma družbenik družbe z omejeno odgovornostjo ne more postati oseba, ki je v zadnjih treh mesecih ustanovila družbo z omejeno odgovornostjo oziroma pridobila delež v družbi z omejeno odgovornostjo, ki ni starejša od treh mesecev. Vendar pa ta omejitev ne velja za osebe iz drugega odstavka (banke, zavarovalnice, Republika Slovenija, Družbo za upravljanje terjatev bank, d.d., itd.), za ustanavljanje namenskih družb s strani specialnih alternativnih investicijskih skladov oziroma upravljavcev alternativnih investicijskih skladov v njihovem imenu v skladu z določbami zakona, ki ureja upravljavce alternativnih investicijskih skladov (ker se družbe ustanavljajo skladno z dinamiko pridobitve naložb, njihovo poslovanje pa nima konotacije veriženja podjetij) ter zakona, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje. Omejitev prepovedi ustanavljanja kot doslej tudi ne velja za srednje in velike družbe. Predlog zakona pa ne določa več, da omejitev prepovedi ustanavljanja ne velja v primeru pridobitve deleža na podlagi dedovanja, saj se je določba z vidika ustanavljanja d.o.o. (glede omejitve treh mesecev) izkazala za nepomembno. Sodišče namreč ne more zavrniti vpisa dediča, če dedič ne izpolnjuje pogojev iz 10.a člena, saj gre za univerzalno pravno nasledstvo, pri katerem dedič postane lastnik deleža že z dnem smrti zapustnika, ne glede na to, ali lahko (ali ne) postane družbenik glede na omejitve v 10.a členu ZGD-1.

Z novim petim odstavkom se odpravlja nedoslednost, do katere je prišlo zaradi uvedbe omejitev v 10.a členu ZGD-1, pri čemer se istočasno po pomoti ni ustrezno popravil sklic določbe 389.a člena Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (Uradni list RS, št. 13/14 – uradno prečiščeno besedilo, 10/15 – popr., 27/16, 31/16 – odl. US, 38/16 – odl. US, 63/16 – ZD-C in 54/18 – odl. US; v nadaljnjem besedilu: ZFPPIPP) na ZGD-1. V osmem odstavku navedenega 389.a člena ZFPPIPP je namreč določeno, da se

za vpis podjetnika v poslovni register ne uporablja zadnja alineja drugega odstavka 74. člena ZGD-1, če poslovanje stečajnega dolžnika kot podjetnika dovoli sodišče. V času uveljavitve omenjene določbe ZFPPIPP (gre za novelo ZFPPIPP-C, Uradni list RS, št. 52/10, t.j. pred uveljavitvijo novele ZGD-1H, Uradni list RS, št. 82/13) je omenjena izjema uporabe določbe ZGD-1 pomenila, da podjetnik prijavi za vpis v Poslovni register Slovenije (v nadaljnjem besedilu: PRS) ni potreboval priložiti izjave, da nima neporavnanih dospelih obveznosti iz njegovih prejšnjih poslovanj. Če takšne izjeme ZFPPIPP ne bi predvidel, bi se izgubil namen osebnega stečaja, da se poštenemu podjetniku ali zasebniku, nad katerim je začel postopek osebnega stečaja, omogoči nov zagon oziroma ponoven začetek poslovanja tekom postopka osebnega stečaja. Novela ZGD-1H je z namenom zaježitve nepoštenih poslovnih praks ter (verižnega) ustanavljanja družb in podjetnikov s strani poslovno nepoštenih fizičnih in pravnih oseb, z novim 10.a členom ZGD-1 uzakonila določene omejitve ustanavljanja družb in podjetnikov ter pridobitve statusa družbenika. Zaradi nove ureditve v 10.a členu (vse omejitve v zvezi z ustanavljanjem družb in podjetnikov v enem členu) je bila zadnja alineja drugega odstavka 74. člena ZGD-1 spremenjena v »- podatek o poslovnem naslovu, ki vključuje te podatke: država, ulica in hišna številka, naselje, občina, poštna številka in kraj.«, z novelo ZGD-1I (Uradni list RS, št. 55/15) pa v »- druge podatke in listine, ki jih določa zakon.«. Iz navedenega izhaja, da je veljaven sklic ZFPPIPP v osmem odstavku navedenega 389.a člena, ki določa izjemo od uporabe določb za vpis podjetnika v PRS po ZGD-1, zaradi sprememb ZGD-1, napačen oziroma neuporaben. Z novim petim odstavkom se torej navedena nedoslednost odpravlja in sicer na način, da se stečajnemu dolžniku, ki mu je sodišče dovolilo poslovanje kot podjetniku ali zasebniku v skladu z določbami o osebnem stečaju, kljub temu da je objavljen na seznamu neplačnikov na podlagi zakona, ki ureja davčni postopek, omogoči nadaljnje poslovanje. S spremembo se tako upošteva cilj, ki ga je zakonodajalec zasledoval z uzakonitvijo možnosti, da lahko dolžnik v osebnem stečaju, ki ni zaposlen, pod pogoji, ki jih je določil ZFPPIPP-C, z izjemo od ureditve v (takrat veljavni osmi alineji drugega odstavka 74. člena) ZGD-1, ob ustreznem nadzoru stečajnega upravitelja in sodišča nadaljuje ali ponovno začne s poslovanjem kot podjetnik.

V šestem odstavku se . k obstoječim pogojem za izključitev omejitev iz tretjega odstavka (če ima d.o.o., v kateri je oseba v zadnjih treh mesecih pridobila poslovni delež odprt transakcijski račun, če v obdobju zadnjih 12 mesecev ni bila javno objavljena na seznamu nepredlagateljev obračunov na podlagi zakona, ki ureja davčni postopek, če nima neporavnanih obveznosti iz naslova obveznih dajatev in drugih denarnih nedavčnih obveznosti, ki jih izterjuje FURS, v višini več kot 50 eurov) dodaja pogoj neobjave v obdobju zadnjih 12 mesecev na seznamu zavezancev za davek, ki jim je po uradni dolžnosti prenehala identifikacija za namene DDV zaradi suma zlorabe identifikacije za namene DDV oziroma ugotovitve davčnega organa, da je davčni zavezanec identifikacijo za namene DDV uporabljal tako, da je drugim davčnim zavezancem neupravičeno omogočal odbitek DDV. V zadnji alineji se zahtevana doba enega meseca (neprekinjeno zaposlena oseba ali obvezno zavarovanje družbenika v skladu z zakonom, ki ureja zdravstveno zavarovanje) podaljša na dva meseca, saj se je predvidena doba enega meseca izkazala za občutno prekratko.

Sedmi odstavek (smiselno enako, a krajše kot dosedanji šesti odstavek) določa, da omejitev iz 1. točke prvega odstavka preneha z izbrisom iz kazenske evidence. Takšna določba je skladnejša določbam 80. člena Kazenskega zakonika, (Uradni list RS, št. 50/12 – uradno prečiščeno besedilo, 6/16 – popr., 54/15, 38/16, 27/17 in 23/20), ki glede trajanja pravnih posledic obsodbe (že) predpisuje maksimalni

petletni rok ter hkrati jasno določa, da z izbrisom obsodbe njene pravne posledice prenehajo. Z novim dvanajstim odstavkom se želi izenačiti položaj fizičnih in pravnih oseb, ki prihajajo iz držav članic ter iz tretjih držav, s slovenskimi fizičnimi in pravnimi osebami. Prav te so zaradi obstoja podatkov v uradnih evidencah Republike Slovenije (kazenskih, davčnih, prekrškovnih) veliko bolj omejene pri ustanavljanju, za razliko od fizičnih in pravnih oseb, ki prihajajo iz držav članic ali iz tretjih držav. Te lahko v Republiki Sloveniji nemoteno, kljub morebitnim kazenskim, prekrškovnim ter drugim postopkom, ki se v drugi državi članici ali matični državi ali državi, v kateri ima pravna oseba svoj sedež, vodijo zoper njih, ustanovijo družbo, podjetnika ali postanejo družbeniki (omejitve ustanavljanja se namreč preverjajo samo za kazniva dejanja in prekrške, storjene na ozemlju Republike Slovenije ter objavo na seznamu nepredlagateljev obračunov na podlagi slovenskega zakona, ki ureja davčni postopek). Neenaka obravnava tujim ustanoviteljem omogoča enostavno ustanavljanje, zaradi česar se v praksi pojavlja porast števila ustanovitev družb s strani fizičnih in pravnih oseb, ki prihajajo iz držav članic ter iz tretjih držav.⁴ Gre za primere, ko oseba iz države članice ali iz tretje države na naslovu v Republiki Sloveniji ustanovi družbo, katere dejanski sedež opravljanja dejavnosti je v tujini, kjer pa ta oseba zaradi svoje kazenske preteklosti družbe ni mogla registrirati. Največkrat gre v teh primerih za sume kaznivega dejanja pranja denarja. Težave pa se s tem povzroča tudi našim nadzornim organom, saj tuje fizične in pravne osebe na naslovu sedeža družbe v Republiki Sloveniji niso dosegljive in je zato vodenje postopkov zoper njih praktično nemogoče. Z namenom zaježitve tovrstnih nepoštenih poslovnih praks s strani fizičnih in pravnih oseb iz držav članic ali iz tretjih držav, se s predlogom zakona obstoj omejitev iz 1. do 4. točke prvega odstavka preverja tudi za navedene osebe. Kadar vzajemna izmenjava podatkov med evidencami Republike Slovenije in druge države članice ali tretje države ni vzpostavljena, predlog zakona določa nabor dokazil, s katerimi fizična ali pravna oseba iz druge države članice ali iz tretje države izkazuje neobstoj omejitev za ustanovitev družbe, podjetnika ali pridobitev statusa družbenika.

Neobstoj omejitve iz 1. točke bo oseba lahko izkazala s potrdilom iz kazenske evidence matične države, če te ni, pa z enakovrednim dokumentom, ki ga lahko izda pristojni sodni ali upravni organ v Republiki Sloveniji, drugi državi članici ali matični državi ustanovitelja. Ker se kvalifikacija kaznivih dejanj med državami razlikuje, bo kot dokaz prišel v poštev tudi uradni dokument pristojnega organa, iz katerega bo izhajalo, da v matični državi ustanovitelja kaznivo dejanje pod 1. točko prvega odstavka ni kvalificirano kot kaznivo dejanje. Podobno bo ustanovitelj izkazoval neobstoj omejitve v zvezi s 4. točko prvega odstavka, torej z izpisom iz uradne evidence, da mu s strani pristojnega organa v državi članici ali matični državi ali v državi, kjer ima pravna oseba svoj sedež, v zadnjih treh letih ni bila izrečena globa za prekršek v zvezi s plačilom za delo oziroma v zvezi z zaposlovanjem na črno. Če v teh državah uradna evidenca ni vzpostavljena, zadostuje enakovreden dokument, iz katerega je razvidno, da razlogi za omejitev ustanavljanja iz 4. točke prvega odstavka ne obstajajo (potrdilo lahko potrjuje tudi,

⁴ Upravljavalec kazenske evidence RS zaznava porast števila prošenj za izpis potrdil iz kazenske evidence RS s strani oseb, ki niso državljani Republike Slovenije za potrebe 10.a in 225. člena ZGD-1. Ker navedena evidenca ne vsebuje podatka o sodbah, ki so jih izdala tuja sodišča, se za osebe, ki niso državljani Republike Slovenije poraja vprašanje smiselnosti predložitve potrdila zgolj iz kazenske evidence RS, saj bi bil za tujega državljanca relevanten podatek o tem, ali je bil obsojen v državi iz katere izhaja.

da dejanje iz 4. točke prvega odstavka v drugi državi ne predstavlja prekrška).

Tudi neobstoj neporavnanih davčnih obveznosti (v matični državi ali v državi, kjer ima pravna oseba svoj sedež), navedenih v 2. in 3. točki prvega odstavka bo ustanovitelj iz druge države članice ali tretje države dokazoval z uradnim potrdilom pristojnega organa Republike Slovenije, druge države članice ali tretje države. Uradno potrdilo je lahko v obliki izpisa iz registra oziroma uradne evidence, lahko pa tudi potrdilo o tem, da takega seznama oziroma uradne evidence druga država ne vodi. Osebi, ki ne more pridobiti izpisa iz uradne evidence, ker ta sploh ne obstaja, bi bilo neutemeljeno omejiti ustanovitev družbe, podjetnika ali pridobitev statusa družbenika zgolj zato, ker njena matična država ali država sedeža nima vzpostavljenih ustreznih uradnih evidenc glede neporavnanih davčnih obveznosti, kot izhajajo iz 2. in 3. točke prvega odstavka.

Predlog zakona določa še rok veljave dokumentov, ki se uporabijo kot dokazila po navedenem dvanajstem odstavku, in sicer 30 dni.

Predlagane spremembe urejajo tudi način preverjanja novih omejitev ter ustrezne podlage registrskim organom za dostop do relevantnih evidenc. Ureja se tudi poenotenje izrazov v zakonu, npr. »Centralna depotna družba« nadomesti izraz »Centralno klirinško depotna družba«, »informacijski sistem za podporo poslovnim subjektom« nadomesti izraz »informacijski sistem e-VEM«.

K 4. členu

AJPES se pri objavi sporočil družb srečuje s težavami, saj nekatere družbe zahtevajo tudi objavo osebnih podatkov fizičnih oseb, najpogosteje pri objavi predlogov delničarjev po določbah 300. in 301. člena ZGD-1 (npr. podatki o EMŠO, prebivališču, letu rojstva, izobrazbi, življenjepis o osebe, ki kandidira za člana nadzornega sveta). Ker so pravna mnenja glede objave osebnih podatkov v sporočilih družb na spletnih straneh AJPES deljena, se njihova objava uredi nedvoumno.

Z dopolnitvijo četrtega odstavka 11. člena ZGD-1 se želi nasloviti oviro iz Akcijskega načrta »Slovenija – dežela zagonskih podjetij (startupov)«, ki ga je sprejela Vlada Republike Slovenije s sklepom št. 30200-1/2018/3 dne 21. 3. 2018, na katero so opozorili v skupnosti zagonskih (startup) podjetij«. Zagonska podjetja so mnenja, da je obveznost posloводства, da zagotovi sporazumevanje z delavci v družbi v zvezi z dajanjem navodil za njihovo delo v slovenskem, na območjih, kjer živita italijanska ali madžarska narodna skupnost pa tudi v italijanskem ali madžarskem jeziku, omejujoča v primeru tujih delavcev, ki niso pripadniki italijanske ali madžarske narodne skupnosti, in ne razumejo slovenskega, italijanskega ali madžarskega jezika. Poslovodstvu bi morali omogočiti, da lahko v primeru tujih delavcev zagotovi, da sporazumevanje z njimi poteka tudi v njim poznanem jeziku. Navedenemu sledi dopolnitev četrtega odstavka 11. člena ZGD-1, v skladu s katero se bo lahko poslovodstvo s tujimi delavci sporazumevalo tudi v njim poznanem jeziku. Dopolnitev predstavlja odstop od obveznosti v veljavnem četrtem odstavku 11. člena ZGD-1, ki poslovodstvu nalaga sporazumevanje z delavci izključno v slovenščini, z možnostjo uporabe italijanskega ali madžarskega jezika na območjih, kjer živi italijanska ali madžarska narodna skupnost. Možnost sporazumevanja v tujem, delavcu poznanem, jeziku bi lahko prišla v poštev v različnih okoliščinah, npr. v obdobju, ko tuji delavci še ne bodo veščji slovenščine, v primeru sezonskih delavcev, ko učenja slovenščine ne bi bilo ekonomsko

smotrno ali nemogoče zagotoviti, in v drugih okoliščinah. Sporazumevanje v tujem jeziku bo po predlogu besedila obvezno, če bodo to narekovale okoliščine, v katerih bi lahko bilo ogroženo zdravje in varnost ljudi.

Možnost glede uporabe tujega jezika v slovenskih družbah bo poslovodstvu omogočilo lažje in hitrejše sporazumevanje s tujimi delavci pri posredovanju navodil za njihovo delo, vodenju postopkov, v katerih se odloča o njihovih pravicah in podobno. Pravila glede sporazumevanja z drugimi delavci kot tudi glede uporabe italijanskega ali madžarskega jezika na območjih, kjer živi italijanska ali madžarska narodna skupnost, se ne spreminjajo.

K 5. in 6. členu

Sedež družbe je bistvena sestavina družbene pogodbe oziroma statuta, ki jo je treba obvezno registrirati v sodnem registru. Sedež namreč predstavlja temeljno korporacijsko lastnost družbe, zato o njej odločajo družbeniki (lastniki) že ob ustanovitvi, saj mora to sestavino vsebovati prijava za vpis v register (47. člen ZGD-1). Za spremembo sedeža družbe je tako treba spremeniti družbeno pogodbo oziroma statut, o čemer odloča skupščina družbe. Ker je sodni register javna knjiga, se mora tudi vsaka sprememba podatkov pravočasno prijaviti v register (48. člen ZGD-1).

Veljavne določbe ZGD-1 določajo, da je sedež družbe kraj, ki je kot sedež družbe vpisan v register (29. člen ZGD-1). Za sedež družbe je mogoče določiti kraj, kjer družba opravlja dejavnost, ali kraj, kjer se v glavnem vodijo njeni posli, ali kraj, kjer deluje poslovodstvo družbe (30. člen ZGD-1). Zakon o sodnem registru (Uradni list RS, št. 54/07 – uradno prečiščeno besedilo, 65/08, 49/09, 82/13 – ZGD-1H, 17/15, 54/17 in 16/19 – ZNP-1; v nadaljnjem besedilu: ZSReg) določno definira podatke, ki se v zvezi s posameznim subjektom vpisa vpisujejo v sodni register. Tako v 3. točki prvega odstavka 4. člena ZSReg določa, da se poleg sedeža v register vpisuje tudi poslovni naslov (ulica in hišna številka), ki se nahaja v kraju sedeža družbe. Ker se glede na navedeno poslovni naslov nahaja v kraju sedeža družbe, zanj velja, da se lahko nahaja le na naslovu, kjer družba opravlja dejavnost, ali kjer se v glavnem vodijo njeni posli, ali kjer deluje poslovodstvo družbe. Vpis poslovnega naslova v sodnem registru je pomemben za uporabo pravil procesnih zakonov o vročanju pisanj.

Čeprav sta tako sedež kot tudi poslovni naslov izjemno pomembna podatka, predvsem z vidika varstva pravnega prometa, pa se zakonodajalec v preteklosti ni odločil za sankcioniranje navedene določbe. Razlog za to je bil najverjetneje tudi v definiciji sedeža, ki predstavlja zgolj kraj in ne naslova s točnimi podatki, zaradi česar je nadzor v praksi neizvedljiv. Nesankcioniranje napačnih podatkov o sedežu se je v praksi izkazalo za zelo problematično.

Gospodarski subjekti pogosto v register že pri prvem vpisu prijavijo sedež ali poslovni naslov, na katerem dejansko ne poslujejo. Razlogi za to so različni, pri čemer je treba posebno pozornost nameniti tistim poslovnim subjektom, ki imajo nepoštene namene. Zakonodajalec je tovrstno nepošteno poslovno prakso skušal zajezi z različnimi ukrepi, nazadnje z dopolnitvijo 74. člena ZGD-1, in sicer je zaradi preprečevanja registracije poslovnega naslova na objektu, ki ni v lasti subjekta vpisa, določil obveznost pridobitve soglasja lastnika objekta, iz katere izhaja, da mu dovoljuje poslovanje na tem naslovu. Kljub navedenemu se je v praksi izkazalo, da navedene problematike ni uspel popolnoma izkoreniniti – še več, poslovni subjekti so se novim razmeram prilagodili in našli nov način

»zakonitega« zaobida zakona. Tako so se pričeli posluževati storitev t.i. virtualnih pisarn. Gre za ponudnike storitev, ki poslovnim subjektom proti plačilu omogočajo uporabo poslovnega naslova ter drugih storitev, npr. prejem in prepošiljanje navadne in elektronske pošte, računovodske storitve itd. Samo opravljanje dejavnosti virtualne pisarne ni sporno, če se zanjo odloči poslovni subjekt s poštenimi nameni, npr., ko narava dejavnosti onemogoča stalno prisotnost na poslovnem naslovu (gre za dejavnosti, ki se opravljajo na terenu, npr. dejavnosti iz gradbeništva – vodne in elektro inštalacije, fasaderstvo, slikopleskarstvo, ipd.) ali v primeru, ko poslovni subjekt v večstanovanjski stavbi v skladu z zahtevami zakona, ki ureja stanovanjska razmerja, ne uspe pridobiti potrebnega soglasja solastnikov, da mu dovoljujejo poslovanje na tem naslovu. V navedenih primerih gre namreč za okoliščine, ki lahko poslovnemu subjektu pri izbiri poslovnega naslova dejansko povzročajo težave. Vendar pa nadzorni organi opozarjajo, da tovrstni primeri v praksi praviloma niso problematični. Kot se je izkazalo, največ težav povzročajo tuji državljani. Ti namreč lahko zaradi nepoenotenja evidenc med državami (kazenskih, prekrškovnih, davčnih, itd.), ki bi omogočale preverjanje izpolnjevanja pogojev po 10.a členu ZGD-1, kljub obstoječim oviram v matični državi prosto ustanavljajo podjetja v Republiki Sloveniji. Ker torej nameni teh subjektov niso pošteni, je posledično tudi nadzor nad njimi nemogoč, saj se poslužujejo virtualnih pisarn, na katerih pa ni mogoče vzpostaviti stika z odgovorno osebo pravne osebe. V ta namen se s predlagano spremembo 29. in 30. člena ZGD-1 zaradi večje jasnosti najprej določa obveznost vpisa poslovnega naslova družbe (poleg sedeža) v register (novi drugi odstavek 29. člena), nato pa se določa tudi, da se poslovni naslov nahaja v kraju sedeža in vsebuje podatek o kraju z ulico in hišno številko. Ker bo odslej ZGD-1 po vzoru ZSReg določil tudi poslovni naslov, ta pa predstavlja kraj s točnim naslovom (ulica, hišna številka, kraj), bo s strani pristojnih organov mogoče lažje in učinkovitejše izvajati nadzor nad gospodarskimi subjekti in njihovim dejanskim krajem poslovanja. V zvezi z navedenim je treba omeniti tudi pomembno novost, s katero se želi zagotoviti spoštovanje zakonske določbe o pravilni prijavi poslovnega naslova, in sicer, določitev kazenske sankcije zaradi napačne prijave poslovnega naslova v register (nova 1. točka prvega odstavka 685. člena ZGD-1 določa, da se z globo kaznuje družba, če ima določen poslovni naslov v nasprotju z drugim odstavkom 30. člena tega zakona). Kot že pojasnjeno, nadzor glede dejanskega kraja poslovanja gospodarskega subjekta zaradi veljavne definicije sedeža do sedaj praktično ni bil mogoč, saj je gospodarski subjekt lahko dejavnost opravljal kjerkoli na območju sedeža (npr. Ljubljana). Odslej bo zavezan v register vpisati in poslovati na poslovnem naslovu (v kraju z ulico in hišno številko).

Hkrati se z novim tretjim odstavkom 30. člena ZGD-1 z namenom izboljšanja učinkovitosti inšpekcijskega nadzora zahteva, da družba vso svojo poslovno dokumentacijo hrani na poslovnem naslovu družbe.

K 7. členu

Ureditev iz dosedanjega četrtega do enajstega odstavka 38.a člena, ki se črtajo, nadomešča ureditev iz 270.a, 281.b – 281.d, 290.a in 515.a člena tega zakona. Glavni predmet ureditve po naštetih členih je vprašanje, kateri posli se štejejo za bistvene posle, tako da je za njih potrebno soglasje pristojnega organa in zanje velja dolžnost javne objave. Hkrati iz novega četrtega odstavka izhaja, da posli s povezanimi strankami niso prepovedani, vendar pa morajo biti izpolnjeni zakonski pogoji, predpisani v navedenih členih.

K 8. členu

Dopolnjuje se nabor podatkov, ki jih mora vsebovati prijava za prvi vpis družbe v register. Poleg firme, dejavnosti, sedeža in drugih podatkov, določenih z zakonom, bo k prijavi treba dodati tudi poslovni naslov družbe. Glede poslovnega naslova družbe glej tudi pripombo k 6. in 7. členu Predloga zakona.

K 9. členu

Ker se izraz »subjekt javnega interesa« po predlogu 2. člena predloga zakona ureja med pojmi, ki se uporabljajo v ZGD-1 (nova enajsta alineja osmega odstavka 3. člena ZGD-1), je treba peto alinejo v četrtem odstavku 53. člena ZGD-1 črtati. Ostale alineje se preštevilčijo.

K 10. členu

Na podlagi tretjega odstavka 54. člena ZGD-1 sprejema Slovenski inštitut za revizijo v soglasju z ministroma, pristojnima za gospodarstvo in finance, kontni okvir za glavno knjigo, po katerem so vodene poslovne knjige družb, ter ga objavi v Uradnem listu Republike Slovenije. Na podlagi sedmega odstavka 54. člena ZGD-1 Slovenski inštitut za revizijo sprejema v soglasju z ministroma, pristojnima za gospodarstvo in finance, tudi podrobnejša pravila o računovodenju, slovenske računovodske standarde in njihova pojasnila, ki jih objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Omenjene naloge Slovenski inštitut za revizijo opravlja kot javno pooblastilo v javnem interesu, pri čemer pa ZGD-1 ne vsebuje pravne podlage za financiranje izvajanja teh nalog.

S spremembo 54. člena ZGD-1 se vzpostavlja financiranje nalog, ki jih Slovenski inštitut za revizijo na podlagi ZGD-1 opravlja kot javna pooblastila. Predlaga se nov dvanajsti odstavek 54. člena ZGD-1, ki določa, da Slovenski inštitut za revizijo naloge iz tretjega in sedmega odstavka 54. člena ZGD-1 opravlja kot javno pooblastilo. Sredstva za izvajanje teh nalog se zagotavljajo v finančnem načrtu ministrstva, pristojnega za finance. Financiranje pa se dogovori s pogodbo o izvajanju in financiranju nalog iz javnega pooblastila.

K 11. členu

V skladu z ZRev-2 so subjekti javnega interesa: družbe, s katere vrednostnimi papirji se trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev, kreditne institucije, kot jih opredeljuje zakon, ki ureja bančništvo, zavarovalnice in pokojninske družbe, kot jih opredeljuje zakon, ki ureja zavarovalništvo. Subjekti javnega interesa so tudi družbe, zavezane k obvezni reviziji, v kateri imajo država ali občine, skupaj ali samostojno, neposredno ali posredno, večinski lastniški delež. Subjekti javnega interesa so lahko tudi druge pravne osebe, zavezane k obvezni reviziji, če je tako določeno z drugim zakonom.

Na podlagi 104. člena ZRev-2A so osebe, ki po veljavnih predpisih niso bile subjekti javnega interesa, te postale bodisi s prvim dnem novega poslovnega leta, ki je sledil uveljavitvi ZRev-2A, bodisi 1. 1. 2020, odvisno od tega ali so imele poslovno leto enako koledarskemu letu ali ne.

Subjekti javnega interesa so postale tudi nekatere družbe z neposrednim ali posrednim večinskim lastniškim deležem države ali občine, ki morajo revidirati

letna poročila v skladu s 57. členom ZGD-1. Med njimi so tudi družbe z omejeno odgovornostjo, ki izpolnjujejo merila za srednje in velike družbe v skladu s četrtem, petim in šestim odstavkom 55. člena ZGD-1.

Subjekti javnega interesa so na podlagi pravne domneve v veljavnem osmem odstavku 55. člena ZGD-1 avtomatično velike družbe. Za njih se ne uporabljajo merila razvrščanja in prerazvrščanja iz prvega do šestega odstavka 55. člena ZGD-1. Pravna domneva do uveljavitve ZRev-2A ni bila problematična, saj so bili subjekti javnega interesa v skladu z opredelitvijo v veljavni peti alineji četrtega odstavka 53. člena ZGD-1 sistemsko pomembne družbe, s katere vrednostnimi papirji se trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev, kreditne institucije, kot jih opredeljuje zakon, ki ureja bančništvo, in zavarovalnice kot jih opredeljuje zakon, ki ureja zavarovalništvo. Navedene družbe so ohranile status subjekta javnega interesa, tudi če niso izpolnjevale meril za srednje in velike družbe iz četrtega, petega in šestega odstavka 55. člena ZGD-1.

V skladu z ZRev-2A so subjekti javnega interesa postale manjše, sistemsko manj pomembne družbe, za katere pa ni utemeljeno, da zaradi pravne domneve v osmem odstavku 55. člena ZGD-1 ne morejo izgubiti statusa subjekta javnega interesa.

Za te družbe se določi možnost črtanja s seznama subjektov javnega interesa v primeru, da ne bodo izpolnjevale meril za srednje in velike družbe iz četrtega, petega in šestega odstavka 55. člena ZGD-1.

K 12. členu

Z dopolnitvijo prvega in drugega odstavka 58. člena ZGD-1 se določi način predložitve različnih poročil družb in poročil podjetnikov iz prvega in drugega odstavka. Trenutno je način predložitve letnih poročil določen v 3. členu Pravilnika o načinu predložitve letnih poročil in njihove javne objave (Uradni list RS, št. 47/08), v skladu s katerim lahko družbe in podjetniki predložijo letna poročila izključno v elektronski obliki. Neupoštevanje obveznosti iz prvega in drugega odstavka 58. člena ZGD-1 je prekršek, ki se kaznuje z globo, kot izhaja iz prvega odstavka 686. člena, prvega odstavka 686.a člena in prvega odstavka 688. člena ZGD-1. Z globo za prekršek se kaznuje tudi odgovorna oseba. Prvi odstavek 686. člena in prvi odstavek 686.a člena ZGD-1 določata, da stori prekršek družba, ki ne upošteva zahteve glede načina in rokov predložitve poročil AJPes. Ker prvi in drugi odstavek 58. člena ZGD-1 določata le rok, ne pa tudi načina predložitve poročil, se predlaga, da se besedilo prvega in drugega odstavka ustrezno dopolni, da bo mogoče učinkovito sankcionirati neupoštevanje obveznosti v zvezi z načinom predložitve poročil družb in podjetnikov.

K. 13. členu

Prvi odstavek 60. člena ZGD-1 določa sestavine letnega poročila družb, ki so zavezane revidirati letna poročila. Te družbe so v skladu s prvim odstavkom 57. člena ZGD-1 velike in srednje kapitalske družbe ter dvojne družbe. Letna poročila teh družb so sestavljena iz bilance stanja, izkaza poslovnega izida, izkaza denarnih tokov, izkaza gibanja kapitala, priloge s pojasnili k izkazom in poslovnega poročila. Po podatkih GZS na dan 3. 7. 2018 je bilo družb, ki so zavezane revidirati letna poročila, 1485.

V skladu s Slovenskim računovodskim standardom 21 (2016) morajo družbe, ki so

zavezane revidirati letna poročila, pripraviti izkaz (celotnega) vseobsegajočega donosa oziroma drugega vseobsegajočega donosa. Izkaz (celotnega) vseobsegajočega donosa je računovodski izkaz, v katerem so resnično in pošteno prikazane sestavine izkaza poslovnega izida za obdobja, za katera se sestavlja, ter drugega vseobsegajočega donosa. Drugi vseobsegajoči donos vsebuje tiste postavke, ki niso pripoznane v poslovnem izidu, vplivajo pa na velikost celotnega lastniškega kapitala, če tako določajo drugi slovenski računovodski standardi. Posledično je izkaz drugega vseobsegajočega donosa opredeljen kot izkaz, ki prikazuje tiste postavke, ki niso pripoznane v izkazu poslovnega izida, vplivajo pa na velikost celotnega lastniškega kapitala v obračunskem obdobju.

Družbe ki niso zavezane revidirati letna poročila, bodo tudi nadalje sestavljale le izkaz poslovnega izida.

Z dopolnitvijo 60. člena ZGD-1 bo obveznost priprave izkaza drugega vseobsegajočega donosa postala zakonska vsebina, ki pa ne bo vplivala na krog družb, ki morajo danes pripraviti izkaz drugega vseobsegajočega donosa. Predlagana dopolnitev je tudi v skladu z Direktivo 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS, ki v prvem odstavku 4. člena določa, da lahko države članice od družb, ki niso majhne družbe, zahtevajo, da v letne računovodske izkaze poleg bilance stanja, izkaza poslovnega izida in pojasnila k računovodskim izidom vključijo tudi druge izkaze.

K 14. členu

Združenje nadzornikov Slovenije je v sodelovanju z družbo Deloitte izvedlo raziskavo, v okviru katere so bila pregledana letna poročila družb, s katere vrednostnimi papirji se trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev, za leto 2017. Ugotovljeno je bilo, da te družbe kljub spremembi v Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 15/17), s katero je bil 70. člen ZGD-1 dopolnjen z obveznostjo priprave opisa politike raznolikosti v družbah, zavezanih k reviziji letnih poročil, niso pristopile k oblikovanju politik oziroma politike ne vsebujejo: ciljev po posameznikih vidikih raznolikosti, načinov izvajanja ter doseženih rezultatov politike raznolikosti v obdobju poročanja. Prav tako iz rezultatov omenjene raziskave izhaja, da ni napredka na področju zastopanosti manj zastopanega spola v organih vodenja in nadzora teh družb in da obstajajo družbe, v organih vodenja in nadzora katerih je zastopan le en spol. Z namenom, da bi dosegli napredek na področju večje zastopanosti manj zastopanega spola v organih vodenja in nadzora teh družb ter oblikovanja (boljših) politik raznolikosti, se 7. točka petega odstavka 70. člena ZGD-1 spremeni in dopolni.

Družbe, zavezane reviziji letnih poročil, bodo morale v politiki raznolikosti posebej izpostaviti razmerje obeh spolov v organih vodenja in nadzora družbe, ki je primerno za družbo glede na njeno velikost, cilje, ki jih družba zasleduje, in vpliv na postopke izbire članov organov vodenja in nadzora družbe ter druge postopke v družbi.

K 15. členu

Dne 20. aprila 2019 je v veljavo stopil Zakon o poslovni skrivnosti (Uradni list RS,

št. 22/19), ki na novo in celovito ureja področje poslovne skrivnosti, pravila določitve ter varstva poslovne skrivnosti pred njeno protipravno pridobitvijo, uporabo in razkritjem. Ker poslovne skrivnosti niso več predmet ureditve ZGD-1, določba o smiselni uporabi njegovih določb o poslovni skrivnosti za podjetnika ni več smiselna in se zato črta.

K 16. členu

S predlagano spremembo se smiselno sledi predlagani spremembi drugega odstavka 75. člena ZGD-1. Slednja podobno kot pri nameravanem prenosu podjetja na podjetnika prevzemnika, določa obveznost, da vsaj 15 dni pred prenehanjem opravljanja dejavnosti na spletnih straneh AJPES objavi namero o prenehanju opravljanja dejavnosti. Zaradi črtanja te določbe, ki se je izkazala kot neutemeljena in neustrezna, se smiselno črta tudi obveznost objave nameravanega prenosa, kot to določa peti odstavek 72.a člena ZGD-1.

K 17. členu

Gre za nomotehnični popravek sklica na 72.a člen ZGD-1, ki se s predlogom zakona spreminja in dopolnjuje.

K 18. členu

Z novim šestim, sedmim in osmim odstavkom 73. člena ZGD-1 se določi pravna podlaga za javno objavo podatkov o poslovanju podjetnikov, ki ugotavljajo davčno osnovo za davek od dohodka iz dejavnosti z upoštevanjem normiranih odhodkov.

Določi se obveznost javne objave podatkov o poslovanju podjetnikov, ki ugotavljajo davčno osnovo za davek od dohodka iz dejavnosti z upoštevanjem normiranih odhodkov, na spletnih straneh AJPES, namenjenih javni objavi letnih poročil. Vir podatkov o poslovanju bodo davčni obračuni navedenih podjetnikov, za katere velja obveznost pošiljanja davčnih obračunov FURS. AJPES bo podatke o poslovanju podjetnikov, ki jih bo prejel od FURS, objavil na svojih spletnih straneh. Podrobnejša pravila o podatkih o poslovanju, rokih in načinu predložitve podatkov o poslovanju AJPES-u ter javne objave podatkov o poslovanju bo urejal podzakonski akt ministra, pristojnega za gospodarstvo.

Z javno objavo podatkov se zasleduje namen objave letnih poročil drugih poslovnih subjektov: zaščita upnikov, delavcev, drugih poslovnih subjektov, ki z navedenimi podjetniki sklepajo pravne posle, in potrošnikov.

Administrativna bremena teh podjetnikov se ne bodo povečala.

Način vodenja poslovanja in pošiljanja podatkov o poslovanju teh podjetnikov za davčne namene ureja Zakon o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 32/12, 94/12, 101/13 – ZDavNepr, 111/13, 22/14 – odl. US, 25/14 – ZFU, 40/14 – ZIN-B, 90/14, 91/15, 63/16, 69/17, 13/18 – ZJF-H, 36/19 in 66/19; v nadaljnjem besedilu: ZDavP-2). Podjetnik sporoča podatke o poslovanju davčnemu organu v davčnem obračunu. V njem podjetnik ugotovi davčno osnovo od dohodka iz dejavnosti z upoštevanjem dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov. Davčni obračun je treba predložiti do 31. 3. tekočega leta za preteklo leto. ZDavP-2 določa rok za oddajo davčnega obračuna v primeru prenehanja opravljanja dejavnosti med letom, v primeru postopka prisilne

poravnave, smrti, statusnega preoblikovanja in prenosu dela podjetja podjetnika. Davčni obračun je predpisan v Pravilniku o davčnem obračunu akontacije dohodnine in dohodnine od dohodka iz dejavnosti (Uradni list RS, št. 109/13, 83/14, 100/15, 19/16 – popr., 86/16, 79/17, 44/18 in 80/19). Podjetnikom, ki ugotavljajo davčno osnovo za davek od dohodka iz dejavnosti z upoštevanjem normiranih odhodkov, v skladu s četrtem odstavkom 73. člena ZGD-1 ni treba voditi poslovnih knjig in sestaviti letnega poročila. Kljub temu pa so na podlagi ZDavP-2 dolžni voditi poslovne knjige in evidence, kot je določeno v Pravilniku o poslovnih knjigah in drugih davčnih evidencah za fizične osebe, ki opravljajo dejavnost (Uradni list RS, št. 138/06, 52/07, 21/13 in 101/15). Podjetniki vodijo evidenco knjigovodskih listin, evidenco osnovnih sredstev in evidence iz 2. člena navedenega pravilnika (npr. evidence po področnih predpisih). Če je podjetnik zavezanec za davek na dodano vrednost, mora voditi tudi evidence v skladu s predpisi, ki urejajo obračunavanje in plačevanje davka na dodano vrednost.

Drugi podjetniki vodijo poslovne knjige in jih enkrat letno zaključijo v skladu z ZGD-1 in slovenskimi računovodskimi standardi. Na podlagi zaključenih poslovnih knjig morajo za vsako poslovno leto v treh mesecih po koncu poslovnega leta sestaviti letno poročilo, ki je sestavljeno iz bilance stanja in izkaza poslovnega izida.

Poslovne knjige morajo biti vodene po sistemu dvostavnega knjigovodstva. Izjema velja za podjetnike, ki lahko vodijo poslovne knjige po sistemu enostavnega knjigovodstva, ker v zadnjem poslovnem letu niso prekoračili dveh od treh meril, da:

1. povprečno število delavcev ni preseglo tri,
2. so bili letni prihodki nižji od 50.000 eurov,
3. povprečna vrednost aktive ni presegla 25.000 eurov. Vodenje poslovnih knjig po sistemu enostavnega knjigovodstva ureja posebni računovodski standard.

Letna poročila se zaradi javne objave v treh mesecih po koncu poslovnega leta predložijo AJPes, ki jih objavi na spletnih straneh, namenjenih javni objavi letnih poročil.

Podjetniki, ki ne ugotavljajo davčno osnovo za davek od dohodka iz dejavnosti z upoštevanjem normiranih odhodkov, morajo v treh mesecih po koncu koledarskega leta poslati AJPes podatke iz letnih poročil o svojem premoženjskem in finančnem poslovanju ter poslovnem izidu za državno statistiko ter druge evidenčne, analitsko-informativne, raziskovalne in davčne namene. S posredovanjem podatkov iz letnih poročil lahko podjetniki, ki to želijo, izpolnijo tudi obveznost posredovanja letnih poročil za namen javne objave.

Podatki, ki jih podjetniki, ki ugotavljajo davčno osnovo za davek od dohodka iz dejavnosti z upoštevanjem normiranih odhodkov, posredujejo davčnemu organu, so davčna tajnost, ki jih mora davčni organ varovati kot zaupne podatke. Ti podatki se lahko uporabijo v davčnem postopku samo za davčne namene, ne pa tudi za javno objavo ali druge namene. S predlogom sprememb 73. člena ZGD-1 se želi uveljaviti javna objava podatkov o poslovanju podjetnikov na način, ki za navedene podjetnike ne bo administrativno obremenjujoč.

K 19. členu

V tretjem odstavku se namesto izraza »točka VEM«, ki se več ne uporablja, uporabi izraz »točka za podporo poslovnim subjektom«, ki je del »sistema za podporo poslovnim subjektom«. Gre za sistem za podporo poslovnim subjektom, kot ga določa 2. člen ZPRS-1.

K 20. členu

S predlagano spremembo se črta določba, ki podjetnikom nalaga obveznost, da vsaj 15 dni pred prenehanjem opravljanja dejavnosti na spletnih straneh AJPES objavijo, da bodo prenehali opravljati dejavnost. Ker s prenehanjem opravljanja dejavnosti ne preneha subjektiviteta podjetnika, saj gre za fizično osebo, ki še naprej odgovarja za svoje obveznosti z vsem svojim premoženjem, takšna določba ni smotrna in utemeljena. Ker izvajanje omenjene določbe nima nobenih pozitivnih učinkov, po drugi strani pa objava o prenehanju opravljanja dejavnosti pomeni dodatno obremenitev in stroške za podjetnike in AJPES oziroma državo, se predlaga črtanje drugega odstavka 75. člena ZGD-1.

Da omenjena določba ne prinaša posebnih koristi, je razvidno tudi iz podatkov AJPES, ki ugotavlja, da je obiskanost spletnih strani na katerih so objavljene informacije o prenehanju opravljanja dejavnosti zelo nizka. Dejanskih vpogledov morebitnih upnikov, strank, bank in drugih partnerjev je torej zelo malo ter da uporabniki, ki bi te objave konstantno preverjali, skorajda ne obstajajo.

AJPES-u se omogoča tudi možnost ustavitve postopka, in sicer v primeru, ko je postopek izbrisa začel iz razloga, ker podjetnik v dveh zaporednih poslovnih letih ni predložil letnega poročila zaradi javne objave po prvem ali drugem odstavku 58. člena ZGD-1 ali podatkov iz letnega poročila za namene iz prvega odstavka 59. člena ZGD-1, podjetnik pa v pritožbenem postopku izkaže, da je svojo obveznost izpolnil.

K 21. členu

V predlogu novega 168.a člena sta opredeljena izraza »posrednik« in »fiduciarni račun«. Navedena izraza se uporabljata v povezavi z novimi instituti informiranja družbe oziroma delničarjev ob upoštevanju, da so v poslovni praksi delniških družb vključene različne finančne institucije in druge organizacije, ki delnice profesionalno upravljajo in hranijo za končne delničarje kot finančne investitorje. To pomeni, da je v poslovni praksi ločnica med končnim delničarjem in tistim, ki delnico zanj hrani, jo vodi na računu ali drugače upravlja, lahko tudi zelo zabrisana.

Pri opredelitvi izraza »posrednik« se v predlogu zakona izhaja iz Direktive (EU) 2017/828, v skladu s katero se za posrednika šteje:

- ☐ investicijsko podjetje, ki je glede na 1. točko prvega odstavka 4. člena Direktive 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (prenovitev) (UL L št. 173 z dne 12. 6. 2014, str. 349; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2014/65/EU) pravna oseba, katere redna dejavnost ali posel je profesionalno opravljanje ene ali več investicijskih storitev za tretje stranke in/ali profesionalno opravljanje enega ali več investicijskih poslov. V slovenskem pravnem redu je investicijsko podjetje opredeljeno v 20. členu ZTFI-1;
- ☐ kreditna institucija, ki je glede na 1. točko prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o

bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L št. 176 z dne 27. 6. 2013, str. 1) družba, katere dejavnost je sprejemanje vlog ali drugih vračljivih sredstev od javnost in dajanje kreditov za svoj račun;

□ centralna depotna družba, ki je glede na 1. točko prvega odstavka 2. člena Uredbe (EU) št 909/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o izboljšanju ureditve poravnave vrednostnih papirjev v Evropski uniji in o centralnih depotnih družbah ter o spremembi direktiv 98/26/ES in 2014/65/EU ter Uredbe (EU) št. 236/2012 (UL L št. 257 z dne 28. 8. 2014, str. 1) pravna oseba, ki upravlja sistem poravnave vrednostnih papirjev in opravlja vsaj še eno drugo osnovno storitev. V slovenskem pravnem redu je centralna depotna družba opredeljena v drugem odstavku 35. člena ZTFI-1, kadar zagotavljajo storitve hrambe delnic, upravljanja z delnicami ali vodenja računov vrednostnih papirjev v imenu delničarjev ali drugih oseb.

V skladu z Direktivo (EU) 2017/828 se določbe direktive o identifikaciji delničarjev, posredovanju informacij in olajševanju uveljavljanja pravice delničarjev uporabljajo v primeru posrednikov, ko delničarjem ali drugim posrednikom zagotavljajo storitve v zvezi z delnicami družb s sedežem v državi članici Evropske unije ali Evropskega gospodarskega prostora in katerih delnice so sprejete v trgovanje na organiziranem trgu, ki se nahaja ali deluje v državi članici Evropske unije ali Evropskega gospodarskega prostora. V skladu s 3.e členom Direktive (EU) 2017/828 se navedene določbe uporabljajo tudi za posrednike iz tretjih držav. V tem smislu posrednike opredeljuje tudi predlog zakona.

Izraz »*fiduciarni račun*« ima pomen, kot mu ga dajejo pravila trga finančnih instrumentov iz 296. člena ZTFI-1. V skladu s temi pravili borzoposredniška družba nematerializirane vrednostne papirje posamezne stranke vodi na računu nematerializiranih vrednostnih papirjev te stranke. Na zahtevo stranke mora nematerializirane vrednostne papirje voditi na fiduciarnem računu, če ima ta stranka položaj notarja, odvetnika, skrbnika zapuščine, skrbnika za posebne primere, upravitelja v postopku zaradi insolventnosti ali druge osebe, ki opravlja skrbniške storitve v okviru svoje redne dejavnosti ali poklica. Fiduciarni račun je posebna vrsta računa stranke. Imetnik navedenega računa je v skladu s petim odstavkom 296. člena ZTFI-1 zakoniti imetnik nematerializiranih vrednostnih papirjev, vpisanih v dobro tega računa, pri čemer pa imetnik računa pravic iz nematerializiranih vrednostnih papirjev, vpisanih v dobro tega računa, ne izvršuje zase, temveč za račun ene ali več drugih oseb.

K 22. členu

Veljavni 197. člen ZGD-1 o plačilu in povračilu stroškov ustanovitvenih revizorjev določa, da imajo ustanovitveni revizorji pravico do povračila stroškov in plačila za delo v skladu s tarifo, ki jo sprejme Slovenski inštitut za revizijo, na podlagi zakona, ki ureja revidiranje.

Z ZRev-2A se je okrepil položaj Agencije za javni nadzor nad revidiranjem na področju javnega nadzora nad revidiranjem, v skladu s katerim Agencija za javni nadzor nad revidiranjem:

- zagotavlja slovenske prevode Mednarodnih revizijskih standardov;
- sprejema druga pravila revidiranja, zajeta v hierarhijo pravil revidiranja;
- sprejema hierarhijo pravil revidiranja, ki niso predpisi;
- določa strokovna znanja in izkušnje, potrebne za opravljanje nalog

- pooblaščenega revizorja ter preizkus strokovnih znanj;
- organizira izobraževanja za pridobitev naziva pooblaščen revizor;
- izvaja preizkuse strokovnih znanj za pridobitev strokovnih znanj za opravljanje nalog pooblaščenega revizorja;
- izdaja dovoljenja za opravljanje dejavnosti revidiranja in nalog pooblaščenega revizorja v skladu z ZRev-2 ter opravi registracijo zakonitih revizorjev, revizijskih podjetij, revizorjev tretjih držav in revizijskih subjektov tretjih držav;
- organizira stalno dodatno strokovno izobraževanje pooblaščenih revizorjev; in
- zagotavlja kakovost dela pooblaščenih revizorjev in revizijskih družb.

Agencija opravlja tudi nadzor nad kakovostjo dela revizijskih družb in pooblaščenih revizorjev, izreka ukrepe nadzora ter vodi registre:

- revizijskih družb, revizijskih podjetij in revizijskih subjektov tretjih držav ter
- pooblaščenih revizorjev.

Strokovni svet agencije je na drugi strani odgovoren za sprejem tarife, v kateri določi višino:

- taks za odločanje o posamičnih zadevah;
- letnih nadomestil, ki jih za opravljanje nadzora iz 73. člena ZRev-2 ali za opravljanje nadzora po drugem zakonu plačujejo osebe, nad katerimi agencija opravlja nadzor;
- nadomestil stroškov ukrepov nadzora iz 76. člena ZRev-2;
- taks za izdajo potrdil, za izdajo izpisov iz evidenc, za izdelavo fotokopij listin ali za izdelavo dvojnikov odločb, soglasij, odredb in sklepov;
- nadomestil za opravljanje drugih nalog, ki jih po ZRev-2 ali drugem zakonu opravlja agencija.

Ker se je pristojnost za revidiranje prenesla na Agencijo za javni nadzor nad revidiranjem, se je v zvezi z določbo 197. člena ZGD-1 postavilo tudi vprašanje prenosa pristojnosti za sprejem tarife, na podlagi katere se bi lahko določilo povračilo stroškov in plačilo za delo ustanovitvenih revizorjev, na agencijo.

Ker tarifa na podlagi 197. člena ZGD-1 ni bila nikoli določena, iz prakse pa izhaja, da se cene storitev revidiranja oblikujejo na trgu, predlagatelj predlaga, da se pri urejanju vprašanja plačil in povračil stroškov ustanovitvenih revizorjev zasleduje normativni pristop iz prvega odstavka 321. člena ZGD-1.

K 23. členu

V predlogu 235. člena ZGD-1 se ne ureja več le posameznih vprašanj, povezanih z vpisom v delniško knjigo, ampak je v ospredju vprašanje, kdo je nosilec pravic in obveznosti v razmerju do družbe, ki izhajajo iz imenskih in prinosniških delnic, kdo je delničar družbe. Ureditev tega vprašanje je pomembna za ohranitev temeljnih sistemskih rešitev v ZGD-1.

Predlog prvega odstavka 235. člena ZGD-1 ne določa več podatkov o imetnikih imenskih delnic, ki se poleg imenskih delnic vpisujejo v delniško knjigo. Podatke določa že 25. člen Zakona o nematerializiranih vrednostnih papirjih (Uradni list RS, št. 75/15, 74/16 – ORZNP48, 5/17 in 15/18 – odl. US; v nadaljnjem besedilu: ZNVP-1) o vodenju knjig imenskih vrednostnih papirjev. Predlog prvega odstavka modificira doslej veljavno domnevo iz drugega odstavka 235. člena ZGD-1, da šteje pri imenskih delnicah v razmerjih do družbe za delničarja tista oseba, ki je

kot delničar vpisana v delniško knjigo. Predlagana ureditev gre v smeri, da šteje za delničarja v primeru imenskih in prinosniških delnic oseba, ki je vpisana v centralnem registru, ki ga vodi centralna depotna družba (prvi odstavek 235. člena). Vpis v centralnem registru in nadalje v delniško knjigo osebo legitimira za uresničevanje korporacijskih upravičenj, pri čemer pa ni nujno, da je vpisana oseba v centralnem registru in v delniški knjigi tudi končni delničar, delničar v korporacijskem pomenu. Predlagana ureditev se v tem delu približuje ureditvi v ZNVP-1.

Pri imenskih delnicah se delničarji tako kot po veljavni ureditvi vpišejo v delniško knjigo, ki jo v skladu z ZNVP-1 v imenu in za račun izdajatelja delnic vodi centralna depotna družba (drugi odstavek 235. člena). Vpise v delniško knjigo izvaja centralna depotna družba na podlagi podatkov o opravljenih vpisih v centralnem registru. Vpis v delniško knjigo nima oblikovalnega učinka za pridobitev pravic iz delnic, ampak ima deklaratorni učinek in predstavlja način obveščanja izdajatelja delnic, da je prišlo do prenosa delnic in o novih delničarjih. Delničar dokazuje imetništvo delnic izdajatelju z vpisom iz delniške knjige. Nespremenjena je določba veljavnega četrtega odstavka 235. člena, ki delničarju zagotavlja vpogled v delniško knjigo. Pravica delničarja do vpogleda v delniško knjigo je del drugega odstavka 235. člena.

Pri prinosniških delnicah se legitimacija delničarja izpeljuje iz okoliščine, da so delnice vpisane na njegov račun nematerializiranih vrednostnih papirjev pri centralnem registru nematerializiranih vrednostnih papirjev (tretji odstavek 235. člena ZGD-1), imetništvo delnic pa (družbi) lahko dokazuje s posebnim potrdilom, ki mu ga je dolžna izdati centralna depotna družba v skladu s 43. členom ZNVP-1 ali pa njen član, s katerim je imetnik prinosniških delnic v pravnem razmerju.

K 24. členu

Obrazložitev k predlogu novega 235.a do 235.e člena

Za učinkovito uresničevanje načela iz Direktive (EU) 2017/828, po katerem mora biti družbam omogočeno identificirati imetnike delnic teh družb, svoje delničarje, in ob upoštevanju, da so kot imetniki delnic, ki pripadajo drugemu, lahko vključeni različni posredniki, ki so lahko celo večstopenjsko udeleženi (tako imenovani »posredniki v verigi«), hkrati pa tudi z namenom, da se delničarjem teh družb omogoči učinkovito uresničevanje njihovih korporacijskih pravic v razmerju do družbe, da se jim vnaprej zagotovijo potrebne informacije, so za 235. členom predlagani novi členi in sicer 235.a do 235.e člen, ki urejajo oziroma določajo:

- pravico družbe, da identificira svoje delničarje (235.a člen),
- zahtevek za informacije o delničarju družbe (235.b člen),
- način, na katerega družba s sodelovanjem posrednikov posreduje delničarjem informacije, ki so pomembne za uresničevanje njihovih korporacijskih pravic v korporacijskem razmerju z družbo (235.c člen – način, na katerega družba posreduje informacijo posredniku, in način, na katerega posrednik od družbe dobljeno informacijo posreduje delničarju kot končnemu adresatu),
- način, na katerega posredniki posredujejo družbi informacije, ki so jih pridobili od delničarjev glede uresničevanja korporacijskih pravic (235.č člen),
- upravičenost družbe do hrambe pridobljenih podatkov o delničarjih in dopustne namene obdelovanja pridobljenih podatkov (235.d člen), in
- neposredno uporaba Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2018/1212 z dne 3. septembra 2018 o določitvi minimalnih zahtev za izvajanje določb Direktive 2007/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta glede identifikacije delničarjev,

posredovanja informacij in olajšanja uveljavljanja pravic delničarjev (*UL L št. 223 z dne 4. 9. 2018, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Izvedbena uredba (EU) 2018/1212*) in stroškovni režim (235.e člen).

Obrazložitev k 235.a členu (pravica družbe, da identificira svoje delničarje)

Ena od osrednjih zahtev Direktive (EU) 2017/828 je, da morajo biti družbe v položaju, ko morejo identificirati svoje delničarje (načelo »*know your shareholder*«). Zato lahko družba zahteva informacije, kdo so njeni delničarji, ne glede na vrsto delnic, ki jih je izdala. Ta informacijski zahtevek družbe je dopusten tako pri imenskih kot pri prinosniških delnicah. Predlog zakona v prvem in drugem odstavku 235.a člena določa splošno pravilo, da je družba tako informacijo upravičena zahtevati in od koga jo je upravičena zahtevati. V skladu z drugim odstavkom 235.a člena lahko družba zahteva informacije od delničarja, to je od vsake osebe, ki je vpisana v delniško knjigo (če gre za imenske delnice), ali v dobro računa katere je v centralnem registru nematerializiranih delnic vpisana delnica družbe (če gre za prinosniške delnice), ter od končnih delničarje družbe, ki so pri posrednikih vpisani kot imetniki delnic hkrati pa sami niso posredniki. Delničarji in končni delničarji morajo družbi na njeno zahtevo nemudoma sporočiti, ali jim pripadajo delnice, in sicer s podatki iz prvega odstavka 235.b člena. Sankcija za kršitev te dolžnosti je, da po izteku roka za izpolnitev obveznosti posredovanja informacij o delničarju družbe, oseba v skladu s petim odstavkom 235.b člena ne sme uresničevati glasovalne pravice iz zadevnih delnic, traja pa, dokler ne izpolni informacijskega zahtevka družbe.

Obrazložitev k 235.b členu (zahteva za informacije o delničarju družbe – informacijski zahtevek družbe)

Predlog zakona povzema osnovno izhodišče Direktive (EU) 2017/828, da so družbe upravičene identificirati svoje delničarje tako v pogledu delničarja kot v pogledu delnic, ki pripadajo posameznemu delničarju (število pripadajočih delnic in vrsta). Med podatke o delničarju v prvem odstavku 235.b člena spadajo zlasti njegovi osebni podatki, če gre za fizično osebo, in ustrezni registrski podatki, če gre za pravno ali fizično osebo, ki opravlja dejavnost, podjetnika ali drugo osebo (npr. tuji subjekti brez pravne osebnosti, kot so npr. tuja partnerstva, tuji skrbniški skladi, ali domači subjekti brez pravne osebnosti, kot je npr. pokojninski vzajemni sklad ali investicijski sklad (tj. KNPVP, SIS brez pravne osebnosti) in alternativni zasebni investicijski sklad brez pravne osebnosti (tj. AZIS, ki se oblikuje z družbeno pogodbo) podatki o prebivališču ali sedežu in poslovnem naslovu, naslovu elektronske pošte, če jo delničar ima, številu in vrsti delnic ter datumu, od katerega je oseba neprekinjeno delničar družbe, če ga družba zahteva.

V tretjem in četrtem odstavku 235.b člena so urejeni položaji, ko so med družbo, delničarji ali končnimi delničarji vključeni posredniki, ki delnice hranijo, jih upravljajo ali jih za končne delničarje vodijo na svojih računih. Ti posredniki so lahko vključeni večstopenjsko. Takrat se za njihovo označevanje uporablja sintagma »*posredniki v verigi*«. Taka večstopenjska udeležba družbi onemogoča, da bi lahko delničarja identificirala neposredno sama.

Informacijski zahtevek družbe se v tem primeru lahko v skladu z drugim odstavkom 235.b člena usmeri na centralno depotno družbo ali na drugega posrednika.

Tretji odstavek 235.b člena ureja položaje, ko je zavezanec za informacije

centralna depotna družba, pri kateri so vpisane delnice družbe, izdane v nematerializirani obliki. Predlog zakona upošteva specifično zgradbo centralnega registra nematerializiranih vrednostnih papirjev ter zavezuje centralno depotno družbo, da podatke o delničarjih bodisi brez odlašanja posreduje družbi bodisi informacijski zahtevek posreduje članu centralne depotne družbe, če se informacijski zahtevek nanaša na delnice, vpisane na fiduciarnem računu.

Član centralne depotne družbe mora informacije o delničarju družbe brez odlašanja posredovati družbi, razen če z njimi ne razpolaga, ker kot imetnika delnic vodi naslednjega posrednika v verigi. Ta posrednik in vsi nadaljnji posredniki imajo dolžnost, da informacijski zahtevek družbe medsebojno brez odlašanja posredujejo do končnega posrednika, ki lahko informacije o končnem delničarju družbe, v korist katerega deluje, pridobi oziroma z njimi že razpolaga ter jih nato posreduje neposredno družbi. Gre torej za pravno ureditev posredovanja in prehajanja informacijskega zahtevka družbe po verigi več vključenih posrednikov (torej med njimi), dokler ni dosežen končni posrednik, in nato za posredovanje pridobljene informacije o identiteti končnega delničarja do družbe kot končnega upravičenca.

Če družba posreduje informacijski zahtevek drugemu posredniku, se zanj in za posrednike v verigi smiselno uporablja ureditev posredovanja in prehajanja informacijskega zahtevka družbe iz tretjega odstavka 235.b člena. Posrednik, ki prejme informacijski zahtevek družbe neposredno od družbe, mora zahtevane informacije posredovati neposredno družbi.

Kadar je račun imetnika delnic fiduciaren račun, velja dolžnost poročanja, kadar imajo imetniki fiduciarnih računov hkrati tudi položaj posrednika, ne velja pa za tiste morebitne imetnike fiduciarnih računov, ki imajo račune za delničarje na drugih podlagah, kot so na primer odvetniki, notarji, začasni skrbniki zapuščine in drugi.

Ker se določbe Direktive (EU) 2017/828 o identifikaciji delničarjev uporabljajo tudi v zvezi z delnicami družb s sedežem v drugi državi članici ali informacijskimi zahtevki, ki jih družbe posredujejo preko tretjih oseb, je treba za te primere določiti uporabo določb 235.b člena.

Obrazložitev k 235.c členu (posredovanje informacij za uresničevanje pravic delničarjev posrednikom v verigi in (končnim) delničarjem)

V 235.c členu je urejen način posredovanja informacij družbe, ki jih delničar potrebuje za učinkovito uresničevanje korporacijskih pravic v razmerju do družbe. To so informacije, ki se nanašajo na sklic skupščine iz 296. člena ZGD-1, dopolnitev dnevnega reda iz 298. člena ZGD-1, predloge delničarjev, ki jih je treba objaviti v skladu s 300. členom ZGD-1 in drugo ter na nekatera posebna upravičenja v zvezi z delnicami (na primer zamenjava delnic, umik delnic, uveljavljanje prednostne pravice do novih delnic pri povečanju osnovnega kapitala in drugo). Nobene ovire ni, da te informacije delničarju sporoči družba neposredno, pri čemer je pogoj, da je seznanjena, komu delnice pripadajo.

Ker pa predlog zakona upošteva dejstvo, da je med družbo in (končnim) delničarjem lahko vključenih več posrednikov, je težišče 235.c člena na ureditvi posredovanja informacij od družbe do (končnega) delničarja preko posrednikov. Normativni pristop je podoben kot pri informacijskem zahtevku družbe v 235.b členu, to je prenos informacij družbe z družbe med posredniki do (končnega)

delničarja kot končnega adresata (drugi do četrty odstavek 235.b člena). Dolžnost končnega posrednika, ki za delničarja vodi račun delnic oziroma zanj zagotavlja storitve hrambe delnic, upravljanja z delnicami ali vodenja računov finančnih instrumentov, je, da delničarju, v korist katerega deluje, nemudoma posreduje prejete informacije družbe.

Zahteva po posredovanju informacij pa je nepotrebna, če so te informacije javno dostopne na spletni strani družbe. V tem primeru zadošča obvestilo o dostopnosti informacij na spletni strani družbe. Družba posredniku sporoči, da so informacije, ki so pomembne za uresničevanje pravic delničarjev, dostopne na določeni spletni strani družbe, nato pa posrednik prejeto obvestilo posreduje po verigi posrednikov, dokler obvestilo ne doseže (končnega) delničarja kot končnega adresata.

Posredovanje informacij za uresničevanje pravic delničarjev med družbo in posredniki ter med posredniki mora v skladu z Direktivo (EU) 2017/828 in *Izvedbeno uredbo (EU) 2018/1212* potekati na standardiziran način, pri čemer navedena akta *določata samo minimalne zahteve. V skladu z uvodnimi izjavami v Izvedbeni uredbi (EU) 2018/1212* se spodbuja udeležence na trgu, da pri komunikaciji med izdajatelji, njihovimi delničarji ter posredniki uporabljajo sodobne tehnologije. Družbe bi morale informacije za uresničevanje pravic delničarjev posredovati posrednikom pravočasno in na standardizirani način. Kjer je možno, bi morala komunikacija med posredniki potekati z uporabo strojno berljivih in standardiziranih formatov, ki so interoperabilni in omogočajo avtomatsko obdelavo. Delničarjem pa bi bilo treba omogočiti dostop do informacij in sredstev za odzivanje na splošno dostopne načine, ki omogočajo avtomatsko obdelavo s strani posrednikov. Predlog zakona sledi predstavljeni usmeritvi in določa, da posredovanje informacij med družbo in posredniki ter med posredniki poteka na standardiziran način, poleg tega predlog zakona dopušča, da se informacije za uresničevanje pravic delničarjev med udeleženci posredujejo z uporabo elektronskih sredstev.

Ker se določbe Direktive (EU) 2017/828 o posredovanju informacij uporabljajo tudi v zvezi z delnicami družb s sedežem v drugi državi članici ali informacijami za uresničevanje pravic delničarjev, ki jih družbe posredujejo preko tretjih oseb, je treba za te primere določiti uporabo določb 235.c člena.

Način posredovanja informacij družbe, ki jih delničar potrebuje za učinkovito uresničevanje korporacijskih pravic v razmerju do družbe, ne posega v določbe ZGD-1 o vsebini in objavi sklica skupščini, ki družbi nalaga obveznost objave sklica skupščine na spletni strani AJPes ali dnevniku, ki izhaja na celotnem območju Republike Slovenije, v glasilu ali elektronskem mediju družbe, če ga družba ima, ali na način, kot ga določa ZTFI, za družbe, s katere vrednostnimi papirji se trguje na organiziranem trgu. Nova pravila ne smejo posegati tudi v določbe ZNVP-1 o korporacijskih dejanjih, ki se izvajajo preko centralne depotne družbe in njenih članov v skladu s pravili centralne depotne družbe, ki temeljijo na mednarodno uveljavljenih standardih za izvedbo korporacijskih dejanj na nematerializiranih vrednostnih papirjih.

Obrazložitev k 235.č členu (posredovanje navodil za uresničevanje pravic delničarjev družbi)

Z novim 235.č členom se v slovenski pravni red prenašajo nekatere določbe 3.b člena Direktive (EU) 2017/828. V skladu s četrtyim odstavkom 3.b člena navedene

direktive morajo države članice zagotoviti, da posredniki družbam brez odlašanja, v skladu z navodili delničarjev, posredujejo informacije, prejete od delničarjev, v zvezi z uresničevanjem pravic, ki izhajajo iz njihovih delnic. Če je v verigi posrednikov več kot en posrednik, se informacije v skladu s petim odstavkom 3.b člena Direktive (EU) 2017/828 brez odlašanja posredujejo med posredniki, razen če jih lahko posrednik posreduje neposredno družbi.

235.č člen o posredovanju navodil za uresničevanje pravic delničarjev družbi ureja po vsebini obratne položaje kot 235.c člen, to je posredovanje navodil za uresničevanje pravic delničarjev od delničarja preko posrednikov do družbe kot končnega adresata teh informacij. Gre predvsem za informacije o uresničevanju prednostne pravice iz 337. člena ZGD-1, manjšinski zahtevi za sklic skupščine (tretji odstavek 295. člena ZGD-1), predlogih delničarjev (300. člen ZGD-1) ali načinu uresničevanja glasovalne pravice na skupščini.

Po predlogu prvega odstavka 235.č člena mora posrednik navodilo za uresničevanje pravic delničarjev, ki ga je prejel od delničarja družbe ali njegovega pooblaščenca ali drugega posrednika v verigi, posredovati posredniku, ki je bližje družbi, razen če ga lahko posreduje neposredno družbi.

Za uresničevanje korporacijskih upravičenj iz delnic je posebej pomemben drugi odstavek 235.č člena. Zaradi omogočanja lažjega uresničevanja pravic delničarjev Direktiva (EU) 2017/828 določa, da države članice zagotovijo, da posredniki omogočajo lažje uresničevanje pravic delničarjev, vključno s pravico do udeležbe in glasovanja na skupščinah družb (prvi odstavek 3.c člena Direktive (EU) 2017/828). Direktiva v tej zvezi predvideva, da:

- bodisi posrednik uredi vse potrebno, da lahko delničar ali tretja oseba, ki jo ta imenuje, uresničuje pravice, ki izhajajo iz delnic (točka (a) prvega odstavka 3.c člena Direktive (EU) 2017/828),
- bodisi te pravice uveljavlja posrednik na podlagi izrecnega pooblastila in navodil delničarja ter v njegovo korist (točka (b) prvega odstavka 3.c člena Direktive (EU) 2017/828).

Gre torej za razlikovanje med možnostjo osebnega uresničevanja korporacijskih pravic iz delnic s strani delničarja (točka (a)) in uresničevanjem korporacijskih pravic iz delnic po posredniku na podlagi pooblastila (točka (b)).

Drugi odstavek 235.č člena je treba razumeti v povezavi s položajem, ko bi želel delničar sam ali preko pooblaščenca uresničevati pravice iz delnic, na primer na skupščini družbe, in sicer ne glede na vrsto delnic, ki mu pripadajo. V takem primeru je delničar ali njegov pooblaščenec upravičen od posrednika, ki zanj vodi račun delnic, njegove delnice hrani oziroma z njimi drugače upravlja, zahtevati, da mu izda pisno potrdilo o imetništvu delnic. S tem potrdilom se nato delničar ali njegov pooblaščenec legitimira za udeležbo na skupščini družbe in glasovanje na njej v skladu s predlaganim novim drugim stavkom tretjega odstavka 297. člena. Pomen te določbe prihaja še posebej do izraza takrat, ko je v centralnem registru nematerializiranih delnic kot imetnik delnic vpisan posrednik, ki mu delnice ne pripadajo, vpisan pa je zato, ker delnice upravlja za končnega delničarja oziroma jih zanj hrani oziroma vodi račune v zvezi z delnicami. V takem primeru vpisani končni posrednik ni končni delničar, oziroma končni delničar ni vpisan v centralnem registru kot imetnik delnic.

Da pa se v teh okoliščinah lahko zagotovi udeležba končnega delničarja na skupščini in omogoči uresničevanje glasovalne pravice na skupščini, mu ustrezno legitimacijo v skladu z novim drugim stavkom tretjega odstavka 297. člena daje

pisno potrdilo o imetništvu delnic, ki mu ga mora končni posrednik nemudoma izdati (in mu s tem, zasledujoč namen direktive, omogočiti lažje uresničevanje korporacijskih pravic), v skladu z drugim odstavkom 235.č člena.

Minimalne zahteve glede potrdila o imetništvu delnic so določene v 5. členu Izvedbene uredbe (EU) 2018/1212. V skladu z njimi bo moral končni oziroma zadnji posrednik na zahtevo delničarja ali njegovega pooblaščenca potrditi upravičenje, ki je v njegovi evidenci. V primeru verige posrednikov bo moral končni posrednik zagotoviti, da je upravičenje v njegovi evidenci usklajeno z evidencami prvega posrednika.

V skladu s 4. uvodno izjavo v *Izvedbeni uredbi (EU) 2018/1212 bi morala vsa komunikacija med posredniki v največji meri potekati z uporabo strojno berljivih in standardiziranih formatov, ki so interoperabilni in omogočajo avtomatsko obdelavo*. V skladu z navedenim je v prvem odstavku 235.č člena določeno, da se navodila za uresničevanje pravic delničarjev med posredniki posredujejo v standardizirani obliki. Poleg tega četrti odstavek 235.č člena dopušča, da se navodila za uresničevanje pravic delničarjev posredujejo z uporabo elektronskih sredstev, s čimer se udeležence spodbuja k uporabi sodobnih tehnologij.

Ker se določbe Direktive (EU) 2017/828 o posredovanju navodil za uresničevanje pravic delničarjev družbi uporabljajo tudi v zvezi z delnicami družb s sedežem v drugi državi članici in navodili za uresničevanje pravic delničarjev, posredovanih s strani delničarjev imenovanih pooblaščenec, je treba tudi za te primere določiti uporabo določb 235.č člena.

Obrazložitev k 235.d členu (obdelava osebnih podatkov delničarjev in popravek informacije o delničarju družbe)

Predlog 235.d člena določa dopustne okvire uporabe (obdelave) osebnih podatkov o delničarjih, ki jih pridobivajo družbe in posredniki. V skladu s prvim odstavkom 235.d člena se smejo ti podatki obdelovati za namen identifikacije delničarjev, komuniciranja družbe z delničarji, uresničevanja pravic delničarjev in sodelovanja delničarjev z družbo. Identifikacija delničarjev bo družbi omogočila možnost neposredne komunikacije, delničarji pa bodo lažje uresničevali korporacijske pravice in sodelovali z družbo.

Obdelava osebnih podatkov o delničarjih bo dopustna tudi za ugotavljanje dejanskih lastnikov v skladu z Zakonom o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma (Uradni list RS, št. 68/16 in 81/19; v nadaljnjem besedilu: ZPPDFT-1). Prvi odstavek 41. člena določa obveznost poslovnih subjektov iz 35. člena in 36. člena ZPPDFT-1, ki so vpisani v Poslovni register Slovenije, da ugotovijo podatke o svojem dejanskem lastniku ali lastnikih na način, kot je to določeno v 35. in 36. členu ZPPDFT-1. Tretji odstavek 44. člena ZPPDFT-1 določa obveznost poslovnih subjektov, da vpišejo podatke o svojem dejanskem lastniku v Register dejanskih lastnikov. Nabor podatkov o dejanskem lastniku, ki jih je potrebno vpisati v Register dejanskih lastnikov je opredeljen v prvem odstavku 45. člena ZPPDFT-1. Izkušnje poslovnih subjektov, ki morajo ugotoviti svojega dejanskega lastnika in njegove podatke vpisati v register dejanskih lastnikov, se je izkazalo, da je pridobitev podatkov o delničarjih zlasti pri kompleksnejših lastniških strukturah poslovnih subjektov, kjer so končni lastniki poslovnega subjekta, zavezanega za vpis podatkov, delničarji delniške družbe, zelo zahtevna. Zlasti je pridobitev podatkov, ki jih zahteva ZPPDFT-1 otežena v primerih, ko delniška družba izda prinosniške delnice. Z namenom, da bi se

olajšalo izvajanje zakonskih obveznosti ugotavljanja in vpisa podatkov o dejanskih lastnikih, se predlaga dodaten namen obdelave osebnih podatkov.

Ugotavljanje dejanskih lastnikov ni izrecno določen namen obdelave osebnih podatkov. Kljub temu pa je dodatno določen namen obdelave osebnih podatkov o delničarjih družbe v skladu s tretjim pododstavkom četrtega odstavka 3.a člena Direktive (EU) 2017/828, na podlagi katerega lahko države članice določijo obdelavo osebnih podatkov delničarjev tudi za druge namene. Za te primere iz 53. uvodne izjave Direktive (EU) 2017/828 izhaja napotilo, da lahko obdelava osebnih podatkov za druge namene, ki niso bili nameni, za katere so bili podatki prvotno zbrani, poteka le v skladu z Uredbo (EU) 2016/679.

Posredovanje informacij o delničarjih družbe se ne bo štelo za protipravno razkrivanje osebnih podatkov.

Družbe ali posredniki lahko pridobljene identifikacijske podatke o delničarjih, ki so svoje delnice že odsvojili, hranijo le omejeno časovno obdobje. Povzeta je ureditev iz drugega pododstavka četrtega odstavka 3.a člena Direktive (EU) 2017/828, ki hrambo omejuje na dvanajst mesecev po tem, ko so se družba ali posredniki seznanili, da oseba ni več delničar, daljša hramba pa je družbam dopustna le, če to terjajo morebitni sodni, upravni ali morebitni drugi postopki oziroma vodenje tovrstnih postopkov.

Prav tako lahko tisti, čigar identifikacija temelji na nepopolnih ali napačnih informacijah, zahteva popravek nepopolnega oziroma napačnega podatka.

Obrazložitev k 235.e členu (uporaba izvedbene uredbe in stroški posrednikov)

Prvi odstavek 235.e člena vsebuje napotilo na neposredno uporabo Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2018/1212, v kateri so določene minimalne zahteve, potrebne za operativno izvedbo določb Direktive (EU) 2017/828 glede identifikacije delničarjev, posredovanja informacij in olajšanja uveljavljanja pravic delničarjev. Pravila, ki jih ta uredba vsebuje, so neposredno uporabna, pomembna pa so predvsem z vidika modalitet posredovanja informacij ter identifikacije delničarjev. Uredba se v konkretnih razmerjih uporablja v besedilu, ki je v času presoje v veljavi.

Drugi, tretji in četrti odstavek 235.e člena uveljavljajo priznanje dejanskih in razumnih stroškov posredovanja informacij in navodil v Republiki Sloveniji ter čezmejnem okviru. Strošek posredovanja informacij in navodil v Republiki Sloveniji je omejen do višine nadomestila, ki ga pravna oseba plača centralni depotni družbi za posredovanje podatka o stanju ali spremembi stanja na računu. Višina nadomestila, ki ga pravna oseba plača centralni depotni družbi, tj. KDD - Centralni klirinški depotni družbi, d.d. (v nadaljnjem besedilu: KDD), za posredovanje podatka o stanju ali spremembi stanja na računu, znaša po Ceniku KDD, ki se uporablja od 1. 1. 2020, 14,02 eurov z vključenim DDV.

Na podlagi petega odstavka 235.e člena se od posrednikov zahteva javna objava nadomestil za stroške za vsako storitev, ki jo zaračunajo družbam, drugim posrednikom v verigi in delničarjem. Podatki o nadomestilih morajo biti javno dostopni najmanj 5 let od dneva objave. Obveznost je v skladu s prvim odstavkom 3.d člena Direktive (EU) 2017/828, ki zahteva, da se na nacionalni ravni sprejmejo pravila za javno razkritje vseh stroškov, ki se lahko zaračunajo za vsako storitev

posebej.

K 25. členu

Gre za nomotehnični popravek sklica na 10.a člen ZGD-1, ki se s predlogom zakona spreminja in dopolnjuje.

K 26. členu

261. člen ZGD-1 ureja posojila članom organov vodenja ali nadzora in prokuristom. Dopolnitve so potrebne zaradi uskladitve pojma »družinski član« in zaradi razširitve zakonskih pogojev za odobritev posojila tudi na družbe in druge pravne osebe iz tretjega odstavka 270.a člena. Določbe prejšnjih členov pa se ne bodo uporabile v primeru, če gre za družbi, ki sta povezani, razen če je sklep nadzornega sveta ali upravnega odbora potreben na podlagi prvega odstavka 281.c člena tega zakona (vrednost posla presega 2,5 odstotka vrednosti sredstev (aktivne), izkazane v bilanci stanja iz zadnjega potrjenega letnega poročila).

K 27. členu

V dosedanjem 262. členu ZGD-1, ki je imel naslov »pogodba s članom«, je bilo določeno, da se pravice in obveznosti člana organa vodenja ali nadzora, ki niso določene z ZGD-1, določijo v pogodbi, ki jo sklene z družbo. Glede na tako definiran predmet pogodbe (pravice in obveznosti člana organa, ki niso določene z ZGD-1) so dejansko bile mišljene pogodbe o opravljanju funkcije, te pa sklepajo le člani uprave in izvršni direktorji, pa tudi člani upravnega odbora, če družba nima izvršnih direktorjev in tako člani upravnega odbora samo vodijo vse posle. Takšnih pogodb pa ne sklepajo člani nadzornega sveta in neizvršni člani upravnega odbora, za njih se namreč uporablja določba 284. člena ZGD-1, ki ureja plačila članom organa nadzora. Zato je bila opredelitev kroga naslovljencev po prejšnjem besedilu 262. člena ZGD-1 nedosledna, saj je vključevala člane vseh organov vodenja ali nadzora. S predlagano spremembo se odpravlja ta nedoslednost in je tako sedaj jasno določeno, da so po tem členu mišljene le pogodbe o opravljanju funkcije in da te pogodbe sklepajo le poslovodne osebe. Za primere, ko se pogodba o opravljanju funkcije sklene s članom upravnega odbora v družbi z enotirnim sistemom upravljanja, ki nima izvršnih direktorjev, pa je dodatno določeno, da mora s pogodbo soglašati skupščina. Ob tem skupščina delničarjev tudi imenuje osebo, ki za družbo podpiše pogodbo s članom upravnega odbora. Pravna posledica, če je pogodba sklenjena brez soglasja nadzornega sveta ali upravnega odbora, je enaka kot je bila doslej, t.j. vrnitev vseh koristi iz pogodbe. To velja tudi, če je pogodba sklenjena brez soglasja skupščine, ki se zahteva v skladu z drugim odstavkom.

K 28. členu

Posli družbe s člani nadzornega sveta so po novem urejeni v 284.a členu, na ta člen pa se sklicuje tudi drugi odstavek 285. člena ZGD-1, tako da smiselno enako velja tudi za člane upravnega odbora. Ker se je pogodba o svetovanju v praksi izkazala za problematično, se zanjo določajo strožji pogoji, kot za vse vrste ostalih pogodb, ki jih družba sklene s povezanimi strankami.

Družba lahko sklene s posameznim članom nadzornega sveta ali upravnega odbora pogodbo o svetovanju, vendar le za svetovanje, ki gre preko okvira nalog,

ki jih ima kot član organa nadzora. Poleg tega mora s takšno pogodbo soglašati nadzorni svet oziroma upravni odbor, sicer je brez pravnega učinka. Ti pogoji pa se razširijo še na svetovalne pogodbe, sklenjene z odvisnimi družbami in pa na svetovalne storitve, ki jih za družbo ali od nje odvisno družbo opravi družba ali druga pravna oseba, ki jo član nadzornega sveta oziroma upravnega odbora ali njegov družinski član obvladuje, ali jih opravi družba oziroma druga pravna oseba, v kateri je član nadzornega sveta oziroma upravnega odbora ali družinski član zakoniti zastopnik ali član organa nadzora ali družbenik, če je družba osebna družba. Izjema velja za povezane družbe. Navedeno pomeni, da bo po novi ureditvi nadzorni svet oziroma upravni odbor, ne glede na vrednost in vsebino posla (kot to za ostale posle pogojuje 281.a in b. člen), moral soglašati s sklenitvijo vsake svetovalne pogodbe, ki jo družba sklene s članom nadzornega sveta, sicer bo ta brez pravnega učinka.

V drugem odstavku je določena pravna posledica, če nadzorni svet oziroma upravni odbor ni dal soglasja k pogodbi. Plačila, ki jih je družba izvršila na podlagi pogodbe, je treba vrniti, razen če se pogodba naknadno odobri. Izvajalcu svetovalne storitve ostane zahtevke iz naslova neupravičene obogatitve, ki pa ga ni mogoče pobotati z zahtevkom za vračilo plačila.

K 29. členu

Gre za redakcijsko uskladitev zakonskega besedila glede na nova 294.a in 294.b člen. Ker se politika prejemkov celovito ureja v novem 294.a členu in ker so črtani peti do sedmi odstavek 294. člena zakona, ki odslej ureja zgolj razrešnico organov vodenja ali nadzora, se zadnji del prvega odstavka 270. člena črta, v novem drugem odstavku pa vključuje dosedanja zakonska ureditev odpravnine, ki je bila določena v tretji alineji sedmega odstavka 294. člena. Gre sicer za specialno, v ZGD-1 že do sedaj uzakonjeno normo, ki pa sicer ni urejena z delničarsko direktivo II v smislu takšnih omejitev, kot jih določa ZGD-1. Ta ureditev prejemkov članov uprave v delniških družbah z dvotirnim sistemom pa smiselno velja tudi za izvršne direktorje v delniških družbah z enotirnim sistemom (enajsti odstavek 290. člena ZGD-1).

K 30. členu

Člani uprave delniške družbe so ena od kategorij povezanih strank in za posle družbe z njimi bi se sicer uporabljal pravni režim iz 281.a – 281.d člena, če bi imela družba položaj javne družbe. Vendar pa 270.a člen določa strožje zahteve in hkrati te zahteve razširi še na posle s člani uprave nejavnih delniških družb. Tako je po predlaganem 270.a členu predpisano obvezno soglasje nadzornega sveta k poslu s članom uprave, ne glede na njegovo vrednost, razen če posel spada v okvir redne dejavnosti in je opravljen pod tržno običajnimi pogoji. Za posle s člani uprave javnih družb to predvsem pomeni, da ne velja vrednostni prag iz prvega odstavka 281.c člena, velja pa ta vrednostni prag za nastanek dolžnosti objave informacij o poslu po 281.č členu. Soglasje nadzornega sveta je torej potrebno za vse posle družbe s člani uprave, ki bodisi ne spadajo v okvir redne dejavnosti bodisi niso opravljeni pod tržno običajnimi pogoji, to pa velja tako za javne kot tudi za nejavne družbe, saj ni videti razloga, da bi glede soglasja veljali različni pravni režimi. Ob tem morata tako javna kot nejavna delniška družba določiti notranji postopek za redno preverjanje, ali posel spada v okvir redne dejavnosti in ali je opravljen pod tržno običajnimi pogoji. Iz tega postopka pa morajo biti pri poslu udeležene povezane stranke izključene.

Po obstoječi ureditvi velja, da družbo v razmerjih s člani uprave zastopa predsednik nadzornega sveta (283. člen) in ta določba ostaja nespremenjena. Posle z družinskimi člani in družbami oziroma drugimi pravnimi osebami iz tretjega odstavka 270.a člena sklepa uprava, tako uprava kot predsednik nadzornega sveta pa v takih primerih potrebujeta soglasje nadzornega sveta, če je posel izredni posel oziroma če ne spada v okvir redne dejavnosti ali če ni sklenjen pod tržno običajnimi pogoji. »Tržno običajni pogoj« je treba razlagati ozko – tržna cena mora biti dejansko ugotovljiva, ocenjena vrednost ne zadošča. Pri presoji, ali posel spada v okvir redne dejavnosti družbe pa je treba upoštevati predvsem vsebino posla, njegovo pogostost in običajnost pogojev. Statut lahko izključi to izjemo in določi, da je soglasje nadzornega sveta (ali upravnega odbora) potrebno tudi za posle, ki spadajo v okvir redne dejavnosti družbe in so opravljeni pod tržno običajnimi pogoji. Enako velja za dolžnost javne objave informacij o poslu, pri čemer je to relevantno le za javne delniške družbe.

Direktiva (EU) 2017/828 zahteva, da države članice opredelijo bistvene posle s povezanimi strankami in pri tem določa, kaj naj države članice upoštevajo pri določitvi bistvenih poslov (vpliv informacij o poslu na ekonomske odločitve delničarjev ter tveganja, povezana s poslom, za nepovezane stranke, vključno z manjšinskimi delničarji) in da pri definiciji bistvenih poslov določijo enega ali več kvantitativnih kazalcev, ali pa upoštevajo vrsto posla ali položaj povezane stranke. To torej pomeni, da se lahko bistvenost posla določi tudi glede na položaj povezane osebe, kot je to denimo položaj člana uprave, pa tudi člana nadzornega sveta, upravnega odbora ali izvršnega direktorja. Vsi posli, ki jih družba opravi z eno od naštetih oseb, se potemtakem lahko štejejo kot bistveni posli, ne glede na njihovo vrednost oziroma kvantitativne kazalce, če se država članica tako odloči. Na opredelitev bistvenosti posla se nato navezuje dolžnost predložitve posla v soglasje pristojnemu organu družbe in pa dolžnost javne objave podatkov o poslu. Vendar pa ni potrebno, da je opredelitev bistvenosti v obeh primerih enaka, temveč se lahko, ko gre za vprašanje nastanka ene ali druge dolžnosti, razlikuje. Tako ni nujno, da z nastankom dolžnosti predložitve v soglasje nastane tudi dolžnost javne objave podatkov. Predlog zakona izkorišča to opcijo in za posle s člani organov vodenja ali nadzora, pa tudi z izvršnimi direktorji in prokuristi, zahteva soglasje nadzornega sveta oziroma upravnega odbora ne glede na vrednost posla, medtem ko dolžnost javne objave informacij o poslu z naštetimi osebami nastane šele, ko je presežen vrednostni prag, določen v prvem odstavku 281.c člena. To pomeni, da glede dolžnosti javne objave velja enako kot za vse druge povezane stranke. Ne izkorišča pa predlog zakona možnosti navezovanja opredelitve bistvenosti posla na velikost družbe, saj bi to naredilo ves sistem preveč zapleten in težko pregleden.

Soglasje nadzornega sveta (oziroma upravnega odbora) je obvezno tudi za posle družbe z družinskimi člani članov uprave, kakor tudi za posle, ki jih člani uprave ali njihovi družinski člani sklenejo z odvisno družbo. Katere osebe se štejejo za družinskega člana, je natančno definirano v drugem odstavku in ta definicija se ujema z definicijo ožjih družinskih članov iz mednarodnih računovodskih standardov, prevzetih z Uredbo Komisije (ES) št. 1126/2008, z dne 3. novembra 2008 o sprejetju nekaterih mednarodnih računovodskih standardov (MRS) v skladu z Uredbo (ES) št. 1606/2002 Evropskega parlamenta in Sveta, oziroma je v primerjavi z njo še bistveno širša. Na MRS se sklicuje tudi Direktiva (EU) 2017/828 pri opredelitvi povezanih strank in nesmiselno bi bilo, da bi bili družinski člani opredeljeni različno za javne in nejavne družbe. Razširitev zahteve po soglasju na posle z odvisnimi družbami je smiselna, ker tudi v teh primerih obstajajo specifična tveganja, značilna za posle s povezanimi strankami. Na to

kaže tudi dolžnost objave informacij o poslu iz četrtega odstavka 281.d člena, ki se razširja tudi na posle povezanih strank z odvisnimi družbami.

Nadalje je soglasje nadzornega sveta potrebno za posle, ki jih družba ali od nje odvisna družba opravi z družbo ali drugo pravno osebo, ki jo član uprave ali njegov družinski član posredno ali neposredno obvladuje ali je udeležen pri njenem skupnem obvladovanju. Ni potrebno, da jo dejansko obvladuje, ampak zadošča že možnost obvladovanja, oziroma je določbo treba razlagati enako kot se že vseskozi razlaga določba 529. člena. Določba tretjega odstavka 270.a člena pomeni odmik od dosedanje ureditve po četrtem odstavku 38.a člena, ki se navezuje na delež v osnovnem kapitalu oziroma na delež upravljaljskih pravic v drugi pravni osebi, pa tudi na udeležbo v dobičku na katerikoli pravni podlagi. V skladu z MRS, na katere se sklicuje Direktiva (EU) 2017/828, se za povezane stranke štejejo podjetja, ki jih »ključne osebe ravnateljstva« ali njihovi ožji družinski člani obvladujejo ali skupno obvladujejo. Ustrezen delež glasovalnih pravic je le ena od podlag obvladovanja, čeprav je res, da je bil delež po četrtem odstavku 38.a člena določen zelo nizko (10%), tako da je bila možnost obstoja podlag obvladovanja, ki ne temeljijo na deležu glasovalnih pravic, malo verjetna, in enako velja za skupno obvladovanje. Z novo ureditvijo se zaradi navezovanja na možnost obvladovanja, ki obsega tako neposredno kot posredno obvladovanje, poleg tega pa tudi primere skupnega obvladovanja, sicer oži krog potencialnih družb ali drugih pravnih oseb, za posle s katerimi bo potrebno soglasje nadzornega sveta (oziroma upravnega odbora), vendar se na drugi strani ta krog širi, saj je po novi ureditvi soglasje nadzornega sveta (oziroma upravnega odbora) potrebno tudi za posle z družbo, v kateri član uprave ali družinski član opravlja funkcijo člana organa vodenja ali nadzora ali izvršnega direktorja, razen če sta družbi povezani družbi po 527. členu tega zakona, in za posle z drugo pravno osebo, na primer z zavodom, zadrujo, društvom, ustanovo ipd., v kateri je član uprave ali njegov družinski član zakoniti zastopnik. V teh primerih sicer ne gre za interesni konflikt, ampak za konflikt dolžnosti, vendar pa tudi v primeru konflikta dolžnosti obstajajo specifična tveganja, značilna za interesni konflikt. Soglasje je potrebno tudi za posle z osebnimi družbami, v katerih je član uprave ali njegov družinski član družbenik. Tega prejšnji četrti odstavek 38.a člena ni urejal. Nova ureditev pa je v primerjavi s prejšnjo strožja tudi iz razloga, ker vključuje tudi posle z odvisnimi družbami, poleg tega pa tudi posle s člani nadzornega sveta oziroma upravnega odbora, njihovimi družinskimi člani in družbami ali drugimi pravnimi osebami, ki jih te osebe obvladujejo oziroma v katerih so zakoniti zastopniki. Na splošno je zato nova ureditev po 270.a členu, vključno s členi, ki se na ta člen navezujejo, bistveno strožja, kot je bila ureditev po 38.a členu ZGD-1.

V delu tretjega odstavka, ki ureja obvezno soglasje nadzornega sveta (oziroma upravnega odbora) k poslom z družbami, v katerih član uprave ali njegov družinski član opravlja funkcijo člana organa vodenja ali nadzora ali izvršnega direktorja ali je družbenik osebne družbe, je predvidena izjema za povezane družbe. V koncernskih strukturah je namreč pogosta praksa, da so člani uprave obvladujoče družbe oziroma družbe matere člani organa nadzora ali pa člani posloводства v odvisnih družbah. To omogoča lažje in učinkovitejše vodenje koncernskih struktur, in če bi zahteva po soglasju nadzornega sveta oziroma upravnega odbora veljala tudi v teh primerih, bi to močno ohromilo tovrstno prakso. Za posle, ki jih odvisna družba sklepa z obvladujočo družbo ali drugo z njo povezano družbo, se uporabljajo pravila koncernskega prava iz IV. dela ZGD-1 in glavni namen teh pravil je zaščita odvisnih družb ter njenih manjšinskih imetnikov deležev in upnikov pred prikrajšanji, do katerih bi lahko prišlo zaradi škodljivih vplivov s strani obvladujočih družb in njihovih zastopnikov. Glede soglasij nadzornega sveta

oziroma upravnega odbora k poslom znotraj skupine družb se uporablja splošni režim, predviden v 281.c členu, če je družba javna družba oziroma družba, z vrednostnimi papirji katere se trguje na organiziranem trgu.

Glede postopka odločanja o soglasju velja enako kot po 281.č členu. Predlog odločitve oblikuje revizijska komisija in pri tem ne sme sodelovati član te komisije, ki je udeležen pri poslu ali pri katerem obstaja nevarnost nasprotja interesov zaradi njegovega razmerja s povezano stranko. Enako velja, če družba nima revizijske komisije, ki bi oblikovala predlog sklepa nadzornega sveta oziroma upravnega odbora, kar je možno le pri nejavnih družbah, s tem da se v tem primeru izključitev iz glasovanja nanaša na odločanje organa nadzora o soglasju.

Določbe tega člena se smiselno uporabljajo tudi za prokuriste in njihove družinske člane, ne uporabljajo pa se za družbe, z vrednostnimi papirji katerih se ne trguje na organiziranem trgu, če so člani uprave, prokuristi in njihovi družinski člani edini delničarji. Takšno rešitev je predvideval že prejšnji enajsti odstavek 38.a člena, vendar z razliko, da je za izključitev iz pravnega režima zadoščal delež v višini treh četrtin osnovnega kapitala ali upravljavskih pravic. Glede na to, da je namen ureditve poslov s povezanimi strankami zaščita družbe in njenih manjšinskih imetnikov deležev, takšna ureditev ni bila ustrezna oziroma za omejitev na tričetrtinski delež ni bilo upravičenega razloga. Tovrstni primeri sicer za delniške družbe nimajo kakšne večje praktične teže in večinoma pridejo v poštev le pri družbah z omejeno odgovornostjo. Nov 515.a člen se sklicuje na smiselno uporabo 270.a člena, kar pomeni, da ta izjema tudi po novi ureditvi velja za družbe z omejeno odgovornostjo, s tem da ni več predviden le tričetrtinski delež, temveč stoodstotni delež, ki ga lahko ima vsak od naštetih posebej ali pa vsi skupaj.

Iz 53. recitala Direktive (EU) 2017/828 izhaja, da ta ne posega v določbe sektorskih zakonodajnih aktov Unije, ki urejajo posebne vrste družb ali posebne vrste subjektov, kot so denimo kreditne institucije, investicijska podjetja, upravitelji premoženja, zavarovalnice in pokojninski skladi. Določbe sektorskih zakonodajnih aktov Unije se v zvezi z Direktivo (EU) 2017/828 obravnavajo kot *lex specialis* ter tako prevladajo nad to direktivo v primerih, ko so zahteve iz te direktive v nasprotju z zahtevami iz sektorskih zakonodajnih aktov Unije. V primerih, ko Direktiva (EU) 2017/828 določa natančnejša pravila ali dodatne zahteve v primerjavi z določbami iz sektorskih zakonodajnih aktov Unije, pa se določbe iz sektorskih zakonodajnih aktov Unije uporabljajo v povezavi z določbami iz te direktive.

V bankah se glede obveznosti pridobitve soglasja nadzornega sveta za sklenitev pravnega posla s člani uprave uporabljajo določbe ZBan-2, saj je ureditev v ZBan-2 v tem delu strožja. Uporaba 270.a člena ZGD-1 je za banke v tem delu že izključena na podlagi načela *lex specialis*, zato posebna zakonska izključitev za banke v tem delu ni potrebna.

K 31. členu

S predlogom spremenjenega in dopolnjenega 281.a člena ZGD-1 se zasledujejo trije cilji: večja profesionalnost, strokovnost in neodvisnost notranje revizije v delniških družbah.

V prvem odstavku 281.a člena ZGD-1 se določijo strokovne podlage za delo notranje revizije, pri čemer se ohranja opcijski značaj določb 281.a člena ZGD-1 o notranji reviziji. Določbe o notranji reviziji se uporabljajo, če je notranja revizija vzpostavljena.

Predlagatelj je pri opredelitvi strokovnih podlag upošteval, da se v Sloveniji na področju notranjega revidiranja uporabljajo tudi standardi notranjega revidiranja, kot so npr. Mednarodni standardi strokovnega ravnanja pri notranjem revidiranju (angl. *International Standards for the Professional Practice of Internal Auditing*).

Glede na navedeno bodo morali biti organizacijska umeščenost notranje revizije, njena organiziranost in delovanje v skladu z naslednjimi pravili stroke: pravili notranjega revidiranja, kot so npr. pravila notranjega revidiranja, ki jih na podlagi prvega odstavka 9. člena ZRev-2 pripravlja Slovenski inštitut za revizijo, ali veljavnimi mednarodnimi pravili notranjega revidiranja, v skladu s kodeksom načel notranjega revidiranja in kodeksom poklicne etike notranjih revizorjev. Z določitvijo strokovnih podlag za delo notranje revizije se posredno zagotovi tudi večja neodvisnost notranje revizije. Notranja revizija mora biti organizirana tako, da je neodvisna od drugih funkcij v družbi. Takšno organiziranost zahtevajo pravila stroke. Neprimerno je, da je notranja revizija del druge funkcije, kot je npr. računovodstvo, finance ali kontroling, ali podrejena drugi funkciji (npr. računovodstvu ali financam).

Vodenje notranje revizije v družbi je zahtevno opravilo. Zato mora to opravilo v skladu s predlaganim drugim odstavkom 281.a člena ZGD-1 opravljati oseba, ki ima ustrezne lastnosti in izkušnje za opravljanje nalog notranjega revidiranja v skladu z dobrimi praksami in visokimi etičnimi standardi notranjega revidiranja. Ker vodenje zahteva sodelovanje in komuniciranje z upravo, pa tudi z revizijsko komisijo in nadzornim svetom, bi morala notranjo revizijo voditi oseba, ki pozna npr. sisteme upravljanja, slovensko korporacijsko in drugo gospodarsko zakonodajo, zahteve zakonodaje s področja varstva podatkov, predvsem osebnih podatkov, in splošna pravila računovodenja, ki veljajo v Sloveniji.

Za osebe, ki opravljajo naloge notranjega revidiranja v družbi, se po predlogu tretjega odstavka 281.a člena ZGD-1 določijo enake zahteve, kot za vodjo notranje revizije. Imeti morajo ustrezne lastnosti in izkušnje za opravljanje nalog notranjega revidiranja v skladu z dobrimi praksami in visokimi etičnimi standardi notranjega revidiranja. Dodatno se bo od najmanj ene osebe v notranji reviziji zahtevala pridobitev strokovnega naziva preizkušeni notranji revizor ali preizkušena notranja revizorka v skladu z ZRev-2, ali primerljiv drug strokovni naziv s področja notranjega revidiranja. Predlagana ureditev bo družbam omogočila, da v delo notranje revizije vključijo tudi druge veščake, npr. revizorje informacijskih sistemov, aktuarje, pravnike in davčne svetovalce.

Na drugi strani se za vodjo notranje revizije ne določi obveznosti pridobitve posebnega strokovnega naziva. Navedeno omogoča, da mesto vodje notranje revizije zasedejo tudi osebe, ki imajo npr. drug strokovni naziv ali so opravile izobraževanje, ki je enakovredno izobraževanju za pridobitev strokovnega naziva. Odprti značaj določbe bo tudi v prihodnje omogočal karijerne prehode zaposlenih.

Ustreznost lastnosti in izkušenj vodje notranje revizije in oseb, ki bodo opravljale nalog notranjega revidiranja, bodo vsakokrat presojali pristojni organi družbe.

Na notranjo revizijo, ki jo bodo sestavljale osebe z ustreznimi lastnostmi in izkušnjami ter strokovno usposobljene osebe, se bo lahko v skladu z *Mednarodnim standardom revidiranja 610 – Uporaba dela notranjih revizorjev* zanesel revizor računovodskih izkazov, če se bo odločil, da bo uporabil delo notranjega revizorja. Revizorju računovodskih izkazov bo notranja revizija

posredovala tudi svoje letno poročilo o delu (nov četrti odstavek 281.a člena ZGD-1).

Po uveljavitvi 281.a člena ZGD-1 o notranji reviziji leta 2015 se je pokazalo, da obstajajo težave v razmerjih notranje revizije v družbi, predvsem v razmerju do uprave družbe, in pri njenem delovanju, še posebej glede postopka pridobitve zunanjih izvajalcev, ki sodelujejo pri posameznih poslih ali v celoti opravljajo funkcijo notranje revizije v družbi. Več je različnih neprimernih praks in ravnanj uprav ter raznovrstnih pritiskov uprav, ki slabijo neodvisnost notranje revizije.

Notranja revizija je ključna podporna funkcija organom vodenja in nadzora v družbi. Njena neodvisnost je zelo pomembna zlasti pri zaznavanju tveganj in odkrivanju morebitnih nepravilnosti v poslovanje družbe.

Namen predloga spremenjenega in dopolnjenega 281.a člena ZGD-1 je zato tudi krepitev neodvisnosti notranje revizije v njenih razmerjih z drugimi v družbi, predvsem v razmerju do uprave. S predlog se najprej odpravlja dilema, ali se lahko revizijski komisiji predloži letno poročilo o delu notranje revizije. Revizijska komisija kot delovno telo nadzornega sveta je prejemnik letnega poročila o delu notranje revizije (nov četrti odstavek 281.a člena ZGD-1). V navedenem odstavku se poudari tudi neodvisnost notranje revizije družbe, s tem ko se določi, da se letno poročilo o delu notranje revizije predloži upravi, hkrati pa tudi nadzornemu svetu, revizijski komisiji, če jo družba ima, in revizorju računovodskih izkazov. S tem se želi omejiti primere v praksi, ko uprava od notranje revizije zahteva popravek letnega poročila o delu notranje revizije v delu, ki bi lahko bil zanj neugoden, če bi bila z njim seznanjena nadzorni svet in revizijska komisija. Zahteva uprave po popravku v smislu, da se iz letnega poročila karkoli spremeni ali izpusti (»zamolči«), je za notranjo revizijo kot neodvisno funkcijo nesprejemljiva.

Predlog odpravlja tudi neustrezno ravnanje v praksi, v skladu s katero je bilo treba za vsak posel notranjega revidiranja, ki bi ga izvedel zunanji izvajalec, pridobiti soglasje nadzornega sveta k sklenitvi pogodbe. Praksa je pokazala, da je nadzorni svet potrdil letni načrt dela notranje revizije, ki je vključeval načrtovane zunanje izvajalce notranjega revidiranja, kasneje pa za te zunanje izvajalce podajo soglasja odrekel, čeprav jih je predhodno z letnim načrtom dela notranje revizije že potrdil. Predlog novega petega odstavka 281.a člena določa, da nadzorni svet daje soglasje k sklenitvi pogodbe družbe z zunanjim izvajalcem, ki opravlja funkcijo notranje revizije v družbi v celoti (gre za zunanje izvajanje (angl. *outsourcing of internal audit*)). Gre za položaj, ko v družbi ni notranjega izvajalca funkcije notranje revizije. Glede na predlog v vseh drugih primerih soglasje nadzornega sveta ni potrebno.

V praksi se je uveljavila tudi praksa, da je nadzorni svet zahteval dodatne informacije od notranje revizije le tako, da je bila o tem obveščena tudi uprava družbe. Prav tako je lahko notranja revizija posredovala informacije, če jih je posredovala uprava oziroma je uprava bila z njimi seznanjena oziroma jih je potrdila oziroma je bila hkrati prisotna na seji nadzornega sveta, ko je vodja notranje revizije poročal nadzornemu svetu. To pomeni določen pritisk na notranjo revizijo, ki pa je zanj kot neodvisno funkcijo nesprejemljiv. Predlog odpravlja to neprimerno prakso tako, da nedoumno daje nadzornemu svetu pravico, da komunicira z notranjo revizijo v družbi brez vednosti uprave. S tem poudari neodvisnost in vlogo notranje revizije v družbi, predvsem njeno neodvisnost od uprave oziroma njenega vpliva oziroma možnosti vplivanja nanjo in tudi njen zunanji (javni) videz neodvisnosti.

K 32. členu

Obrazložitev k 281.b členu (posli s povezanimi strankami)

V 281.b členu so v skladu z zahtevami Direktive (EU) 2017/828 definirani pojmi posel, povezana stranka in posli, ki se ne štejejo kot posli s povezanimi strankami. Kot posel je mišljen predvsem pravni posel, pa tudi ukrepi, katerih predmet je odplačen ali neodplačen prenos ali prepustitev premoženjskih vrednosti. Pojem posel vključuje npr. prodaje ali nakupe nepremičnin, dokončanih ali nedokončanih izdelkov, naročanje ali opravo storitev, uporabo ali prepustitev uporabe predmetov, financiranje, zagotovitve poroštev ali drugih oblik zavarovanj terjatev. Pojem obsega tudi premike ali spremembe proizvodnje, investicije, ukinitve obratov ali prevzeme izpolnitve dolga, če vodijo k prenosu premoženja. Kot posel pa se ne štejejo opustitve. Direktiva tudi ne definira pojma povezane stranke, ampak napotuje na mednarodne računovodske standarde (MRS), prevzete z Uredbo Komisije (ES) št. 1126/2008, z dne 3. novembra 2008 o sprejetju nekaterih mednarodnih računovodskih standardov v skladu z Uredbo (ES) št. 1606/2002 Evropskega parlamenta in Sveta. Da se za mednarodne standarde računovodskega poročanja štejejo standardi, ki so kot mednarodni računovodski standardi določeni z omenjenima uredbama, izhaja že iz sedme alineje četrtega odstavka 53. člena. Zaradi navedenega je v drugem odstavku določen sklic na naveden člen. Za opredelitev povezanih strank je relevanten predvsem MRS 24, ki pa za razjasnitev določenih pojmov, kot so na primer obvladovanje, skupno obvladovanje, pomemben vpliv in skupni aranžmaji, napotuje še na nekatere druge standarde. Povezane stranke so denimo podjetja, ki pripadajo isti skupini podjetij, nadalje osebe, ki v ravnateljstvu podjetja zasedajo ključne pozicije, kot so člani organov vodenja ali nadzora, pa tudi njihovi ožji družinski člani ali ožji družinski člani delničarjev, ki se štejejo za povezane stranke. Krog povezanih strank je sicer še precej širši in vanj spadajo denimo tudi delničarji, ki imajo v družbi pomemben vpliv, ta pa se domneva že pri dvajsetih odstotkih glasovalnih pravic. Kot povezane stranke se štejejo na primer tudi člani organov vodenja ali nadzora obvladujočega podjetja, nadalje pridružena podjetja, skupni podvigi, pa tudi podjetja, ki jih član organa vodenja ali nadzora podjetja ali obvladujočega podjetja obvladuje ali skupno obvladuje itd. V skladu z MRS se pojem podjetje (ang. *entity*) razlaga široko in tako s tem pojmom niso mišljene le gospodarske družbe, ampak denimo tudi različne neprofitno orientirane pravne osebe, podjetja javnega sektorja itd.

Direktiva (EU) 2017/828 dopušča državam članicam številne opcije pri njihovi izbiri, ob implementaciji v predlog zakona pa je bilo upoštevano, da je raven pravne zaščite javnih družb in njihovih manjšinskih delničarjev pred specifičnimi tveganji, povezanimi s tovrstnimi transakcijami, že po obstoječi ureditvi visoka in bi v nekaterih primerih lahko uporaba strožjih opcij ali pa neuporaba opcij po nepotrebnem obremenjevala družbe pri njihovem poslovanju in jim po nepotrebnem povzročala dodatne stroške. Zato predlagane rešitve skoraj v celoti izrabljajo možnosti izjem iz petega in šestega odstavka 9.c člena Direktive (EU) 2017/828 in tako iz pravnega režima, ki velja za posle s povezanimi strankami, najprej izvzemajo posle, ki so opravljeni v okviru rednega poslovanja družbe in pod tržno običajnimi pogoji. Za ta namen bodo morale javne družbe določiti notranji postopek za redno preverjanje, ali so prej omenjene predpostavke izpolnjene in iz tega postopka bodo morale biti pri poslu udeležene povezane stranke izključene. Ta zahteva se lahko s statutom izključi. Nadalje so iz pravnega režima izvzeti različni drugi posli, kot so denimo posli s hčerinskimi družbami, ki so

posredno ali neposredno v stoddostotni lasti družbe, ali pa posli, za katere je po drugih določbah zakona predvideno soglasje ali pooblastilo skupščine, kakor tudi posli in ukrepi, ki so namenjeni izvedbi soglasja ali pooblastila skupščine.

V izjemah, določenih v četrtem odstavku predlaganega 281.b člena gre na splošno za posle oziroma vrste poslov, pri katerih posebna zaščita manjšinskih delničarjev ni potrebna, ali pa je ta zaščita zagotovljena na kak drug način, kakor tudi za posle, ki služijo višjemu cilju, kot je zagotavljanje stabilnosti finančnega sistema. Posli, ki so opravljeni v okviru rednega poslovanja družbe in pod tržno običajnimi pogoji ter posli, natančno definirani v predlaganem četrtem odstavku 281.b člena, se ne štejejo za posle s povezanimi strankami.

Iz 53. uvodne izjave Direktive (EU) 2017/828 izhaja, da ta ne posega v določbe sektorskih zakonodajnih aktov Unije, ki urejajo posebne vrste družb ali posebne vrste subjektov, kot so denimo kreditne institucije, investicijska podjetja, upravitelji premoženja, zavarovalnice in pokojninski skladi. Določbe sektorskih zakonodajnih aktov Unije se v zvezi z Direktivo (EU) 2017/828 obravnavajo kot *lex specialis* ter tako prevladajo nad to direktivo v primerih, ko so zahteve iz te direktive v nasprotju z zahtevami iz sektorskih zakonodajnih aktov Unije. V primerih, ko Direktiva (EU) 2017/828 določa natančnejša pravila ali dodatne zahteve v primerjavi z določbami iz sektorskih zakonodajnih aktov Unije, pa se določbe iz sektorskih zakonodajnih aktov Unije uporabljajo v povezavi z določbami iz te direktive. V bankah se glede obveznosti pridobitve soglasja nadzornega sveta za sklenitev pravnega posla s člani uprave uporabljajo določbe ZBan-2, saj je ureditev v ZBan-2 v tem delu strožja.

Obrazložitev k 281.c členu (soglasje nadzornega sveta k poslom s povezanimi strankami)

Direktiva (EU) 2017/828 prepušča državam članicam opredelitev bistvenih poslov, za katere je potrebno soglasje pristojnega organa družbe in za katere velja tudi dolžnost javne objave relevantnih podatkov o tovrstnih poslih. Direktiva (EU) 2017/828 določa, kaj naj države članice upoštevajo pri določitvi bistvenih poslov (vpliv informacij o poslu na ekonomske odločitve delničarjev ter tveganja, povezana s poslom, za nepovezane stranke, vključno z manjšinskimi delničarji) in da pri definiciji bistvenih poslov določijo enega ali več kvantitativnih kazalcev ali pa upoštevajo vrsto posla ali položaj povezane stranke. Čeprav je v primerjalnem pravu mogoče najti različne rešitve v zvezi s tem in tudi kombinacije različnih kvantitativnih kazalcev, kar vsekakor ima svoje prednosti, predlagana rešitev v predlogu zakona temelji na izhodišču, da naj bo vrednostni prag določen tako, da je razumljiv in hkrati čim lažje uporabljiv. Tako je predviden le en kvantitativni kazalec, ki je hkrati enostavno ugotovljiv, in sicer vrednost sredstev (aktive), kot je izkazana v bilanci stanja iz zadnjega potrjenega letnega poročila. To je potemtakem vrednostni prag in posli, katerih vrednost prestopi ta prag, se štejejo kot bistveni posli, za katere se nato uporabi instrumentarij, namenjen obvladovanju specifičnih tveganj, povezanih s transakcijami s povezanimi strankami. Če torej vrednost posla presega 2,5 odstotka prej omenjene vrednosti, je potrebno soglasje nadzornega sveta ali upravnega odbora, hkrati pa nastane dolžnost javne objave informacij o poslu iz 281.d člena. Enako velja, če ta vrednostni prag prestopi skupna vrednost vseh poslov, opravljenih z isto osebo v zadnjih dvanajstih mesecih. V primeru, da mora družba pripraviti konsolidirano letno poročilo, se vrednostni prag ugotavlja glede na vrednost sredstev (aktive) v konsolidirani bilanci stanja.

Takšna rešitev pomeni kompromis med harmonizacijskimi cilji direktive in že obstoječim nacionalnim pravnim sistemom, ki – kot je že bilo poudarjeno – že sedaj zagotavlja visok nivo pravne zaščite. V tem kontekstu je treba predvsem izpostaviti, da ima Slovenija po nemškem zgledu uzakonjeno koncernsko pravo, ki predvideva, da se vsak pravni posel ali drug poslovodni ukrep na relaciji med odvisno in obvladujočo družbo ali drugo povezano družbo, posebej oceni in vnese v t. i. poročilo o odvisnosti (tretji odstavek 545. člena). Oceniti je treba, ali posel pomeni prikrajšanje za odvisno družbo in navesti, na kak način bo, ali je že bilo, prikrajšanje izravnano. Pravilnost in popolnost tega poročila mora pregledati revizor (546. člen) in o rezultatih revidiranja izdelati pisno poročilo. Določbe 281.b do 281.d člena ne posegajo v ta pravila. K temu pa je treba dodati vsaj še posebna pravila, ki veljajo za sklepanje poslov med družbo in člani njenih organov, kot so člani uprave, nadzornega sveta, upravnega odbora, pa tudi izvršni direktorji, vključno z družinskimi člani in pravnimi osebami, v katerih imajo naštete osebe vpliv. Ta pravila so bistveno strožja in se bodo v delu, ki se nanaša na soglasja nadzornega sveta oziroma upravnega odbora, uporabljala kot *lex specialis*.

Direktiva (EU) 2017/828 prepušča državam članicam, da kot pristojni organ družbe, ki odloča o soglasju k poslu s povezano stranko določijo bodisi skupščino bodisi nadzorni svet oziroma upravni odbor. Izbrana je druga možnost, saj skupščina, glede na svojo sestavo, funkcijo in postopek odločanja, ni ustrezen organ, da kontrolira transakcije, ki spadajo na področje vodenja poslov. Če bi bila pristojna skupščina, bi to praviloma zahtevalo sklice izrednih skupščin, kar bi bilo pri nepredvidljivih in neodločljivih poslih težko izvedljivo, pa tudi stroškovno obremenjujoče. Zato je za odločanje o soglasjih k tem poslom ustrenejši organ nadzorni svet, ki je v dvotirnem sistemu upravljanja tako institucionalno kot personalno strogo ločen od uprave, poleg tega mora v primeru, če je družba javna družba, obvezno oblikovati revizijsko komisijo, katere člani so lahko le neodvisni člani nadzornega sveta, vsaj en član pa mora biti neodvisni strokovnjak, posebej usposobljen za področje računovodstva in revizije (prvi odstavek 280. člena).

Če ima družba enotirni sistem upravljanja, o soglasju k poslu s povezano stranko odloča upravni odbor (dopolnjeni drugi odstavek 285. člena). V skladu s prvim odstavkom 291. člena je lahko v javnih družbah za izvršne direktorje imenovana največ polovica članov upravnega odbora, pri čemer predsednik upravnega odbora, kateremu v primeru enakega števila glasov za ali proti predlogu sklepa, pripada odločilni glas, ne more biti hkrati izvršni direktor v isti družbi (drugi odstavek 289. člena). Tako kot za javne družbe z dvotirnim sistemom upravljanja tudi za javne družbe z enotirnim sistemom upravljanja velja, da morajo obvezno oblikovati revizijsko komisijo, njeni člani pa so lahko le neizvršni člani upravnega odbora, ki so neodvisni, vsaj en član pa mora biti neodvisen strokovnjak, posebej usposobljen za računovodstvo in revizijo (četrti odstavek 289. člena).

Z namenom zagotovitve neodvisne odločitve o soglasju k poslu je posebej določeno, da član nadzornega sveta ali upravnega odbora, ki je kot povezana stranka udeležen pri poslu, ne sme izvrševati glasovalne pravice pri odločanju. Če nadzorni svet zavrne soglasje, lahko uprava zahteva, da o soglasju odloči skupščina, kar pomeni, da velja enako kot za odločanje o drugih vprašanjih s področja vodenja poslov s strani skupščine. Tudi v tem primeru velja, da je pri poslu udeležena povezana stranka izključena iz glasovanja pri odločanju o soglasju. Za sprejem sklepa skupščine je, enako kot v petem odstavku 281. člena, potrebna najmanj tričetrtinska večina glasov.

Iz 53. uvodne izjave Direktive (EU) 2017/828 izhaja, da ta ne posega v določbe sektorskih zakonodajnih aktov Unije, ki urejajo posebne vrste družb ali posebne vrste subjektov, kot so denimo kreditne institucije, investicijska podjetja, upravitelji premoženja, zavarovalnice in pokojninski skladi. Določbe sektorskih zakonodajnih aktov Unije se v zvezi z Direktivo (EU) 2017/828 obravnavajo kot *lex specialis* ter tako prevladajo nad to direktivo v primerih, ko so zahteve iz te direktive v nasprotju z zahtevami iz sektorskih zakonodajnih aktov Unije. V primerih, ko Direktiva (EU) 2017/828 določa natančnejša pravila ali dodatne zahteve v primerjavi z določbami iz sektorskih zakonodajnih aktov Unije, pa se določbe iz sektorskih zakonodajnih aktov Unije uporabljajo v povezavi z določbami iz te direktive. V bankah se glede obveznosti pridobitve soglasja nadzornega sveta za sklenitev pravnega posla s člani uprave uporabljajo določbe ZBan-2, saj je ureditev v ZBan-2 v tem delu strožja.

Obrazložitev k 281.č členu (postopek odločanja nadzornega sveta o soglasju k poslom s povezanimi strankami)

Predlagana je rešitev, da predlog sklepa nadzornega sveta (ali upravnega odbora) o soglasju k poslu s povezano stranko oblikuje revizijska komisija. Če ta komisija predlaga zavrnitev soglasja ali soglasja ne more oblikovati zaradi obstoja nevarnosti nasprotja interesov pri članu/ih revizijske komisije, lahko nadzorni svet (ali upravni odbor) odloči, da soglaša s poslom le v primeru, če neodvisna tretja stranka izda poročilo z oceno, da je posel z vidika družbe in delničarjev, ki niso povezane stranke, vključno z manjšinskimi delničarji, pošten in razumen. Navedeno poročilo mora vsebovati tudi pojasnilo predpostavk, na katerih temelji, ter navedbo uporabljenih metod. Kot je bilo pojasnjeno že v obrazložitvi prejšnjega člena, je z namenom zagotovitve neodvisne odločitve o soglasju k poslu posebej določeno, da član nadzornega sveta, ki je kot povezana stranka udeležen pri poslu, ne sme izvrševati glasovalne pravice pri sprejemanju odločitve. Enako velja za oblikovanje predloga sklepa s strani revizijske komisije, pri čemer je v tem primeru izključitev glasovalne pravice strožje definirana in pri oblikovanju predloga ne sme sodelovati ne le član komisije, ki je (neposredno) udeležen pri poslu kot povezana stranka, temveč tudi član komisije, pri katerem obstaja kakršnakoli nevarnost nasprotja interesov zaradi njegovega razmerja s povezano stranko. Nasprotje interesov je natančneje definirano v tretjem odstavku 38.a člena. V skladu s to določbo nasprotje interesov obstaja, kadar je nepristransko in objektivno opravljanje nalog ali odločanje v okviru izvajanja funkcije ogroženo zaradi vključevanja osebnega ekonomskega interesa, interesa družinskih članov ali zaradi posebne naklonjenosti ali kakršnihkoli drugih interesov, povezanih z drugo fizično ali pravno osebo.

Iz 53. uvodne izjave Direktive (EU) 2017/828 izhaja, da ta ne posega v določbe sektorskih zakonodajnih aktov Unije, ki urejajo posebne vrste družb ali posebne vrste subjektov, kot so denimo kreditne institucije, investicijska podjetja, upravitelji premoženja, zavarovalnice in pokojninski skladi. Določbe sektorskih zakonodajnih aktov Unije se v zvezi z Direktivo (EU) 2017/828 obravnavajo kot *lex specialis* ter tako prevladajo nad to direktivo v primerih, ko so zahteve iz te direktive v nasprotju z zahtevami iz sektorskih zakonodajnih aktov Unije. V primerih, ko Direktiva (EU) 2017/828 določa natančnejša pravila ali dodatne zahteve v primerjavi z določbami iz sektorskih zakonodajnih aktov Unije, pa se določbe iz sektorskih zakonodajnih aktov Unije uporabljajo v povezavi z določbami iz te direktive. V bankah se glede obveznosti pridobitve soglasja nadzornega sveta za sklenitev pravnega posla s člani uprave uporabljajo določbe ZBan-2, saj je ureditev v ZBan-2 v tem delu strožja.

Obrazložitev k 281.d členu (javna objava poslov s povezanimi strankami)

Direktiva (EU) 2017/828 zahteva, da države članice določijo dolžnost javne objave bistvenih poslov s povezanimi strankami, ki mora biti izvršena najkasneje ob opravi posla. Hkrati določa vsebino objave, ne določa pa načina javne objave, kar pomeni, da je to vprašanje prepuščeno državam članicam. Direktiva sicer zahteva objavo podatkov ob sklenitvi posla, vendar je zaradi tehničnih razlogov to težko izvedljivo, še posebej če je potrebna agregacija vrednosti poslov. V predlogu zakona je predvideno, da se informacije o poslu objavijo najkasneje v roku treh delovnih dni po njegovi sklenitvi na način kot ga določa zakon, ki ureja trg finančnih instrumentov. Glede načina objave bi bila sicer možna tudi objava prek AJPES-a, vendar je primerneje, da se javna objava poslov s povezanimi strankami približa načinu objav po pravilih trga vrednostnih papirjev, tako kot je to na primer predvideno za objavo sklica skupščine javnih družb (peti odstavek 296. člena ZGD-1). To velja tudi za posle, ki jih je, skupaj s poslom, za katerega je potrebno soglasje nadzornega sveta oziroma upravnega odbora, treba upoštevati pri izračunu vrednosti iz prvega odstavka 281.c člena.

V skladu z zahtevami direktive je treba navesti vse bistvene informacije, ki so potrebne za presojo, ali je posel z vidika družbe in delničarjev, ki niso povezane stranke, primeren. To obsega vsaj informacije o vrsti razmerja družbe do povezane stranke, ime povezane stranke, datum ter vrednost posla. Te podatke mora družba objaviti tudi na svoji spletni strani ali drugem informacijskem sistemu in omogočiti dostop do njih v obdobju vsaj petih let od dneva objave posla na spletni strani družbe (ali drugem informacijskem sistemu). Če je družba obvladujoče podjetje, se določbe iz prvega do tretjega odstavka tega člena smiselno uporabljajo tudi za posle odvisnih podjetij s strankami, povezanimi z družbo, če bi jih morala družba v primeru, da bi bili opravljeni z njo, objaviti. Objava informacij po tem členu ni potrebna, če se informacije objavijo kot notranje informacije v skladu s 17. členom Uredbe (EU) št. 596/2014 in ta objava vsebuje vse zahtevane podatke. Smiselno se uporabljata četrti in peti odstavek 17. člena Uredbe.

K 33. členu

Gre za uskladitev z Direktivo (EU) 2017/828 in zagotavljanje konsistentnosti z na novo urejeno politiko prejemkov v 294.a členu.

K 34. členu

Nova določba 284.a člena se sklicuje na smiselno uporabo 270.a člena, ki ureja posle s člani uprave. Kar velja za člane uprave na podlagi navedene določbe, velja smiselno enako tudi za člane nadzornega sveta.

K 35. členu

285. člen ZGD-1 ureja pristojnost upravnega odbora družb z enotirnim sistemom upravljanja. V drugem odstavku tega člena je določeno, katere druge določbe se v zvezi s tem smiselno uporabljajo, pri čemer gre za določbe, ki urejajo pristojnost nadzornega sveta. Dopolnjen drugi odstavek 285. člena ZGD-1 razširja smiselno uporabo novih členov 281.b do 281.d ter 284.a člena. Če ima družba enotirni sistem upravljanja, se torej soglasje nadzornega sveta nadomesti s soglasjem upravnega odbora, glede sklepanja poslov družbe s člani upravnega odbora pa

veljajo enaka pravila kot za sklepanje poslov s člani nadzornega sveta v družbi z dvotirnim sistemom.

K 36. členu

S spremembo v tretjem odstavku 289. člena ZGD-1 se odpravlja nedoslednost, ki je nastala pri pripravi predloga ZGD-1I.

Tretji odstavek 289. člena ZGD-1 določa, v katerih delniških družbah z enotirnim sistemom upravljanja mora upravni odbor oblikovati revizijsko komisijo. Po obstoječi ureditvi je treba revizijsko komisijo oblikovati v delniških družbah z enotirnim sistemom upravljanja, s katere vrednostnimi papirji se trguje na organiziranem trgu, ali v katerih delavci v skladu z zakonom uveljavljajo svojo pravico do sodelovanja v organih družbe. Zakon, ki ureja pravico delavcev do sodelovanja v organih družbe, je Zakon o sodelovanju delavcev pri upravljanju (Uradni list RS, št. 42/07 – uradno prečiščeno besedilo in 45/08 – ZArbit; v nadaljnjem besedilu: ZSDU). V 78. členu ZSDU je določeno, da se v enotirnem sistemu upravljanja sodelovanje pri upravljanju v organih družbe uresničuje preko predstavnikov delavcev v upravnem odboru in v komisijah upravnega odbora, lahko pa tudi preko predstavnika delavcev med izvršnimi direktorji družbe ali zadruga.

V dvotirnem sistemu upravljanja je treba revizijsko komisijo v skladu s prvim odstavkom 279. člena ZGD-1 oblikovati v delniških družbah, ki so subjekti javnega interesa, kamor se prištevajo tudi družbe, s katere vrednostnimi papirji se trguje na organiziranem trgu. Ker morajo v skladu z 39. členom Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2006 o obveznih revizijah za letne in konsolidirane računovodske izkaze, spremembi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS ter razveljavitvi Direktive Sveta 84/253/EGS (UL L št. 157 z dne 9. 6. 2006, str. 87; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2006/43/ES) imeti revizijsko komisijo vsi subjekti javnega interesa, je treba 289. člen ZGD-1 dopolniti, da bo v skladu z zahtevo iz Direktive 2006/43/ES.

K 37. členu

Prvi odstavek 290.a člena se sklicuje na smiselno uporabo določb 270.a člena, ki ureja posle s člani uprave v družbi z dvotirnim sistemom upravljanja. Kar velja za člane uprave, velja tudi za izvršne direktorje v družbi z enotirnim sistemom upravljanja. O soglasju k poslu odloča upravni odbor, vendar le v primeru, če je sestavljen v skladu s prvim odstavkom 291. člena ZGD-1, kar pomeni, da je največ polovica članov upravnega odbora hkrati tudi izvršnih direktorjev, ali če nobeden od izvršnih direktorjev ni hkrati član upravnega odbora. Če izvršni direktorji predstavljajo večino članov upravnega odbora, mora o soglasju odločati skupščina. Enako velja, če družba nima izvršnih direktorjev. Slednje je, glede na določbo prvega odstavka 291. člena ZGD-1, možno le pri nejavnih družbah, kajti javne družbe morajo imeti vsaj enega člana upravnega odbora, ki je hkrati izvršni direktor.

K 38. členu

Dosedanje besedilo 294. člena ZGD-1 je poleg razrešnice urejalo tudi določitev politike prejemkov članov organov vodenja in nadzora. Ker se s predlogom zakona celovito na novo ureja politika prejemkov članov organov vodenja in nadzora v skladu z Direktivo (EU) 2017/828 v novih členih 294.a in 294.b, se

črtajo določbe petega do sedmega odstavka tega člena. Skladno s tem se spremeni tudi naslov člena, ki tako ureja (le) vprašanje podelitve razrešnice organom vodenja in nadzora.

K 39. členu

Obrazložitev k 294.a členu (politika prejemkov)

S predlaganim novim 294.a členom se implementira določba 9a člena Direktive (EU) 2017/828 – pravica do glasovanja o politiki prejemkov. Bistvo ureditve je v tem, da morajo javne delniške družbe obvezno oblikovati politiko prejemkov za vse člane organov vodenja in nadzora ter tudi izvršnih direktorjev, ki sicer nimajo statusa poslovodstva po 10. členu ZGD-1, sodijo pa med direktorje v smislu direktive. Direktor v skladu z 1. členom Direktive (EU) 2017/828 pomeni: (i) kateregakoli člana upravnega, vodstvenega ali nadzornega organa družbe; (ii) kadar ni član upravnega, vodstvenega ali nadzornega organa družbe, izvršnega direktorja ter, če ta funkcija v družbi obstaja, namestnika izvršnega direktorja; (iii) če tako določi država članica, druge osebe, ki opravljajo funkcije, podobne tistim, ki se izvajajo v skladu s točko (i) ali (ii). Iz navedene definicije izhaja, da obveznost oblikovanja politike prejemkov velja tudi za prejemke članov nadzornega sveta.

Doslej je ZGD-1 dopuščal določitev politike prejemkov s strani delniških družb, ni pa tega zapovedoval. Po Direktivi (EU) 2017/828 obstoji obveznost javnih delniških družb, da oblikujejo politiko prejemkov. Pri tem Direktiva (EU) 2017/828 natančno določa vsebino te politike ter kakšen mora biti opis različnih komponent prejemkov. Politika mora biti jasna in razumljiva ter vsebovati opis vseh komponent, fiksnih in variabilnih, vključno z vsemi dodatki in ugodnostmi v kakršnikoli obliki, pri čemer variabilni prejemki niso obvezni, ampak jih družba lahko dodeljuje.

Direktiva (EU) 2017/828 v zvezi z naravo glasovanja skupščine o politiki prejemkov ponuja dve opciji, in sicer je glasovanje lahko zavezujoče ali posvetovalne narave. V predlogu zakona je določeno, da je glasovanje o politiki prejemkov na skupščini posvetovalne narave. Pri tem je pomembno, da se v primeru zavrnitve politike prejemkov režim izplačevanja prejemkov ne spremeni. Ob tem zakon nalaga obveznost, da mora biti že takoj na naslednji skupščini delničarjem v odobritev predložena spremenjena politika prejemkov (tretji odstavek 9.a člena Direktive (EU) 2017/828). Predlog zakona omogoča tudi začasen odstop od politike prejemkov, če nastopijo izjemne okoliščine, ki zajemajo le primere, ko je to nujno za uresničitev dolgoročnih interesov in vzdržnosti družbe kot celote ali za zagotovitev njenega premoženja.

Ker Direktiva (EU) 2017/828 velja le za javne delniške družbe, katerih vrednosti delnic kotirajo na organiziranem trgu in je za njih implementacija obvezna, se v določilu sedmega odstavka avtonomno prepušča odločitev o uporabi te določbe o oblikovanju, glasovanju in izvajanju politike prejemkov tudi nejavnim družbam, kar lahko te družbe uredijo bodisi s statutom bodisi s sklepom skupščine. Ta določba je potrebna zaradi siceršnjega načela statutarne strogosti v delniških družbah, ki je določena v 183. členu ZGD-1.

V skladu s sedmim odstavkom 9.a člena Direktive (EU) 2017/828 se v novem členu predloga zakona določa tudi obveznost publicitete politike prejemkov.

Iz 53. uvodne izjave Direktive (EU) 2017/828 izhaja, da ta ne posega v določbe

sektorskih zakonodajnih aktov Unije, ki urejajo posebne vrste družb ali posebne vrste subjektov, kot so denimo kreditne institucije, investicijska podjetja, upravitelji premoženja, zavarovalnice in pokojninski skladi. Določbe sektorskih zakonodajnih aktov Unije se v zvezi z Direktivo (EU) 2017/828 obravnavajo kot *lex specialis* ter tako prevladajo nad to direktivo v primerih, ko so zahteve iz te direktive v nasprotju z zahtevami iz sektorskih zakonodajnih aktov Unije. V primerih, ko Direktiva (EU) 2017/828 določa natančnejša pravila ali dodatne zahteve v primerjavi z določbami iz sektorskih zakonodajnih aktov Unije, pa se določbe iz sektorskih zakonodajnih aktov Unije uporabljajo v povezavi z določbami iz te direktive. Za banke se tako glede obsega politike prejemkov poleg smernic EBA in Zban-2 uporabljajo tudi določbe ZGD-1, ker ta določa natančnejša pravila oziroma dodatne zahteve v primerjavi z določbami iz ZBan-2 in smernicami EBA, medtem ko se glede samega postopka določitve politike prejemkov uporabljajo le določbe Zban-2 in smernice EBA.

Obrazložitev k 294.b členu (poročilo o prejemkih)

V novem 294.b členu je normiran drugi dokument v zvezi s prejemki, katerega uzakonitev zahteva Direktiva (EU) 2017/828, t.j. »poročilo o prejemkih«. Za razliko od »politike prejemkov«, ki jo ureja prejšnji člen in je trajnejše narave, ker se sprejema praviloma vsaka štiri leta (lahko pa tudi pogostejše, če gre za spremembe), je »poročilo o prejemkih« enoletno, saj se ga sestavi obvezno vsako leto, obravnava pa na skupščini, ki obravnava letno poročilo družbe.

Doslej je dolžnost informiranja delničarjev o prejemkih članov organov vodenja in nadzora določal peti odstavek 294. člena ZGD-1, ki je opredeljeval le t. i. »informacijo o prejemkih«, po novem pa gre za poseben dokument – poročilo o prejemkih. Tega morajo pripraviti organi vodenja in nadzora, pregledati revizor, o njem razpravljati in posvetovalno glasovati delničarji na skupščini ter javno in brezplačno objaviti na spletnem mestu družbe za najmanj deset let.

Predlog zakona v tem členu celovito ureja kompleksno poročilo o prejemkih in implementira obsežne zahteve Direktive (EU) 2017/828 v zvezi z njim. Javne delniške družbe morajo obvezno sestaviti jasno in razumljivo poročilo o prejemkih članov organov vodenja in nadzora. Za vsako leto so za sestavo odgovorni vsi člani teh organov, poročilo mora pregledati revizor, o njem pa odloča letna skupščina z glasovanjem, ki ima v skladu z Direktivo (EU) 2017/828 posvetovalno naravo. V poročilu o prejemkih morajo biti razčlenjeni vsi prejemki vseh direktorjev in nadzornikov posamično, tudi z vsemi prihodki od odvisnih gospodarskih družb, vključno s ponujenimi delnicami in opcijami, zajeti pa je treba možnosti vračila variabilnih prejemkov ter informacijo o odstopanjih od politike prejemkov.

V poročilu se mora primerjalno predstaviti tudi letne spremembe prejemkov glede na uspešnost gospodarske družbe kot tudi povprečnega prejemka drugih zaposlenih v zadnjih poslovnih letih. Poročati pa je treba o morebitnih odstopanjih od postopka za izvajanje politike prejemkov in še posebej o odstopanjih zaradi izjemnih okoliščin, pri čemer je treba obrazložiti, katere okoliščine so vplivale na konkretne elemente politike prejemkov, od katerih je bilo odstopljeno.

V tretjem odstavku tega člena je podrobneje obravnavana tudi obveznost poročanja o prejemkih v obliki slehernih ugodnosti vsakega posameznega člana uprave v delniških družbah z dvotirnim sistemom upravljanja ter izvršnih direktorjev v delniških družbah z enotirnim sistemom upravljanja. Tako je treba predstaviti vse ugodnosti, ki so bile tem funkcionarjem zagotovljene s strani tretjih

oseb ter ugodnosti, ki so bile dogovorjene za primer predčasnega prenehanja opravljanja funkcije ter za primer rednega prenehanja opravljanja funkcije. Predlog se pri tem zgleduje po noveli nemškega AktG, pri čemer so predmetna vprašanja zelo aktualna v nemški korporacijski praksi.

Uporabljena je možnost iz drugega pododstavka četrtega odstavka 9b člena Direktive (EU) 2017/828 za majhne in srednje gospodarske družbe, tako da se kot alternativo glasovanju določa predložitev poročila o prejemkih za zadnje poslovno leto v razpravo na letni skupščini delničarjev pod ločeno točko dnevnega reda.

Dostopnost informacij mora preveriti revizor, politika prejemkov pa mora biti objavljena na spletni strani družbe in brezplačno na razpolago javnosti najmanj 10 let.

Ustrezno so varovani osebni podatki posameznih članov organov vodenja in nadzora. V skladu z direktivo Komisija sprejme smernice za določitev standardizirane predstavitve vseh informacij, ki jih mora vsebovati poročilo o prejemkih.

Ker je po Direktivi (EU) 2017/828 poročilo o prejemkih obvezno le za javne delniške družbe, ta člen omogoča tudi nejavnim družbam, da avtonomno s statutom oziroma sklepom skupščine določijo uporabo tega člena o poročilu glede politike prejemkov.

Iz 53. uvodne izjave Direktive (EU) 2017/828 izhaja, da ta ne posega v določbe sektorskih zakonodajnih aktov Unije, ki urejajo posebne vrste družb ali posebne vrste subjektov, kot so denimo kreditne institucije, investicijska podjetja, upravitelji premoženja, zavarovalnice in pokojninski skladi. Določbe sektorskih zakonodajnih aktov Unije se v zvezi z Direktivo (EU) 2017/828 obravnavajo kot *lex specialis* ter tako prevladajo nad to direktivo v primerih, ko so zahteve iz te direktive v nasprotju z zahtevami iz sektorskih zakonodajnih aktov Unije. V primerih, ko Direktiva (EU) 2017/828 določa natančnejša pravila ali dodatne zahteve v primerjavi z določbami iz sektorskih zakonodajnih aktov Unije, pa se določbe iz sektorskih zakonodajnih aktov Unije uporabljajo v povezavi z določbami iz te direktive. V primeru bank se tako glede obveznosti priprave poročila uporabljajo določbe ZGD-1, saj ZBan-2 teh zahtev ne določa.

K 40. členu

Tehnološke rešitve na trgu omogočajo objavo ali posredovanje informacij in dokumentov na ali preko drugih informacijskih sistemov, kot je spletna stran (npr. podatkovni blok, spletišče), zato se družbam v skladu s predlaganimi spremembami v četrtem odstavku 296. členu ZGD-1 omogoči uporaba sodobnih tehnologij za objavo in posredovanje informacij in dokumentov delničarjem in drugim deležnikom družbe. Določba je v skladu z Direktivo 2007/36/ES, ki določa obveznost družbe, da objavi sklic tako, da je hitro dostopen, medtem ko lahko država članica predpiše uporabo medijev, na katere se lahko razumno zanese glede učinkovitega razširjanja informacij javnosti

V petem odstavku 296. člena ZGD-1 se popravi sklic na določbo v zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov, ki določa način objave nadzorovanih informacij javnih družb oziroma osebe, ki je zahtevala uvrstitev vrednostnih papirjev v trgovanje na organiziranem trgu brez soglasja javne družbe. Določba je vsebina 1. točke prvega odstavka in tretjega odstavka 158. člena ZTFI-1.

K 41. členu

V obrazložitvi 235.č člena je bilo pojasnjeno, da je sprememba tretjega odstavka 297. člena ZGD-1 namenjena ureditvi položaja, ko je v centralnem registru nematerializiranih delnic kot imetnik delnic (imenskih ali prinosniških) vpisana oseba, ki ima status posrednika, vendar pa tej osebi delnice, glede katerih je vpisana kot imetnik, ne pripadajo, čeprav se zaradi vpisa v centralnem registru nematerializiranih delnic v skladu z ZNVP-1 šteje za njihovega zakonitega imetnika. Te delnice pripadajo drugemu, končnemu delničarju, vendar pa ta v centralni register nematerializiranih delnic ni vpisan kot njihov imetnik. Če bi se v teh okoliščinah uporabljalo pravilo iz veljavnega tretjega odstavka 297. člena ZGD-1, po katerem se skupščine lahko udeležijo in na njej uresničujejo glasovalno pravico le tiste osebe, ki so kot imetniki delnic vpisani v centralnem registru nematerializiranih delnic, bi to končnemu, a nevpisanemu delničarju onemogočalo udeležbo na skupščini in uresničevanje glasovalne pravice, ker vanj ni vpisan. Zato je končni, a v centralni register nematerializiranih delnic nevpisani delničar tedaj, ko je vsebina njegovega interesa, da se udeleži skupščine družbe in na njej uresničuje glasovalno pravico, upravičen najprej od končnega posrednika terjati izdajo potrdila in mu ga je ta posrednik nemudoma dolžan izdati (drugi odstavek 235.č člena). To potrdilo pa končnemu (vendar nevpisanemu) delničarju po določbah predlaganega drugega stavka tretjega odstavka 297. člena ZGD-1 služi kot legitimacija na skupščini družbe, s katero dokazuje svojo upravičenost do udeležbe in za uresničevanje drugih korporacijskih upravičenj na skupščini. Pogoji za to je, da mu je končni posrednik izdal potrdilo, iz katerega izhaja imetništvo na presečni dan. V primeru, ko končni delničar ne bi uveljavil možnosti zahtevati izdaje potrdila s strani končnega posrednika oziroma ne bi uveljavljal možnosti udeležiti se skupščine in na njej uresničevati korporacijske pravice, to ne bi imelo za posledico, da se je upravičen udeležiti skupščine (oziroma na njej uresničevati korporacijske pravice) končni posrednik. Za to namreč nujno potrebuje pooblastilo končnega delničarja na način in pod pogoji iz 309. člena ZGD-1.

Zaradi tega je predlagana sprememba presečnega dne iz štiri na sedem dni, da lahko posrednik, še posebno če je več v verigi posrednikov, in delničar pravočasno uredijo vsa opravila. V drugih državah so bili ti roki že doslej daljši, npr. v Nemčiji in na Hrvaškem 21 dni, v Avstriji pa 10 dni. Ta rok mora biti usklajen s štirinajst dnevni rok za objavo dodatne točke dnevnega reda iz 298. člena ZGD-1 zaradi določbe četrtega odstavka 6. člena Direktive 2007/36/ES.

Tretja predlagana sprememba tega člena pa dopolnjuje veljavno ureditev v četrtem odstavku 297. člena ZGD-1, po kateri lahko delniške družbe na podlagi ustrezne statutarne ureditve delničarjem omogočijo udeležbo na skupščini tudi brez njihove fizične navzočnosti na zasedanju, kakor tudi uresničevanje glasovalne pravice s pomočjo elektronskih komunikacijskih sredstev. Kolikor je s statutom dovoljeno uresničevanje glasovalne pravice z elektronskimi sredstvi, veljavna ureditev ne vsebuje zahteve po povratnem ravnanju družbe, ki bi sledilo elektronski oddaji glasu delničarja. Predlog zakona to dopolnjuje z rešitvijo, da mora v slednjem primeru družba osebi, ki je glasovala na navedeni način, prejem glasu ustrezno elektronsko potrditi in jo s tem informirati, da je bil glas delničarja pravilno oddan. V primeru, da bo delničar ali njegove pooblaščenec uresničeval korporacijske pravice preko posrednika, bo družba brez odlašanja posredovala potrdilo posredniku, ki bo moral potrdilo brez odlašanja posredovati delničarju ali njegovemu pooblaščenecu. V primeru verige posrednikov bodo morali posredniki potrdilo brez odlašanja posredovati med seboj, dokler ne bo doseglo delničarja ali

njegovega pooblaščenca. Posredovanje potrdila med posredniki ne bo obvezno, če bo lahko posrednik potrdilo posredoval neposredno delničarju ali njegovemu pooblaščenču.

K 42. členu

Tehnološke rešitve na trgu omogočajo objavo ali posredovanje informacij in dokumentov na ali preko drugih informacijskih sistemov kot je spletna stran (npr. podatkovni blok, spletišče), zato se družbam s predlagano spremembo v drugem odstavku 297.a člena ZGD-1 omogoči uporaba sodobnih tehnologij za objavo in posredovanje informacij in dokumentov delničarjem in drugim deležnikom družbe.

K 43. členu

V času med formalnim sklicem skupščine in dnem zasedanja skupščine mora uprava družbe delničarjem in članom nadzornega sveta zagotavljati dodatne informacije, in sicer ne glede na to, da je velik del potrebnih informacij dostopen že v objavljenem sklicu skupščine. Zagotavljanje dodatnih informacij pred zasedanjem skupščine temelji na okoliščini, da lahko zaradi uresničitve pravice manjšine delničarjev zahtevati uvrstitev dodatne točke na dnevni red že sklicane skupščine ter možnosti stavljenja nasprotnih predlogov po objavi sklica skupščine pride do spremembe strukture oziroma vsebine dnevnega reda. Zato 299. člen ZGD-1 določa dolžnost posloводства, da delničarje obvesti o takšnih spremembah. Posloводство mora samoiniciativno najpozneje 14. dan pred zasedanjem skupščine finančnim organizacijam in združenjem delničarjev, ki so na zadnji skupščini za delničarje uresničevali glasovalne pravice, sporočiti sklic skupščine ter morebitne prejete nasprotne predloge ter volilne predloge, vključno z morebitnimi utemeljitvami ter vse druge informacije s tem v zvezi. Enako velja tudi, če se je zaradi prejetih zahtev za uvrstitev dodatnih točk na dnevni red skupščine ta spremenil. Drugim finančnim organizacijam ter združenjem delničarjev – torej tistim, ki na zadnji skupščini niso uresničevali glasovalnih pravic – mora te informacije sporočiti le, če ti to zahtevajo najpozneje 16. dan pred zasedanjem skupščine (prvi odstavek 299. člena ZGD-1). Pravico zahtevati te informacije ima tudi vsak član nadzornega sveta (drugi odstavek 299. člena ZGD-1).

Razlog za tako ureditev je, da interese delničarjev na skupščinah praviloma zastopajo finančne institucije in združenja delničarjev. Zato je primerno, da slednji z novimi okoliščinami pred zasedanjem skupščine seznanijo delničarje, katerih interese naj bi zastopali, z namenom, da jim ti po potrebi dajo nova navodila za zastopanje na skupščini.

Če so podatki, ki naj bi bili posredovani finančnim institucijam in združenjem delničarjev, že objavljeni na spletni strani družbe, jih uprava ni zavezana še posebej (dodatno) sporočati finančnim institucijam in združenjem delničarjev. V takem primeru svojo obveznost iz tega naslova izpolni tako, da v sporočilu navede spletno stran, na kateri so ti podatki dostopni (četrti odstavek 299. člena ZGD-1).

Predlagana sprememba prvega odstavka 299. člena ZGD-1 spreminja predstavljeno ureditev v tem, da pojem »*finančne organizacije*« nadomešča ustrezno širši pojem »*posrednika*«, ki je opredeljen v predlogu novega 168.a člena. Prav tako mora posloводство delničarje izrecno opozoriti na upravičenje, da glasovalne pravice ne uresničujejo le neposredno in samostojno, temveč lahko za to pooblastijo pooblaščenca za uresničevanje glasovalne pravice, na način in pod

pogoji iz šestega oziroma sedmega odstavka 308. člena ZGD-1.

Tehnološke rešitve na trgu omogočajo objavo ali posredovanje informacij in dokumentov na ali preko drugih informacijskih sistemov kot je spletna stran (npr. podatkovni blok, spletišče), zato se družbam s predlagano spremembo v četrtem odstavku 299. člena ZGD-1 omogoči uporaba sodobnih tehnologij za objavo in posredovanje informacij in dokumentov delničarjem in drugim deležnikom družbe.

K 44. členu

Predlagani novi sedmi odstavek 304. člena ZGD-1 uveljavlja pravilo, ki delničarja upravičuje preverjati, ali je družba ustrezno prejela njegov oddani glas pri glasovanju o posameznem predlogu sklepa in kako ga je upoštevala pri izračunu izida glasovanja. Predpostavka je, da tako preverbo zahteva v mesecu dni, šteto od dneva zasedanja skupščine. O tem mora družba delničarju na njegovo zahtevo nemudoma izdati ustrezno potrdilo, razen če je delničarju informacija že na voljo. Slednje je v skladu z drugim pododstavkom drugega odstavka 3.c člena Direktive (EU) 2017/828, ki zahteva, da se v nacionalnem pravnem redu zagotovi, da lahko delničar ali tretja oseba, ki jo imenuje delničar, po skupščini vsaj na zahtevo prejme potrditev, da je družba njegove oziroma njene glasove veljavno zabeležila in štela, razen če jima je ta informacija že na voljo.

V primeru, da bo delničar ali njegove pooblaščenec uresničeval korporacijske pravice preko posrednika, bo družba posredovala potrdilo posredniku, ki bo moral potrdilo brez odlašanja posredovati delničarju ali njegovemu pooblaščenцу. V primeru verige posrednikov bodo morali posredniki potrdilo brez odlašanja posredovati med seboj, dokler ne bo doseglo delničarja ali njegovega pooblaščenca. Posredovanje potrdila med posredniki ne bo obvezno, če bo lahko posrednik potrdilo posredoval neposredno delničarju ali njegovemu pooblaščenцу.

K 45. in 46. členu

Delničar lahko glasovalno pravico izvršuje osebno ali po pooblaščenцу. Pri uresničevanju glasovalne pravice po pooblaščenцу je treba razlikovati dva položaja, ki se razlikujeta glede na to, ali gre za organizirano zbiranje pooblastil ali ne.

Za organizirano zbiranje pooblastil veljajo pravila iz 310. člena ZGD-1. Za organizirano zbiranje pooblastil se šteje vsako zbiranje pooblastil, ki je namenjeno več kot 50 delničarjem, ki so imetniki delnic z glasovalno pravico (drugi odstavek 310. člena ZGD-1). Kot institucionalni pooblaščenці, ki uresničujejo glasovalno pravico na podlagi organizirano zbranih pooblastil, štejejo finančne organizacije, združenja delničarjev ali druge osebe, ki nameravajo na skupščini uresničevati glasovalno pravico na podlagi organizirano zbranih pooblastil. Institucionalni pooblaščenці morajo biti pisno pooblaščeni, pooblastilo pa velja le za eno skupščino (prvi odstavek in prvi stavek tretjega odstavka 310. člena ZGD-1). Vsebina pooblastila je standardizirana, saj mora pooblastilo vsebovati predloge sklepov, predlog pooblaščenice osebe za glasovanje k posameznim predlogom sklepov, poziv delničarju, naj ji da navodila za uresničevanje glasovalne pravice z opozorilom, da bo, če delničar ne bo dal drugačnega navodila, institucionalni pooblaščenec uresničeval glasovalno pravico po svojih predlogih, ki morajo biti v pooblastilu obrazloženi, ter opozorilo, da lahko delničar pooblastilo kadarkoli prekliče (tretji odstavek 310. člena ZGD-1). Pooblastila, ki so zbrana v nasprotju s prvim odstavkom 310. člena ZGD-1, in pooblastila, katerih vsebina je v nasprotju z

določbami tretjega odstavka 310. člena ZGD-1, so nična (peti odstavek 310. člena ZGD-1).

Od institucionalnih pooblaščenecv po 310. členu ZGD-1 se razlikujejo pooblaščenca, katerih upravičenje za zastopanje pri uresničevanju glasovalne pravice temelji na (navadnem) civilnopravnem pooblastilnem razmerju med delničarjem in pooblaščenecm. Vsak delničar, ki se lahko udeležuje skupščine, je upravičen pooblastiti poslovno sposobno fizično ali pravno osebo, da se v njegovem imenu udeleži skupščine in uresničuje njegovo glasovalno pravico. Tudi za tako pooblastilo je potrebna pisna oblika in se pred zasedanjem skupščine predloži družbi, ki ga nato tudi hrani (prvi do tretji stavek šestega odstavka 308. člena ZGD-1). Pooblaščenec ima na skupščini enake pravice kot delničar – pooblastitelj. Veljavnost pooblastila je časovno neomejena, pooblastitelj pa ga lahko kadarkoli prekliče.

Od tega pa je treba razlikovati še položaj, ko bi naj bilo izvrševanje glasovalne pravice zaupano finančnim institucijam v skladu s 309. členom ZGD-1. 309. člen ZGD-1 v doslej veljavnem besedilu pokriva predvsem položaj uresničevanja glasovalne pravice s strani finančnih institucij, in sicer le iz prinosniških delnic. Za vse te subjekte, ki jih veljavno zakonsko besedilo imenuje »*finančne organizacije*«, se predlaga novo poimenovanje »*posredniki*«, v smislu opredelitve pojma iz predloga novega 168.a člena.

Nadalje je za namen uporabe 309. člena ZGD-1 pomembno, da se ta člen nanaša na položaje, ko glasovalno pravico na skupščini uresničuje posrednik, ki je vpisan v centralnem registru nematerializiranih vrednostnih papirjev, vendar mu delnice ne pripadajo. Pripadajo namreč drugemu, končnemu delničarju, ki v centralnem registru nematerializiranih vrednostnih papirjev ni vpisan kot imetnik delnic (obrazložitev k 235.č in 297. členu ZGD-1). Povsem jasno je, da lahko glasovalno pravico uresničuje (nevpisani) končni delničar osebno, vendar za to potrebuje potrdilo, ki mu ga mora izdati končni posrednik (drugi odstavek 235.č člena ZGD-1), da bi se z njim lahko legitimiral na skupščini (drugi stavek tretjega odstavka 297. člena ZGD-1).

Predlog sprememb 309. člena ZGD-1 ureja položaje, ki nastanejo, ko je v centralni register nematerializiranih vrednostnih papirjev kot imetnik delnic, ne glede na njihovo vrsto (torej tudi pri imenskih in ne le prinosniških delnicah, kot doslej), vpisan posrednik, ki mu delnice ne pripadajo. To sledi iz uporabljene besedne zveze »*za delnice, ki mu ne pripadajo...*«. Čeprav je vpisan posrednik, delnice pripadajo drugemu, končnemu, vendar nevpisanemu delničarju. 309. člen ZGD-1 ima za namen omogočiti izvrševanje glasovalne pravice vpisanemu posredniku in je uporaben tedaj, ko (nevpisani) končni delničar ne želi samostojno uresničevati glasovalne pravice, temveč želi, da namesto njega glasovalno pravico uresničuje vpisani posrednik. *Ratio legis* določb tega člena je zagotoviti, da lahko vpisani posrednik glasovalno pravico (iz delnic, za katere je sicer vpisan, a mu ne pripadajo) uresničuje, ampak izključno le, če ga (nevpisani) končni delničar za to pisno pooblasti. V ostalem (določbe drugega do petega odstavka 309. člena ZGD-1) dosedanja ureditev ni spremenjena.

Pisno pooblastilo kot podlaga za uresničevanje glasovalne pravice je pogoj ne le, ko gre za posrednike (investicijska podjetja ali kreditne institucije), temveč tudi ko gre za imetnike fiduciarnih računov glede delnic, ki so vknjižene na teh računih, pa imetnikom teh računov ne pripadajo, za svetovalce za glasovanje in druge osebe, ki uresničujejo glasovalno pravico v imenu in za račun delničarjev na podlagi

pooblastil kot svojo dejavnost (šesti odstavek 309. člena ZGD-1). Povedano drugače, ne le osebe, ki imajo status posrednikov, temveč tudi druge navedene osebe, katerih profesionalna dejavnost (in ki jo opravljajo proti plačilu) je pomoč in asistenca delničarjem pri uresničevanju korporacijskih pravic, so upravičene do izvrševanja glasovalne pravice na skupščini le, če jih delničar za to pisno pooblasti, torej izključno na podlagi pisnega pooblastila.

K 47. členu

Z Direktivo (EU) 2017/828, ki je spremenila in dopolnila Direktivo 2007/36/ES, so določene posebne zahteve glede preglednosti institucionalnih vlagateljev, upravljavcev premoženja in svetovalcev za glasovanje.

Institucionalni vlagatelji in upravljavci premoženja so pogosto pomembni investitorji družb v Evropski uniji, s katere delnicami se trguje na organiziranem trgu. Posledično imajo lahko pomembno vlogo pri upravljanju in v širšem smislu pri strategiji in dolgoročni uspešnosti družb. Ne glede na navedeno pa je praksa pokazala, da institucionalni vlagatelji in upravljavci premoženja pogosto ne sodelujejo z družbami, v katerih so delničarji. Poleg tega naložbene strategije in politike sodelovanja institucionalnih vlagateljev in upravljavcev premoženja velikokrat niso javno dostopne. Zato prevladuje splošna ocena, da bi morale biti poslovanje institucionalnih vlagateljev in upravljavcev premoženja, kar zadeva sodelovanja delničarjev, bolj pregledno. Javno razkritje določenih informacij bi pozitivno vplivalo na odločitve končnih upravičencem (npr. bodočih upokojencev) glede naložb, dialog med družbami in njihovimi delničarji, sodelovanje delničarjev in večjo odgovornost do deležnikov in civilne družbe.

Mnogi institucionalni vlagatelji in upravljavci premoženja uporabljajo storitve svetovalcev za glasovanje, ki izvajajo raziskave, svetujejo in pripravljajo priporočila o glasovanju na skupščinah družb, s katere delnicami se trguje na organiziranem trgu. Svetovalci za glasovanje imajo pomembno vlogo pri upravljanju družb, saj prispevajo k manjšim stroškom analiz informacij o družbah in vplivajo na glasovanje vlagateljev. Zaradi svoje vloge bi morale tudi za njih veljati določene zahteve glede preglednosti.

Obrazložitev k 317.a členu (področje uporabe in opredelitev pojmov)

S predlogom prvega odstavka novega 317.a člena se v nacionalni pravni red prenašajo določbe novega šestega odstavka spremenjenega in dopolnjenega 1. člena Direktive 2007/36/ES, ki je bil spremenjen in dopolnjen s točko (d) prvega odstavka 1. člena Direktive (EU) 2017/828. 1. člen Direktive 2007/36/ES določa vsebino in področje uporabe. V prvem odstavku 317.a člena se v primerjavi z Direktivo (EU) 2017/828 namesto izraza »regulirani trg« uporablja izraz »organizirani trg«. Navedeni izraz uporablja področna zakonodaja v Republiki Sloveniji, npr. 32. člen ZTFI-1, s katerim je bila v slovenski pravni red prenešena 21. točka prvega odstavka 4. člena Direktive 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L št. 173 z dne 12. 6. 2014, št. 349), na katero se sklicuje tudi Direktiva (EU) 2017/828.

V drugem odstavku 317.a člena so opredeljeni izrazi »investicijski vlagatelj«, »upravljavec premoženja« in »svetovalec za glasovanje«, kot so določeni v spremenjenem in dopolnjenem 2. členu Direktive 2007/36/ES (kot je bil spremenjen s točko (b) drugega odstavka 1. člena Direktive (EU) 2017/828). Pri

izrazih »investicijski vlagatelj« in »upravljavec premoženja« se predlog zakona sklicuje na določbe področne zakonodaje, s čimer se zasleduje skladnost opredelitve izrazov glede na prihodnje spremembe področne zakonodaje.

Investicijski vlagatelji so v skladu s 1. točko drugega odstavka 317.a člena družbe, ki tržijo življenjska zavarovanja in pozavarovanja, v katerega so vključena tudi življenjska zavarovanja, kot je določeno v Zakonu o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. 93/15 in 9/19; v nadaljnjem besedilu: ZZavar-1), s katerim so se v slovenski pravni red prenesle določbe Direktive 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II), (UL L št. 335 z dne 17. 12. 2009, str. 1), zadnjič spremenjene z Direktivo (EU) 2018/843 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o spremembi Direktive (EU) 2015/849 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma ter o spremembi direktiv 2009/138/ES in 2013/36/EU (UL L št. 156 z dne 19. 6. 2018, str. 43). Določbe novega 7. odseka bodo veljale tudi za družbe, ki izvajajo dejavnost poklicnega pokojninskega zavarovanja v skladu z Zakonom o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 96/12, 39/13, 99/13 – ZSVarPre-C, 101/13 – ZIPRS1415, 44/14 – ORZPIZ206, 85/14 – ZUJF-B, 95/14 – ZUJF-C, 90/15 – ZIUPTD, 102/15, 23/17, 40/17, 65/17, 28/19 in 75/19), s katerim so se v slovenski pravni red prenesle določbe Direktive (EU) 2016/2341 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2016 o dejavnostih in nadzoru institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje (UL L št. 354 z dne 23. 12. 2016, str. 37).

V 2. točki drugega odstavka 317.a člena so kot upravljavci premoženja naštetih investicijska podjetja, upravljavec alternativnih investicijskih skladov (v nadaljnjem besedilu: AIS), upravljavec AIS za tretje države in družbe za upravljanje. Pri opredelitvi izrazov se predlog zakona ponovno sklicuje na področno zakonodajo, ki določa pravila poslovanja navedenih poslovnih subjektov.

V 3. točki drugega odstavka 317.a člena so opredeljeni svetovalci za glasovanje. Opredelitev sledi opredelitvi izraza v Direktivi (EU) 2017/828. Gre za pravne osebe, ki profesionalno in proti plačilu analizirajo objave družb in druge informacije o družbah, s katerih vrednostnimi papirji se trguje na organiziranem trgu. Produkte in storitve svetovalcev za glasovanje v obliki raziskav, svetovalnih storitev ali priporočil za glasovanje uporabljajo vlagatelji pri uresničevanju korporacijskih pravic.

Določbe novega 317.a do 317.č člena ZGD-1 se uporabljajo za institucionalne vlagatelje, upravljavce premoženja in svetovalce za glasovanje v skladu z novim drugim odstavkom 1. člena Direktive 2007/36/EU, ki ureja vprašanje pristojnosti držav članic pri določanju pravil za institucionalne vlagatelje, upravljavce premoženja in svetovalce za glasovanje. V primeru investicijskih vlagateljev in upravljavcev premoženja je pristojna matična država članica, kot je opredeljeno v področni zakonodaji. Za družbe za upravljanje to pomeni, da ni pomemben le njihov (registriran) sedež, temveč se lahko nacionalna zakonodaja uporabi tudi v primeru sedeža v tujini, kadar upravljajo sklad s sedežem v Republiki Sloveniji. Za svetovalce za glasovanje je določeno, da se uporabi pravo države članice, v kateri ima svetovalec (registrirani) sedež. Če v državi članici nima (registriranega) sedeža, se uporabi pravo države članice, v kateri ima svetovalec glavni sedež, če pa tudi tega nima, se uporabi pravo države članice, v kateri ima svetovalec za glasovanje poslovno enoto (angl. *establishment*).

Obrazložitev k 317.b členu (politika sodelovanja, poročilo o izvajanju politike sodelovanja in glasovanju)

S predlaganim novim 317.b členom se v slovenski pravni red prenaša novi 3.g člen Direktive 2007/36/ES, ki določa vsebino politike sodelovanja in poročila o njenem izvajanju. V primeru politike sodelovanja ne gre za sodelovanje vlagateljev oziroma končnih upravičencev investicijskih vlagateljev in upravljavcev premoženja z družbami, v katere ti vlagajo, temveč za aktivnosti institucionalnih vlagateljev in upravljavcev premoženja kot delničarjev teh družb. Institucionalni vlagatelji in upravljavci premoženja so dolžni pravice delničarjev uresničevati v interesu vlagateljev oziroma končnih upravičencev. Zato morajo v skladu s predlagano ureditvijo na svoji spletni strani ali drugem informacijskem sistemu brezplačno objaviti politiko sodelovanja. Na istem mestu morajo letno poročati tudi o njenem izvajanju, zlasti o glasovanju na skupščinah družb, v katere vlagajo in uporabi storitev svetovalcev za glasovanje. Na podlagi teh objav lahko vlagatelji oziroma končni upravičenci investicijskih vlagateljev in upravljavcev premoženja nadzirajo, ali ravnanja le-teh ustrezajo njihovim interesom in se glede na te podatke odločajo o svojih naložbah. V zvezi z obravnavanimi zahtevami je zagotovo najpomembnejša določba prvega odstavka 317.b člena, s katero se implementira prvi odstavek 3.g člena Direktive 2007/36/ES, ki investicijskim vlagateljem in upravljavcem premoženja dopušča odstopanje od navedenih obveznosti, če pojasnijo, zakaj ne izpolnjujejo posamezne zahteve Direktive 2007/36/ES oziroma v nacionalno zakonodajo prenesene zahteve ali več zahtev (načelo upoštevanj ali pojasni (angl. *comply or explain*)).

Drugi odstavek 317.b člena določa vsebino politike sodelovanja, ki je opredeljena v točki (a) prvega odstavka 3.g člena Direktive 2007/36/ES. V skladu s 3. in 6. točko drugega odstavka 317.b. člena vsebuje politika sodelovanja tudi opis sodelovanja investicijskih vlagateljev in upravljavcev premoženja z organi družb, v katere vlagajo, in nosilci drugih interesov v družbi. Med nosilci drugih interesov v družbi se prištevajo predvsem interesi delavcev, družbinih strank in dobaviteljev (deležnikov (angl. *stakeholders*)). Vsebine drugih točk drugega odstavka 317.b člena zaradi razumljivosti ni treba posebej pojasnjevati. Investicijskim vlagateljem in upravljavcem premoženja ni treba razkriti podatka o oddanih glasovih na skupščinah družb, v katere vlagajo, če glasovanje ni bilo pomembno glede na predmet glasovanja ali premajhne udeležbe v kapitalu družbe (četrti odstavek 317.b člena). V petem odstavku 317.b člena je določena obveznost investicijskih vlagateljev in upravljavcev premoženja, da zagotovijo brezplačen dostop do informacij, katerih objava se zahteva v skladu s tem členom. Predlagana je dolžnost objave informacij tri leta in letno posodabljanje. Direktiva (EU) 2017/828 sicer ne določa (triletnega) roka ampak le minimalne standarde, zato se z določitvijo obdobja objave ne krši prava EU.

Glede na drugi pododstavek drugega odstavka 3.g člena Direktive 2007/36/ES mora investicijski vlagatelj na svoji spletni strani ali drugem informacijskem sistemu navesti sklic na spletno mesto, kjer upravljavec premoženja objavlja podatke o glasovanju, če upravljavec premoženja izvaja politiko sodelovanja, vključno z glasovanjem, v imenu institucionalnega vlagatelja. V petem odstavku 317.b člena se v skladu z navedenim za objave investicijskih vlagateljev predlaga sklic na objavljene informacije upravljavcev premoženja iz prvega do četrtega odstavka 317.b člena.

V predlogu zakona je uresničeno tudi opcijsko upravičenje, določeno v prvem pododstavku drugega odstavka 3.g člena Direktive 2007/36/ES, v skladu s katerim

se sme predpisati, da morajo biti obravnavane informacije objavljene prek drugih sredstev obveščanja, ki so zlahka dostopna na spletu. V petem odstavku 317.b člena je določeno, da so lahko informacije institucionalnih vlagateljev in upravljavcev premoženja dostopne na spletni strani ali drugem informacijskem sistemu. Na ta način se tudi v Sloveniji omogoči uporaba sodobnih tehnologij za objavo informacij pod pogoji, določenimi v petem odstavku 317.b člena (brezplačnost, javna dostopnost oziroma javna objava).

Obrazložitev k 317.c členu (obveznost razkritja institucionalnih vlagateljev in upravljavcev premoženja)

S prvim odstavkom predlaganega novega 317.c člena se v nacionalno zakonodajo prenaša prvi odstavek 3.h člena Direktive 2007/36/ES. Gre za implementacijo zahteve za razkritje informacij, kakšna je skladnost naložbene strategije institucionalnih vlagateljev z značilnostmi in trajanjem njihovih obveznosti in kako institucionalni vlagatelji skrbijo za srednje- do dolgoročno donosnost njihovih sredstev. To lahko pomembno vpliva na premoženje njihovih vlagateljev oziroma končnih upravičencev, ki se lahko tudi na podlagi objavljenih informacij odločajo o tem, ali in katerim institucionalnim vlagateljem bodo zaupali svoja sredstva.

V drugem odstavku 317.c člena je predlagan prenos drugega odstavka 3.h člena Direktive 2007/36/ES, ki podrobneje določa razkritje informacij glede dogovora med institucionalnim vlagateljem in upravljavcem premoženja, ki deluje za institucionalnega vlagatelja. Evropski zakonodajalec je ocenil, da bo pri tem razkritju institucionalnega vlagatelja posebej pomembna objava informacije o usklajenosti naložbene strategije in naložbenih odločitev upravljavca premoženja z značilnostmi in trajanjem obveznosti institucionalnega vlagatelja. Treba je razkriti, kako se upravljavca premoženja spodbuja k upoštevanju srednje- do dolgoročne finančne in nefinančne uspešnosti družb, v katere se vlaga, ter sodelovanju s temi družbami. Med drugim je treba razkriti tudi, kako institucionalni vlagatelj spremlja uresničevanje pravic delničarjev v družbah, v katere se vlaga, obrat in stroške obrata portfelja upravljavcev premoženja ipd. Obveznosti iz tega člena prav tako temeljijo na načelu upoštevanja ali pojasni, določenem v zadnjem stavku drugega odstavka 3.h člena Direktive 2007/36/ES in posledično v zadnjem stavku drugega odstavka 317.c člena.

V tretjem odstavku 317.c člena ZGD-1 se smiselno enako kot v petem odstavku 317.b člena ZGD-1 glede obveznosti javne objave institucionalnih vlagateljev o dogovoru z upravljavcem premoženja določi triletni rok dostopnosti javne objave z letnim posodabljanjem informacij. Objave z informacijami iz prvega ali drugega odstavka 317.c člena bodo morale biti brezplačne javno dostopne bodisi prek spletne strani institucionalnega vlagatelja bodisi prek spletne strani AJPes. S takšnim predlogom se uresničuje opsijsko upravičenje držav članic iz tretjega odstavka 3.h člena Direktive 2007/36/ES. Smiselno enako, kot se predlaga v drugem stavku petega odstavka 317.b člena ZGD-1, se tudi glede razkritja informacij o dogovoru med institucionalnim vlagateljem in upravljavcem premoženja dopušča objavo s sklicevanjem na spletno stran ali drug informacijski sistem upravljavca premoženja, če so na tej spletni strani ali drugem informacijskem sistemu brezplačno dostopne zahtevane informacije.

V četrtem odstavku 317.c člena se prenaša možnost iz drugega pododstavka tretjega odstavka 3.h člena Direktive 2007/36/ES, ki omogoča družbam, ki izvajajo dejavnost življenjskega zavarovanja in pozavarovanja, ki zajema obveznost življenjskega zavarovanja, da informacije iz prvega in drugega odstavka 317.c

člena vključijo v poročilo o solventnosti in finančnem položaju iz 261. člena ZZavar-1.

S petim odstavkom 317.c člena se v nacionalno zakonodajo vnašajo zahteve iz 3.i člena Direktive 2007/36/ES, ki vsebuje zahteve glede preglednosti upravljavcev premoženja. Gre za urejanje obveznosti upravljavcev premoženja, da institucionalnim vlagateljem, katerih sredstva upravljajo, zagotovijo zadostno informiranost bodisi prek posredovanja informacij bodisi prek javne objave teh informacij. Zahtevane vsebine poročila, ki je podrobneje opredeljena v predlagani zakonski določbi, ni treba posebej pojasnjevati.

Drugi odstavek 3.i člena Direktive 2007/36/ES daje opsijsko upravičenje, v skladu s katerim upravljavcu premoženja ni treba pošiljati informacij institucionalnemu vlagatelju, če so podatki, katerih razkritje se ureja s to določbo, že javno dostopni. Takšna rešitev, ki kot alternativo posredovanju informacij institucionalnemu vlagatelju dopušča njihovo javno objavo na spletni strani ali drugem informacijskem sistemu upravljavca premoženja, se predlaga tudi v petem odstavku 317.c člena.

V šestem odstavku 317.c člena se podobno kot v četrtem odstavku istega člena daje upravljavcem premoženja na izbiro, da letno poročilo iz petega odstavka 317.c člena objavijo skupaj z letnimi poročili ali rednimi sporočili v skladu s področno zakonodajo.

S prenosom navedenih opsijskih upravičenj se zmanjšuje upravno breme institucionalnih vlagateljev in upravljavcev premoženja, ki so posledica novo sprejetih obveznosti.

Obrazložitev k 317.č členu (obveznost razkritja svetovalcev za glasovanje)

S predlaganim novim 317.č členom se v nacionalno zakonodajo prenašajo zahteve 3.j člena Direktive 2007/36/ES, ki stremi k doseganju večje preglednosti svetovalcev za glasovanje in ureja obveznost javnega razkritja določenih informacij. Svetovalci za glasovanje izvajajo storitve raziskav, svetovanja in priprave priporočil o glasovanju na skupščinah družb, ki kotirajo na borzi, in lahko pomembno vplivajo na glasovanje vlagateljev.

S prvim odstavkom 317.č člena se prenaša prvi odstavek 3.j člena Direktive 2007/36/ES, ki ureja obveznost svetovalcev za glasovanje, da poročajo o ravnanju po zahtevah oziroma priporočilih kodeksa ravnanja, ki so ga sklenili uporabljati, odstopanjih od teh priporočil ter morebitnih drugih ukrepov, s katerimi dosegajo željene cilje kodeksa ravnanja. V obravnavani določbi se sledi načelu upoštevanja ali pojasni, saj mora v skladu z Direktivo 2007/36/ES svetovalci za glasovanje, ki ne ravna v skladu z nobenim kodeksom ravnanja, takšno odločitev jasno obrazložiti. Za prenos zahteve iz zadnjega stavka prvega odstavka 3.j člena Direktive 2007/36/ES, ki določa brezplačno javno dostopnost in obveznost vsakoletnega posodabljanja zahtevanih informacij, je predviden tretji odstavek 317.č člena. Ta določba ureja tudi brezplačno javno dostopnost navedenih informacij na spletni strani svetovalca za glasovanje v obdobju vsaj treh let. Z uveljavitvijo tega določila se v nacionalno zakonodajo prenaša tudi predzadnji stavek drugega odstavka 3.j člena Direktive 2007/36/ES.

V drugem odstavku 317.č člena je z namenom obveščanja strank o točnosti in zanesljivosti dejavnosti svetovalcev za glasovanje podrobneje razčlenjena vsebina

informacij v zvezi s pripravo raziskav, svetovanja in priporočil za glasovanje, ki morajo biti javno objavljene na spletnih straneh svetovalcev za glasovanje vsaj tri leta in se letno posodabljati. Besedilo predlagane določbe temelji na drugem odstavku 3.j člena Direktive 2007/36/ES. S postopki za zagotavljanje kakovosti v 2. točki drugega odstavka 317.č člena so mišljeni postopki za zagotavljanje kakovosti raziskav, svetovanja in priporočil za glasovanje, kot je določeno v točki (c) drugega odstavka 3.j člena Direktive 2007/36/ES. Kot nosilci interesov v družbi, omenjeni v 5. točki drugega odstavka 317.č člena, so kot v 3. točki drugega odstavka 317.b člena mišljeni organi družbe, njeni delavci, stranke in dobavitelji (deležniki).

Namen četrtega odstavka 317.č člena je prenos tretjega odstavka 3.j člena Direktive 2007/36/ES, ki določa obveznost razkritja nasprotij interesov, ki lahko vplivajo na pripravo raziskav, svetovanja ali priporočil za glasovanje, in obveznost razkritja ukrepov, ki so jih svetovalci za glasovanje sprejeli za odpravo, zmanjšanje ali obvladovanje dejanskega ali morebitnega nasprotja interesov.

K 48. členu

S predlaganimi spremembami in dopolnitvami prvega in tretjega odstavka 478. člena ZGD-1 se izraz »točka VEM« poenoti z izrazom »točka za podporo poslovnim subjektom« v skladu z ZPRS-1. S sprejemom Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o Poslovnem registru Slovenije (Uradni list RS, št. 54/17) in Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o sodnem registru (Uradni list RS, št. 54/17) se pravila v zvezi s celoto postopkov in informacijskih rešitev, ki zagotavlja oddajo prijave, predloga ali druge vloge za vpise v sodni register v skladu z zakonom, ki ureja sodni register, za vpise v poslovni register v skladu z ZPRS-1 in za druge postopke, ki jih je treba opraviti za zagotovitev pogojev za začetek poslovanja poslovnih subjektov ali v zvezi s kasnejšimi spremembami, urejajo v ZPRS-1. Posledično so v ZPRS-1 od leta 2017 opredeljeni izrazi »sistem za podporo poslovnim subjektom« (prejšnje poimenovanje »sistem »Vse na enem mestu« (VEM)), »točka za podporo poslovnim subjektom« (prejšnje poimenovanje »točka VEM«) in informacijski sistem za podporo poslovnim subjektom (prejšnje poimenovanje »informacijski sistem e-VEM«).

K 49. členu

V predlogu zakona se določba tretjega odstavka 487. člena ZGD-1 usklajuje s prvim odstavkom 482. člena ZGD-1, spremenjenim z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 55/15), ki določa obvezen vpis lastnika poslovnega deleža v register. Družbenik lahko izvršuje korporacijske pravice, šele ko je vpisan v register. Do uveljavitve sedanje ureditve je lahko pravice iz poslovnega deleža uresničeval vsak, ki je poslovodji dokazal, da je imetnik poslovnega deleža oziroma vsak, ki je bil priglašen. V skladu z navedenim je uskladiti besedilo tretjega odstavka 487. člena ZGD-1.

K 50. členu

Ker se sedmi odstavek 38.a člena ZGD-1 črta in opredelitev družinskega člana po predlogu zakona določa v novem 270.a členu, je potreben popravek sklica.

K 51. členu

Po predlogu novega drugega odstavka 514. člena ZGD-1 se določi obveznost

oblikovanja nadzornega sveta v družbah z omejeno odgovornostjo, ki so subjekti javnega interesa. Predlagana določba odstopa od splošne ureditve v 514. členu ZGD-1, v skladu s katero je oblikovanje nadzornih svetov v družbah z omejeno odgovornostjo prepuščeno urejanju z družbeno pogodbo. Družbeniki lahko v družbeni pogodbi določijo, da ima družba z omejeno odgovornostjo poleg drugih organov tudi nadzorni svet. Družbena pogodba lahko v skladu z dispozitivno naravo 514. člena ZGD-1 določi tudi ureditev nadzornega sveta, ki sledi ureditvi o nadzornih svetih v delniški družbi ali pa od nje odstopa, kjer je to mogoče, ob upoštevanju 504. člena ZGD-1 o avtonomnem urejanju upravljanja.

Predlog novega drugega odstavka 514. člena ZGD-1 je neposredno povezan s predlogom novega 514.a člena in opredelitvijo izraza »subjekt javnega interesa« v novem osmem odstavku 3. člena ZGD-1, posledično pa tudi drugimi povezanimi predlaganimi spremembami, ki se nanašajo na subjekte javnega interesa.

V skladu z obrazložitvijo k predlogu novega 514.a člena so subjekti javnega interesa v skladu z opredelitvijo »subjektov javnega interesa« v ZRev-2, na katero se bo po predlogu zakona skliceval tudi ZGD-1, tudi nekatere družbe z omejeno odgovornostjo. Vsi subjekti javnega interesa morajo za izpolnitev obveznosti, določenih z evropskimi in nacionalnimi pravili s področja revidiranja, oblikovati revizijsko komisijo. V slovenskem pravnem okolju je revizijska komisija podporno strokovno telo nadzornega sveta (primerjaj npr. 279. in 280. člen ZGD-1, 49. člen Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 25/15, 44/16 – ZRPPB, 77/16 – ZCKR, 41/17, 77/18 – ZTFI-1, 22/19 – ZIUDSOL in 44/19 – odl. US), 70. člena ZZavar-1, 43. člen Zakona o Slovenskem državnem holdingu (Uradni list RS, št. 25/14)). Revizijsko komisijo imenuje nadzorni svet. V družbah z omejeno odgovornostjo, ki so subjekti javnega interesa, predlagatelj sledi prevladujoči ureditvi, s tem ko predlaga, da lahko revizijsko komisijo imenuje le nadzorni svet družbe z omejeno odgovornostjo. Da bi lahko prišlo do imenovanja revizijske komisije, mora družba po zakonu, v tem primeru po ZGD-1, imeti nadzorni svet. Izjema od obveznosti bo veljala za subjekte javnega interesa, ki so bodisi srednje velike družbe z omejeno odgovornostjo in hkrati odvisne družbe v skladu z ZGD-1 bodisi odvisne družbe z omejeno odgovornostjo, ki so v skladu s 530. členom ZGD-1 povezane s pogodbo o obvladovanju. V teh subjektih javnega interesa bo lahko naloge revizijske komisije prevzela revizijska komisija obvladujoče družbe, medtem ko bo oblikovanje nadzornega sveta dispozitivne narave. Te družbe bodo oblikovale nadzorni svet, če bo tako določeno v družbeni pogodbi.

Za uskladitev s predlaganimi določbami se v prehodnih določbah predloga zakona predlaga trimesečno prehodno obdobje.

K 52. členu

Predlagane določbe so posledica nove, širše opredelitve subjektov javnega interesa v ZRev-2A glede na veljavno, ožjo opredelitev subjektov javnega interesa v ZGD-1.

ZRev-2A je spremenil 3. člen ZRev-2, s katerim so bili v 44. točki navedenega člena opredeljeni subjekti javnega interesa. Subjekt javnega interesa po ZRev-2 je družba, s katere vrednostnimi papirji se trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev, kreditna institucija, kot jo opredeljuje zakon, ki ureja bančništvo, zavarovalnica in pokojninska družba, kot ju opredeljuje zakon, ki ureja zavarovalništvo. Subjekt javnega interesa je tudi družba, zavezana k obvezni

reviziji, v kateri imajo država ali občine, skupaj ali samostojno, neposredno ali posredno, večinski lastniški delež. Subjekt javnega interesa je lahko tudi druga pravna oseba, zavezana k obvezni reviziji, če je tako določeno z drugim zakonom.

Med družbami, ki so po širši opredelitvi v ZRev-2 subjekti javnega interesa, so tudi družbe z omejeno odgovornostjo, ki so z ali brez nadzornega sveta in revizijske komisije.

Tudi te družbe bi za izpolnitev obveznosti iz Direktive 2006/43/ES in *Uredbe (EU) št. 537/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o posebnih zahtevah v zvezi z obvezno revizijo subjektov javnega interesa in razveljavitvi Sklepa Komisije 2005/909/ES (UL L št. 158 z dne 27. 5. 2014, str. 77; v nadaljnjem besedilu: Uredba (EU) št. 537/2014)* morale oblikovati revizijsko komisijo, pred tem pa ob smiselni uporabi določb ZGD-1 o revizijski komisiji v delniški družbi tudi nadzorni svet. V skladu z 39. členom Direktive 2006/43/ES je revizijska komisija ali samostojna komisija ali komisija upravnega (upravni odbor) oziroma nadzornega organa (nadzorni svet) revidiranega subjekta. Revizijsko komisijo sestavljajo neizvršni člani upravnega organa in / ali člani nadzornega organa revidiranega subjekta in / ali člani, ki jih imenuje skupščina ali enakovreden organ. Vsaj en član revizijske komisije mora biti usposobljen za računovodstvo in / ali revizijo, večina jih mora biti neodvisnih od revidiranega subjekta, vsi pa morajo biti ustrezno usposobljeni za področje delovanja revidiranega subjekta.

V skladu z navedenim se v predlogu prvega odstavka 514.a člena določi splošna obveznost nadzornih svetov v družbah z omejeno odgovornostjo, ki so subjekti javnega interesa, da ob smiselni uporabi pravil o komisijah in revizijskih komisijah v delniških družbah (tretji odstavek 514.a člena) imenujejo revizijsko komisijo. S sklicem na 279. in 280. člen ZGD-1 se vloga in funkcija revizijskih komisij v družbah z omejeno odgovornostjo ne oddaljuje od prevladujoče vloge in funkcije (revizijskih) komisij v delniških družbah. Komisija kot podporno strokovno telo nadzornega sveta pripravlja predloge sklepov nadzornega sveta, skrbi za njihovo uresničitev in o tem poroča nadzornemu svetu. Poleg tega opravlja tudi druge strokovne naloge. Naloge revizijske komisije so podrobneje opredeljene v tretjem odstavku 280. člena ZGD-1.

Med družbami z omejeno odgovornostjo, ki so subjekti javnega interesa, so tudi odvisne družbe v skupini, ki nimajo nadzornega sveta ali nadzornega sveta in revizijske komisije. Ker vsem tem družbam z vidika administrativnih obremenitev ne bi bilo primerno naložiti obveznosti oblikovanja / imenovanja novih organov, se predlaga izjema od obveznosti na podlagi predloga prvega odstavka novega 514.a člena ali predloga novega drugega odstavka 514. člena ZGD-1, ki bo veljala za subjekte javnega interesa, ki so srednje velike družbe z omejeno odgovornostjo in hkrati odvisne družbe v skladu z ZGD-1. Tem družbam po predlogu drugega odstavka novega 514.a člena ZGD-1 ne bo treba oblikovati revizijske komisije, po predlogu novega drugega odstavka 514. člena ZGD-1 pa tudi ne nadzornega sveta, pod pogojem, da bo naloge revizijske komisije prevzela revizijska komisija obvladujoče družbe.

Izjema od obveznosti na podlagi predloga prvega odstavka novega 514.a člena ali predloga novega drugega odstavka 514. člena ZGD-1 se predlaga tudi za subjekte javnega interesa - odvisne družbe z omejeno odgovornostjo, ne glede na njihovo velikost, ki so v skladu s 530. členom ZGD-1 povezane s pogodbo o obvladovanju in skupaj z obvladujočo družbo oblikujejo pogodbeni koncern. V

pogodbenem koncernu (odvisna) družba na podlagi pogodbe o obvladovanju podredi vodenje družbe drugi (obvladujoči) družbi. Poslovodstvo obvladujoče družbe lahko daje navodila odvisni družbi za vodenje poslov. Če v času trajanja pogodbe nastane odvisni družbi škoda, jo je obvladujoča družba dolžna povrniti. Po mnenju predlagatelja bi bilo v odvisnih družbah v takšnih okoliščinah nesmiselno oblikovati organe nadzora, saj so lahko odvisne družbe na podlagi pogodbe o obvladovanju pri svojem poslovanju vezane na predhodno pridobitev soglasja obvladujoče družbe. Organ nadzora v odvisnih družbah, povezanih v pogodbeni koncern, v primeru obveznega navodila nima nobenih pristojnosti, lahko pa predstavlja administrativno in finančno oviro. Nesmiselno po mnenju predlagatelja bi bilo tudi imenovanje revizijskih komisij. Posledično se tem družbam dovoli tudi izjema od obveznosti imenovanja revizijskih komisij pod pogojem, da bo naloge revizijske komisije prevzela revizijska komisija obvladujoče družbe.

Navedeni izjemi v predlogu drugega odstavka novega 514.a člena ZGD-1 sta možni na podlagi točke (a) tretjega odstavka 39. člena Direktive 2006/43/ES, ki določa, da revizijska komisija ni potrebna v subjektih javnega interesa, ki so odvisne družbe in izpolnjujejo zahteve za revizijske komisije na ravni skupine.

Za uskladitev s predlaganimi določbami se v prehodnih določbah predloga zakona predlaga trimesečno prehodno obdobje.

K 53. členu

Z navezavo na tretji odstavek 255. člena ZGD-1, ki določa obveznost članov organov vodenja in nadzora delniških družb, da prijavi za vpis v register predložijo pisno izjavo, da ni okoliščin, ki bi po določbah ZGD-1 nasprotovale njihovu imenovanje, se obveznost določi tudi za poslovodje (direktorje) v družbah z omejeno odgovornostjo. Registrski organ bo v skladu z desetim odstavkom 10.a člena ZGD-1 po uradni dolžnosti preveril, ali so podane okoliščine, ki bi nasprotovale njihovu imenovanju.

K 54. členu

Novi 515.a člen ureja posle družbe in od nje odvisne družbe s poslovodji v družbi z omejeno odgovornostjo in vzpostavlja enak pravni režim, kot velja za člane uprave v delniški družbi po 270.a členu. To pomeni, da je soglasje pristojnega organa družbe potrebno ne le za posle s poslovodji, ampak tudi za posle z njihovimi družinskimi člani in za posle z družbami ali drugimi pravnimi osebami, ki jih poslovodja ali njegov družinski član obvladuje, oziroma v katerih je član organa vodenja ali nadzora ali zakoniti zastopnik. Tudi v tem primeru velja izjema za povezane družbe. Ureditev velja le za srednje in velike družbe. Majhne družbe so praviloma enoosebne družbe ali pa vsaj družbe z zelo malim številom družbenikov. Zato ni potrebe po tako strogem režimu, upošteva dodatno, da imajo posamezni družbeniki v družbi z omejeno odgovornostjo bistveno večje pravne možnosti spremljanja vodenja poslov kot delničarji v delniški družbi in so praviloma tudi aktivneje vključeni v upravljanje. Če družba nima nadzornega sveta, ki je v družbi z omejeno odgovornostjo fakultativni organ, mora o soglasju odločati skupščina. Enaka ureditev kot za poslovodje velja tudi za prokuriste.

K 55. členu

S predlagano spremembo tretjega odstavka 526. člena ZGD-1 se izraz »točka

VEM« poenoti z izrazom »točka za podporo poslovnim subjektom« v skladu z ZPRS-1. S sprejemom Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o Poslovnem registru Slovenije (Uradni list RS, št. 54/17) in Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o sodnem registru (Uradni list RS, št. 54/17) se pravila v zvezi s celoto postopkov in informacijskih rešitev, ki zagotavlja oddajo prijave, predloga ali druge vloge za vpise v sodni register v skladu z zakonom, ki ureja sodni register, za vpise v poslovni register v skladu z ZPRS-1 in za druge postopke, ki jih je treba opraviti za zagotovitev pogojev za začetek poslovanja poslovnih subjektov ali v zvezi s kasnejšimi spremembami, urejajo v ZPRS-1. Posledično so v ZPRS-1 od leta 2017 opredeljeni izrazi »sistem za podporo poslovnim subjektom« (prejšnje poimenovanje »sistem »Vse na enem mestu« (VEM)), »točka za podporo poslovnim subjektom« (prejšnje poimenovanje »točka VEM«) in informacijski sistem za podporo poslovnim subjektom (prejšnje poimenovanje »informacijski sistem e-VEM«).

K 56. členu

V tretjem odstavku 547. člena ZGD-1 je določeno, da se za uveljavljanje odškodninskih zahtevkov smiselno uporabljajo določbe tretjega do petega odstavka 543. člena ZGD-1. 543. člen ZGD-1 vsebuje štiri odstavke, zato bi bilo treba v tretjem odstavku 547. člena ZGD-1 spremeniti sklic na peti odstavek 543. člena ZGD-1, ki ne obstaja.

K 57. členu

Čeprav bi lahko iz uvodnih določb ZGD-1 razbrali, da se določbe splošnega dela zakona uporabljajo za vse pravnoorganizacijske oblike, se zaradi jasnosti ter pravne predvidljivosti dodaja določba, ki napotuje na smiselno uporabo določb splošnega dela ZGD-1 tudi za gospodarska interesna združenja. V skladu z navedenim se v predlogu novega 563.a člena tudi za gospodarska interesna združenja določi smiselna uporaba določb ZGD-1 o dejavnosti, firmi, sedežu, podružnici ter prokuri.

K 58. členu

S spremembo tretjega odstavka 568. člena ZGD-1 se poenostavlja sklenitev in objava sprememb pogodbe o ustanovitvi gospodarsko interesnega združenja. S predlagano spremembo se analogno sledi ureditvi, ki jo za spremembo družbene pogodbe v d. o. o. določa 515. člen ZGD-1 oziroma za spremembo statuta v d. d. 332. člen ZGD-1. S spremembo se olajša postopek sprejema sprememb k pogodbi o ustanovitvi, saj veljavna ureditev zahteva da morajo biti spremembe pogodbe sklenjene v enaki obliki kot je določena za samo pogodbo. Ker navedena ureditev predstavlja veliko administrativno breme in je v nekaterih primerih izjemno težko izvedljiva, se predlaga dopolnitev v skladu s katero mora poslovodstvo k prijavi sprememb pogodbe o ustanovitvi priložiti prečiščeno besedilo pogodbe. Slednjemu mora biti priloženo tudi notarjevo potrdilo, da se spremenjene določbe pogodbe ujemajo s sklepom o spremembi pogodbe. Sprememba pogodbe bo nato začela veljati z vpisom v register.

K 59. členu

S predlagano spremembo se smiselno sledi predlagani spremembi drugega odstavka 75. člena ZGD-1, s katero se predlaga črtanje obveznosti, ki podjetniku nalaga, da vsaj 15 dni pred prenehanjem opravljanja dejavnosti na spletnih

straneh AJPES objavi namero o prenehanju opravljanja dejavnosti. Zaradi črtanja te določbe, ki se je izkazala kot neutemeljena in neustrezna, se smiselno črta tudi obveznost objave nameravanega prenosa podjetja.

K 60. členu

Ker poslovne skrivnosti niso več predmet urejanja v ZGD-1, temveč so predmet samostojnega zakona, določba o smiselni uporabi njegovih določb o poslovni skrivnosti za podružnice ni več smiselna in se zato črta.

K 61. členu

S spremembami tretjega in četrtega odstavka 680. člena ZGD-1 se izraz »ES« nadomesti z izrazom »države članice«, medtem ko se ustrezno posodobijo sklici na evropske predpise.

Četrto direktivo Sveta z dne 25. julija 1978 o letnih računovodskih izkazih posameznih vrst družb, ki temelji na členu 54(3)(g) (78/660/EGS) (UL L št. 222 z dne 14. 8. 1978, str. 11) in Sedmo direktivo Sveta z dne 13. junija 1983 o konsolidiranih računovodskih izkazih, ki temelji na členu 54(3)(g) Pogodbe (83/349/EGS) (UL L št. 193 z dne 18. 7. 1983, str. 1) je nadomestila Direktiva 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS (UL L št. 182 z dne 29. 6. 2013, str. 19), zadnjič spremenjena z Direktivo Sveta 2014/102/EU z dne 7. novembra 2014 o prilagoditvi Direktive 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij zaradi pristopa Republike Hrvaške (UL L št. 334 z dne 21. 11. 2014, str. 86), Osmo direktivo Sveta z dne 10. aprila 1984, ki temelji na členu 54(3)(g) Pogodbe o dovoljenjih za osebe pooblaščen za izvajanje obvezne revizije računovodskih listin (84/253/EGS) (UL L št. 126 z dne 12. 5. 1984, str. 20) pa Direktiva 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2006 o obveznih revizijah za letne in konsolidirane računovodske izkaze, spremembi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS ter razveljavitvi Direktive Sveta 84/253/EGS (UL L št. 157 z dne 9. 6. 2006, str. 87), zadnjič spremenjena z Direktivo 2014/56/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o spremembi Direktive 2006/43/ES o obveznih revizijah za letne in konsolidirane računovodske izkaze (UL L št. 158 z dne 27. 5. 2014, str. 196).

K 62. členu

V drugem odstavku 684. člena ZGD-1 gre za spremembo nomotehnične narave.

S predlogom zakona se zaradi lažjega in hitrejšega odkrivanja znakov prekrška širi pristojnost Tržnega inšpektorata za nadzor nad izvajanjem določbe glede poslovnega naslova (30. člen ZGD-1) ter ohranjanja osnovnega kapitala (495. člen ZGD-1).

K 63. členu

Med prekrške družbe v 685. členu ZGD-1 se s predlogom zakona na novo določa prekršek za določitev poslovnega naslova, ki je v nasprotju z novo določbo 30. člena ZGD-1. Ta namreč še naprej (v prvem odstavku) določa, da je za sedež

družbe mogoče določiti kraj, kjer družba opravlja dejavnost, ali kraj, kjer se v glavnem vodijo njeni posli, ali kraj, kjer deluje poslovodstvo družbe. Na novo pa se v 30. členu ZGD-1 dodaja določba o poslovnem naslovu, ki se nahaja v kraju sedeža in vsebuje podatek o kraju z ulico in hišno številko (drugi odstavek), ki se tudi prekrškovno sankcionira. To pomeni, da bo družba, ki poslovnega naslova ne bo določila v skladu z drugim odstavkom 30. člena ZGD-1 (kraj z ulico in hišno številko), kaznovana z globo (v razponu glede na velikost družbe). Popolnoma enako se bo zgodilo družbi, ki svoje poslovne dokumentacije ne bo hranila na poslovnem naslovu družbe, kot to po predlogu zakona določa tretji odstavek 30. člena. Nov prekršek družbe je določen v novi 2. točki prvega odstavka. Zaradi dodatne obveznosti se s predlogom zakona določa tudi prehodno obdobje, v katerem se družbam omogoči ustrezna prilagoditev.

Spremenita se tudi točki prvega odstavka 685. člena ZGD-1, ki opredeljujeta prekrška, povezana s prvo prijavo za vpis v register (47. člen ZGD-1) ter prijavo spremembe za vpis v register (48. člen ZGD-1). Po preučitvi obstoječe ureditve je bilo ugotovljeno, da se je en prekršek nanašal na prvi odstavek 48. člena ZGD-1, drugi pa na določbi 47. in 48. člena ZGD-1 (torej je bila globa za isti prekršek določena dvakrat). Takšna rešitev se je izkazala za nedosledno in je prekrškovnemu organu povzročala dvom, po kateri točki naj subjekt kaznuje. Prav tako je prekrškovna praksa na Ministrstvu za gospodarski razvoj in tehnologijo pokazala, da je bilo subjektom nespoštovanje določb glede prijave za prvi vpis ter prijave sprememb za vpis v register, zaradi nedoslednega opisa prekrška v kazenskih določbah ZGD-1, težko očitati. Zaradi navedenega se s predlogom zakona spremeni opis prekrška po 47. členu ZGD-1, in sicer se za prekršek kaznuje družba, ki v register ne prijavi podatkov v roku 15 dni ali ima v registru vpisane napačne podatke (prvi odstavek 47. člena). Prav tako se za prekršek kaznuje družba, ki v register nima vpisanih sprememb podatkov ali pri vpisu spremembe navede napačne podatke ali ne sprejme ustreznega akta, ki odraža zadnje dejansko stanje (prvi odstavek 48. člena ZGD-1).

K 64. členu

Z namenom ureditve kazenskih določb, ki jih določa 14.b člen Direktive 2007/36/ES, se s predlogom zakona dopolni 686. člen z novimi prekrški družbe. Ti se nanašajo na prekrške družbe v zvezi z njenimi obveznostmi po predlaganih 235.c do 235.f člena glede identifikacije delničarjev, posredovanja informacij in olajšanja uveljavljanja njihovih pravic (nova 18. do 20. točka). Ostali prekrški se nanašajo na objavo poslov s povezanimi strankami (nova 24. točka), politiko prejemkov in poročila o prejemkih (novi 27. in 28. točka). Dodatno se prekrškovno sankcionira družba, ki delničarju ne zagotovi zahtevanega potrdila (ali in kako je štela njegov glas) brez odlašanja v skladu s sedmim odstavkom 304. člena (31 točka), ter družba, katere poslovno poročilo ne vsebuje sestavin določenih s 70. členom tega zakona (10. točka).

K 65. členu

Z novo določbo 687.a člena se med kazenske določbe dodajo »drugi prekrški tujega podjetja«. Z globo (odvisno od velikosti družbe) se kaznuje družba (pa tudi njena odgovorna oseba), če AJ PES ne predloži podatkov iz letnih poročil o svojem premoženjskem in finančnem poslovanju ter poslovnem izidu v treh mesecih po koncu koledarskega leta kot to določa prvi odstavek 59. člena ZGD-1.

K 66. členu

V prvem odstavku 688. člena ZGD-1 se k obstoječim prekrškom podjetnika dodata nova prekrška zaradi nespoštovanja določb glede poslovnega naslova družbe in hrambe poslovne dokumentacije na poslovnem naslovu, ki se smiselno uporabljata tudi za podjetnika (glej tudi obrazložitev k 66. členu). Zaradi dopolnitve materialne določbe drugega odstavka 58. člena z načinom predložitve letnega poročila v elektronski obliki, se dopolni 2. točka, ki postane 4. točka prvega odstavka. Doda se tudi nov prekršek v zvezi s kršitvami določb 72. člena ZGD-1, in sicer se z globo kaznuje podjetnik, če na sporočilih, ki jih pošlje posameznemu naslovníku ali sporočilih, ki jih pošilja v okviru obstoječih poslovnih stikov, ne navede vseh v petem in šestem odstavku 72. člena ZGD-1 zahtevanih podatkov.

K 67. členu

V 689.a členu ZGD-1 se enotno določijo prekrški za vse primere, ko se sklene pravni posel brez soglasja pristojnega organa.

K 68. členu

V 689.b členu ZGD-1 se k drugim prekrškom posloводства doda prekršek, po katerem se bo kaznovalo posloводство družbe, ki ne bo prijavilo podatkov za vpis v register v določenem roku v skladu s tretjim odstavkom 47. člena ZGD-1. Doda se tudi prekršek, po katerem se bo kaznovalo posloводство družbe, če ne bo pripravilo poročila o prejemkih v skladu s prvim do četrnim odstavkom 294.b člena. Opustitev obveznosti članov organov vodenja in nadzora ter izvršnih direktorjev, da pripravijo poročilo o prejemkih, je nadalje sankcionirano pri posameznih naslednjih kazenskih določbah.

K 69. členu

S predlogom zakona se, enako kot pri drugih prekrških posloводства, med prekrške nadzornega sveta doda prekršek zaradi nepriprave poročila o prejemkih v skladu s prvim do četrnim odstavkom 294.b člena. Za prekršek bo kaznovan predsednik nadzornega sveta in/ali član nadzornega sveta (prvi in tretji odstavek 689.c člena).

K 70. členu

K obstoječim prekrškom upravnega odbora se s predlogom zakona (z novim četrnim odstavkom) dodajo tudi prekrški izvršnega direktorja, zato se spremeni tudi naslov člena, in sicer v »prekrški upravnega odbora in izvršnega direktorja. V prvem in tretjem odstavku se s predlogom zakona dodaja smiselno enaka dopolnitev kot v 689.b členu za posloводство in v 686.c členu za nadzorni svet. Zaradi nepriprave poročila o prejemkih v skladu s prvim do četrnim odstavkom 294.b člena bo kaznovan predsednik upravnega odbora in/ali član upravnega odbora. Če poročila o prejemkih v skladu z določbami 294.b člena ne bo pripravil izvršni direktor, bo kaznovan z globo od 1.000 do 5.000 eurov.

K 71. členu

Povsem nova je predlagana določba 689.d člena, ki ureja prekrške posrednikov. Sledi novi določbi 689.e člena, ki ureja prekrške institucionalnih vlagateljev, upravljavcev premoženja in svetovalcev za glasovanje.

K 72. členu

V predlaganem členu se določi rok za sprejem podzakonskega predpisa iz novega osmega odstavka 73. člena ZGD-1.

K 73. in 74. členu

S tem zakonom je treba zagotoviti ustrezno dolgo prehodno obdobje za prilagoditev nekaterim novim obveznostim predloga zakona. 73. člen vsebuje prehodne določbe, ki določajo začetek uporabe posameznih določb zakona, obveznost uskladitve s tem zakonom pa je posebej urejena v 74. členu.

K 75. členu

Člen določa začetek veljavnosti zakona.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

2. člen

(prenos direktiv in izvajanje uredb Evropske unije)

(1) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašajo naslednje direktive Evropske unije:

- Šesta direktiva Sveta z dne 17. decembra 1982 o delitvi delniških družb, ki temelji na členu 54(3)(g) Pogodbe (UL L št. 378 z dne 31. 12. 1982, str. 47), zadnjič spremenjena z Direktivo 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 173 z dne 12. 6. 2014, str. 190), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 82/891/EU),
- Enajsta direktiva Sveta z dne 21. decembra 1989 o razkritjih podružnic, ki jih v državi članici odprejo nekatere oblike družb za katere velja zakonodaja druge države (UL L št. 395 z dne 30. 12. 1989, str. 36), zadnjič spremenjena z Direktivo 2012/17/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2012 o spremembi Direktive Sveta 89/666/EGS ter direktiv 2005/56/ES in 2009/101/ES Evropskega parlamenta in Sveta glede povezovanja centralnih in trgovinskih registrov ter registrov družb (UL L št. 156 z dne 16. 6. 2012, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 89/666/EU),
- Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/56/ES z dne 26. oktobra 2005 o čezmejnih združitvah kapitalskih družb (UL L št. 310 z dne 25. 11. 2005, str. 1), zadnjič spremenjena z Direktivo 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 173 z dne 12. 6. 2014, str. 190), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva: 2005/56/ES),
- Direktiva 2007/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. julija 2007 o uveljavljanju določenih pravic delničarjev družb, ki kotirajo na borzi (UL L št. 184 z dne 14. 7. 2007, str. 17), zadnjič spremenjena z Direktivo 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 173 z dne 12. 6. 2014, str. 190), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2007/36/EU),
- Direktiva 2009/38/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. maja 2009 o ustanovitvi Evropskega sveta delavcev ali uvedbi postopka obveščanja in posvetovanja z delavci v družbah ali povezanih družbah na območju Skupnosti (UL L št. 122 z dne 16. 5. 2009, str. 28; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2009/38/ES),
- Direktiva 2009/101/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o uskladitvi zaščitnih ukrepov za varovanje interesov družbenikov in tretjih oseb, ki jih države članice zahtevajo od gospodarskih družb v skladu z drugim pododstavkom člena 48 Pogodbe, zato da se oblikujejo zaščitni ukrepi z enakim učinkom v vsej Skupnosti (UL L št. 258 z dne 1. 10. 2009, str. 11), zadnjič

spremenjena z Direktivo Sveta 2013/24/EU z dne 13. maja 2013 o prilagoditvi nekaterih direktiv na področju prava družb zaradi pristopa Republike Hrvaške (UL L št. 158 z dne 10. 6. 2013, str. 365), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2009/101/ES),

- Direktiva 2009/102/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 na področju prava družb o družbah z omejeno odgovornostjo z enim družbenikom (UL L št. 258, 1. 10. 2009, str. 20; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2009/102/ES),

- Direktiva 2011/35/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2011 o združitvi delniških družb (UL L št. 110 z dne 29. 4. 2011, str. 1), zadnjič spremenjena z Direktivo 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 173 z dne 12. 6. 2014, str. 190), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2011/35/EU) in

- Direktiva 2012/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o uskladitvi zaščitnih ukrepov za varovanje interesov družbenikov in tretjih oseb, ki jih države članice zahtevajo od gospodarskih družb v pomenu drugega odstavka člena 54 Pogodbe o delovanju Evropske unije, glede ustanavljanja delniških družb ter ohranjanja in spreminjanja njihovega kapitala, zato da se oblikujejo zaščitni ukrepi z enakim učinkom v vsej Skupnosti (UL L št. 315 z dne 14. 11. 2012, str. 74; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2012/30/EU).

(2) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije delno prenašata naslednji direktivi Evropske unije:

- Direktiva 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2006 o obveznih revizijah za letne in konsolidirane računovodske izkaze, spremembi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS ter razveljavitvi direktive Sveta 84/253/EGS (UL L št. 157 z dne 9. 6. 2006, str. 87), zadnjič spremenjena z Direktivo 2014/56/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o spremembi Direktive 2006/43/ES o obveznih revizijah za letne in konsolidirane računovodske izkaze (UL L št. 158 z dne 27. 5. 2014, str. 196), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2006/43/ES) in

- Direktiva 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS (UL L št. 182 z dne 29. 6. 2013, str. 19; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2013/34/EU), zadnjič spremenjena z Direktivo 2014/95/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2014 o spremembi Direktive 2013/34/EU glede razkritja nefinančnih informacij in informacij o raznolikosti nekaterih velikih podjetij in skupin (UL L št. 330 z dne 15. 11. 2014, str. 1).

(3) S tem zakonom se podrobneje ureja izvajanje naslednjih uredb Evropske unije:

- Uredba Sveta 2137/85/EGS z dne 25. julija 1985 o Evropskem gospodarskem združenju (EGIZ) (UL L št. 199 z dne 31. 7. 1985, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 2137/85/EGS),

- Uredba Evropskega parlamenta in Sveta 1606/2002/ES z dne 19. julija 2002 o uporabi mednarodnih računovodskih standardov (UL L št. 243 z dne 11. 9. 2002, str. 1), zadnjič spremenjena z Uredbo (ES) št. 297/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2008 o spremembah Uredbe (ES) št. 1606/2002 o uporabi mednarodnih računovodskih standardov, glede Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil (UL L št. 97 z dne 9. 4. 2008, str. 62), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1606/2002/ES),

- Uredba Komisije 1126/2008/ES z dne 3. novembra 2008 o sprejetju nekaterih mednarodnih računovodskih standardov v skladu z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta 1606/2002/EC (UL L št. 320 z dne 29. 11. 2008, str. 1), zadnjič spremenjena z Uredbo Komisije (EU) 2015/29 z dne 17. decembra 2014 o spremembi Uredbe (ES) št. 1126/2008 o sprejetju nekaterih mednarodnih računovodskih standardov v skladu z Uredbo (ES) št. 1606/2002 Evropskega parlamenta in Sveta glede mednarodnega računovodskega standarda 19 (UL L št. 5 z dne 9. 1. 2015, str. 11), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1126/2008/ES),

in

- Uredba Sveta 2157/2001/ES z dne 8. oktobra 2001 o statutu evropske družbe (SE) (UL L št. 294 z dne 10. 11. 2001, str. 1), zadnjič spremenjena z Uredbo Sveta (EU) št. 517/2013 z dne 13. maja 2013 o prilagoditvi nekaterih uredb ter odločb in sklepov na področjih prostega pretoka blaga, prostega gibanja oseb, prava družb, politike konkurence, kmetijstva, varnosti hrane, veterinarske in fitosanitarne politike, prometne politike, energetike, obdavčitve, statistike, vseevropskih omrežij, pravosodja in temeljnih pravic, pravice, svobode in varnosti, okolja, carinske unije, zunanjih odnosov, zunanje, varnostne in obrambne politike ter institucij zaradi pristopa Republike Hrvaške (UL L št. 158 10. 6. 2013, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2157/2001/ES).

3. člen (pojmi)

(1) Po tem zakonu je gospodarska družba pravna oseba, ki na trgu samostojno opravlja pridobitno dejavnost kot svojo izključno dejavnost.

(2) Pridobitna dejavnost po tem zakonu je vsaka dejavnost, ki se opravlja na trgu zaradi pridobivanja dobička.

(3) Gospodarske družbe (v nadaljnjem besedilu: družba) iz prvega odstavka tega člena se organizirajo v eni izmed oblik:

- kot osebne družbe: družba z neomejeno odgovornostjo in komanditna družba, ali
- kot kapitalske družbe: družba z omejeno odgovornostjo, delniška družba, komanditna delniška družba in evropska delniška družba.

(4) Družbe iz prejšnjega odstavka se štejejo za gospodarske družbe, tudi če v skladu z zakonom v celoti ali deloma opravljajo dejavnost, ki ni pridobitna.

(5) Ustanovitelj družbe ali gospodarskega interesnega združenja je lahko vsaka fizična ali pravna oseba, če zakon ne določa drugače.

(6) Podjetnik po tem zakonu je fizična oseba, ki na trgu samostojno opravlja pridobitno dejavnost v okviru organiziranega podjetja.

(7) Vpis v register po tem zakonu ima nasproti tretjim osebam pravni učinek šele od trenutka objave posameznega podatka v skladu z zakonom, ki ureja sodni register.

(8) Drugi izrazi, uporabljeni v tem zakonu, pomenijo:

- »revizor« je revizijska družba ali samostojni revizor ali samostojna revizorka, ki ima po zakonu, ki ureja revidiranje, dovoljenje za opravljanje revidiranja;
- »Agencija za trg vrednostnih papirjev« (v nadaljnjem besedilu: ATVP) je Agencija za trg vrednostnih papirjev po zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov;
- »organizirani trg« je organizirani trg po zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov;
- »Slovenski inštitut za revizijo« je Slovenski inštitut za revizijo po zakonu, ki ureja revidiranje;
- »država članica« je država članica Evropske skupnosti ali Evropskega gospodarskega prostora;
- »registrski organ« je organ, ki vodi register, v katerega se vpisujejo podatki o družbi;

- »sodišče« je sodišče, ki je krajevno pristojno glede na sedež družbe ali podjetnika, če ta zakon ne določa drugače.

10.a člen
(omejitve ustanavljanja družb in podjetnikov ter pridobitve statusa
družbenika)

(1) Ustanovitelj, družbenik in podjetnik ne more postati oseba:

ki je bila pravnomočno obsojena na kazen zapora zaradi kaznivega dejanja zoper gospodarstvo, zoper delovno razmerje in socialno varnost, zoper pravni promet, zoper premoženje, zoper okolje, prostor in naravne dobrine in je vpisana v kazensko evidenco ministrstva, pristojnega za pravosodje;

ki je bila v obdobju zadnjih 12 mesecev javno objavljena na seznamu nepredlagateljev obračunov na podlagi zakona, ki ureja davčni postopek, ali je javno objavljena na seznamu neplačnikov na podlagi zakona, ki ureja davčni postopek;

ki je neposredno ali posredno z več kot 25 odstotki udeležena v kapitalu kapitalske družbe, ki je bila v obdobju zadnjih 12 mesecev javno objavljena na seznamu nepredlagateljev obračunov na podlagi zakona, ki ureja davčni postopek, ali je javno objavljena na seznamu neplačnikov na podlagi zakona, ki ureja davčni postopek;

ki ji je bila v zadnjih treh letih s pravnomočno odločbo Inšpektorata Republike Slovenije za delo oziroma Finančne uprave Republike Slovenije najmanj dvakrat izrečena globa zaradi prekrška v zvezi s plačilom za delo oziroma prekrška v zvezi z zaposlovanjem na črno;

ki je bila neposredno z več kot 50 odstotki udeležena v kapitalu družbe z omejeno odgovornostjo, ki je bila izbrisana iz sodnega registra brez likvidacije po zakonu, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju.

(2) Omejitev iz 3. točke prejšnjega odstavka ne velja za osebo, ki je neposredno ali posredno z več kot 25 odstotki udeležena v kapitalu kapitalske družbe, če je ta oseba:

banka oziroma banka države članice po zakonu, ki ureja bančništvo, in je v vlogi za vpis v sodni register predložila dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje bančnih storitev,

zavarovalnica oziroma zavarovalnica države članice po zakonu, ki ureja zavarovalništvo, in je v vlogi za vpis v sodni register predložila dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje zavarovalniških poslov,

Republika Slovenija, Družba za upravljanje terjatev bank, d.d., Kapitalska družba pokojninskega in invalidskega zavarovanja, d.d., Slovenski državni holding, d.d., D.S.U., družba za svetovanje in upravljanje, d.o.o., ali

delež doseglja zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja z namenom, da se zagotovi njena kapitalska ustreznost oziroma dolgoročna plačilna sposobnost v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje.

(3) Ustanovitelj oziroma družbenik družbe z omejeno odgovornostjo ne more postati oseba, ki je v zadnjih treh mesecih ustanovila družbo z omejeno odgovornostjo oziroma pridobila delež v družbi z omejeno odgovornostjo, ki ni starejša od treh mesecev.

(4) Omejitev iz prejšnjega odstavka ne velja za osebe iz drugega odstavka tega člena ter za srednje in velike družbe, kot izhaja iz Poslovnega registra Slovenije. Omejitev iz prejšnjega odstavka ne velja tudi v primeru pridobitve deleža na podlagi dedovanja.

(5) Omejitev iz tretjega odstavka tega člena ne velja, če družbe z omejeno odgovornostjo, v katerih je oseba v zadnjih treh mesecih pridobila poslovni delež,

izpolnjujejo naslednje pogoje:

imajo odprt transakcijski račun;

niso bile v obdobju zadnjih 12 mesecev javno objavljene na seznamu nepredlagateljev obračunov na podlagi zakona, ki ureja davčni postopek;

nimajo neporavnanih obveznosti iz naslova obveznih dajatev in drugih denarnih nedavčnih obveznosti, ki jih izterjuje Finančna uprava Republike Slovenije, več kot v višini 50 eurov in

ima neprekinjeno vsaj en mesec zaposleno osebo ali obvezno zavarovanega družbenika v skladu z zakonom, ki ureja zdravstveno zavarovanje, za najmanj polovični delovni čas.

(6) Omejitev iz 1. točke prvega odstavka tega člena preneha po petih letih od pravnomočnosti sodbe, oziroma, če se obsodba iz kazenske evidence izbriše pred petimi leti, omejitev iz 1. točke prvega odstavka tega člena preneha z izbrisom iz kazenske evidence.

(7) Omejitev iz 4. točke prvega odstavka tega člena preneha v treh letih od dneva pravnomočnosti odločbe oziroma sodbe, zaradi katere je nastopila omejitev iz 4. točke prvega odstavka tega člena.

(8) Omejitev iz 5. točke prvega odstavka tega člena preneha v enem letu od datuma izbrisa družbe iz sodnega registra.

(9) Omejitvi iz 2. in 3. točke prvega odstavka tega člena prenehata, ko davčni organ za osebo iz prvega odstavka tega člena, ki je bila objavljena na seznamu nepredlagateljev obračunov ali seznamu neplačnikov, izda potrdilo o tem, da ta oseba ali kapitalska družba, v kateri je ta oseba neposredno ali posredno z več kot 25 odstotki udeležena v njenem kapitalu, nima zapadlih neplačanih davčnih obveznosti, in da ima izpolnjene vse obveznosti v zvezi s predložitvijo obračuna davčnega odtegljaja za izplačilo plače in nadomestila plače. Potrdilo iz prejšnjega stavka ob vpisu v sodni register ali Poslovni register Slovenije ne sme biti starejše od dneva objave zadnjega seznama iz 2. in 3. točke prvega odstavka tega člena. Ne glede na prejšnji stavek potrdilo ne sme biti starejše od 15 dni.

(10) Registrski organi, določeni s tem zakonom, in notarji po uradni dolžnosti z zahtevo v elektronski obliki v kazenski evidenci ministrstva, pristojnega za pravosodje, v evidenci Inšpektorata Republike Slovenije za delo in v evidenci Finančna uprava Republike Slovenije preverijo, ali za vpis v sodni register ali v Poslovni register Slovenije obstaja omejitev iz 1. in 4. točke prvega odstavka tega člena.

(11) Omejitev iz 2., 3. in 5. točke prvega odstavka, omejitev iz tretjega odstavka in izpolnjevanje pogojev iz drugega, četrtega ter petega odstavka tega člena se samodejno preverja v informacijskem sistemu e-VEM, ki ga ureja zakon, ki ureja sodni register, pred oddajo vloge za vpis v sodni register ali Poslovni register Slovenije z neposredno elektronsko izmenjavo podatkov med:

Poslovnim registrom Slovenije, Finančno upravo Republike Slovenije in informacijskim sistemom e-VEM v primeru omejitev iz 2., 3. in 5. točke prvega odstavka tega člena ter druge in tretje alineje petega odstavka tega člena,

Agencijo Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve in informacijskim sistemom e-VEM v primeru preverjanja izpolnjevanja pogojev iz prve alineje petega odstavka tega člena in

Zavodom za zdravstveno zavarovanje Republike Slovenije in informacijskim sistemom e-VEM v primeru preverjanja izpolnjevanja pogojev iz četrte alineje petega odstavka tega člena.

(12) Če so podani razlogi za omejitev iz 2. in 3. točke prvega odstavka, omejitev iz tretjega odstavka in niso izpolnjeni pogoji iz drugega, četrtega ter petega odstavka tega člena, informacijski sistem e-VEM onemogoči oddajo vloge za vpis v sodni register ali Poslovni register Slovenije. Točka VEM ali notar stranko obvestita o obstoju in vrsti omejitve ter jo napoti na Finančno upravo Republike Slovenije,

razen če oseba iz 2. in 3. točke prvega odstavka tega člena predloži potrdilo iz devetega odstavka tega člena.

(13) Centralna klirinška depotna družba in Agencija Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve si za namen izvajanja 2. in 3. točke prvega odstavka tega člena dnevno izmenjujeta podatke Poslovnega registra Slovenije in centralnega registra nematerializiranih vrednostnih papirjev.

(14) Za namene tega člena se šteje, da ima družba odprti transakcijski račun, če je vpisan v Poslovni register Slovenije.

(15) Za namene tega člena se šteje, da so vse družbe, ki nimajo vpisane velikosti v Poslovnem registru Slovenije, mikro družbe.

11. člen

(objava podatkov in sporočil družbe, uporaba jezika)

(1) Če zakon določa dolžnost objave posameznih podatkov ali sporočil družbe, se ti objavijo na spletni strani Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve (v nadaljnjem besedilu: AJPES) za objave po Zakonu o gospodarskih družbah (v nadaljnjem besedilu: spletna stran AJPES), če zakon ne določa drugače. Če akt o ustanovitvi določa, da je treba objaviti posamezne podatke ali sporočila družbe, se objavijo na spletni strani AJPES ali v dnevniku, ki izhaja na celotnem območju Republike Slovenije, ali tako, kot določa ta zakon. Ti podatki ali sporočila družbe se objavijo tudi v glasilu družbe ali elektronskem mediju družbe, če ga družba ima (v nadaljnjem besedilu: glasilo ali elektronski medij družbe).

(2) Spletno stran iz prejšnjega odstavka upravlja AJPES. Zasnovana mora biti tako, da je vsakomur omogočen brezplačen vpogled v objavljene podatke. Objave iz prejšnjega odstavka, ki jih določa zakon, so brezplačne. Za objave iz prejšnjega odstavka, ki jih določa akt o ustanovitvi, lahko AJPES zaračuna nadomestilo stroškov po tarifi, ki jo sprejme v soglasju z ministrom, pristojnim za gospodarstvo.

(3) AJPES pripravi in objavi na svoji spletni strani in v Uradnem listu Republike Slovenije navodilo, s katerim podrobneje določi način in trajanje objave podatkov in sporočil družb iz prvega odstavka tega člena ter tarifo iz drugega odstavka tega člena.

(4) Poslovodstvo mora zagotoviti, da sporazumevanje z delavci v družbi v zvezi z dajanjem navodil za njihovo delo, vodenjem postopkov, v katerih se odloča o njihovih pravicah, in sodelovanjem delavcev pri upravljanju poteka v slovenskem jeziku, na območjih, kjer živi italijanska ali madžarska narodna skupnost pa lahko tudi v italijanskem ali madžarskem jeziku.

(5) V slovenskem jeziku morajo biti sestavljeni in objavljeni akti družbe:

če so z zakonom ali aktom o ustanovitvi družbe določeni kot obvezni,

če so namenjeni družbenikom ali so pomembni za uresničevanje njihovih pravic in obveznosti,

če so namenjeni osebam, ki so v družbi v delovnem razmerju, ali

če so naslovljeni na državljane Republike Slovenije v zvezi z zadevami družbe.

(6) Na območjih, kjer živi italijanska ali madžarska narodna skupnost, se v aktih iz prejšnjega odstavka lahko uporablja tudi italijanski ali madžarski jezik.

(7) Določbe petega in šestega odstavka tega člena ne posegajo v predpise o jeziku v uradnem poslovanju v Republiki Sloveniji in o jeziku pri poslovanju s potrošniki v Republiki Sloveniji.

29. člen

(pojem)

Sedež družbe je kraj, ki je kot sedež družbe vpisan v register.

30. člen **(določitev sedeža)**

Za sedež je mogoče določiti kraj, kjer družba opravlja dejavnost, ali kraj, kjer se v glavnem vodijo njeni posli, ali kraj, kjer deluje poslovodstvo družbe.

38.a člen **(odprava nasprotja interesov)**

(1) Član organa vodenja ali nadzora, prokurist in izvršni direktor delniške družbe ter poslovodja, član nadzornega sveta in prokurist družbe z omejeno odgovornostjo se morajo izogibati kakršnemukoli nasprotju njegovih interesov ali dolžnosti z interesi ali dolžnostmi družbe, ki jo vodi ali nadzira.

(2) V primeru, da nastopi nasprotje interesov, mora oseba iz prejšnjega odstavka o tem najkasneje v roku treh delovnih dni pisno obvestiti organ, katerega član je, in organ nadzora. Če družba nima nadzornega sveta, mora o tem obvestiti družbenike na prvi naslednji skupščini.

(3) Nasprotje interesov osebe iz prvega odstavka tega člena obstaja, kadar je nepristransko in objektivno opravljanje nalog ali odločanje v okviru izvajanja funkcije ogroženo zaradi vključevanja osebnega ekonomskega interesa, interesa družinskih članov ali zaradi posebne naklonjenosti ali kakršnih koli drugih interesov povezanih z drugo fizično ali pravno osebo.

(4) Poslovodstvo, prokurist in izvršni direktor delniške družbe ali družbe z omejeno odgovornostjo lahko sklene pravni posel z drugo družbo, v kateri ima sam ali njegov družinski član ali vsi skupaj delež, ki dosega najmanj desetino osnovnega kapitala, ali je sam ali njegov družinski član udeležen na dobičku druge družbe na katerikoli pravni podlagi, le s soglasjem nadzornega sveta ali upravnega odbora družbe. Oseba iz prejšnjega stavka lahko sklene pravni posel z drugo pravno osebo, v kateri ima sama ali njen družinski član ali vsi skupaj najmanj desetino upravljaljskih pravic ali je udeležena na njenem dobičku na katerikoli pravni podlagi, le s soglasjem nadzornega sveta ali upravnega odbora družbe. Če družba nima nadzornega sveta ali upravnega odbora ali če je ta nesklepčen, ker član organa ne sme sodelovati pri odločanju, mora soglasje dati skupščina.

(5) Poslovodstvo, prokurist in izvršni direktor delniške družbe ali družbe z omejeno odgovornostjo mora o sklenitvi pravnega posla z drugo družbo, v kateri ima sam ali njegov družinski član ali vsi skupaj delež, ki je manjši od deleža iz prejšnjega odstavka, v roku treh delovnih dni po njegovi sklenitvi obvestiti nadzorni svet ali upravni odbor. Oseba iz prejšnjega stavka mora o sklenitvi pravnega posla z drugo pravno osebo, v kateri ima sama ali njen družinski član ali vsi skupaj manj kot desetino upravljaljskih pravic, v roku treh delovnih dni po njegovi sklenitvi obvestiti nadzorni svet ali upravni odbor. Če družba nima nadzornega sveta ali upravnega odbora, mora o sklenitvi posla obvestiti družbenike na prvi naslednji skupščini.

(6) Član organa, ki odloča o soglasju iz četrtega odstavka tega člena, ne sme sodelovati pri odločanju, če je tudi sam ali njegov družinski član družbenik, ali če je na dobičku druge družbe, s katero se sklepa posel, udeležen na katerikoli pravni podlagi. Enako velja, če ima sam ali njegov družinski član upravljaljske pravice v drugi pravni osebi, s katero se sklepa posel, ali je udeležen na njenem dobičku na katerikoli pravni podlagi.

(7) Za družinskega člana se štejejo zakonec ali oseba, s katero živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, ki ima po zakonu, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja, enake pravne posledice kakor zakonska zveza, ali s katero živi v registrirani istospolni partnerski skupnosti, otroci, posvojenci, starši, posvojitelji, bratje in sestre.

(8) Ne glede na 263. člen tega zakona odškodninska odgovornost člana posloводства ni izključena, čeprav je za sklenitev posla dala soglasje skupščina.

(9) Če soglasje iz četrtega odstavka tega člena ni bilo dano, se šteje, da je pravni posel ničen.

(10) Akt o ustanovitvi lahko za sklenitev pravnega posla iz četrtega odstavka tega člena določi strožje omejitve.

(11) Določbe tega člena se ne uporabljajo za delniško družbo in družbo z omejeno odgovornostjo, če je posloводство, prokurist ali izvršni direktor sam, ali njegov družinski član, imetnik deleža v višini vsaj treh četrtin osnovnega kapitala ali upravljalskih pravic te delniške družbe ali družbe z omejeno odgovornostjo. Enako velja, če so vsi skupaj imetniki takšnega deleža. Določbe tega člena se tudi ne uporabljajo v primeru, če znesek posameznega pravnega posla ne presega 2.000 eurov brez davka na dodano vrednost (v nadaljnjem besedilu: DDV) in če skupni znesek vseh pravnih poslov z drugo družbo ali drugo pravno osebo v tekočem poslovnem letu ne presega zneska 24.000 eurov brez DDV. Izjema iz prejšnjega stavka ne velja v primeru, če je posloводство, prokurist ali izvršni direktor sam, ali njegovi družinski član udeleženi na dobičku pravne osebe, s katero se sklepa posel, na katerikoli pravni podlagi.

47. člen **(prijava za prvi vpis v register)**

(1) Prijava za prvi vpis družbe v register mora vsebovati firmo, dejavnost, sedež in druge podatke, določene z zakonom.

(2) Prijavi je treba priložiti akt o ustanovitvi v izvirniku ali overjenem prepisu in akt o imenovanju posloводства, če to ni določeno že z aktom o ustanovitvi.

(3) Prijavo je treba vložiti v 15 dneh po izpolnitvi pogojev za vpis v register.

53. člen **(uporaba določb in pomen pojmov)**

(1) Določbe tega poglavja v celoti veljajo za:

1. kapitalne družbe;

tiste osebne družbe, pri katerih za njihove obveznosti ni neomejeno odgovorna nobena fizična oseba.

(2) Za podjetnika, katerega podjetje ustreza merilom za srednje ali velike družbe, veljajo določbe tega poglavja, razen 57. člena tega zakona.

(3) Za druge osebne družbe, ki niso osebne družbe iz prvega odstavka tega člena, in za podjetnika, katerega podjetje ustreza merilom za majhne družbe, veljajo samo določbe 54., 58. do 60. člena ter 65. do 67. člena tega zakona. Pri uporabi navedenih določb morajo členitev in oznake postavk lastnega kapitala prilagoditi svojim razmeram in lahko upoštevajo vse poenostavitve, ki veljajo za majhne družbe.

(4) Posamezni izrazi v tem poglavju pomenijo:

družbenik je družbenik osebne družbe ali družbe z omejeno odgovornostjo ali delničar;

delež je poslovni delež v družbi z omejeno odgovornostjo ali delnica v delniški družbi;

statut je družbena pogodba osebne družbe ali družbena pogodba družbe z omejeno odgovornostjo ali akt o ustanovitvi družbe z omejeno odgovornostjo, če ustanovi to družbo ena sama oseba ali statut delniške družbe;

bilančni presečni dan je dan, po stanju na katerega se izdelava bilanca stanja; bilančni presečni dan letne bilance stanja je zadnji dan poslovnega leta;

subjekt javnega interesa je družba, s katere vrednostnimi papirji se trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev, ali kreditna institucija, kot jo opredeljuje zakon, ki ureja bančništvo, ali zavarovalnica, kot jo opredeljuje zakon, ki ureja zavarovalništvo;

slovenski računovodski standardi so računovodski standardi, ki jih sprejme Slovenski inštitut za revizijo v skladu s tem zakonom, in

mednarodni standardi računovodskega poročanja so standardi, ki so kot mednarodni računovodski standardi določeni z Uredbo 1606/2002/ES in Uredbo 1126/2008/ES.

54. člen **(splošna pravila o računovodenju)**

(1) Družbe in podjetniki morajo voditi poslovne knjige in jih enkrat letno zaključiti v skladu s tem zakonom in slovenskimi računovodskimi standardi ali mednarodnimi standardi računovodskega poročanja, če zakon ne določa drugače. Poslovno leto se lahko razlikuje od koledarskega leta. Na podlagi zaključenih poslovnih knjig je treba za vsako poslovno leto v treh mesecih po koncu tega poslovnega leta sestaviti letno poročilo.

(2) Trimesečni rok iz prejšnjega odstavka velja tudi za sestavo letnega poročila iz 60. člena tega zakona. Konsolidirano letno poročilo iz 56. člena tega zakona je treba sestaviti v štirih mesecih po koncu poslovnega leta.

(3) Poslovne knjige morajo biti vodene po sistemu dvostavnega knjigovodstva, če zakon ne določa drugače. Vse družbe morajo pri vodenju poslovnih knjig upoštevati kontni okvir za glavno knjigo, ki ga sprejme Slovenski inštitut za revizijo v soglasju z ministroma, pristojnima za gospodarstvo in finance. Po prejemu soglasja mora Slovenski inštitut za revizijo kontni okvir objaviti v Uradnem listu Republike Slovenije. Kontni okvir določi razrede kontov od 0 do 9 in skupine kontov od 00 do 99.

(4) Najmanj enkrat letno je treba preveriti, ali se stanje posameznih aktivnih in pasivnih postavk v poslovnih knjigah ujema z dejanskim stanjem. Velike družbe lahko postavke preverijo tudi z uporabo priznanih matematično-statističnih metod, ki temeljijo na tehnikah vzorčenja in izražajo oceno, ki je dober približek fizičnemu popisu dejanskega stanja.

(5) Če se nad družbo ali podjetnikom začne postopek likvidacije ali stečaja, je treba zadnji dan pred začetkom tega postopka izdelati bilanco stanja in izkaz poslovnega izida. V drugih primerih prenehanja je treba izdelati bilanco stanja in izkaz poslovnega izida v skladu z roki, določenimi z zakonom, ki ureja davčni postopek.

(6) Poslovne knjige, bilance stanja, izkaze poslovnega izida ter letna in poslovna poročila iz 56. in 60. člena ter prvega odstavka 70. člena tega zakona je treba trajno hraniti. Knjigovodske listine se lahko hranijo samo določeno časovno obdobje.

(7) Podrobnejša pravila o računovodenju določijo slovenski računovodski standardi in pojasnila slovenskih računovodskih standardov, ki jih sprejme Slovenski inštitut za revizijo v soglasju z ministroma, pristojnima za gospodarstvo in finance. Ministra, pristojna za gospodarstvo in finance, pred odločitvijo o soglasju z javnim pozivom omogočita zainteresiranim osebam, da nanje podajo mnenje. Po prejemu soglasja jih mora Slovenski inštitut za revizijo objaviti v Uradnem listu Republike Slovenije. Slovenski računovodski standardi določijo zlasti:

1. vsebino in členitev izkaza denarnih tokov in izkaza gibanja kapitala, pravila o vrednotenju računovodskih postavk, in pravila o vsebini posameznih postavk v računovodskih izkazih in pojasnilih teh

postavk v prilogi k izkazom.

(8) Slovenski računovodski standardi ne smejo biti v nasprotju s tem zakonom in drugimi zakoni, ki urejajo pravila o računovodenju posameznih pravnih oseb, ter predpisi, izdanimi na njihovi podlagi.

(9) Slovenski računovodski standardi morajo povzemati vsebino Direktive 2013/34/EU in v zasnovi ne smejo biti v nasprotju z mednarodnimi standardi računovodskega poročanja.

(10) Družbe, ki so zavezane h konsolidaciji na podlagi 56. člena tega zakona, morajo sestaviti konsolidirano letno poročilo iz devetega odstavka 56. člena tega zakona v skladu z mednarodnimi standardi računovodskega poročanja.

(11) Poleg družb iz prejšnjega odstavka sestavljajo računovodska poročila iz prvega odstavka 60. člena tega zakona v skladu z mednarodnimi standardi računovodskega poročanja tudi:

1. banke,
- zavarovalnice, in
- druge družbe, če tako odloči skupščina družbe, vendar najmanj za pet let.

55. člen

(mikro, majhne, srednje in velike družbe)

(1) Družbe se pri uporabi tega zakona razvrščajo na mikro, majhne, srednje in velike družbe z uporabo navedenih meril na bilančni presečni dan letne bilance stanja:

povprečno število delavcev v poslovnem letu,
čisti prihodki od prodaje, in
vrednost aktive.

(2) Mikro družba je družba, ki izpolnjuje dve od teh meril:

povprečno število delavcev v poslovnem letu ne presega deset,
čisti prihodki od prodaje ne presegajo 700.000 eurov, in
vrednost aktive ne presega 350.000 eurov.

(3) Majhna družba je družba, ki ni mikro družba po prejšnjem odstavku, in ki izpolnjuje dve od teh meril:

povprečno število delavcev v poslovnem letu ne presega 50,
čisti prihodki od prodaje ne presegajo 8.000.000 eurov, in
vrednost aktive ne presega 4.000.000 eurov.

(4) Srednja družba je družba, ki ni mikro družba po drugem odstavku tega člena ali majhna družba po prejšnjem odstavku, in ki izpolnjuje dve od teh meril:

povprečno število delavcev v poslovnem letu ne presega 250,
čisti prihodki od prodaje ne presegajo 40.000.000 eurov, in
vrednost aktive ne presega 20.000.000 eurov.

(5) Velika družba je družba, ki ni mikro družba po drugem odstavku tega člena ali majhna družba po tretjem odstavku tega člena ali srednja družba po prejšnjem odstavku.

(6) Družbe se v skladu z merili iz prvega, drugega, tretjega, četrtega in petega odstavka prerazvrščajo na mikro, majhne, srednje in velike družbe, če na podlagi podatkov zadnjih dveh zaporednih poslovnih let na bilančni presečni dan bilance stanja obakrat presežejo ali nehalo presegati merila iz prvega, drugega, tretjega, četrtega ali petega odstavka tega člena.

(7) Določbe tega zakona in drugih predpisov, ki se nanašajo na majhne družbe, se uporabljajo tudi za mikro družbe, razen če ta zakon in drugi predpisi ne določajo drugače. Določbe tretjega, četrtega, petega in šestega odstavka o velikosti družb in njihovem prerazvrščanju veljajo tudi za skupine.

(8) V vsakem primeru so za namene tega poglavja velike družbe: subjekti javnega interesa,

borza vrednostnih papirjev,
družbe, ki morajo po 56. členu tega zakona pripraviti konsolidirano letno poročilo.

58. člen **(javna objava)**

(1) Letna poročila iz prvega in sedmega odstavka prejšnjega člena ter konsolidirana letna poročila je treba zaradi javne objave skupaj z revizorjevim poročilom predložiti AJPES v osmih mesecih po koncu poslovnega leta. Družbe morajo v skladu s prejšnjim stavkom predložiti tudi popravljeno letno poročilo ali konsolidirano letno poročilo oziroma spremembe revizorjevega poročila. Družbe iz prvega odstavka 53. člena tega zakona morajo v skladu s prvim stavkom predložiti tudi predlog razporeditve dobička ali obravnavanja izgube ter razporeditev dobička ali obravnavanje izgube, če to ni razvidno iz letnega poročila.

(2) Letno poročilo majhnih družb, z vrednostnimi papirji katerih se ne trguje na organiziranem trgu, in letno poročilo podjetnikov je treba zaradi javne objave predložiti AJPES v treh mesecih po koncu poslovnega leta. Družbe iz prvega odstavka 53. člena tega zakona morajo v skladu s prejšnjim stavkom predložiti tudi predlog razporeditve dobička ali obravnavanja izgube ter razporeditev dobička ali obravnavanje izgube, če to ni razvidno iz letnega poročila. Podjetniki, ki so po določbah o obdavčitvi dohodkov iz dejavnosti zakona, ki ureja dohodnino, obdavčeni na podlagi ugotovljenega dobička z upoštevanjem normiranih odhodkov, niso dolžni predložiti letnih poročil zaradi javne objave. Finančna uprava Republike Slovenije pošlje seznam podjetnikov iz prejšnjega stavka AJPES.

(3) AJPES mora javno objaviti letna poročila in konsolidirana letna poročila skupaj z revizorjevim poročilom, predložena po prvem odstavku tega člena, ali letna poročila, predložena po prejšnjem odstavku, tako da jih zajame v informatizirani obliki in objavi na spletnih straneh, namenjenih javni objavi letnih poročil. V skladu s prejšnjim stavkom je treba za družbe iz prvega odstavka 53. člena tega zakona hkrati objaviti tudi predlog razporeditve dobička ali obravnavanja izgube ter razporeditev dobička ali obravnavanje izgube, če to ni razvidno iz letnega poročila. Spletne strani iz prvega stavka tega odstavka morajo biti zasnovane tako, da je vsakomur omogočen brezplačen vpogled v podatke, objavljene na spletnih straneh.

(4) (prenehal veljati).

(5) (prenehal veljati).

(6) AJPES mora vsakomur na njegovo zahtevo izročiti kopijo letnega ali konsolidiranega letnega poročila skupaj z revizorjevim poročilom, ki je bilo predloženo po prvem odstavku tega člena, ali kopijo letnega poročila, predloženega po drugem odstavku tega člena, za plačilo nadomestila, ki ga določa tarifa AJPES. Kopije iz prejšnjega stavka mora AJPES izročiti v obsegu (v celoti ali delih) in v obliki (elektronski ali pisni), kot je to navedeno v zahtevi. Kopija v pisni obliki mora biti označena kot »točen prepis«, za elektronsko obliko pa se uporablja zakon, ki ureja elektronsko poslovanje in elektronski podpis.

(7) V vsaki javni objavi celotnega letnega poročila ali konsolidiranega letnega poročila morajo biti ta poročila objavljena v obliki in besedilu, na podlagi katerega so bila revidirana. Hkrati mora biti objavljeno revizorjevo poročilo v celotnem besedilu, vključno z utemeljitvijo morebitnega mnenja s pridržkom ali odklonilnega mnenja. Če izkazov ali poročila ni pregledal revizor, je treba v objavi opozoriti na to okoliščino.

(8) V vsaki objavi povzetka letnega poročila ali konsolidiranega letnega poročila je treba opozoriti, da gre za povzetek. V objavi povzetka mora biti naveden datum predložitve letnega poročila ali konsolidiranega letnega poročila po prvem ali

drugem odstavku tega člena ter datum in način javne objave po tretjem odstavku tega člena. Če ta poročila še niso bila predložena po prvem ali drugem odstavku tega člena, je treba na to okoliščino v objavi opozoriti. Objavi povzetka ne sme biti priloženo celotno revizorjevo poročilo, ampak se razkrije samo revizijsko mnenje in sklic na vse morebitne druge zadeve, na katere revizor posebej opozarja, ne da bi se revizijsko mnenje zato spremenilo.. Lahko pa se objavi povzetka priloži revizorjevo poročilo o povzetku.

(9) Če je revizor v skladu z zakonom, ki ureja revidiranje, zavrnil pripravo mnenja, je treba na to okoliščino pri objavi po sedmem in osmem odstavku tega člena izrecno opozoriti.

(10) Družbe in podjetniki morajo AJPES za javno objavo po tretjem odstavku tega člena plačati nadomestilo, ki ga določa tarifa AJPES. Ne glede na prejšnji stavek morajo družbe in podjetniki, ki nameravajo prenehati s opravljanjem dejavnosti pred iztekom treh mesecev po koncu poslovnega leta, za javno objavo po tretjem odstavku tega člena hkrati s predložitvijo poročil plačati nadomestilo, ki ga določa tarifa AJPES.

(11) Tarifo, s katero določi nadomestila iz šestega in desetega odstavka tega člena, sprejme AJPES, v soglasju z ministroma, pristojnima za gospodarstvo in za pravosodje. Nadomestila ne smejo biti višja od dejanskih stroškov, povezanih z zajemanjem poročil v informatizirani obliki in vzdrževanjem spletnih strani, namenjenih javni objavi letnih poročil ali stroškov, povezanih z izdelavo kopij poročil.

(12) Ministra, pristojna za gospodarstvo in za pravosodje, po predhodnem mnenju AJPES predpišeta podrobnejša pravila o:

1. načinu predložitve poročil po prvem ali drugem odstavku tega člena;
2. načinu javne objave po tretjem odstavku tega člena ter o zasnovi spletnih strani iz tretjega odstavka tega člena.
3. (prenehala veljati).

(13) Bilanco stanja in izkaz poslovnega izida iz petega odstavka 54. člena tega zakona ter zaključno poročilo iz 68. člena tega zakona je treba predložiti AJPES v rokih, ki jih za njihovo predložitev določa zakon, ki ureja davčni postopek. AJPES prejete dokumente informatizira in brezplačno javno objavi na svojih spletnih straneh tako, da navede tudi razlog njihove sestave

60. člen **(letno poročilo)**

(1) Letno poročilo družb iz prvega odstavka 57. člena tega zakona je sestavljeno iz:

- bilance stanja,
- izkaza poslovnega izida,
- izkaza denarnih tokov,
- izkaza gibanja kapitala,
- priloge s pojasnili k izkazom, in
- poslovnega poročila iz 70. člena tega zakona.

Računovodski izkazi iz prve do četrte alineje tega odstavka in priloga s pojasnili k izkazom kot celota sestavljajo računovodsko poročilo.

(2) Letno poročilo majhnih kapitalskih družb, z vrednostnimi papirji katerih se ne trguje na organiziranem trgu, je sestavljeno vsaj iz:

- bilance stanja,
- izkaza poslovnega izida, in
- priloge s pojasnili k izkazom.

(3) Letno poročilo družb in podjetnikov iz tretjega odstavka 53. člena tega zakona je sestavljeno vsaj iz:

- bilance stanja, in
- izkaza poslovnega izida.

(4) Bilanca stanja prikazuje stanje sredstev in obveznosti do virov sredstev ob koncu poslovnega leta.

(5) Izkaz poslovnega izida prikazuje prihodke, odhodke in poslovni izid v poslovnem letu.

(6) Izkaz gibanja kapitala prikazuje gibanje posameznih sestavin kapitala v poslovnem letu, vključno z uporabo čistega dobička in pokrivanjem izgube.

(7) Izkaz denarnih tokov prikazuje gibanje prejemkov in izdatkov ali pritokov in odtokov v poslovnem letu ter pojasnjuje spremembe pri stanju denarnih sredstev.

(8) Letnemu poročilu se, kadar obstaja, priloži revizijsko poročilo, predlog za uporabo bilančnega dobička in poročilo o razmerjih z obvladujočo družbo, ki pa niso sestavni deli letnega poročila.

70. člen

(poslovno poročilo)

(1) Poslovno poročilo mora vsebovati vsaj pošten prikaz razvoja in izidov poslovanja družbe ter njenega finančnega položaja, vključno z opisom bistvenih tveganj in negotovosti, ki jim je družba izpostavljena.

(2) Pošten prikaz mora biti uravnotežena in celovita analiza razvoja in izidov poslovanja družbe ter njenega finančnega položaja, ki ustreza obsegu in vsestranskosti njenega poslovanja. Analiza mora v obsegu, ki je potreben za razumevanje razvoja in izidov poslovanja družbe ter njenega finančnega položaja, vsebovati ključne računovodske, finančne, in če je to potrebno, druge kazalce, kazalnike in druge pokazatelje, ki vključujejo tudi informacije, povezane z varstvom okolja in delavci. Analiza vključuje ustrezno sklicevanje na zneske v računovodskih izkazih in potrebna dodatna pojasnila.

(3) V poslovnem poročilu morajo biti prikazani tudi:

- vsi pomembnejši poslovni dogodki, ki so nastopili po koncu poslovnega leta;
- pričakovani razvoj družbe;
- aktivnosti družbe na področju raziskav in razvoja,
- obstoje podružnic družbe.

(4) Če je to pomembno za presojo premoženja in obveznosti družbe, njenega finančnega položaja ter poslovnega izida, morajo biti v poslovnem poročilu prikazani tudi cilji in ukrepi upravljanja finančnih tveganj družbe, vključno z ukrepi za zavarovanje vseh najpomembnejših vrst načrtovanih transakcij, za katere se posli zavarovanja računovodsko posebej prikazujejo, ter izpostavljenost družbe cenovnim, kreditnim, likvidnostnim tveganjem in tveganjem v zvezi z denarnim tokom.

(5) Družbe, ki so zavezane k reviziji, vključijo v svoje poslovno poročilo izjavo o upravljanju družbe. Izjava se vključi kot poseben oddelek poslovnega poročila in vsebuje vsaj naslednje:

1.sklicevanje na:

- kodeks o upravljanju, ki velja za družbo, z navedbo podatka o javni dostopnosti besedila kodeksa,
- kodeks o upravljanju, ki ga je družba prostovoljno sklenila uporabljati, z navedbo podatka o javni dostopnosti besedila kodeksa in
- vse ustrezne podatke o upravljanju, ki presega zahteve tega zakona, z navedbo, kje je njena praksa upravljanja javno dostopna;

2.podatke o obsegu odstopanja od kodeksov o upravljanju po prvi in drugi alineji prejšnje točke. Pri tem je treba razložiti, katerih delov kodeksa o upravljanju

družba ne upošteva in o razlogih za to. Če družba ne uporablja nobene določbe kodeksov o upravljanju, je treba pojasniti razloge za neuporabo;

3.opis glavnih značilnosti sistemov notranjih kontrol in upravljanja tveganj v družbi v povezavi s postopkom računovodskega poročanja;

4.podatke iz 3., 4., 6., 8. in 9. točke šestega odstavka tega člena;

5.podatke o delovanju skupščine družbe in njenih ključnih pristojnostih ter opis pravic delničarjev in načinu njihovega uveljavljanja;

6.podatke o sestavi in delovanju organov vodenja ali nadzora ter njihovih komisij;

7.opis politike raznolikosti, ki se izvaja v zvezi z zastopanostjo v organih vodenja in nadzora družbe z vidika spola in drugih vidikov, kot so na primer starost ali izobrazba in poklicne izkušnje, in navedba ciljev, načina izvajanja ter doseženih rezultatov politike raznolikosti v obdobju poročanja. Če se politika raznolikosti v družbi ne izvaja, se v izjavi o upravljanju to obrazloži.

Izjavo o upravljanju lahko družba objavi kot ločeno poročilo, skupaj z letnim poročilom. V tem primeru mora biti v poslovnem poročilu navedeno, kje v elektronskem mediju družbe je dostopno besedilo izjave o upravljanju. Če se pripravi ločeno poročilo, lahko izjava o upravljanju vsebuje sklicevanje na poslovno poročilo, v katerem so na voljo zahtevani podatki iz 4. točke tega odstavka. Majhnim in srednjim družbam v izjavo o upravljanju ni potrebno vključiti podatkov iz 7. točke tega odstavka.

(6) Poslovno poročilo družb, ki so zavezane k uporabi zakona, ki ureja prevzeme, mora vsebovati tudi podatke po stanju na zadnji dan poslovnega leta in vsa potrebna pojasnila o:

1.strukturi osnovnega kapitala družbe, vključno z vsemi vrednostnimi papirji, kot jih določa zakon, ki ureja prevzeme, (v nadaljnjem besedilu tega odstavka: vrednostni papirji) družbe, ki niso uvrščeni na organiziran trg vrednostnih papirjev, zlasti z navedbo:

-pravic in obveznosti, ki jih zagotavljajo delnice ali delnice posameznega razreda, in

-če obstaja več razredov delnic, delež osnovnega kapitala, ki ga predstavlja posamezen razred;

2.vseh omejitev prenosa delnic, zlasti:

-omejitev imetništva vrednostnih papirjev, in

-potrebah po pridobitvi dovoljenja družbe ali drugih imetnikov vrednostnih papirjev za prenos delnic;

3.pomembnem neposrednem in posrednem imetništvu vrednostnih papirjev družbe, v smislu doseganja kvalificiranega deleža, kot ga določa zakon, ki ureja prevzeme, in sicer:

-ime in priimek ali firmo imetnika,

-število vrednostnih papirjev in delež, ki ga predstavljajo v osnovnem kapitalu družbe, in

-naravo imetništva.

Oseba je posredni imetnik vrednostnih papirjev, če jih ima druga oseba za njen račun, ali če lahko zagotovi, da se pravice iz njih izvršujejo v skladu z njeno voljo;

4. vsakemu imetniku vrednostnih papirjev, ki zagotavljajo posebne kontrolne pravice:

- ime in priimek ali firmo imetnika, in

- naravo pravic;

5. delniški shemi za delavce, če jo družba ima, delnic, na katere se le-ta nanaša, in o načinu izvajanja kontrole nad njo, če kontrolnih pravic ne izvajajo delavci neposredno;

6. vseh omejitev glasovalnih pravic, zlasti:

- omejitev glasovalnih pravic na določen delež ali določeno število glasov,

- rokov za izvajanje glasovalnih pravic, in

- dogovorih, pri katerih so s sodelovanjem družbe finančne pravice, ki izhajajo iz vrednostnih papirjev, ločene od lastništva vrednostnih papirjev;
- 7. vseh družbi znanih dogovorih med delničarji, ki lahko povzročijo omejitve prenosa vrednostnih papirjev ali glasovalnih pravic;
- 8. pravilih družbe o:
 - imenovanju ter zamenjavi članov organov vodenja ali nadzora, in
 - spremembah statuta;
- 9. pooblastilih članov posloводства, zlasti pooblastilih za izdajo ali nakup lastnih delnic;
- 10. vseh pomembnih dogovorih, katerih stranka je družba, ki pričnejo učinkovati, se spremenijo ali prenehajo na podlagi spremembe kontrole v družbi, ki je posledica ponudbe, kot jo določa zakon, ki ureja prevzeme, in učinke takšnih dogovorov. To ni potrebno, če bi razkritje dogovora družbi lahko pomembno škodovalo, razen če je družba zavezana k razkritju dogovorov na podlagi drugih predpisov;
- 11. vseh dogovorih med družbo in člani njenega organa vodenja ali nadzora ali delavci, ki predvidevajo nadomestilo, če ti zaradi ponudbe, kot jo določa zakon, ki ureja prevzeme:
 - odstopijo,
 - so odpuščeni brez utemeljenega razloga, ali
 - njihovo delovno razmerje preneha.

71. člen **(uporaba določb tega zakona za podjetnika)**

Za podjetnika se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o:

- dejavnosti (6. člen),
- firmi (12. do 23. člen),
- sedežu (29. in 30. člen),
- podružnici (31. člen),
- prokuri (33. do 37. člen) in
- poslovni skrivnosti (39. in 40. člen).

72.a člen **(prenos podjetja na podjetnika prevzemnika)**

(1) Podjetnik lahko za časa svojega življenja prenese podjetje na drugo fizično osebo (v nadaljnjem besedilu: podjetnik prevzemnik). S prenosom preidejo na podjetnika prevzemnika podjetje podjetnika ter pravice in obveznosti podjetnika v zvezi s podjetjem. Podjetnik prevzemnik kot univerzalni pravni naslednik vstopi v vsa pravna razmerja v zvezi s prenesenim podjetjem podjetnika.

(2) Podjetnik in podjetnik prevzemnik morata skleniti pogodbo o prenosu podjetja v obliki notarskega zapisa.

(3) V pogodbi o prenosu podjetja morajo biti navedeni:

- firma in sedež podjetnika,
- morebitno izrecno soglasje glede uporabe imena in priimka podjetnika v firmi podjetnika prevzemnika ter morebitno izrecno soglasje glede uporabe matične številke podjetnika,
- izjava o prenosu podjetja in
- vrednost podjetja (premoženje ter pravice in obveznosti v zvezi s podjetjem) na dan obračuna prenosa podjetja z natančnim opisom podjetja, pri čemer se je mogoče sklicevati na listine, kot so letna bilanca stanja, vmesna bilanca stanja ali ustrezen računovodski izkaz, če je na podlagi njihove vsebine mogoče določiti vrednost podjetja, ki je predmet prenosa. Predložene listine na dan prijave za vpis prenosa podjetja v register ne smejo biti starejše od treh

mesecev.

(4) Dan obračuna prenosa podjetja iz prejšnjega odstavka je bilančni presečni dan, po stanju na katerega podjetnik sestavi računovodske izkaze podjetja podjetnika. Za sestavo računovodskih izkazov po tem odstavku se smiselno uporabljajo določbe prvega odstavka 68. člena tega zakona.

(5) Podjetnik mora objaviti nameravani prenos. Za objavo se smiselno uporabljajo določbe drugega odstavka 75. člena tega zakona.

(6) Podjetnik prevzemnik mora vložiti prijavo za vpis prenosa podjetja pri AJPES. Predlogu za vpis prenosa podjetja je treba priložiti pogodbo o prenosu podjetja ter druge podatke iz drugega odstavka 74. člena tega zakona.

(7) AJPES hkrati vpiše podjetnika prevzemnika v Poslovni register Slovenije, če še ni vpisan in po uradni dolžnosti izbriše iz njega podjetnika. Z vpisom prenosa podjetja v Poslovni register Slovenije podjetnik preneha opravljati dejavnost, podjetje podjetnika pa v skladu s pogodbo o prenosu podjetja preide na podjetnika prevzemnika.

(8) Če podjetnik prevzemnik ne izpolni obveznosti, ki so nastale podjetniku v zvezi s podjetjem pred vpisom prenosa podjetja v Poslovni register Slovenije, odgovarja zanje podjetnik z vsem svojim premoženjem. Za zastaranje se smiselno uporabljajo določbe 133. in 134. člena tega zakona.

72.b člen

(prenos dela podjetja na podjetnika prevzemnika)

Za prenos dela podjetja podjetnika se smiselno uporabljajo določbe 72.a člena tega zakona, razen določbe druge alineje tretjega odstavka, določb šestega odstavka glede izrecnega soglasja podjetnika, glede uporabe imena in priimka podjetnika in matične številke ter sedmega odstavka glede izbrisa podjetnika po uradni dolžnosti in glede prenehanja opravljanja dejavnosti.

73. člen

(vodenje poslovnih knjig)

(1) Način vodenja poslovnih knjig in sestavljanja računovodskih izkazov podjetnika ureja poseben slovenski računovodski standard.

(2) Ne glede na tretji odstavek 54. člena tega zakona, lahko podjetnik vodi poslovne knjige po sistemu enostavnega knjigovodstva v skladu s posebnim standardom iz prejšnjega odstavka, če ni v zadnjem poslovnem letu prekoračil dveh od teh meril:

- da povprečno število delavcev ne presega tri,
- da so letni prihodki nižji od 50.000 eurov,
- da povprečna vrednost aktive, izračunana kot polovica seštevka vrednosti aktive na prvi in zadnji dan poslovnega leta, ne presega 25.000 eurov. To velja tudi za podjetnika, ki začne opravljati dejavnost in v prvem poslovnem letu ne zaposluje povprečno več kot tri delavce.

(3) Sistem vodenja poslovnih knjig podjetnika se v skladu z merili iz prejšnjega odstavka določi na podlagi podatkov iz zadnjega letnega poročila.

(4) Ne glede na prejšnje odstavke podjetniku ni treba voditi poslovnih knjig in sestaviti letnega poročila, če v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, ugotavlja

davčno osnovo za davek od dohodka iz dejavnosti z upoštevanjem normiranih odhodkov. To velja tudi za podjetnika, ki začne opravljati dejavnost.

(5) Način, na katerega podjetnik iz prejšnjega odstavka vodi poslovanje, določa zakon, ki ureja davčni postopek.

74. člen (vpis)

(1) Podjetnik lahko začne opravljati dejavnost, ko je pri AJPES vpisan v Poslovni register Slovenije.

(2) V prijavi za vpis v Poslovni register Slovenije mora podjetnik navesti:

- predlagan datum vpisa, ki je poznejši od dne vložitve prijave za vpis in ni daljši od enega meseca od dne vložitve prijave za vpis,
- firmo podjetnika in podatke o sedežu,
- podatke o skrajšani firmi, če jo ima,
- podatke o podjetniku: ime in priimek, EMŠO, prebivališče, davčno številko,
- podatke o zastopniku: ime in priimek, EMŠO, prebivališče, davčno številko,
- navedbo dejavnosti, ki jih bo podjetnik opravljal,
- podatke o drugih delih podjetnika kot enotah poslovnega registra v skladu z zakonom, ki ureja Poslovni register Slovenije, in
- podatek o poslovnem naslovu, ki vključuje te podatke: država, ulica in hišna številka, naselje, občina, poštna številka in kraj.
- soglasje prokurista ali zastopnika za primer smrti, če ga podjetnik ima,
- druge podatke in listine, ki jih določa zakon.

(3) Če podjetnik ni lastnik objekta na poslovnem naslovu ali na poslovnem naslovu podružnice, navedenem v prijavi, mora prijavi priložiti overjeno izjavo lastnika objekta, da podjetniku dovoljuje poslovanje na tem naslovu. Izjave ni treba overiti, če lastnik objekta poda izjavo na točki VEM ali če podjetnik pridobi dovoljenje za opravljanje dejavnosti od Republike Slovenije, samoupravne lokalne skupnosti ali pristojnega državnega ali občinskega sklada, pristojnega za stanovanjske zadeve, na podlagi zakona, ki ureja stanovanjske stavbe.

(4) AJPES ima za vodenje podatkov o podjetnikih v Poslovnem registru Slovenije brezplačen neposredni dostop in možnost prevzema podatkov iz Centralnega registra prebivalstva in drugih javnih registrov in evidenc.

(5) Način in postopek vpisa ter vodenja podatkov o podjetnikih v Poslovnem registru Slovenije predpiše minister, pristojen za gospodarstvo.

75. člen (sprememba in prenehanje opravljanja dejavnosti)

(1) Podjetnik mora vsako spremembo podatkov iz drugega odstavka prejšnjega člena v 15 dneh po nastanku spremembe prijaviti AJPES. Prenehanje opravljanja dejavnosti mora podjetnik ali od njega za ta namen pooblaščen oseba prijaviti najmanj tri dni prej.

(2) Podjetnik mora vsaj 15 dni pred prenehanjem opravljanja dejavnosti na spletnih straneh AJPES objaviti, da bo prenehal opravljati dejavnost, in ob tem navesti tudi dan prenehanja opravljanja dejavnosti. Poleg objave na spletnih straneh AJPES lahko podjetnik tudi na druge načine obvesti o prenehanju dejavnosti (s pismi upnikom, v sredstvih javnega obveščanja, poslovnih prostorih).

(3) AJPES po uradni dolžnosti izbriše podjetnika iz Poslovnega registra Slovenije:
2. na podlagi obvestila registrskega organa, da se je podjetnik statusno preoblikoval v kapitalsko družbo,
če ji podjetnik v dveh zaporednih poslovnih letih ne predloži letnega poročila

zaradi javne objave po prvem ali drugem odstavku 58. člena tega zakona ali podatkov iz letnega poročila za namene iz prvega odstavka 59. člena tega zakona,

če na podlagi lastnih podatkov, vključno z obvestilom lastnika objekta ali na podlagi obvestila državnega organa ali osebe z javnimi pooblastili ugotovi, da je pri podjetniku v Poslovni register Slovenije kot njegov poslovni naslov vpisan naslov:

(i) na katerem ne sprejema uradnih poštinih pošilk ali je na tem naslovu neznan,

(ii) na katerem je objekt, katerega lastnik je druga oseba, ki podjetniku ni dala dovoljenja za poslovanje na tem naslovu, ali

(iii) ki ne obstaja,

na podlagi obvestila pristojnega matičnega organa, da je podjetnik umrl, razen če ji dedič podjetnika v treh mesecih po pravnomočnosti sklepa o dedovanju predloži izjavo, da bo nadaljeval zapustnikovo podjetje v skladu s četrtem odstavkom 72. člena tega zakona,

na podlagi obvestila pristojnega sodišča o začetku postopka stečaja nad podjetnikom, v skladu z zakonom, ki ureja stečaj,

na podlagi obvestila pristojnega organa, da je s pravnomočnim aktom prepovedal podjetniku opravljati dejavnost, ki je vpisana v Poslovni register Slovenije, ker je ugotovil, da podjetnik ne izpolnjuje pogojev za opravljanje dejavnosti, podjetnik pa ne opravlja nobene druge dejavnosti,

na podlagi obvestila Finančne uprave Republike Slovenije, da je s pravnomočnim aktom ugotovila, da podjetnik ne opravlja dejavnosti, ki je vpisana v Poslovni register Slovenije, podjetnik pa ne opravlja nobene druge dejavnosti,

na podlagi obvestila pristojnega organa, da je podjetniku s pravnomočnim aktom izrekel ukrep izгона tujca iz države, ali da nima veljavnega enotnega dovoljenja,

(črtana).

(4) Obvestilu iz 1. in 4. do 8. točke prejšnjega odstavka mora biti priložen akt, iz katerega izhaja obstoj izbrisnega razloga.

(5) Če AJ PES ugotovi, da obstaja izbrisni razlog iz 2. ali 3. točke tretjega odstavka tega člena, izda sklep o obstoju izbrisnega razloga, ki ga vroči podjetniku na poslovni naslov, vpisan v Poslovnem registru Slovenije. Zoper ta sklep je dovoljena pritožba na ministrstvo, pristojno za gospodarstvo, v osmih dneh.

(6) Če je bil postopek izbrisa začel zaradi razloga iz 3. točke tretjega odstavka tega člena in je podjetnik spremenil poslovni naslov, mora hkrati z vložitvijo pritožbe priglasiti ustrezno spremembo poslovnega naslova in priglasitvi priložiti dokaze o tem, da je lastnik objekta na novem poslovnem naslovu ali da mu je lastnik objekta dal dovoljenje za poslovanje na tem naslovu.

(7) Na podlagi dokončnega sklepa iz petega odstavka tega člena ali na podlagi obvestila pristojnega organa iz 1. in 4. do 8. točke tretjega odstavka tega člena AJ PES po uradni dolžnosti izda sklep o izbrisu. Zoper ta sklep je dovoljena pritožba na ministrstvo, pristojno za gospodarstvo, v osmih dneh.

(8) Način in postopek prenehanja opravljanja dejavnosti podjetnika predpiše minister, pristojen za gospodarstvo.

(9) Določbe o prenehanju opravljanja dejavnosti se smiselno uporabljajo tudi, če podjetnik namerava podjetje prodati ali ga vložiti v družbo. Določbe o prenehanju opravljanja dejavnosti se smiselno uporabljajo tudi za podružnice podjetnika.

197. člen

(plačilo in povračilo stroškov ustanovitvenih revizorjev)

Ustanovitveni revizorji imajo pravico do povračila stroškov in plačila za delo. Stroški in plačilo se določijo po tarifi, ki jo Slovenski inštitut za revizijo sprejme na

podlagi zakona, ki ureja revizijo, in bremenijo družbo.

235. člen **(vpis v delniško knjigo)**

- (1) Imenske delnice se vpišejo v delniško knjigo z imetnikovo oznako ali s podatki o imenu, priimku in prebivališču imetnika.
- (2) Pri imenskih delnicah velja za delničarja v razmerjih do družbe tisti, ki je kot delničar vpisan v delniško knjigo.
- (3) Če je po mnenju družbe nekdo neupravičeno vpisan v delniško knjigo kot delničar, lahko družba izbriše vpis le, če prej obvesti delničarja o nameravanem izbrisu in mu določi rok za ugovor. Če delničar pravočasno ugovarja, ga ni mogoče izbrisati.
- (4) Vsakemu delničarju je treba na njegovo zahtevo omogočiti vpogled v delniško knjigo.
- (5) Določbe tega člena veljajo tudi za začasnice.

255. člen **(imenovanje in mandatna doba članov)**

- (1) Člani organov vodenja ali nadzora so imenovani za obdobje, ki je določeno v statutu in ni daljše od šestih let, z možnostjo ponovnega imenovanja.
- (2) Član organa vodenja ali nadzora je lahko vsaka poslovno sposobna fizična oseba, razen oseba, ki:
 - je že član drugega organa vodenja ali nadzora te družbe;
 - je bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja zoper gospodarstvo, zoper delovno razmerje in socialno varnost, zoper pravni promet, zoper premoženje, zoper okolje, prostor in naravne dobrine. Ta oseba ne sme biti član organa vodenja ali nadzora pet let od pravnomočnosti sodbe in dve leti po prestani kazni zapora;
 - ji je bil izrečen varnostni ukrep prepovedi opravljanja poklica, in sicer dokler traja prepoved, ali
 - je bila kot član organa vodenja ali nadzora družbe, nad katerim je bil začet stečajni postopek, pravnomočno obsojena na plačilo odškodnine upnikom v skladu z določbami zakona, ki ureja finančno poslovanje podjetij, o odškodninski odgovornosti, in sicer še dve leti po pravnomočnosti sodbe.
- (3) Novi člani organa vodenja ali nadzora morajo prijavi za vpis v register priložiti pisno izjavo, da ni okoliščin, ki bi po določbah tega zakona nasprotovale njihovemu imenovanju. Registrski organ v skladu s desetim odstavkom 10.a člena tega zakona po uradni dolžnosti preveri, ali so podane okoliščine iz druge in tretje alineje prejšnjega odstavka.

261. člen **(odobritev posojila)**

- (1) Družba lahko članu organa vodenja ali nadzora in prokuristu odobri posojilo le na podlagi sklepa nadzornega sveta ali upravnega odbora. Sklep mora biti sprejet za vsako posojilo ali vrsto posojila in mora določiti način obrestovanja in rok odplačila posojila. Za posojila se štejejo tudi druga pravna dejanja, ki gospodarsko ustrezajo posojilu.
- (2) Posojilna pogodba na podlagi sklepa iz prejšnjega odstavka se mora skleniti najpozneje tri mesece po sprejetju sklepa.
- (3) Določbe prejšnjih odstavkov se smiselno uporabljajo tudi, kadar odobri posojilo

obvladujoča ali odvisna družba, pri čemer sklep o odobritvi posojila sprejme nadzorni svet ali upravni odbor obvladujoče družbe, in kadar je posojilodajalec družinski član člana organa vodenja ali nadzora ali prokurista.

(4) Če je posojilo odobreno v nasprotju z določbami tega člena, je treba prejeti znesek takoj vrniti, razen če nadzorni svet ali upravni odbor pozneje odobri posojilo.

262. člen **(pogodba s članom)**

(1) Pravice in obveznosti člana vodenja ali nadzora, ki niso določene s tem zakonom, se določijo v pogodbi, ki jo sklene z družbo.

(2) Pogodbo mora odobriti nadzorni svet ali upravni odbor, sicer mora član organa vodenja ali nadzora vrniti koristi iz pogodbe.

270. člen **(prejemki članov uprave)**

(1) Nadzorni svet mora pri določitvi celotnih prejemkov posameznega člana uprave (plača in povračilo stroškov, bonitete, nagrada za poslovno uspešnost – delniški in opcijski program nagrajevanja, udeležba v dobičku itd. -, odpravnina in drugi prejemki) poskrbeti za to, da so celotni prejemki v ustreznem sorazmerju z nalogami članov uprave in finančnim stanjem družbe ter v skladu s politiko prejemkov iz 294. člena tega zakona. Če skupščina ne določi politike prejemkov članov organov vodenja, mora nadzorni svet pri določitvi prejemkov posameznega člana uprave slediti načelom iz sedmega odstavka 294. člena tega zakona.

(2) Če se po določitvi prejemkov poslabša poslovanje družbe, ki bi ogrozilo njeno gospodarsko stanje ali ji povzročilo škodo, lahko nadzorni svet zniža prejemke. Znižanje prejemkov ne posega v druge določbe pogodbe; član uprave ima pravico do odpovedi pogodbe s koncem naslednjega četrtletja z dvomesečnim odpovednim rokom.

(3) Nadzorni svet lahko zahteva vrnitev že izplačane nagrade za poslovno uspešnost ali njen sorazmeren del:

- če se pravnomočno ugotovi ničnost letnega poročila in se ničnostni razlogi nanašajo na postavke ali dejstva, ki so bile podlaga za določanje nagrade, ali
- na podlagi posebnega revizorjevega poročila, s katerim se ugotovi, da so bill napačno uporabljeni kriteriji za določitev nagrade ali da pri tem odločilni računovodski, finančni in drugi podatki ter kazalci niso bili pravilno ugotovljeni ali upoštevani.

(4) Vrnitev že izplačane nagrade je mogoče zahtevati v roku treh let od dneva izplačila nagrade ali dela nagrade.

(5) Za imenovanje posebnega revizorja se smiselno uporabljajo določbe 318. do 321. člena ter drugi odstavek 323. člena tega zakona.

(6) Člani nadzornega sveta, ki ne ravnavajo v skladu s tretjim odstavkom tega člena, so odškodninsko odgovorni po splošnih pravilih odškodninskega prava. Tožbo za povrnitev škode, ki je družbi nastala zaradi neupravičeno izplačane nagrade lahko v svojem imenu in na račun družbe ne glede na 328. člen tega zakona vložijo delničarji, katerih skupni deleži znašajo najmanj en odstotek osnovnega kapitala.

281.a člen **(notranja revizija)**

(1) Letno poročilo o delu notranje revizije, če jo družba ima, se najpozneje v treh mesecih po zaključku poslovnega leta predloži upravi, nadzornemu svetu in

revizorju računovodskih izkazov.

(2) Nadzorni svet daje soglasja k imenovanju, razrešitvi in prejemkom vodje notranje revizije ter k aktu, s katerim se urejajo namen, pomen in naloge notranje revizije, ter k letnemu in večletnemu načrtu dela notranje revizije.

(3) Če notranje revizijske storitve opravljajo zunanji izvajalci, daje nadzorni svet soglasje k sklenitvi pogodbe, ki jo družba sklene z zunanjim izvajalcem, njeni spremembi in odpovedi s strani družbe.

(4) Nadzorni svet lahko od notranjega revizorja zahteva dodatne informacije poleg informacij iz prvega odstavka tega člena. Če ima družba revizijsko komisijo, izvršuje to pravico revizijska komisija.

284. člen **(plačilo članom nadzornega sveta)**

Članom nadzornega sveta se lahko za njihovo delo zagotovi plačilo, kar določi statut ali skupščina. Plačilo mora biti v ustreznem razmerju z nalogami članov nadzornega sveta in finančnim položajem družbe. Člani nadzornega sveta ne morejo biti udeleženi pri dobičku.

285. člen **(pristojnost)**

(1) Upravni odbor vodi družbo in nadzoruje izvajanje njenih poslov.

(2) Za pristojnosti upravnega odbora se smiselno uporabljajo določbe 267., 281. in 281.a člena tega zakona.

(3) Upravni odbor sestavi, preveri in potrdi letno poročilo ob smiselni uporabi določb prvega in drugega odstavka 282. člena tega zakona. Statut lahko določi, da letno poročilo sprejme skupščina.

289. člen **(poslovanje in plačilo članom upravnega odbora)**

(1) Za poslovanje upravnega odbora in njegovih komisij se smiselno uporabljajo določbe 278. in 279. člena tega zakona.

(2) Predsednik upravnega odbora ne more biti izvršni direktor te družbe.

(3) Upravni odbor mora oblikovati revizijsko komisijo v družbi:

- s katere vrednostnimi papirji se trguje na organiziranem trgu, ali
- v kateri delavci v skladu z zakonom uveljavljajo svojo pravico do sodelovanja v organih družbe.

(4) Za revizijsko komisijo se smiselno uporabljajo določbe 280. člena tega zakona, pri čemer so člani revizijske komisije lahko le tisti člani upravnega odbora, ki niso izvršni direktorji. Upravni odbor da skupščini predlog za imenovanje revizorja, ki mora temeljiti na predlogu revizijske komisije.

(5) Za plačilo članom upravnega odbora se smiselno uporabljajo določbe 284. člena tega zakona.

294. člen **(razrešnica in določitev politike prejemkov članov organov vodenja ali nadzora)**

(1) Hkrati z odločanjem o uporabi bilančnega dobička odloča skupščina tudi o razrešnici organom vodenja ali nadzora. O razrešitvi posameznega člana se glasuje ločeno, če tako odloči skupščina ali če to zahtevajo delničarji, katerih skupni deleži dosegaajo desetino osnovnega kapitala.

(2) Z razrešnico skupščina potrdi in odobri delo organov vodenja ali nadzora v poslovnem letu. Zahtevki iz odgovornosti za škodo se lahko uveljavljajo tudi proti osebam, ki jih je skupščina razrešila.

(3) Razprava o razrešitvi se poveže z razpravo o uporabi bilančnega dobička. Poslovodstvo mora skupščini predložiti letno poročilo in poročilo nadzornega sveta ali upravnega odbora iz 282. in 285. člena tega zakona. Zasedanje skupščine, na katerem skupščina odloča o uporabi bilančnega dobička in o razrešnici, mora biti v prvih osmih mesecih po koncu poslovnega leta.

(4) Če skupščina upravi ali njenemu posameznemu članu ne da razrešnice, se s tem še ne šteje, da je izrekla nezaupnico.

(5) Na skupščini, ki odloča o uporabi bilančnega dobička, mora poslovodstvo seznaniti delničarje s prejemki članov organov vodenja ali nadzora, ki so jih za opravljanje nalog v družbi prejeli v preteklem poslovnem letu. Informacija mora vsebovati prejemke za vsakega člana organa vodenja ali nadzora posebej in mora biti razčlenjena vsaj na fiksne in variabilne prejemke, udeležbo v dobičku, opcije in druge nagrade, povračila stroškov, zavarovalne premije, provizije in druga dodatna plačila. Informacija mora vsebovati tudi prejemke, ki so jih člani organov vodenja ali nadzora pridobili z opravljanjem nalog v odvisnih družbah. Takšna informacija mora biti prikazana tudi v poslovnem poročilu skupaj s politiko prejemkov članov organov vodenja ali nadzora, če jo je skupščina določila. Določba prejšnjega stavka ne velja za družbo, ki razkrije podatke iz 3. točke tretjega odstavka 69. člena tega zakona v prilogi k izkazu.

(6) Skupščina lahko določi politiko prejemkov članov organov vodenja ali nadzora. Vsi prejemki članov organov vodenja ali nadzora morajo biti v skladu s tako politiko prejemkov.

(7) Pri določitvi politike prejemkov članov uprave in izvršnih direktorjev skupščina sledi naslednjim načelom:

- politika prejemkov članov uprave in izvršnih direktorjev spodbuja dolgoročno vzdržnost družbe in zagotavlja, da so prejemki v skladu z doseženimi rezultati in finančnim stanjem družbe;
- celotne prejemke lahko sestavljata fiksni in variabilni del. Variabilni del prejemkov mora biti odvisen od vnaprej določenih in merljivih meril. Skupščina lahko določi najvišji znesek variabilnega dela prejemka;
- odpravnina se lahko izplača le v primeru predčasne prekinitve pogodbe. Odpravnina ne more biti izplačana, če je član uprave ali izvršni direktor odpoklican iz razlogov, določenih v prvi, drugi in tretji alineji drugega odstavka 268. člena tega zakona ali če član uprave ali izvršni direktor sam odpove pogodbo. Skupščina lahko določi najvišji znesek odpravnine.

296. člen **(vsebina in objava sklica)**

(1) Sklic skupščine mora vsebovati vsaj navedbo:

- firme in sedeža družbe;
- časa in kraja skupščine;
- predloga dnevnega reda;
- presečnega dne, kot ga določa tretji odstavek 297. člena tega zakona z obrazložitvijo, da se skupščine lahko udeležijo in na njej uresničujejo glasovalno pravico le tisti delničarji, ki so imetniki delnic na ta dan, ter drugih pogojev, od katerih sta odvisna udeležba na skupščini in uresničevanje glasovalne pravice;
- roka ali dneva, do katerega lahko delničarji zahtevajo dopolnitev dnevnega reda v skladu s prvim odstavkom 298. člena tega zakona;
- roka ali dneva, do katerega lahko delničarji sporočijo družbi predlog za objavo iz prvega odstavka 300. člena ali 301. člena tega zakona in se ta objavi;

- predlogov sklepov organov vodenja ali nadzora iz prvega odstavka 297. a člena tega zakona, in kje so dostopne njihove obrazložitve;
- kje in kako se lahko pridobijo popolna besedila listin in predlogov iz drugega odstavka 297.a člena tega zakona;
- da lahko delničar na skupščini uresničuje svojo pravico do obveščenosti iz prvega odstavka 305. člena tega zakona;
- postopka za uresničevanje glasovalne pravice z elektronskimi sredstvi, če ga družba omogoča v skladu s četrnim odstavkom 297. člena tega zakona;
- postopka uresničevanja glasovalne pravice po pošti, če ga družba omogoča v skladu z devetim odstavkom 308. člena tega zakona, in
- drugih podatkov, ki jih določa ta zakon.

(2) Družba, s katere vrednostnimi papirji se trguje na organiziranem trgu, mora v sklicu skupščine navesti tudi:

- spletno stran družbe, na kateri bodo na voljo informacije iz tretjega odstavka tega člena;
- da so izčrpne informacije o pravicah delničarjev iz prvega odstavka 298. člena, prvega odstavka 300., 301. in 305. člena tega zakona dostopne na spletni strani družbe;
- informacije o postopku uresničevanja glasovalne pravice po pooblaščenju, predvsem o obrazcih, ki jih je treba za to uporabiti, in način obveščanja družbe o imenovanju pooblaščenca z uporabo elektronskih sredstev v skladu s sedmim odstavkom 308. člena tega zakona;
- način pošiljanja dodatnih točk dnevnega reda z uporabo elektronskih sredstev v skladu z drugim odstavkom 298. člena tega zakona, in
- način pošiljanja predlogov z uporabo elektronskih sredstev v skladu z drugim odstavkom 300. člena tega zakona.

(3) Od objave sklica skupščine do vključno dneva zasedanja skupščine morajo biti na spletni strani družbe, s katere vrednostnimi papirji se trguje na organiziranem trgu, dostopni vsaj:

- sklic skupščine;
- skupno število delnic in glasovalnih pravic na dan sklica skupščine, vključno z ločenimi podatki za vsak razred delnic;
- popolna besedila listin in predlogov iz drugega odstavka 297.a člena tega zakona;
- obrazci, ki se uporabljajo za glasovanje s pooblastilom ali po pošti, ali če jih iz tehničnih razlogov ni mogoče objaviti na spletni strani, navedba, kako se ti obrazci na zahtevo delničarja brezplačno pridobijo v fizični obliki;
- izčrpne informacije o pravicah delničarjev iz prvega odstavka 298. člena, prvega odstavka 300. člena, 301. in 305. člena tega zakona, in
- predlogi delničarjev iz prvega odstavka 298. člena, prvega odstavka 300. člena in 301. člena tega zakona, in sicer nemudoma po njihovem prejemu.

(4) Sklic skupščine se objavi na spletni strani AJPES ali dnevniku, ki izhaja na celotnem območju Republike Slovenije. Sklic skupščine se objavi tudi v glasilu ali elektronskem mediju družbe, če ga družba ima. Če ima družba svojo spletno stran, se sklic skupščine objavi tudi na tej spletni strani.

(5) Družba, s katere vrednostnimi papirji se trguje na organiziranem trgu, mora sklic skupščine objaviti tudi na način, kot ga določa 1. točka prvega odstavka in tretji odstavek 136. člena Zakona o trgu finančnih instrumentov (Uradni list RS, št. 67/07, 100/07 – popr. in 69/08).

(6) Ne glede na četrty in peti odstavek tega člena se lahko skupščina družbe, ki lahko imena in naslove svojih delničarjev ugotovi iz veljavne delniške knjige, skliče s priporočenim pismom vsem takim delničarjem, če statut ne določa drugače. V takem primeru velja dan, ko je bila pošta odposlana, za dan objave sklica skupščine.

(7) Družba ne sme delničarjem zaračunati nobenih stroškov, ki so povezani s sklicem skupščine in s samo skupščino.

297. člen (sklicni rok in udeležba)

(1) Sklic skupščine se objavi vsaj 30 dni pred skupščino. Statut lahko določi daljši najkrajši rok za objavo sklica.

(2) Statut lahko pogojuje udeležbo na skupščini ali uresničevanje glasovalne pravice s tem, da se delničarji prijavijo pred skupščino. V tem primeru je dovolj, da se delničarji prijavijo najpozneje konec četrtega dne pred skupščino.

(3) Ne glede na določbe zakona, ki ureja nematerializirane vrednostne papirje, se skupščine lahko udeležijo in na njej uresničujejo glasovalno pravico le tisti delničarji, ki so kot imetniki delnic vpisani v centralnem registru nematerializiranih vrednostnih papirjev konec četrtega dne pred zasedanjem skupščine (v nadaljnjem besedilu: presečni dan).

(4) Statut družbe lahko določi, da se delničarji lahko udeležijo skupščine ali glasujejo pred skupščino ali na njej s pomočjo elektronskih sredstev brez fizične prisotnosti in uredi postopek za to, pri čemer sta lahko taka udeležba in glasovanje odvisna samo od zahtev in omejitev, ki so potrebne za ugotavljanje identitete delničarjev ter varnega elektronskega komuniciranja in do mere, sorazmerne za uresničitev tega cilja.

(5) Statut družbe lahko pooblasti poslovodstvo, da podrobneje uredi postopek iz prejšnjega odstavka.

297.a člen (zagotovitev informacij)

(1) Za vsako točko dnevnega reda, o kateri naj odloči skupščina, morajo organi vodenja ali nadzora, za volitve članov nadzornega sveta, upravnega odbora in revizorjev pa le nadzorni svet ali upravni odbor, v dnevnem redu navesti predloge sklepov, razen če skupščina pri posamezni točki dnevnega reda ne sprejema sklepa, ali je točka dnevnega reda uvrščena na dnevni red na podlagi manjšinske pravice iz 298. člena tega zakona, ali če je skupščina sklicana na podlagi manjšinske pravice iz tretjega odstavka 295. člena tega zakona.

(2) Poslovodstvo mora od objave sklica skupščine do vključno dneva zasedanja skupščine na sedežu družbe omogočiti delničarjem brezplačen pogled v:

1. predloge sklepov iz prejšnjega odstavka z navedbo, kateri organ družbe je dal posamezen predlog;

2. obrazložitev vsake točke dnevnega reda, pri čemer mora obrazložitev točke dnevnega reda, pri kateri naj skupščina odloča o imenovanju članov nadzornega sveta ali upravnega odbora vključevati vsaj ime in priimek, izobrazbo, ustrezne izkušnje in trenutno zaposlitev predlaganega člana, obrazložitev točke dnevnega reda, pri kateri naj skupščina odloča o imenovanju revizorja, pa vsaj firmo, sedež ter ključna priporočila revizorja;

3. če se sklic skupščine nanaša na skupščino iz tretjega odstavka 294. člena tega zakona: letno poročilo in poročilo nadzornega sveta ali upravnega odbora iz 282. in 285. člena tega zakona ter izjavo o upravljanju družbe, če ni vključena v letno poročilo. Na delničarjevo zahtevo je treba temu najpozneje naslednji delovni

dan brezplačno izročiti prepis poročil, če niso objavljena na spletni strani družbe;

4. če naj skupščina odloča o spremembi statuta: besedilo predlaganih sprememb;

5. druga poročila in dokumente, ki jih je treba po zakonu predložiti skupščini.

(3) Točke dnevnega reda, vključno z obrazložitvami ali predlogi iz prvega odstavka 298. člena tega zakona ter predlogi delničarjev iz 300. in 301. člena tega zakona in njihove utemeljitve ter druge informacije v zvezi z njimi morajo biti dani na pogled nemudoma po njihovem prejemu.

299. člen **(sporočila za delničarje in člane nadzornega sveta)**

(1) Poslovodstvo mora najpozneje 14. dan pred zasedanjem skupščine finančnim organizacijam in združenjem delničarjev, ki so na zadnji skupščini za delničarje uresničevali glasovalne pravice, sporočiti sklic skupščine ter predloge delničarjev iz 300. in 301. člena tega zakona in njihove utemeljitve ter druge informacije v zvezi z njimi. Če se je na podlagi prejšnjega člena dnevni red spremenil, je treba sporočiti tudi spremenjen dnevni red. Enako velja za druge finančne organizacije in združenja delničarjev, če poslovodstvo prejme njihovo zahtevo najpozneje 16. dan pred zasedanjem skupščine.

(2) Vsak član nadzornega sveta lahko zahteva, da mu poslovodstvo pošlje sporočilo iz prejšnjega odstavka.

(3) Vsak delničar, ki je kot delničar vpisan v delniško knjigo, in vsak član nadzornega sveta lahko zahteva, da mu poslovodstvo pisno sporoči na skupščini sprejete sklepe.

(4) Če ima družba podatke iz prvega odstavka tega člena objavljene na spletni strani družbe, zadostuje, da v sporočilu iz prvega odstavka tega člena navede zgolj spletno stran, na kateri so ti podatki dostopni.

(5) Družba ne sme delničarjem zaračunati nobenih stroškov, ki so povezani s sporočili iz tega člena.

304. člen **(zapisnik)**

(1) Vsak skupščinski sklep potrdi notar v notarskem zapisniku.

(2) V zapisniku se navedejo kraj in dan zasedanja, notarjevo ime in priimek, izid glasovanja in predsednikova ugotovitev o sprejetju sklepov.

(3) Izid glasovanja iz prejšnjega odstavka na skupščini družbe, s katere vrednostnimi papirji se trguje na organiziranem trgu, mora vsebovati vsaj:

- število delnic, za katere so bili veljavno oddani glasovi,
- delež teh delnic v osnovnem kapitalu,
- skupno število glasov, ki so bili veljavno oddani, in
- število oddanih glasov za in proti ter število vzdržanih.

(4) Zapisniku se priloži seznam udeležencev skupščine in dokazila o sklicu. Dokazil o sklicu ni treba priložiti, če je njihova vsebina navedena v zapisniku.

(5) V 24 urah po koncu skupščine mora poslovodstvo poslati registru notarsko overjen prepis zapisnika in prilog.

(6) Družba, s katere vrednostnimi papirji se trguje na organiziranem trgu, mora v dveh dneh po skupščini delničarjev objaviti izid glasovanja na svoji spletni strani.

309. člen

(uresničevanje glasovalne pravice prek finančnih in drugih organizacij ter drugih oseb)

- (1) Finančna organizacija sme uresničevati ali poveriti uresničevanje glasovalne pravice za imetniške delnice le, če je za to pisno pooblaščen.
- (2) Pooblastilo se lahko da posamezni finančni organizaciji za največ 15 mesecev in se lahko kadarkoli prekliče.
- (3) Finančna organizacija sme pooblastiti osebe, ki niso zaposlene pri njej, za uresničevanje pooblastila le, če pooblastilo to izrecno dovoljuje.
- (4) Če finančna organizacija na podlagi pooblastila uresničuje glasovalno pravico v imenu delničarja, se pooblastilna listina predloži družbi in pri njej shrani.
- (5) Finančna organizacija mora pozvati delničarja, naj ji da navodila za uresničevanje glasovalne pravice in ga opozoriti, da bo, če ji delničar ne bo dal navodil za uresničevanje glasovalne pravice, le to uresničevala po lastnih, delničarju sporočenih predlogih, razen če lahko domneva, da bi delničar odobril njeno drugačno odločitev, če bi poznal dejansko stanje.
- (6) Določbe prejšnjih odstavkov se smiselno uporabljajo tudi za druge osebe, ki uresničujejo glasovalno pravico v imenu delničarja na podlagi pooblastila kot svojo dejavnost.
- (7) Obveznosti finančne organizacije in drugih, ki po pooblastilu uresničujejo glasovalno pravico v imenu delničarja, ni mogoče vnaprej niti izključiti niti omejiti.

310. člen
(organizirano zbiranje pooblastil)

- (1) Finančne organizacije, združenje delničarjev in druge osebe, ki nameravajo na skupščini uresničevati glasovalno pravico na podlagi organizirano zbranih pooblastil, morajo biti pisno pooblaščen (pooblaščen oseba).
- (2) Za organizirano zbiranje pooblastil se šteje vsako zbiranje pooblastil, ki je namenjeno več kot 50 delničarjem delniške družbe, ki so imetniki delnic z glasovalno pravico.
- (3) Pooblastilo osebi iz prvega odstavka tega člena velja le za eno skupščino. Vsebovati mora predloge sklepov, predlog pooblaščen osebe za glasovanje k posameznim predlogom sklepov, poziv delničarju, naj ji da navodila za uresničevanje glasovalne pravice z opozorilom, da bo, če ji delničar ne bo dal drugačnega navodila, uresničevala glasovalno pravico po svojih predlogih, ki morajo biti v pooblastilu obrazloženi, in opozorilo, da lahko delničar pooblastilo kadarkoli prekliče.
- (4) Minister, pristojen za gospodarstvo, lahko predpiše vzorec pooblastila za glasovanje o posameznih zadevah na skupščini.
- (5) Pooblastila, zbrana v nasprotju z določbo prvega odstavka tega člena, in pooblastila, katerih vsebina je v nasprotju z določbami tretjega odstavka tega člena, so nična.
- (6) Poseben zakon lahko določi drugačen način organiziranega zbiranja pooblastil za določen namen.

478. člen
(prijava za vpis v register)

- (1) Poslovodja prijavi družbo za vpis v register pri registrskem organu ali na točki Vse na enem mestu, kakor jo določata zakon, ki ureja poslovni register in zakon, ki ureja sodni register (v nadaljnjem besedilu: točka VEM), ki prijavo posreduje registrskemu organu. Prijavi mora priložiti:
 - izvirnik ali overjen prepis pogodbe;

- seznam družbenikov in navedbo vložkov, ki so jih prevzeli;
- poročilo o stvarnih vložkih;
- potrdilo banke o depozitu denarnih vložkov z izjavo banke, da lahko družba s sredstvi prosto razpolaga; za resničnost izjave je banka družbi odgovorna, in
- poročilo pooblaščenega revizorja o vrednosti stvarnih vložkov iz četrtega odstavka 476. člena tega zakona.

(2) Poslovodja mora v treh dneh obvestiti registrski organ ali točko VEM, če se je spremenil kakšen podatek iz prijave ali prilog iz prejšnjega odstavka.

(3) Registrski organ zavrne vpis, če revizor ugotovi ali če je očitno, da je poročilo iz prvega odstavka 476. člena tega zakona nepravilno, nepopolno ali v nasprotju z zakonom, ali če revizor izjavi ali registrski organ meni, da je vrednost stvarnega vložka bistveno manjša od zneska osnovnega vložka, za katerega je dan stvarni vložek.

487. člen **(jamstvo zamudnikovih prednikov)**

(1) Za plačilo zneska osnovnega vložka, ki ga ni vplačal izključeni družbenik, jamčijo njegov neposredni prednik, ki je bil priglasi družbi, in vsi prejšnji predniki.

(2) Plačilo je treba zahtevati najprej od neposrednega družbenikovega prednika. Če ta ne plača v enem mesecu od poziva, se lahko plačilo zahteva od njegovega prednika.

(3) Zastaralni rok proti zamudnikovim prednikom začne teči z dnem, ko je bil prenos deleža v skladu s 482. členom tega zakona priglasi družbi.

(4) Z vplačilom zamujenega zneska pridobi zamudnikov prednik poslovni delež izključenega družbenika.

495. člen **(ohranjanje osnovnega kapitala)**

(1) Premoženje, ki je potrebno za ohranitev osnovnega kapitala in vezanih rezerv, se družbenikom ne sme izplačati. V premoženje, ki je potrebno za ohranitev najnižjega zneska osnovnega kapitala iz 475. člena tega zakona, se ne štejejo posojila družbe družbeniku ali poslovodji ali njegovemu družinskemu članu, kot je opredeljen v sedmem odstavku 38.a člena tega zakona, ali pravni osebi, v kateri ima družbenik ali poslovodja ali njegov družinski član ali vsi skupaj najmanj desetino upravljaljskih pravic. Posojilo družbe iz prejšnjega stavka ter drug pravni posel, s katerim se doseže enak učinek, je ničen.

(2) Družbenikom se lahko vrnejo vplačana naknadna vplačila, ki niso namenjena kritju osnovnega kapitala ob izgubi. Vračilo se ne sme opraviti prej kot tri mesece od dne, ko je bil sklep o vračilu objavljen na predpisan način. Če gre za naknadna vplačila pred popolnim vplačilom osnovnega vložka iz drugega odstavka 492. člena tega zakona, je vračilo naknadnih vplačil pred popolnim vplačilom osnovnega vložka nično. Za vrnjena naknadna vplačila se šteje, da niso bila vplačana.

514. člen **(nadzorni svet)**

Če je v družbeni pogodbi določeno, da ima družba nadzorni svet, se zanj smiselno uporabljajo določbe o nadzornem svetu v delniški družbi, če družbena pogodba ne določa drugače.

515. člen **(poslovodja)**

- (1) Družba ima enega ali več poslovodij (direktorjev), ki na lastno odgovornost vodijo posle družbe in jo zastopajo.
- (2) V družbeni pogodbi je lahko določeno, da se poslovodja imenuje za določen čas, ki ne sme biti krajši od dveh let. Ista oseba je lahko za poslovodjo ponovno imenovana.
- (3) Skupščina družbenikov lahko odpokliče poslovodjo kadarkoli, ne glede na to, ali je imenovan za določen ali nedoločen čas. V družbeni pogodbi se lahko določi, da skupščina odpokliče poslovodjo samo iz razlogov, določenih z družbeno pogodbo. Za zahtevke iz pogodbe o opravljanju funkcije poslovodje se uporabljajo pravila, s katerimi so urejena obligacijska razmerja.
- (4) Če ima družba nadzorni svet, poslovodjo imenuje in odpokliče ta svet.
- (5) Družba ima lahko tudi več poslovodij. Družbena pogodba določa, ali delujejo skupno ali kot posamični poslovodje.
- (6) Za poslovodjo se smiselno uporabljajo določbe drugega odstavka 255. člena in 263. člena tega zakona.
- (7) Za odškodninsko odgovornost zaradi vpliva tretjih oseb se smiselno uporabljajo določbe 264. člena tega zakona.

526. člen (upravljanje družbe)

- (1) Ustanovitelj samostojno odloča o vprašanjih iz 505. člena tega zakona.
- (2) Ustanovitelj mora vse odločitve o vprašanjih iz 505. člena tega zakona vpisovati v knjigo sklepov. Sklepi, ki niso vpisani v knjigo sklepov, nimajo pravnega učinka.
- (3) Določbe prejšnjega odstavka se ne uporabljajo za sklepe, ki jih sprejme ustanovitelj ob ustanovitvi družbe in na katerih overi njegov podpis točka VEM ali notar, ki v imenu ustanovitelja vloži elektronski predlog za vpis ustanovitve družbe v register.
- (4) Ustanovitelj sklepe iz drugega odstavka tega člena vpisuje:
 1. v pisno knjigo sklepov, ki jo mora potrditi notar pred vpisom prvega sklepa, ali
 2. v elektronsko knjigo sklepov, ki jo vodi notarska zbornica.
- (5) Notarska zbornica v soglasju z ministri, pristojnimi za gospodarstvo, pravosodje in javno upravo, predpiše podrobnejši način vodenja knjige sklepov.

547. člen (odgovornost obvladujoče družbe in njenih zakonskih zastopnikov)

- (1) Če obvladujoča družba pripravi odvisno družbo do tega, da opravi zase škodljiv pravni posel ali da v svojo škodo kaj stori ali opusti, ne da bi se prikrajšanje dejansko nadomestilo do konca poslovnega leta ali ne da bi se zagotovila pravica do ugodnosti, določenih za nadomestilo, mora odvisni družbi povrniti zaradi tega nastalo škodo. Zahtevek za povrnitev njim nastale škode imajo tudi delničarji ali družbeniki družbe ne glede na škodo, ki jim je povzročena z oškodovanjem družbe.
- (2) Poleg obvladujoče družbe odgovarjajo kot solidarni dolžniki tisti zastopniki obvladujoče družbe, ki so odvisno družbo pripravili do pravnega posla ali drugega dejanja.
- (3) Za uveljavljanje odškodninskih zahtevkov iz tega člena se smiselno uporabljajo določbe tretjega do petega odstavka 543. člena tega zakona.

568. člen

(pogodba o ustanovitvi)

(1) Pogodba o ustanovitvi določi organizacijo združenja in mora biti sklenjena v obliki notarskega zapisa ter objavljena.

(2) Pogodba ureja zlasti:

- ime združenja,
- imena in priimke ali firme članov združenja, njihovo pravno obliko, prebivališča ali sedeže ter podatke o vpisu v register,
- čas, za katerega je združenje ustanovljeno, razen če je ustanovljeno za nedoločen čas,
- cilj in dejavnost združenja, in
- sedež združenja.

(3) Spremembe pogodbe o ustanovitvi je treba skleniti in objaviti v enaki obliki kot pogodbo. Proti tretjim osebam učinkujejo te spremembe šele od dneva objave.

670. člen

(predlog za vpis prenosa podjetja)

(1) Podjetnik mora vložiti prijavo za vpis prenosa podjetja pri registrskem organu.

(2) Pred vložitvijo prijave prenosa podjetja za vpis v register mora podjetnik objaviti nameravan prenos. Za objavo se smiselno uporabljajo določbe drugega odstavka 75. člena tega zakona.

(3) Predlogu za vpis prenosa podjetja je treba priložiti:

- sklep o prenosu podjetja, in
- listine, ki jih je treba predložiti ob vpisu ustanovitve nove družbe v register.

676. člen

(pravica do opravljanja dejavnosti)

(1) Tuje podjetje lahko opravlja pridobitno dejavnost v Republiki Sloveniji preko podružnic.

(2) Za podružnico se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o:

- dejavnosti (6. člen);
- firmi (12. do 23. člen);
- sedežu (29. in 30. člen);
- prokuri (33. do 37. člen), in
- poslovni skrivnosti (39. člen).

680. člen

(začetek opravljanja dejavnosti)

(1) Pred vpisom podružnice v register tuje podjetje ne more začeti opravljati dejavnosti v Republiki Sloveniji.

(2) Za podružnice se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o poslovnih knjigah in letnem poročilu, če ta zakon ne določa drugače.

(3) Podružnica tujega podjetja iz ES predloži letno poročilo tega podjetja, če je bilo to sestavljeno, revidirano in razkrito na podlagi zakonodaje države članice Evropske skupnosti, ki velja za podjetje v skladu z Direktivo 78/660/EGS, Direktivo 83/349/EGS in Direktivo 84/253/EGS.

(4) Podružnica tujega podjetja iz tretje države predloži letno poročilo tega podjetja, če je bilo to sestavljeno, revidirano in razkrito na podlagi zakonodaje države, ki velja za podjetje iz tretje države. Če letno poročilo tujega podjetja iz tretje države ni sestavljeno v skladu z Direktivo 78/660/EGS in Direktivo 83/349/EGS ali na enakovreden način, je treba letno poročilo sestaviti in razkriti za dejavnosti

podružnice.

684. člen

(1) Nadzor nad izvajanjem posameznih določb tega zakona opravljajo AJPES, Finančna uprava Republike Slovenije, Inšpektorat Republike Slovenije za delo, Tržni inšpektorat Republike Slovenije in Ministrstvo za gospodarstvo.

(2) AJPES je pristojna za nadzor nad izvajanjem določb prvega in drugega odstavka 58., prvega odstavka 59., tretjega in četrtega odstavka 680. v zvezi z 58., drugega in tretjega odstavka 74. ter prvega in drugega odstavka 75. člena tega zakona.

(3) Finančna uprava Republike Slovenije je pristojna za nadzor nad izvajanjem določb tretjega odstavka 54. člena tega zakona.

(4) Inšpektorat Republike Slovenije za delo je pristojen za nadzor nad izvajanjem določb četrtega odstavka 11. člena tega zakona.

(5) Tržni inšpektorat Republike Slovenije je pristojen za nadzor nad izvajanjem določb 13., prvega in šestega odstavka 15. člena, 19. člena, prvega odstavka 45. člena, 156. člena, drugega odstavka 679. člena, petega in šestega odstavka 72. člena in 127. člena tega zakona.

(6) Ministrstvo za gospodarstvo je pristojno za nadzor nad izvajanjem drugih določb tega zakona.

685. člen (prekrški družbe)

(1) Z globo od 15.000 do 45.000 eurov se za prekršek kaznuje velika družba, z globo od 10.000 do 30.000 eurov srednja družba, z globo od 2.500 do 15.000 eurov majhna družba, z globo od 1.000 do 6.000 eurov pa mikro družba če:

1. v register v skladu s prvim odstavkom 48. člena tega zakona ne prijavi podatkov in priloži aktov, ki odražajo zadnje dejansko stanje;
2. ne prijavi za vpis v register podatkov, ki se po določbah tega zakona vpisujejo v register (47. in 48. člen);
3. ne vodi poslovnih knjig v skladu s tretjim odstavkom 54. člena tega zakona;
4. priloga z izkazi ni v skladu z 69. členom tega zakona;
5. ob izdaji prodaja delnice pod najmanjšim emisijskim zneskom (prvi odstavek 173. člena);
6. izda delnice, ki ob enakem deležu v osnovnem kapitalu dajejo različno število glasov (tretji odstavek 178. člena);
7. delnice družbe, za katero se ne uporablja zakon, ki ureja prevzeme, niso izražene v nematerializirani obliki (182. člen);
8. ne poda zahteve za izdajo delnic v nematerializirani obliki v roku iz drugega odstavka 182. člena;
9. delničarje ali njihove prednike oprosti plačila obveznosti iz 222. in 225. člena tega zakona (prvi odstavek 226. člena);
10. vrne vložke ali jih obrestuje (227. člen);
11. uporabi čisti dobiček v nasprotju z določbo prvega odstavka 230. člena tega zakona;
12. pridobi lastne delnice v nasprotju z določbami 247. člena tega zakona;
13. družba v nasprotju z določbami 248. člena zagotovi predujem ali posojilo za pridobitev delnic;
14. pridobi lastne delnice v zastavo v nasprotju z določbami 252. člena tega zakona;
15. je vsebina in objava skupščine v nasprotju z 296. členom tega zakona;
16. poveča osnovni kapital z vložki v nasprotju z določbami 333. in 334. člena tega

zakona;

17. ravna v nasprotju s 352. členom tega zakona;

18. izvede pogojno povečanje osnovnega kapitala v nasprotju z določbami 343. člena tega zakona;

19. izda delnice ali začasnice pred vpisom sklepa o pogojnem povečanju osnovnega kapitala v register (342., 348. in 370. člen tega zakona);

20. zmanjša osnovni kapital v nasprotju z določbami 372. člena tega zakona;

21. združi delnice v nasprotju s 376. členom tega zakona;

22. se zmanjša osnovni kapital pod najnižji znesek iz 171. člena tega zakona v nasprotju z določbo 378. člena tega zakona;

23. prijava in izvedba skupščine nista v skladu s 386. členom tega zakona;

24. izplača komplementarju dividendo oziroma odobri posojilo v nasprotju s prvim in drugim odstavkom 470. člena tega zakona;

25. izplača družbenikom premoženje, ki je potrebno za ohranjanje osnovnega kapitala (495. člen tega zakona);

26. pridobi lastne poslovne deleže v nasprotju z določbami 500. člena tega zakona.

(2) Z globo od 500 do 4.000 eurov se kaznuje tudi odgovorna oseba družbe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

686. člen (drugi prekrški družbe)

(1) Z globo od 6.000 do 30.000 eurov se za prekršek kaznuje velika družba, z globo od 4.000 do 20.000 eurov srednja družba, z globo od 1.000 do 10.000 eurov majhna družba, z globo od 500 do 5.000 eurov pa mikro družba, če:

1. krši prvi in četrti odstavek 11. člena tega zakona;

2. ima v firmi dodatne sestavine, ki družbo podrobneje označujejo, v nasprotju s 13. členom tega zakona;

3. uporablja besedo Slovenija v nasprotju s 15. členom tega zakona;

4. pri svojem poslovanju ne uporablja firme v obliki, kot je vpisana v register (19. člen);

5. na dopisih, ki jih pošilja družba, ni podatkov iz prvega odstavka 45. člena tega zakona;

6. letnega poročila ali konsolidiranega letnega poročila ne sestavi v rokih iz 54. člena tega zakona;

7. letnega poročila ali konsolidiranega letnega poročila skupaj z revizorjevim poročilom ali popravljenega letnega poročila ali konsolidiranega letnega poročila oziroma spremembe revizorjevega poročila ne predloži AJPes na način in v rokih, ki jih določa prvi odstavek 58. člena tega zakona;

8. letno poročilo ne vsebuje sestavin iz 60. člena tega zakona;

9. letno poročilo ni podpisano v skladu s 60.a členom tega zakona;

10. na poslovnih listinah poleg firme dvojne družbe nista označena ime in priimek poslovođij ali članov poslovođstva komplementarja v dvojni družbi (prvi odstavek 156. člena);

11. pri vodenju poslov dvojne družbe pri podpisovanju fizične osebe ni dodana tudi firma komplementarja (drugi odstavek 156. člena);

12. ima v sestavi osnovnega kapitala več kot polovico delnic brez glasovalne pravice (drugi odstavek 178. člena);

13. delničarju po ponovnem pozivu ne odvzame neplačanih delnic (drugi odstavek 224. člena);

14. vpisuje lastne delnice (prvi odstavek 229. člena);

15. prevzame lastne delnice v nasprotju z drugim odstavkom 229. člena tega zakona;

16. izplača vmesno dividendo v nasprotju z 232. členom tega zakona;
 17. ima organ vodenja ali nadzora sestavljen v nasprotju z 254. in 255. členom tega zakona;
 18. odobri posojila v nasprotju z 261. členom tega zakona;
 19. ne prijavi v register podatkov iz 277. člena in prvega odstavka 278. člena tega zakona;
 20. v prilogi k računovodskim izkazom ne razkrije politike prejemkov članov organa vodenja ali nadzora (peti odstavek 294. člena);
 21. ne objavi dodatnih točk dnevnega reda iz tretjega odstavka 298. člena tega zakona;
 22. ne pošlje overjenega prepisa zapisnika in prilog v 24 urah po seji skupščine (peti odstavek 304. člena);
 23. ne objavi listin ali ne omogoči njihovega brezplačnega prepisa (drugi odstavek 188. člena, drugi odstavek 297.a člena, drugi in tretji odstavek 437. člena, tretji odstavek 447. člena, drugi odstavek 535.č, četrti odstavek 555.a, šesti odstavek 586. člena in 629. člen);
 24. poveča osnovni kapital v nasprotju z določbami 358. člena tega zakona;
 25. družbeniku v nasprotju s 512. členom tega zakona ne da informaciji oziroma mu ne dovoli vpogleda;
 26. opusti dolžnost obveščanja in objave v skladu s 532. členom tega zakona.
- (2) Z globo od 300 do 2.500 eurov se kaznuje tudi odgovorna oseba družbe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

688. člen (prekrški podjetnika)

- (1) Z globo od 2.000 do 5.000 eurov se za prekršek kaznuje podjetnik, ki ustreza merilom za velike družbe, z globo od 1.300 do 3.500 eurov podjetnik, ki ustreza merilom za srednje družbe, z globo od 600 do 2.000 eurov podjetnik, ki ustreza merilom za majhne družbe, z globo od 200 do 800 eurov pa podjetnik, ki ustreza merilom za mikro družbe:
1. ima v firmi dodatne sestavine, ki podjetnika podrobneje označujejo, v nasprotju s 13. členom tega zakona;
 2. če v primeru iz drugega odstavka 58. člena tega zakona ne predloži AJ PES letnega poročila zaradi javne objave v treh mesecih po koncu poslovnega leta, razen podjetnikov, ki so po določbah o obdavčitvi dohodkov iz dejavnosti zakona, ki ureja dohodnino, obdavčeni na podlagi ugotovljenega dobička z upoštevanjem normiranih odhodkov;
 3. če v primeru iz prvega odstavka 59. člena tega zakona ne predloži AJ PES podatkov iz letnih poročil o svojem premoženjskem in finančnem poslovanju ter poslovnem izidu v treh mesecih po koncu koledarskega leta, razen podjetnikov, ki so po določbah o obdavčitvi dohodkov iz dejavnosti zakona, ki ureja dohodnino, obdavčeni na podlagi ugotovljenega dobička z upoštevanjem normiranih odhodkov;
 4. če uporablja oznako v nasprotju s prvim in drugim odstavkom 72. člena tega zakona;
 5. če ne prijavi za vpis v Poslovni register Slovenije sprememb podatkov ali prenehanja poslovanja v skladu s prvim odstavkom 75. člena tega zakona;
 6. če v prijavi za vpis v Poslovni register Slovenije navede napačne podatke (drugi odstavek 74. člena);
 7. če kot poslovni naslov v skladu z osmo alinejo drugega odstavka 74. člena tega zakona v poslovni register navede naslov, na katerem je objekt, katerega lastnik je druga oseba, ki mu ni dala dovoljenja za poslovanje na tem naslovu.
- (2) Z globo od 600 do 1200 eurov se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba

podjetnika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

689.a člen
(prekršek posloводства)

Z globo od 4.000 do 5.000 eurov se kaznuje za prekršek posloводства, prokurist ali izvršni direktor delniške družbe ali družbe z omejeno odgovornostjo, ki sklene pravni posel iz četrtega odstavka 38.a člena tega zakona brez soglasja nadzornega sveta, upravnega odbora ali skupščine, ali teh organov ne obvesti o sklenitvi pravnega posla v skladu s petim odstavkom 38.a člena tega zakona.

689.b člen
(drugi prekrški posloводства)

Z globo od 1.000 do 5.000 eurov se kaznuje za prekršek posloводства, če:

1. opravlja pridobitno dejavnost v nasprotju z 271. členom tega zakona;
2. ne da sodišču predloga za imenovanje člana nadzornega sveta v skladu s prvim odstavkom 276. člena tega zakona;
3. nadzornemu svetu ne posreduje informacij v skladu s tretjim odstavkom 281. člena tega zakona;
4. skliče skupščino v nasprotju s prvim odstavkom 297. člena tega zakona;
5. ne sporoči sklica skupščine in predlogov delničarjev v skladu s prvim odstavkom 299. člena tega zakona;
6. ne objavi predloga delničarjev v skladu s prvim odstavkom 300. člena tega zakona.

689.c člen
(prekrški nadzornega sveta)

(1) Z globo od 1.000 do 5.000 eurov se kaznuje za prekršek predsednik nadzornega sveta, če:

1. nadzorni svet ni sklican v skladu s prvim odstavkom 257. člena tega zakona;
2. nadzorni svet sprejme sklep v nasprotju z določbo tretjega odstavka 257. člena tega zakona;
3. ne skliče seje v skladu s prvim odstavkom 260. člena tega zakona;
4. se na sejah nadzornega sveta ne piše zapisnika (drugi odstavek 278. člen).

(2) Z globo od 1.000 do 5.000 eurov se kaznuje za prekršek član nadzornega sveta, ki je glasoval za sklep:

1. s katerim je bi imenovan član oziroma predsednik uprave v nasprotju z drugim odstavkom 255. člena tega zakona;
2. ki ni v skladu z določbami 261. člena tega zakona;
3. na podlagi katerega so prejemki članov uprave določeni v nasprotju z določbami 270. člena tega zakona;
4. s katerim se imenuje nadomestnega člana v nasprotju z drugim odstavkom 273. člena tega zakona;
5. na podlagi katerega je revizijska komisija imenovana v nasprotju z določbo prvega odstavka 280. člena tega zakona.

(3) Z globo od 1.000 do 5.000 eurov se kaznuje za prekršek član nadzornega sveta, če nadzorni svet:

1. nima poslovnika o svojem delu v skladu s prvim odstavkom 258. člena tega zakona;
2. ne imenuje članov uprave in predsednika (prvi odstavek 268. člena);
3. v družbi, s katere vrednostnimi papirji se trguje na organiziranem trgu, ne oblikuje revizijske komisije (prvi odstavek 279. člena);

4. ne imenuje posloводства (četrty odstavek 515. člen).

689.č člen
(prekrški upravnega odbora)

(1) Z globo od 1.000 do 5.000 eurov se kaznuje za prekršek predsednik upravnega odbora, če:

1. upravni odbor ni sklican v skladu s prvim odstavkom 257. člena tega zakona;
2. ne skliče seje v skladu s prvim odstavkom 260. člena tega zakona;
3. se na sejah upravnega odbora ne piše zapisnika (prvi odstavek 289. člena v povezavi z drugim odstavkom 278. člena).

(2) Z globo od 1.000 do 5.000 eurov se kaznuje za prekršek član upravnega odbora, ki je glasoval za sklep, na podlagi katerega:

1. je bila za izvršnega direktorja imenovana oseba v nasprotju s tretjim odstavkom 290. člena tega zakona;
2. so prejemki izvršnih direktorjev določeni v nasprotju z določbami 270. člena tega zakona;
3. je revizijska komisija imenovana v nasprotju z določbo četrtega odstavka 289. člena tega zakona.

(3) Z globo od 1.000 do 5.000 eurov se kaznuje za prekršek član upravnega odbora, če:

1. upravni odbor nima poslovnika o svojem delu v skladu s prvim odstavkom 258. člena tega zakona;
2. upravni odbor v družbi, s katere vrednostnimi papirji se trguje na organiziranem trgu, ne oblikuje revizijske komisije (tretji odstavek 279. člena);
3. upravni odbor ne imenuje vsaj enega izvršnega direktorja v skladu z določbami prvega odstavka 291. člena tega zakona.

V. PREDLOG, DA SE PREDLOG ZAKONA OBRAVNAVA PO NUJNEM OZIROMA SKRAJŠANEM POSTOPKU

/

VI. PRILOGE

Osnutek podzakonskega akta iz novega osmega odstavka 73. člena ZGD-1